

การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH INSTRUCTIONAL MODEL
TO PROMOTE ENGLISH LISTENING AND SPEAKING
ABILITY FOR PRIMARY 6 STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy CURRICULUM AND INSTRUCTION
Department of Curriculum and Instruction
Academic Year 2023
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดย นางสาวภัททิรา เดชฤกษ์ปาน

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1
ปรัชญาดุขฎฐิบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วัฒนวัฒนวรชัย
รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุขฎฐิบัณฑิต

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. คณิต เขียววิชัย)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประภาศิต สิทธิธิตกุล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วัฒนวัฒนวรชัย)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิวิชญ์ เลี้ยงอิสสระ)

640630003 : หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

คำสำคัญ : รูปแบบการสอน, ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

นางสาว ภัททิรา เดชฤกษ์ปาน: การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนฯ ได้แก่ 2.1) ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2.2) พัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 2.3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบการสอนฯ และ 3) ขยายผลการใช้รูปแบบการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 36 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านทับปริก กลุ่มขยายผลการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดห้วยไต้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย รูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบประเมิน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 องค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน) ชั้นที่ 2 Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา) ชั้นที่ 3 Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์) ชั้นที่ 4 Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร) และ 5) ปัจจัยความสำเร็จ ซึ่งประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.86$ $SD = 0.28$)

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 2.1) ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) พัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น และ 2.3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนอยู่ในระดับมาก

3. ผลการขยายผลรูปแบบการสอน พบว่า 3.1) ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.2) ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3.3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนอยู่ในระดับมาก

640630003 : Major CURRICULUM AND INSTRUCTION

Keyword : INSTRUCTIONAL MODEL, LISTENING AND SPEAKING ABILITY

MISS Pattira DETROEKPAN : THE DEVELOPMENT OF ENGLISH INSTRUCTIONAL MODEL TO PROMOTE ENGLISH LISTENING AND SPEAKING ABILITY FOR PRIMARY 6 STUDENTS Thesis advisor : Associate Professor Chanasith Sithsungnoen, Ph.D.

The purposes of this study were as follows: 1) to develop and find the quality of English instructional model to promote English listening and speaking ability for primary 6 students to evaluate the effectiveness of English instructional model as follows: 2.1) knowledge and understanding of listening and speaking English 2.2) development English listening and speaking skills and 2.3) Student satisfaction with the use of English instructional model and 3) disseminate English instructional model. The samples consisted of 36 students from Bantuprik School; moreover, the target population consisted of 9 students from Wat Huai To School in the second semester of the academic year 2023. The instruments of the research were the instructional model, usage manual, lesson plans, knowledge and understanding of listening and speaking English assessment form, English listening and speaking skills assessment form, and a satisfaction survey. The data was analyzed by mean, standard deviation, a dependent t-test, and content analysis.

The results were as follows:

1. The name of the English instructional model is the "4P Model". There are 4 elements as follows 1) principle 2) objectives, and 3) learning management process, there are 4 steps in the learning management process: Pre-Task, Proffer content, Practice, and Present and communicate. 4) measurement and evaluation and 5) success factor. Experts evaluated it and found that the appropriateness was at the highest level. ($M= 4.86$ $SD = 0.28$)

2. The effectiveness of the instructional model were as follows: 2.1) the students' knowledge and understanding of listening and speaking English after implementing the model were higher than before attending the class significantly higher at .05 level. 2.2) the progress of English listening and speaking skills, while studying with English instructional model, students' English listening and speaking skills were continually higher and 2.3) the students' satisfaction with the model was at the level of strongly agree.

3. The results of the disseminated English instructional model were as follows: 3.1) the student's knowledge and understanding of listening and speaking English after implementing the model were higher than before attending the class significantly higher at .05 level. 3.2) Students' English listening and speaking skills after studying with the teaching model. Students have developed English listening and speaking skills above the 70% threshold. and 3.3) the students' satisfaction with the model was at the level of strongly agree.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ที่ให้ความรู้ ให้ข้อคิดในการทำงาน พลังสติปัญญาเพื่อให้ก้าวเดินบนเส้นทางของนักศึกษาปริญญาเอก ได้อย่างสมภาคภูมิ ผู้วิจัยได้รับความเมตตาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมทั้งสองท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วัฒนวัฒนารชัย และรองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม ผู้คอยเติมเต็มให้ดุขงุณิพนธ์ฉบับนี้ มีความถูกต้องและมีความสมบูรณ์ทางวิชาการ และขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ประกาศิต สิทธิธิดิกุล ประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวิชญ์ เลี้ยวอิสสระ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือสนับสนุน ตลอดระยะเวลาของการดำเนินการ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรัญญา จันทร์ชูสกุล อาจารย์ ดร.จิมจิตร สร้อยสมุท อาจารย์ ดร.ปิยะวรรณ สุนาสวน อาจารย์ ดร.อุษา มะหะหมัด อาจารย์ ดร.กนกพร วงศ์ไพโรรินทร์ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่ายิ่งในการตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเมตตาและให้ข้อเสนอแนะอย่างดียิ่ง และขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจิราพร รามศิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพนงค์ กุลเกตุ อาจารย์ ดร.ภัทธีรวิธา เทียนเพิ่มพูน อาจารย์ ดร. กัญญาพัฒน์ มามาตร อาจารย์ ดร.จิราภา อ่ำแจ้ง อาจารย์ ดร.ทรงธรรม วงศ์วิรุฬห์ และอาจารย์ ดร.พนอ สงวนแก้ว ที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อประเมินตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทุกท่านได้ให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจและให้คำแนะนำ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ ส่งเสริม อาจารย์ ดร. สุวิมล สพฤกษ์ศรี และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้มอบความรู้และประสบการณ์อันมีค่ายิ่ง และได้เมตตาส่งกำลังใจและให้คำแนะนำที่ดีแก่ลูกศิษย์เสมอ ตลอดจนขอขอบคุณเพื่อนๆ รุ่นพี่ รุ่นน้องสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน และกัลยาณมิตรทุกท่านสำหรับความช่วยเหลือและมิตรภาพที่ดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ นางพรกนก นนทโชติ ผู้อำนวยการโรงเรียนเรียนบ้านทับปริก และคณะครู โรงเรียนบ้านทับปริก ที่ช่วยเหลืออำนวยความสะดวก คอยให้กำลังใจ คำแนะนำ ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยเป็นอย่างดีจนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วง ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อภาณุกรณ์ คุณแม่วิไล เดชฤกษ์ปาน น้องสาวสุดที่รัก นางสาวบุญญภรณ์ เดชฤกษ์ปาน ผู้สร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง ให้การสนับสนุน ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจและแรงใจที่มีค่ายิ่งต่อผู้วิจัย คุณประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบ แต่บิดา มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน และขอมอบ เป็นสิ่งทดแทนพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้มาจนตราบเท่าทุกวันนี้

ภัทธีรวิธา เดชฤกษ์ปาน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภาพ.....	ถ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
คำถามการวิจัย.....	19
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	20
สมมติฐานการวิจัย.....	21
ขอบเขตของการวิจัย.....	21
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	22
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	26
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	27
1. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน.....	28
1.1 ความหมายของรูปแบบการสอน.....	28
1.2 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน.....	29
1.3 แบบจำลองการออกแบบระบบการสอน.....	31
1.4 การพัฒนารูปแบบการสอน.....	33

2. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
2.1 ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism).....	36
2.2. แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
2.3 แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based learning : TBL) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
2.4 แนวคิดการจัดการเรียนรู้การใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based learning : ABL) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	72
2.5 แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	83
3. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	91
3.1 ความหมายของสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	91
3.2 องค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	92
3.3 การฟังภาษาอังกฤษ.....	99
3.4 การพูดภาษาอังกฤษ.....	115
4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านทับปริก.....	134
4.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับกับการเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด.....	134
4.2 หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านทับปริก.....	135
4.3 โครงสร้างรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	137
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	141
ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย: (Research R ₁) เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A)	143

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D ₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D).....	156
ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R ₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้.....	190
ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D ₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) เป็นการประเมินผล ปรับปรุงแก้ไข และขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	203
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	215
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	216
1. ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	216
1.1 ผลการวิเคราะห์เอกสาร.....	216
2. ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	235
3. ผลการทดลองใช้ (Try out) รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)	254
ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (กลุ่มตัวอย่าง)	258
2.1 ผลการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง	258

2.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ.....	263
2.3 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ.....	264
2.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	274
2.5 ผลการปรับปรุงการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)	278
ตอนที่ 3 ผลการขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	281
3.1. ผลการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	281
3.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ	282
3.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ.....	283
3.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	284
3.5 ผลการปรับปรุงการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model).....	288
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	292
สรุปผลการวิจัย	293
อภิปรายผลการวิจัย	294

ข้อเสนอแนะ	309
รายการอ้างอิง.....	311
ภาคผนวก	327
ภาคผนวก ก หนังสือขออนุญาตดำเนินการวิจัย.....	328
ภาคผนวก ข แบบหนังสือแสดงความยินยอมการเข้าร่วมในโครงการวิจัย (สำหรับผู้ปกครอง)..	332
ภาคผนวก ค เครื่องมือและคุณภาพของเครื่องเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R ₁) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน.....	334
ภาคผนวก ง เครื่องมือและคุณภาพของเครื่องเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	342
ภาคผนวก จ เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	350
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์ค่าคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	415
ภาคผนวก ช ค่าคะแนนตัวแปรตามของกลุ่มตัวอย่าง.....	450
ภาคผนวก ซ ค่าคะแนนตัวแปรตามของกลุ่มขยายผล.....	466
ประวัติผู้เขียน	470

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการสอน.....	30
ตารางที่ 2 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	47
ตารางที่ 3 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	68
ตารางที่ 4 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน	80
ตารางที่ 5 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้.....	88
ตารางที่ 6 ผลการสังเคราะห์รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษ	90
ตารางที่ 7 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสาร	96
ตารางที่ 8 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการฟัง.....	101
ตารางที่ 9 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้การฟัง.....	106
ตารางที่ 10 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลแบบองค์รวมทักษะด้านการฟังและทักษะด้านการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับผู้สอนของ Heaton (1990).....	110
ตารางที่ 11 แบบวัดและประเมินผลทักษะด้านการฟังและทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของ Kansas Speech Communication Association (KSCA).....	111
ตารางที่ 12 แสดงระดับการแสดงออกในการรับส่งสารทางภาษา 9 ระดับ	114
ตารางที่ 13 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการพูด.....	118
ตารางที่ 14 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับการพูด.....	120
ตารางที่ 15 เกณฑ์การประเมินผลทักษะการพูดของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	128
ตารางที่ 16 ผลการสังเคราะห์การวัดและการประเมินทักษะการพูด	130
ตารางที่ 17 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด.....	132
ตารางที่ 18 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา.....	136

ตารางที่ 19 โครงสร้างเนื้อหารายวิชา อ 16101 ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้การวิจัย	138
ตารางที่ 20 สรุปลักษณะการดำเนินการวิจัยขั้นตอนขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R ₁) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A).....	153
ตารางที่ 21 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้.....	165
ตารางที่ 22 การกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (Table of test specification).....	169
ตารางที่ 23 แสดงรายละเอียดการแปลความหมายของคะแนนการประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	173
ตารางที่ 24 แสดงรายละเอียดเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	174
ตารางที่ 25 แสดงรายละเอียดเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ).....	175
ตารางที่ 26 แสดงรายละเอียดการแปลความหมายของคะแนนการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	176
ตารางที่ 27 เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	180
ตารางที่ 28 ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D ₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D).....	183
ตารางที่ 29 การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอน.....	195
ตารางที่ 30 ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R ₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้	198
ตารางที่ 31 ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D ₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) ปรับปรุงแก้ไข และขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	210
ตารางที่ 32 ผลการศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	229

ตารางที่ 33 ผลการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model).....	239
ตารางที่ 34 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model).....	248
ตารางที่ 35 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model).....	249
ตารางที่ 36 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model).....	250
ตารางที่ 37 ผลการปรับปรุงการทดลองใช้ (Try out) รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model).....	256
ตารางที่ 38 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	263
ตารางที่ 39 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ.....	264
ตารางที่ 40 ผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำของการประเมินพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ.....	266
ตารางที่ 41 การเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนฯ ทั้ง 3 ครั้ง.....	267
ตารางที่ 42 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ.....	267
ตารางที่ 43 ผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำของการประเมินพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	269

ตารางที่ 44 การเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนฯ ทั้ง 3 ครั้ง.....	270
ตารางที่ 45 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ	271
ตารางที่ 46 ผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำของการประเมินพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ.....	273
ตารางที่ 47 การเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนฯ ทั้ง 3 ครั้ง	274
ตารางที่ 48 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	274
ตารางที่ 49 ผลการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)	278
ตารางที่ 50 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	283
ตารางที่ 51 แสดงผลเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ กับเกณฑ์ร้อยละ 70.....	284
ตารางที่ 52 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	284
ตารางที่ 53 ผลการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model).....	289
ตารางที่ 54 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบวิเคราะห์เอกสาร	416

ตารางที่ 55 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง.....	417
ตารางที่ 56 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ.....	419
ตารางที่ 57 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อประเด็นสนทนากลุ่ม	420
ตารางที่ 58 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ..	421
ตารางที่ 59 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ.....	423
ตารางที่ 60 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้.....	425
ตารางที่ 61 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน	429
ตารางที่ 62 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ	434
ตารางที่ 63 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat ?	436
ตารางที่ 64 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง How to cook food ?	438
ตารางที่ 65 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง My holiday.....	439

ตารางที่ 66 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ	440
ตารางที่ 67 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) แบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat ? จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 1 Listening Test.....	441
ตารางที่ 68 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) แบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Food & Travel เรื่อง How to cook food ? จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 1 Listening Test.....	442
ตารางที่ 69 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) แบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Food & Travel เรื่อง My holiday จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 1 Listening Test	443
ตารางที่ 70 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model).....	444
ตารางที่ 71 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model).....	445
ตารางที่ 72 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model).....	446
ตารางที่ 73 แสดงผลคะแนนความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง.....	451
ตารางที่ 74 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียนครั้งที่ 1 ระหว่างเรียนครั้งที่ 2 และระหว่างเรียนครั้งที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่าง	453
ตารางที่ 75 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 1 ของกลุ่มตัวอย่าง.....	455
ตารางที่ 76 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่าง.....	457

ตารางที่ 77 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่าง..... 459

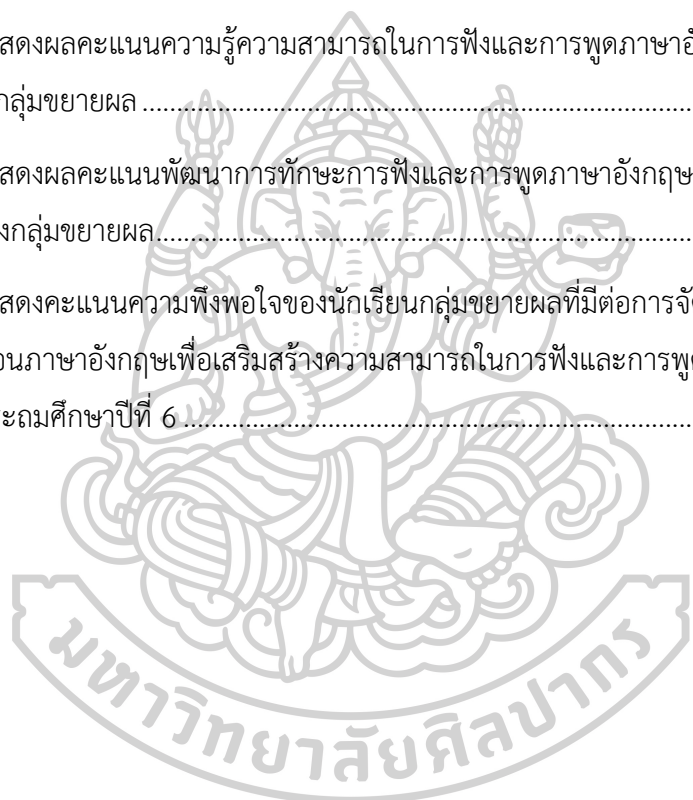
ตารางที่ 78 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียนครั้งที่ 1 ระหว่างเรียนครั้งที่ 2 และระหว่างเรียนครั้งที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่าง 461

ตารางที่ 79 แสดงคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6..... 463

ตารางที่ 80 แสดงผลคะแนนความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มขยายผล 467

ตารางที่ 81 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ของกลุ่มขยายผล..... 468

ตารางที่ 82 แสดงคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มขยายผลที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 469

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	18
แผนภาพที่ 2 กรอบดำเนินการวิจัย	142
แผนภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร	147
แผนภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมพัทธ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	149
แผนภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	151
แผนภาพที่ 6 ขั้นตอนการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	161
แผนภาพที่ 7 ขั้นตอนการพัฒนาคู่่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	164
แผนภาพที่ 8 ขั้นตอนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	168
แผนภาพที่ 9 ขั้นตอนสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	172
แผนภาพที่ 10 ขั้นตอนสร้างแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	179
แผนภาพที่ 11 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ	181
แผนภาพที่ 12 ร่างที่ 1 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นก่อนการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ	238

แผนภาพที่ 13 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ที่นำไปใช้ (Implement) กับกลุ่ม
ตัวอย่าง..... 244

แผนภาพที่ 14 คะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 265

แผนภาพที่ 15 คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 268

แผนภาพที่ 16 คะแนนพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ..... 272

แผนภาพที่ 17 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ฉบับสมบูรณ์ (รายละเอียด
ภาคผนวก ฉ) 291

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันและทักษะการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 เน้นการสร้างทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็น คลอบคลุมทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ทักษะด้านศีลธรรมจรรยาบรรณ และภาษาต่างประเทศนับเป็นทักษะที่สำคัญ ต่อการดำเนินชีวิตในฐานะพลเมืองของสังคมโลก นอกจากภาษาแม่ คือ ภาษาไทยแล้ว ทักษะภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะทักษะภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นภาษาสากล ที่นิยมใช้สื่อสารในสังคมโลก เป็นเครื่องมือสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความร่วมมือ ในการดำเนินงานต่าง ๆ ทั้งในส่วนบุคคล สังคม และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เปรียบเสมือนเป็นประตูสู่โลกกว้างและเป็นบันไดสำคัญในการก้าวสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพ รวมทั้งสื่อสารและทำความเข้าใจได้ตรงกัน ส่งผลให้เกิดความเข้าใจในความแตกต่างของแต่ละชนชาติซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น รวมทั้งปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมและเข้ากับบริบทในแต่ละวัฒนธรรม อาศัยความตามกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ว่าด้วยเรื่องภาษาทางการที่ว่า “The Working Language of ASEAN shall be English.” (ASEAN, 2008) ภาษาอังกฤษจึงถือว่ามีสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนพลวัตด้านประชากรให้มีศักยภาพทัดเทียมอารยประเทศ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อมนุษย์มากขึ้น เพราะเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่าง ๆ เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ ของสังคมไทย ดังนั้น ภาษาอังกฤษถือได้ว่ามีบทบาทต่อการจัดการเรียนรู้ในประเทศไทย และกลายเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เรียนรู้และฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ จนเกิดทักษะและความสามารถในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งหวังให้เยาวชนไทยรุ่นใหม่ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือ แสวงหาความรู้ได้อย่างกว้างขวางในการประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยนั้น เมื่อนำความสำคัญของทักษะทางภาษา มาเปรียบเทียบกับทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทักษะพื้นฐานมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน แต่ทักษะที่มีความสำคัญที่สุด คือ ทักษะการฟังและพูด เพราะในชีวิตประจำวันของคนเราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลโดยการฟังและการพูด ทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่แสดงถึงระดับความสามารถในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ (Richard 2008, อ้างถึงใน สุณีตา โฆษิตชัยวัฒน์, 2555) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 ในรูปแบบของผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcomes of Education : DOE Thailand) ได้กำหนดคุณลักษณะของคนไทย 4.0 ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยกำหนดสมรรถนะการสื่อสาร ได้แก่ การสื่อสาร ทักษะการสื่อสาร สื่อสารเชิงบวก ไว้ในคุณลักษณะด้านที่ 2 ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม (Innovation Co - creator) ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 การจัดการศึกษาจึงถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้มีทักษะการดำเนินชีวิตและมีทักษะความเป็นนานาชาติ (Internationalization Skills) และทักษะในการสื่อสารจึงนับเป็นทักษะที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในฐานะพลเมืองของสังคมโลก สมรรถนะการสื่อสาร เป็นสมรรถนะสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการรับและส่งสาร วัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม การส่งสารสามารถผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ทั้งสื่อบุคคล สื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อระคน ในแนวทางประจักษ์นิยมแบบเฉพาะตนนั้นนอกจากจะยอมรับข้อมูลเชิงประจักษ์จากประสาทสัมผัสทั้งห้าแล้ว ช่องทางการรับรู้ในที่เกิดจากอายตนะทาง "ใจ" ที่รับรู้ข้อมูลที่เป็นความคิดและอารมณ์ ก็ถือว่าการรับรู้ข้อมูลจากช่องทางใจนี้เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสัมพันธภาพของมนุษย์กับตนเองและโลกภายนอก คุณค่าของความรู้สำหรับบุคคลเป็นทั้งประโยชน์นิยมและปฏิบัตินิยม โดยถือว่าความรู้ต้องนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายได้และเป็นหนทางสู่การปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ประกอบกับการประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ ทั้งระบบให้เชื่อมโยงสัมพันธ์กันโดยมีเป้าประสงค์ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเองและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการที่จะต้องเร่งดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จโดยเร็ว กำหนดแนวปฏิบัติ ในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามนโยบายในแต่ละด้าน เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดทั้งหน่วยงานในส่วนกลางที่รับผิดชอบดำเนินการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษานำไป

ดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ดังนี้ 1) ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ระดับความสามารถทางภาษาจำแนกผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลัก และแบ่งระดับย่อยเป็น 6 ระดับ จากความสามารถขั้นพื้นฐานไปสู่ความสามารถใกล้เคียงเจ้าของภาษา คือ A1 A2 B1 B2 C1 และ C2 โดยแบ่งทักษะย่อยของแต่ละระดับเป็นด้าน การฟัง การอ่าน การปฏิสัมพันธ์ด้วยวาจา การพูด การปฏิสัมพันธ์ด้วยการเขียนกลวิธีในการสื่อสารและ คุณภาพทางภาษา 2) ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจาก การฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ 3) ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก ด้วยหลักสูตรแบบเรียน สื่อการเรียนการสอน แต่ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ตามความพร้อมของแต่ละสถานศึกษาและแสดงถึงความถนัด 4) ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ 5) ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR และ 6) ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557)

สภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด มีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะกิจกรรมในชั้นเรียนด้านทักษะการฟังและการพูดมีลักษณะใช้การบรรยายหรือผู้สอนไม่นำกิจกรรมการสอนที่เน้นภาษาเพื่อการสื่อสารมาจัดกิจกรรม รวมทั้งนักเรียนส่วนมากไม่ชอบพูดโต้ตอบหรือซักถามในห้องเรียน และไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษเพราะอายหรือกลัวผิดซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียน ซึ่งไม่สามารถนำข้อมูลที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ (สุทัศน์ สังคะพันธ์, 2557) รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการฟังและการพูดยังใช้การฝึกทักษะที่ขาดความเป็นระบบที่ดี แต่สำหรับสิ่งที่ยากลำบากและสำคัญในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ คือ ทำอย่างไรให้นักเรียนสนใจและกล้าที่จะพูด เด็กบางกลุ่มที่มีความสนใจในเรื่องของภาษาอยู่ก่อนแล้วมีแนวโน้มที่จะเรียนภาษาอังกฤษได้ดีกว่า และความสนใจนี้เป็นตัวทำให้เกิดความแตกต่างด้านความสามารถระหว่างนักเรียนด้วยตนเอง ดังนั้นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดนั้น เน้นกิจกรรมการปฏิบัติ ฝึกฝนออกเสียงให้ถูกต้อง เพราะการฝึกฝนจะช่วยให้เด็กเรียนรู้อย่างแม่นยำและนำไปใช้จริง (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2559) นอกจากนี้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปี 2563 - 2564 ของระดับประเทศ

โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) แสดงคะแนนเฉลี่ยผลการสอบ O-NET ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ปี 2563 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 43.55 จาก 100 คะแนน และปี 2564 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 39.22 จาก 100 คะแนน จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษต่ำลง ประกอบกับ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปี 2563 – 2564 ของระดับจังหวัดกระบี่ คะแนนเฉลี่ยผลการสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษ ปี 2563 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 43.55 จาก 100 คะแนน และปี 2564 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 39.65 จาก 100 คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นวิชาที่คะแนนต่ำที่สุด อีกทั้งผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปี 2563 – 2564 ของโรงเรียนบ้านทับปrik แสดงคะแนนเฉลี่ยผลการสอบ O-NET ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ปี 2563 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 45.00 จาก 100 คะแนน และปี 2564 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 33.13 จาก 100 คะแนน จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษต่ำลง ทั้งนี้สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2565) เผยว่าเหตุผลที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในประเทศที่ไม่ประสบผลสำเร็จ ไม่ว่านักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไม่ว่าตั้งในระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษา หรือในระดับประถมศึกษา คือ นักเรียนยังขาดทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ แม้เด็กไทยจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ตาม ซึ่งข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนประสบปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลกระทบต่อทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนอีกด้วย

การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้เกิดทักษะการฟัง ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานก่อนอันจะนำไปสู่ทักษะการพูด เมื่อรับสารเข้ามาผ่านกระบวนการแปลผล และเกิดการเรียนรู้สู่ทักษะการอ่าน และเขียนในลำดับต่อไปโดยเน้นการสื่อสารแบบองค์รวม กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ซึ่งสอดคล้องกับ Morley (2001) กล่าวว่า ทักษะการฟังของคนเรานั้นมีมากกว่าทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้น ในชีวิตประจำวัน คนเราใช้การฟังเป็น 2 เท่าของการพูด 4 เท่าของการอ่าน และมากกว่า 5 เท่าของการเขียน ดังนั้นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษควรเร่งพัฒนาทักษะการฟังและการพูดควบคู่กันไป มีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนโดยแสวงหา เทคนิควิธีการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ต้องมีกิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อให้ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ โดยใช้กิจกรรมและสื่อการสอนต่าง ๆ เป็นเครื่องมือเพื่อให้เกิดกระบวนการรับรู้และเรียนรู้ ซึ่งจะเริ่มจากนำไปหาจากการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนิยมใช้สื่อประสมประกอบด้วย ภาพเคลื่อนไหว เสียง สีสัน เพื่อให้เนื้อหาเข้าใจได้ง่ายและสื่อความหมายสอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่เรียน แนวความคิดหรือทักษะต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Kaplan & Norton, 1996) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการการฟังและพูด มาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language

Teaching - CLT) (Johnson and Morrow, 1986; Brown, 2000; Baker and Westrup, 2000; สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540; กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) เป้าหมายหลักของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ผู้เรียนมีความรู้ทางด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์และสามารถนำความรู้ทางด้านกฎเกณฑ์มาประยุกต์ใช้ได้อย่างลื่นไหล ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพสังคมหรือสถานการณ์นั้นๆ จะเห็นได้ว่าระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่อยู่ในระดับต่ำและธรรมชาติของเด็กไทยเองเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในบริบทประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่เคยชินกับการเรียนภาษาด้วยวิธีดั้งเดิม ผู้สอนเป็นศูนย์กลางที่เน้นการอธิบายกฎไวยากรณ์ต่างๆ และผู้เรียนมีหน้าที่รับฟัง นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับประถมศึกษา เน้นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติผ่านภาระงานและกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ทำให้การเรียนรู้สนุกสนานและสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้มีความตื่นตัว เสริมพลังทางบวกและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) เป้าหมายหลักของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) มุ่งเน้นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้จริงในสถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงความรู้ ทักษะ และความสามารถในการสื่อสารภาษา เพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความถูกต้องในการใช้ภาษาในพร้อมกัน Larsen-Freeman (2000) ระบุว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยให้เลือกใช้ภาษาตามต้องการ เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในการสื่อสารบริบททางสังคมผ่านการลงมือปฏิบัติภาระงานและกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ (อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2561) กล่าวว่า กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันในระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และกับครูผู้สอน และได้พัฒนาตนเองตลอดเวลา โดยองค์ประกอบของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง 2) ความสามารถด้านสังคม 3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและการเขียน 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อ

ความหมาย ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) จึงเป็นแนวทางการสอนที่มุ่งเน้นทักษะการฟังและการพูด ส่งเสริมการใช้ภาษาในสื่อสารอย่างมีความหมายเหมาะสมตามบริบทของสังคม ในขณะที่ ปิยภัทร พลัปปลา (2559) ได้ทำการวิจัย การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนตามรูปแบบการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ มณัญญา มานะรัชศักดิ์ (2565) ได้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเมื่อนำไปให้สอน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังใช้รูปแบบนักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง

การจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์จริงจากการปฏิบัติงาน คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-centered) โดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริงและเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและได้เรียนรู้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ทำให้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้น และความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียนสูงขึ้น เช่นเดียวกับ พรนภัส ทับทิมอ่อน (2563) ผู้เรียนได้รับมอบหมายภาระงานให้ลงมือปฏิบัติหลังจากที่ได้รับตัวป้อนทางภาษาและคำแนะนำในการทำกิจกรรมแล้ว โดยในระหว่างปฏิบัติงาน ผู้เรียนจะต้องใช้ทักษะทางภาษาที่ตนมีในการปฏิบัติงานและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ผู้สอนคอยกระตุ้นให้ความช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นแบบกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มย่อยหรือกลุ่มใหญ่ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนบูรณาการความรู้ใหม่กับความรู้เดิมเพื่อเกิดองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาจากบริบทการเรียนรู้ที่เกิดจากผู้เรียนร่วมมือกันกับเพื่อน ๆ กำหนดและแก้ปัญหาาร่วมกันจนบรรลุในชิ้นงานที่ทำ ซึ่งสอดคล้องกับ Willis and Willis (2011) เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติภาระงานต่าง ๆ เพื่อมุ่งเน้นการฝึกทักษะให้แก่ผู้เรียน ด้วยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้และฝึกทักษะทางภาษาอันเป็นเป้าหมายแห่งการเรียนรู้เข้าไปเข้ามาเพื่อให้ภาระงานนั้น ๆ สำเร็จลุล่วง ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้แบบภาระงาน (Task Based Learning) มุ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่าการเข้าใจหลักไวยากรณ์ มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นอย่างชัดเจนครบถ้วนสมบูรณ์ในแต่ละขั้นตอน กิจกรรมมีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนสามารถถ่ายโอนภาษาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้

แบบภาระงาน (Task Based Learning) เป็นวิธีการสอนที่ตอบสนองจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสการเรียนรู้ภาษาจากประสบการณ์จริง ในขณะที่ Hilma S., Zainal R. and Ratna D. (2020) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีพัฒนาทักษะการพูดตามตัวบ่งชี้ 3 ประการที่ได้รับการประเมิน ได้แก่ ความแม่นยำ คำศัพท์ และความเข้าใจ นักเรียนจัดการงานต่างๆ ให้สำเร็จโดยการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเรียนรู้สามขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) ขั้นปฏิบัติการภาระงาน (Task Cycle) ขั้นหลังปฏิบัติการภาระงาน (Form focus) หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน นักเรียนประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการพูดและได้รับความมั่นใจ นักเรียนสามารถประเมินการเรียนรู้ของตนเองเป็นคู่และงานกลุ่มได้ อีกทั้ง Saeed (2019) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้วิธีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานที่มีต่อความสำเร็จของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประเทศอิรัก พบว่า การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานส่งผลให้ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหญิงสูงขึ้นมากกว่านักเรียนชายอย่างเห็นได้ชัด และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เป็นการจัดการเรียนผ่านการร่วมกิจกรรมที่น่าสนใจ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาจากการร่วมกิจกรรมได้อย่างคงทน McGrath and MacEwan (2011) ได้กล่าวว่า การทำกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะที่คงทนยั่งยืนยาวนาน ดังนั้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานมีความสำคัญกับการเรียนรู้ของผู้เรียนเพราะสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนรู้ (Active) ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยใช้ประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนได้รับจากการทำกิจกรรม ในระหว่างจัดกระบวนการเรียนรู้ผู้เรียนจะได้ฝึกการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น เมื่อพบปัญหาในระหว่างเรียนผู้เรียนจะได้ฝึกแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ทำให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพและคงทนไม่ใช่เป็นการเรียนรู้แบบเดิม การเรียนแบบนักเรียนมีหน้าที่รับฟังคำบรรยายแล้วทำแบบฝึกหัดการเรียนแบบเดิมอาจจะเป็นจำจืดระยยะสั้น เมื่อเวลาผ่านไปนักเรียนอาจจะลืมบทเรียน การที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจากการสำรวจ ทดลองและการสร้างสรรค์ผลงานร่วมกับผู้อื่น จนผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีความสุขและความเพลิดเพลินในสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (จุฑามณี อินทร์อุทิศ, 2564) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดผ่านการจัดกิจกรรม นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเองอาศัยประสบการณ์ตรง ซึมซับการใช้ภาษา ฝึกการฟังและการพูดซ้ำๆ ผ่านการเล่นเกมส์และกิจกรรมกลุ่ม สามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างคงทนยั่งยืน ดังเช่นงานวิจัยของ จริมจิต สร้อยสมุทร (2563) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริม

ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($M = 2.40$, $SD = 0.45$) และ พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการใช้รูปแบบการสอนสูงขึ้น

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นบริบทและนำความรู้ไปใช้มากกว่าการจดจำ ผู้เรียนเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการปฏิบัติ เพื่อสร้างความเข้าใจ และการพัฒนาการใช้เครื่องมือทางปัญญาในการเรียนรู้ นอกจากนี้เน้นการพัฒนาความสามารถและลงมือปฏิบัติในบทบาทสถานการณ์ที่จัดขึ้น ซึ่งถือว่าการเรียนรู้ที่สำคัญ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเรียนรู้จากสถานการณ์เสมือนจริง ช่วยให้เกิดการถ่ายโยงความรู้ ผู้เรียนจะได้คิดแก้ปัญหาจากสถานการณ์การเรียนรู้ อีกทั้งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้นในการสื่อสารภาษาอังกฤษจากสถานการณ์ที่ผู้สอนจำลองขึ้น สถานการณ์จะทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ในสถานการณ์ และใช้ข้อมูลที่มีสภาพแวดล้อมคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริงในสถานการณ์การตัดสินใจแก้ปัญหา ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) อีกทั้งถือได้ว่าเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนที่มีความสนใจต่ำได้ นักเรียนจะเคารพซึ่งกันและกัน แก้ปัญหาตามโจทย์สถานการณ์ ร่วมกันนักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้นนำบทบาทที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในสถานการณ์จริง โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้รับออกมาอย่างเป็นระบบตามรูปแบบของสถานการณ์จริงช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เกิดความเข้าใจ เนื่องจากได้มีประสบการณ์ที่เห็นประจักษ์ชัดด้วยตนเอง ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูง ผู้เรียนได้เรียนอย่างสนุกสนาน การเรียนรู้มีความหมายต่อตัวผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิดต่าง ๆ เป็นต้น (ไชยฉัตร โรจน์พลทามล, 2562) ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) สามารถเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดจากสถานการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสมกับบทบาทของตนเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ ดังเช่นงานวิจัยของ นวพร กุลชนะจิระ (2563) ได้ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานมีพัฒนาการทางด้านความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังจากจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากสภาพปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาทั้งหมดในข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเลือกใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมาย พัฒนาผู้เรียนภาษาให้มีความรู้หลักภาษา ควบคู่กับการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมสื่อสารที่หลากหลาย ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีแนวคิดหลักประกอบด้วย

1. หลักการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา และการออกแบบระบบการเรียนการสอน

การวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) และวิธีวิจัยเชิงผสมผสานวิธี (Mixed Method) เป็นการศึกษาที่เป็นทั้งการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) และการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) มีจุดมุ่งหมายในการออกแบบนวัตกรรมหรือสิ่งใหม่ๆ การศึกษาในส่วนที่เป็น การวิจัยพื้นฐานเป็นการศึกษาวิจัยที่มุ่งหาความรู้ ความจริงเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ในการหาความรู้ทางวิชาการ ส่วนการศึกษาที่เป็นวิจัยประยุกต์เป็นการศึกษาที่มุ่งการทำผลงานทางวิชาการ ไปประยุกต์ โดยมี การตรวจสอบและปรับปรุงการดำเนินการตามขั้นตอนระเบียบวิธีของการวิจัยและใช้กระบวนการวิจัย แบบผสมผสานวิธี (Mixed Methodology) นำเทคนิควิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) และเทคนิควิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) มาผสมผสานกันเพื่อตอบคำถามการวิจัยได้อย่างสมบูรณ์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D & D) ขั้นตอน ที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้จริง (Implementation : I) ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation : E) (Creswell, 2002; ทิศนา แชมมณี, 2552 ; มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) และการขยายผล (Dissemination) (Seels & Glasgow,1990)

แนวคิดการออกแบบระบบการเรียนการสอน ADDIE Model (Kruse, 2009) ร่วมกับการ ออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของ (Dick, Carey and Carey, 2005) และแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development)

1.1 การออกแบบระบบการเรียนการสอน ADDIE Model ซึ่งมีการปรับปรุงจากแนวคิดเดิมของ University of Florida ที่ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนให้มีความเป็นระบบเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน (Kruse, 2009) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 2) ขั้นตอนการออกแบบ (Design) เป็นการระบุกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินการเรียนรู้ การเลือกสื่อและวิธีการจัดการเรียนการสอน 3) ขั้นตอนการพัฒนา (Development) เป็นการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนานวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล 4) ขั้นตอนการนำไปใช้ (Implementation) เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรม และเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง และ 5) ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทุกระดับและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนทุกองค์ประกอบ เพื่อยืนยันประสิทธิภาพของรูปแบบ

1.2 การออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของ (Dick, Carey and Carey, 2005) ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 10 องค์ประกอบ คือ 1) การกำหนดความมุ่งหมายการสอน (identify instructional goals) เป็นการกำหนดความมุ่งหมายการสอน ซึ่งต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษา จากนั้นก็ทำการวิเคราะห์ความจำเป็น (need analysis) และวิเคราะห์ผู้เรียน 2) การวิเคราะห์การสอน (conduct instructional analysis) เป็นขั้นของการวิเคราะห์ว่าจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไรให้บรรลุสำเร็จเป้าหมายที่ตั้งไว้ 3) วิเคราะห์ผู้เรียนและบริบท (analyze learners and contexts) ศึกษาพฤติกรรมเบื้องต้นและคุณลักษณะของผู้เรียน 4) เขียนจุดมุ่งหมายการเรียน (write performance objectives) เป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะหรือจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมและสอดคล้องกับความมุ่งหมายการสอน จุดมุ่งหมายการเรียน 5) พัฒนาเครื่องมือประเมินผล (develop assessment instrument) สร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อประเมินการเรียนการสอน 6) พัฒนายุทธศาสตร์การสอน (develop instructional strategy) เป็นแผนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามจุดมุ่งหมายของการสอน 7) พัฒนาและเลือกสื่อการเรียนการสอน (develop and select instructional materials) เป็นการเลือกและพัฒนาสื่อการสอน 8) ออกแบบและประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน (design and conduct formation evaluation of instruction) 9) ทบทวนการจัดการเรียนการสอน (revise instruction) 10) ออกแบบและการประเมินผลภายหลังการเรียนการสอน (design and conduct summative evaluation)

2. ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism)

การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญาของบุคคลในการสร้างความรู้และความหมายของสิ่งต่างๆที่ตนได้รับผ่านกระบวนการซึมซับ (assimilation) คือ การนำข้อมูลหรือความรู้ใหม่ที่ได้รับไปเชื่อมโยงอย่างกลมกลืนกับโครงสร้างความรู้ที่ตนมีอยู่ และการปรับกระบวนการรู้คิด (accommodation) คือ การคิดค้นหาวิธีการต่างๆมาใช้ในการปรับความรู้เกี่ยวกับความรู้ใหม่ให้เกิดความสมดุล (equilibrium) และเป็นความรู้ความเข้าใจที่มีความหมายต่อตนเอง ดังนั้นจึงเป็นกระบวนการภายในที่ผู้เรียนสามารถทำได้ดียิ่งขึ้นหากได้รับการช่วยเหลือจากผู้อื่นจากทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้จักวิธีการเรียนรู้ สามารถแสวงหาความรู้ด้วยการนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ได้อย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง ให้ออกาสผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่มความคิดจากประสบการณ์เดิมด้วยตนเองจากความสนใจ และมีการสนับสนุนอย่างเพียงพอและเหมาะสมเป็นการสร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับสิ่งที่มีอยู่เดิม ผู้สอนมีหน้าที่ในการช่วยเหลือตรวจสอบความรู้ให้ถูกต้อง แนวคิดที่นำมาใช้นั้นการให้ผู้เรียนได้รู้จักวิธีการเรียนรู้ สามารถแสวงหาความรู้ด้วยการนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการคิดอย่างต่อเนื่องด้วยการร่วมมือกันเรียนรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิด และแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา

3. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)

การสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติเน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาของนักเรียนเป็นหลัก มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร มุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม โดยผู้สอนมีหน้าที่เพียงคอยช่วยเหลือแนะนำและแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์กระบวนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) มีกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนมุ่งหมาย (Purpose) 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 3) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) 4) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Use of language for communication) ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สังเคราะห์ได้นี้ไปใช้ในการกระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนฯ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นต่อไป (Johnson and Morrow, 1986; Brown, 2000; Baker and Westrup, 2000; สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540; กระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

4. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning: TBL)

การเรียนรู้แบบร่วมมือผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน ผู้สอนคอยกระตุ้นให้ความช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นแบบกลุ่ม ไม่ว่าจะป็นกลุ่มย่อยหรือกลุ่มใหญ่ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนบูรณาการความรู้ใหม่กับความรู้เดิมเพื่อเกิดองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาจากบริบทการเรียนรู้ที่เกิดจากผู้เรียนร่วมมือกันกับเพื่อนๆ กำหนดและแก้ปัญหาาร่วมกันจนบรรลุในชิ้นงานที่ทำ (Long,1985; Richards & Rodgers, 1986; Breen,1987; Willis and Willis,1996; Nunan, 2004; Branden, 2006) กล่าวว่ กิจกรรมที่มีเป้าหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริงเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายหรือสำเร็จสมบูรณ์ โดยเชื่อว่าการใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนการสอนจะช่วยให้มีการใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น เน้นการสื่อความหมายมากกว่าการเข้าใจหลักไวยากรณ์ โดยมีการระบุขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นอย่างชัดเจนครบถ้วนสมบูรณ์ในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมและกิจกรรมมีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันหรือชีวิตจริงและมีการประเมินผล ผู้วิจัยได้สังเคราะห์กระบวนการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-based learning) นักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ (Prada, 1979; Willis, 2000; Ellis, 2003; พนอ สงวนแก้ว, 2553; รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล, 2557; อุษา มะหะหมัด, 2559; เพ็ญภา ทัพพันธ์, 2560; พรนภัส ทับทิมอ่อน, 2563) มีกระบวนการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) 2) ขั้นการปฏิบัติภาระงาน (Task) 3) ขั้นทบทวน (Review) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่สังเคราะห์ได้นี้ไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไป

5. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning: ABL)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม (Activity-Based Learning: ABL) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ (Learning by doing) ของ John Dewey การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ พฤติกรรม สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้สอนมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ผู้สอนออกแบบมามีจุดมุ่งหมายให้เกิดความสนุกสนาน น่าสนใจ และไม่เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งผู้เรียนจะซึมซับความรู้ ความเข้าใจ และได้ฝึกคิดเองในเนื้อหาสาระระหว่างทำกิจกรรม โดยผู้สอนจะผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์กระบวนการสอนใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based learning) ของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ (Bonwell and Eison, 1991; Horsburgh, 1994; Stößlein, 2009; McGrath & MacEwan, 2011; Festus, 2013; Gupte et al,

2018; กระทรวงศึกษาธิการ, 2553; ณัฐวุฒิ สกุนี, 2559; จริมจิต สร้อยสมุทร, 2563; ชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน, 2564) มีกระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการกระตุ้นความสนใจ 2) ขั้นสร้างความรู้ใหม่ 3) ขั้นปฏิบัติกิจกรรม 4) ขั้นผลสะท้อนจากกิจกรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5) ขั้นประเมินผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่สังเคราะห์ได้นี้ไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไป

6. การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning: SBL)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผ่านการลงมือปฏิบัติตามสถานการณ์จริงที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เน้นบริบทและนำความรู้ไปใช้มากกว่า การจดจำ ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองอย่างอิสระและเหมาะสม (Lave, 1991; Sturtridge, 1997; วัฒนาพร ระวังทุกข์, 2542; ทิศนา แคมมณี, 2559; วราจนา เค้าอ้น, 2560) ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์กระบวนการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) ของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ (Jefferies, 2005; กรมวิชาการ, 2525; ทิศนา แคมมณี, 2558; นวพล ทองคำ, 2562; อุปกิต ทรวงทองกลาง, 2563) มีกระบวนการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมการ 2) ขั้นแสดงตามสถานการณ์ 3) ขั้นสรุปและอภิปราย ทั้งนี้ผู้วิจัยจะบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ที่สังเคราะห์ได้นี้ไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไป

7. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สำหรับการฟังภาษาอังกฤษ

ความสามารถในการเข้าใจและแยกแยะสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูดพร้อมกับจับประเด็นสิ่งที่ได้ยินมาจัดเรียงลำดับนั้น ๆ ตลอดจนการขึ้นลงของเสียงเพื่อให้เกิดความหมายขึ้น (Widdowson, 1983; Teng; 2001; Rivers, 2018; ศรีเงิน แพสุพัฒน์, 2541; พรสวรรค์ สีป้อ, 2550; สุจินต์ หนูแก้ว, 2554; บุษกร ภูภักดี, 2557; ธนกร สุวรรณพถณี, 2558; ทริศศักดิ์ พลตรี, 2558; กฤตยา สุขประเสริฐ, 2561; มณีรัตน์ กรรณิกา, 2561; วิชชุดา ขำประณม, 2564) องค์ประกอบของการฟังประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ 2) ความรู้ในบริบทของภาษา 3) ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์และตีความ 4) ความรู้ความเข้าใจเดิมของเชื่อมโยงสิ่งที่ได้ฟัง ระดับความสามารถในการฟัง (Mackey, 1974; Rivers, 1976; Tutolo, 1977) สามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) ระดับการฟังคำศัพท์ 2) ระดับการตีความ นอกจากนี้จากการสังเคราะห์การวัดและการประเมินทักษะการฟัง แบ่งออกเป็นการวัดระหว่างเรียนเพื่อประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยใช้แบบประเมินทักษะการฟัง แบบสัมภาษณ์

เป็นต้น และการวัดและประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อประเมินคุณภาพของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การวัดและการประเมินทักษะการฟัง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและการวิจัย โดยใช้แบบวัดทักษะการฟังโดยประเมินระหว่างเรียนเพื่อประเมินพัฒนาการทักษะการฟังของผู้เรียน และใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการทำแบบทดสอบ แบ่งระดับความสามารถในการฟังออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) ระดับการฟังคำศัพท์ 2) ระดับการตีความ ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้สำหรับการฟัง (Rixon ,1986; Field, 2010; พรสวรรค์ สีป้อ, 2550; สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559; วิชชุดา ขำประถม, 2564) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟัง มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) 2) ขั้นฟัง (Listening) 3) ขั้นหลังการฟัง (Post- listening stage) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับการฟังภาษาอังกฤษที่สังเคราะห์ได้นี้ ไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไป

8. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สำหรับการพูดภาษาอังกฤษ

กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ของผู้พูด โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง ลีลาท่าทางโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดและสื่อสารข้อมูลจากผู้พูดสู่ผู้ฟัง (Harris, 1974; Chaney and Burk, 1998; สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2545; สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์, 2555; ธนกร สุวรรณพฤติ , 2558; โชคชัย เตโช, 2562; ชรินทร์น พันธ์ครู, 2563; แพรธารทอง อุดมกัน, 2564) องค์ประกอบของการพูดประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ และ 4) ด้านความคล่องแคล่ว ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์การวัดและการประเมินทักษะการพูดดังกล่าว ของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ (Clark, 1972; Oller, 1979; Harris, 1990; Weir, 1993; Cambridge University. (1996); สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558; สุวิมล พุฒิรุ่งโรจน์, 2559) อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบวิเคราะห์รายละเอียด เพื่อประเมินพัฒนาการทักษะการพูดของผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้ออกแบบเกณฑ์การให้คะแนน (Rubric) ที่มุ่งประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ และ 4) ด้านความคล่องแคล่ว แบ่งเกณฑ์การประเมินผลให้คะแนนเป็น 4 ระดับ ต่ำสุดคือ ระดับ 1 และสูงสุดคือระดับ 4 การจัดการเรียนรู้สำหรับการพูดของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ (Scott, 1981; Byne, 1986; สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์, 2555) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการพูด มี 3 ขั้นตอน ได้แก่

1) ชั้นเสนอวัตถุประสงค์ (Propose objective) 2) ชั้นเสนอเนื้อหา (Propose Content) และ 3) ชั้นนำเสนอ (Present) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้อำหรับการพูดภาษาอังกฤษที่สังเคราะห์ได้นี้ ไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไป

9. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนกับบุคคลทางสังคม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เสริมสร้างศักยภาพด้านการสื่อสาร ฝึกทักษะการฟัง พูด ทั้งในด้านการรับสารการส่งสารการมีปฏิสัมพันธ์มีกลยุทธ์ในการติดต่อสื่อสารสามารถสื่อสารได้ถูกต้อง คล่องแคล่วเหมาะสม (Kohn, K., 2009; กระทรวงศึกษาธิการ, 2551; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564) จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ (Hymes Chomsky, 1965; citing Hymes, 1966; Savignon, 1983; Canale & Swain, 1984; Praxmarer, 2009) ผู้วิจัยแบ่งองค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ออกเป็น 2 ด้าน โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้ ทักษะความสามารถ

1) ความรู้ ความเข้าใจทางภาษา เป็นความรู้พื้นฐานและสาระสำคัญของ การสร้างทักษะและความสามารถ ได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ วลี สำนวน ประโยค

1.1 ด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา หมายถึง ความรู้ความสารถทางด้านคำศัพท์ โครงสร้าง เสียง และการใช้รูปแบบของคำได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารได้เหมาะสมตามบริบท

1.2 ด้านความเข้าใจในระดับข้อความ หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย โดยฟัง และตีความวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของประโยคต่าง ๆ โดยสามารถเชื่อมโยงความหมาย และโครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อพูดสิ่งต่าง ๆ ได้ต่อเนื่องมีความหมายสัมพันธ์กัน เช่น การมีลำดับของการเล่าเรื่องด้วยความคล่องแคล่วและถูกต้อง

1.3 ด้านการสื่อสารทางสังคม หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย เป็นการเชื่อมโยงโครงสร้างทางภาษาในการฟังและพูดสนทนาตามรูปแบบและสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้คำ วลี และโครงสร้างประโยคในการสนทนา คำนึงถึงบทบาททางสังคมของตนเองและผู้ร่วมสนทนาตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ ถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง

2) ทักษะ ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง โดยนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของสังคม เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด

2.1 ทักษะการฟัง

ความสามารถในการเข้าใจและแยกแยะสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูดพร้อมกับจับประเด็นสิ่งที่ได้ยินมาจัดเรียงลำดับนั้น ๆ ตลอดจนการขึ้นลงของเสียง เพื่อให้เกิดความหมายขึ้น องค์ประกอบของทักษะการฟัง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก

- 1) ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ ในเรื่องเสียง คำ ไวยากรณ์ ความสามารถในการรับรู้เสียง จดจำคำที่ฟัง ความรู้เรื่องลักษณะเฉพาะของภาษา
- 2) ความรู้ในเรื่องบริบทของภาษา เช่น สถานการณ์ในการพูด การเข้าใจตัวชี้แนะและบริบทของสถานการณ์ที่ปรากฏอยู่ในสาร
- 3) ความสามารถในการเชื่อมโยง ความสัมพันธ์และตีความ สิ่งที่ได้ยินได้ฟัง จำแนกเสียงที่ฟัง และคิดวิเคราะห์พิจารณาสิ่งที่ฟังได้
- 4) ความรู้ความเข้าใจเดิมของเชื่อมโยงสิ่งที่ได้ฟัง สังเคราะห์และนำความรู้เดิมมาประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังอย่างถูกต้อง การที่ผู้ฟังมีความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ จะทำให้ผู้ฟังมีข้อมูลต่าง ๆ ไปประกอบในการฟังและสามารถตีความออกมาได้ถูกต้องตรงตามความคาดหวัง การฟังของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปในระดับความสามารถในการฟัง การฟังแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) ระดับการฟังคำศัพท์ ผู้เรียนจำแนกเสียงโดยวัดการฟังเสียงเน้นหนัก (stress) ในคำ และประโยค 2) ระดับการตีความ วิเคราะห์ความหมาย ฟังข้อความหรือประโยคแล้วสามารถตีความข้อความหรือประโยคที่ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง ฟังประโยคหรือคำถามแล้วตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยิน โดยการเลือกคำหรือรูปภาพ หรือตอบสนองด้วยคำตอบแบบสั้น ๆ

2.2 ทักษะการพูด

กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ของผู้พูด โดยใช้ ถ้อยคำน้ำเสียง ลีลาท่าทางโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดและสื่อสารข้อมูลจากผู้พูดสู่ผู้ฟัง องค์ประกอบของการพูด ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านการออกเสียง ผู้เรียนต้องออกเสียงพยางค์ สระ การเน้นหนักในคำ ประโยค และคำควบกล้ำต่าง ๆ ให้ถูกต้องพูดแล้วเข้าใจ 2) ด้านไวยากรณ์ ผู้เรียนใช้ภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่าง กัน 3) ด้านคำศัพท์ ผู้เรียนใช้คำศัพท์ได้หลากหลายเหมาะสมทุกสถานการณ์ และ 4) ด้านความคล่องแคล่ว ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว ความราบรื่นและความต่อเนื่อง ตลอดจนความเป็นธรรมชาติในการพูด

จากแนวคิดทั้งหมดที่กล่าวมาเกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบ การสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 นั้น หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ในส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศว่าจะต้องส่งเสริมให้เกิดกับผู้เรียน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกเพื่อทำผู้เรียนสามารถดำรงชีวิต อย่างมีคุณภาพบนโลกของความเปลี่ยนแปลงได้

อย่างมีคุณภาพ ผู้วิจัยจึงพัฒนาของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีหลักการสำคัญ คือ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การเป็นผู้ร่วมแสวงหาความรู้ด้วยตนเองสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ตลอดจนผู้เรียนลงมือปฏิบัติผ่านกระบวนการกลุ่มร่วมมือมีการทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และสะท้อนความรู้ที่เกิดขึ้น สำหรับหลักการ แนวคิด การวิจัยและพัฒนา การออกแบบและการพัฒนาของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถสรุปดังกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ตามแผนภาพที่ 1

การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6		
หลักการ แนวคิด ทฤษฎี	รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ	ตัวแปรตาม
แนวคิด หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา โดยการวิจัยแบบผสมผสานของ Creswell (2002) และ มาเรียม นิลพันธุ์ (2558)	องค์ประกอบของรูปแบบ 1. หลักการ รู รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เน้นลงมือปฏิบัติตามภาระงาน ใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมาย ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ควบคู่กับการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริง	1. ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ - ด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา - ด้านความเข้าใจในระดับข้อความ - ด้านการสื่อสารทางสังคม
แนวคิด หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน (Seels & Glasgow, 1990; Joyce & Weil, 2009; ทิศนา ขัมมณี, 2550; มาเรียม นิลพันธุ์, 2558)	2. วัตถุประสงค์ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	2. ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ การฟัง - ระดับการฟังคำศัพท์ - ระดับการตีความ การพูด - ด้านการออกเสียง - ด้านไวยากรณ์ - ด้านคำศัพท์ - ด้านความคล่องแคล่ว
แนวคิด หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการออกแบบการเรียนการสอน (Dick, Carey and Carey, 2005; Kruse, 2009)	3. กระบวนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอเนื้อหา (Proffer content) ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ (Practice) ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอและสื่อสาร (Present and communicate)	3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
แนวคิด ทฤษฎี การสร้างความรู้ (Constructivism)	4. การวัดผลและประเมินผล 4.1 ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 4.2 ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษความสามารถในการพูด	
การจัดการเรียนรู้สำหรับการฟังภาษาอังกฤษ (Rixon, 1986; Field, 2010; พรสวรรค์ ลีป้อ, 2550; สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559; วิชชุดา ข้าประถม, 2564)	5. ปัจจัยความสำเร็จ 5.1 ผู้เรียนรักและชื่นชอบในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 5.2 นำสื่อการสอนที่เป็นของจริง (Authentic material) และเทคโนโลยีที่ทันสมัยใช้ในการจัดการเรียนรู้ 5.3 กำหนดสถานการณ์เสมือนจริงในการแสดงบทบาทสมมติ	
การจัดการเรียนรู้สำหรับการพูดภาษาอังกฤษ (Scott, 1981; Byne, 1986; สุนิดา ไชยชัยวัฒน์, 2555)		
การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning) (Prada, 1979; Willis, 2000; Ellis, 2003; อุษา มะหะหมัด, 2559; เพ็ญภา ทัพพันธ์, 2560)		
การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) (NSCALL, 2006 ; Lakshmi, 2007; Lijanporn & Khlaisang, 2015; นิรุช เหลือลมัย, 2552; พิมพันธ์ เคชะคุปต์ และ เพียวว ยินดีสุข, 2557; จริมจิต สร้อยสมุทร, 2563; ชนสิทธิ์ สิทธิสุนัน, 2564)		
การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning : SBL) (Jefferies, 2005; กรมวิชาการ, 2525; ทิศนา ขัมมณี, 2550; นวพล ทองคำ, 2562; อุปกิต ทรวงทองกลาง, 2563)		
สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ Hymes Chomsky. 1965; citing Hymes. 1966; Savignon, 1983; Canale & Swain, 1984; Praxmarer (2009)		
ความพึงพอใจ (Herzberg, 1959; Maslow, 1970)		

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำถามการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดคำถามการวิจัยครั้งนี้ เพื่อออกแบบการวิจัยสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบอะไรบ้าง และมีคุณภาพในระดับใด

2. การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพผลอยู่ในระดับใด และเป็นอย่างไร ดังนี้

2.1 ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่อย่างไร

2.2 พัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีพัฒนาการสูงขึ้นหรือไม่อย่างไร

2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับใด

3. ประสิทธิภาพของการขยายผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นอย่างไร ดังนี้

3.1 ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่อย่างไร

3.2 ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าเกณฑ์หรือไม่อย่างไร

3.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเด็นต่อไปนี้

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2 เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. เพื่อขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

3.1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

3.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ มีความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ อยู่ในระดับสูงขึ้น
3. นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
4. นักเรียนกลุ่มขยายผลที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ มีความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
5. นักเรียนกลุ่มขยายผลที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
6. นักเรียนกลุ่มขยายผลที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตการวิจัยที่ใช้ในการทดลองใช้รูปแบบการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทับปรึถ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มีนักเรียนทั้งสิ้น 80 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านทับปรึถ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1.2.1 ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2.2 ตัวแปรตาม คือ

- 1) ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
- 2) ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3) ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านทับปริก สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 ตัวชี้วัดชั้นปี ต 1.1 ป. 6/1, ต 1.1 ป. 6/4, มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.2 ตัวชี้วัดชั้นปี ต 1.2 ป. 6/1 มาตรฐานการเรียนรู้ ต 2.1 ตัวชี้วัดชั้นปี ต 2.1 ป. 6/2 สารที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐานการเรียนรู้ ต 4.1 ตัวชี้วัดชั้นปี ต 4.1 ป. 6/1 ซึ่งได้กำหนดหน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง What would you like to eat? จำนวน 4 ชั่วโมง เรื่อง How to cook food? จำนวน 4 ชั่วโมง และ เรื่อง My holiday จำนวน 4 ชั่วโมง

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ระหว่างวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567 – 13 มีนาคม พ.ศ. 2567 ในการทดลองของรูปแบบการสอนฯ โดยดำเนินการปฐมนิเทศเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 ชั่วโมง ใช้เวลาจัดกระบวนการเรียนรู้ จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลา 12 ชั่วโมง ใช้เวลาทดสอบความรู้ความเข้าใจ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง และประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียน ด้วยรูปแบบการสอนฯ ครั้งที่ 1 จำนวน 1 ชั่วโมง ครั้งที่ 2 จำนวน 1 ชั่วโมง และครั้งที่ 3 จำนวน 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งหมด จำนวน 18 ชั่วโมง

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยสำหรับการพัฒนารูปแบบดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการสอน หมายถึง กระบวนการพัฒนานวัตกรรมโดยใช้ระเบียบการวิจัยแบบการผสมผสานวิธีการวิจัย (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D & D) ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้จริง (Implementation : I) ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation : E) และการขยายผล (Dissemination)

2. แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงความรู้ ทักษะ และความสามารถในการสื่อสารภาษา เพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความถูกต้องในการใช้ภาษาในพร้อมกัน ฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสื่อสารอย่างมีความหมายด้วยการมีปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษากับผู้อื่น มีกระบวนการ 4 ขั้น ได้แก่

- 1) ขั้นสร้างจุดมุ่งหมาย (Aim)
- 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)
- 3) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice)
- 4) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Using language for communication)

3. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based learning : TBL) หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและได้เรียนรู้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษซ้ำๆ และทบทวน จนเกิดองค์ความรู้พื้นฐานทั้งความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีกระบวนการ 3 ขั้น ได้แก่

- 1) ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task)
- 2) ขั้นการปฏิบัติภาระงาน (Task cycle)
- 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)

4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based learning : ABL) หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรม ชิมชัับการใช้ภาษา ฝึกการฟังและการพูดซ้ำๆ ผ่านการเล่นเกมส์และกิจกรรมกลุ่ม เน้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ระหว่างทำกิจกรรม มีกระบวนการ 5 ขั้น ได้แก่

- 1) ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Encourage)
- 2) ขั้นให้ความรู้ใหม่ (Educate in new knowledge)
- 3) ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Engage in activities)
- 4) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้และผลสะท้อน (Exchange and reflect)
- 5) ขั้นสรุปและประเมินผล (Evaluate)

5. การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning : SBL) หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจ ชิมชัับการใช้ภาษาฝึกการฟังและการพูดซ้ำๆ ใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองอย่างอิสระและเหมาะสมผ่านการลงปฏิบัติตามสถานการณ์จริง เป็นผู้เรียนรู้อย่างตื่นตัว (Active learner) กล้าแสดงออก มีกระบวนการ 3 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) ขั้นเตรียมการ
- 2) ขั้นแสดงตามสถานการณ์
- 3) ขั้นสรุปและอภิปราย

6. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (4P Model) หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้นอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ชัดเจนอันนำไปสู่การเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จากการศึกษา เอกสาร วิเคราะห์ สังเคราะห์ ทฤษฎี แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ โดยมีหลักการที่จะนำไปพัฒนาสมรรถนะ การสื่อสารภาษาอังกฤษ รูปแบบการสอนฯ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนรู้ การวัด และประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเน้นเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)

ผู้สอนเตรียมความพร้อม กระตุ้น เสริมแรง มอบหมายภาระงาน แจกวัสดุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิมและเสริมสร้างความรู้ใหม่เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวน สร้างความมั่นใจในการฟังและการพูด ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2) Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)

ผู้เรียนแสวงหาความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี สำนวน บทสนทนา เนื้อหา หรือรูปแบบ ประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังเป็นคู่ หรือกลุ่ม และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ฟัง

3) Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายเป็นคู่ หรือกลุ่ม ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด โดยใช้คำ วลี และโครงสร้างประโยคในการสนทนาอย่างมั่นใจ

4) Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร)

ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงที่แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมาย ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

7. ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้และทักษะทางด้าน การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมาย เป็นการเชื่อมโยงโครงสร้างทางภาษาในทักษะการฟังและการพูดตามรูปแบบและสถานการณ์ต่างๆ ใช้คำ วลี และโครงสร้างประโยคในการสนทนา

8. ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง องค์ความรู้พื้นฐานของการสร้างทักษะและความสามารถเกี่ยวกับกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา ความเข้าใจในระดับ ข้อความ และการสื่อสารทางสังคม โดยพิจารณาจากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความรู้ ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยแบบทดสอบเป็นแบบ

ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 Listening Test และ ตอนที่ 2 Speaking Test ซึ่งวัดความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 3 ด้าน

8.1 ด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา หมายถึง ความรู้ความสามารถทางด้าน คำศัพท์ โครงสร้าง เสียง และการใช้รูปแบบของคำได้อย่างถูกต้อง ตลอดจน การสะกดและการออกเสียง เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารได้เหมาะสมตามบริบท

8.2 ด้านความเข้าใจในระดับข้อความ หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ความสัมพันธ์กันของประโยคต่าง ๆ โดยสามารถเชื่อมโยงความหมาย และโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพื่อพูดสิ่งต่าง ๆ ได้ เช่น การมีลำดับของการเล่าเรื่องด้วยความคล่องแคล่วและถูกต้อง

8.3 ด้านการสื่อสารทางสังคม หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านทักษะการฟัง และพูด เป็นการเชื่อมโยงโครงสร้างทางภาษาในการฟังและพูดสนทนาตามรูปแบบและสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้คำ วลีและโครงสร้างประโยคในการสนทนา คำนึงถึงบทบาททางสังคมของตนเองและผู้ร่วมสนทนาตามบริบทของสังคม

9. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับพัฒนาความสามารถของนักเรียนในด้านการฟังที่ได้จากแบบวัดทักษะความสามารถในการฟัง โดยประเมินระหว่างเรียน มุ่งประเมินความสามารถในด้านการฟัง 2 ระดับ คือ 1) ระดับการฟังคำศัพท์ 2) ระดับการตีความ โดยแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

10. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับพัฒนาความสามารถของนักเรียนในด้านการพูดที่ได้จากแบบวัดทักษะความสามารถในการพูด โดยประเมินระหว่างเรียน มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ผู้สอนจะเป็นผู้สัมภาษณ์และประเมินความสามารถในด้านการพูด 4 ด้าน คือ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ และ 4) ด้านความคล่องแคล่ว แบ่งเกณฑ์การประเมินผลให้คะแนนเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ต่ำสุดคือ ระดับ 1 และสูงสุดคือระดับ 4

11. ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ระดับความรู้สึกรับไม่ชอบของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านการวัดและประเมินผล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเกณฑ์ระดับคะแนนเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ความพึงพอใจน้อย คือ ระดับคะแนน 1 และความพึงพอใจมาก คือ ระดับคะแนน 3

12. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 36 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านทับปริก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

13. กลุ่มขยายผล หมายถึง ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดห้วยไต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผู้เรียนมีพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สามารถนำมาใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ผู้สอนได้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่อาจเกิดประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีความน่าสนใจและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. โรงเรียนได้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสำหรับนำไปใช้เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
4. โรงเรียนระดับประถมศึกษาในจังหวัดอื่นสามารถนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษนี้ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สำหรับใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำการวิจัยการพัฒนา รูปแบบการสอน ซึ่งประกอบด้วยหลักการ แนวคิด จากเอกสาร รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เรียบเรียงข้อมูลและนำเสนอมีประเด็นตามลำดับดังต่อไปนี้

1. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา รูปแบบการสอน
2. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)
 - 2.2 แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)
 - 2.3 แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based learning : TBL)
 - 2.4 แนวคิดการจัดการเรียนรู้การใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based learning : ABL)
 - 2.5 แนวคิดการจัดการเรียนรู้ใช้สถานการณ์เป็นฐาน (Situation Based Learning : SBL)
3. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านทับปริก

1. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน

การพัฒนารูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นั้นจำเป็นต้องนำหลักการแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการออกแบบระบบการสอนของนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับและนำมาใช้ในการพัฒนาการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งจะได้นำเสนอ ดังนี้

1.1 ความหมายของรูปแบบการสอน

นักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอน อย่างน่าสนใจดังเช่น Saylor, Alexander & Lewis (1981) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอนว่า หมายถึง แบบหรือแผนของการสอนที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีความแตกต่างกัน เพื่อจุดหมายหรือจุดเน้นเฉพาะเจาะจง และ Joyce & Weil (1996) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอนว่าเป็น แบบหรือแผนที่นำไปใช้เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอน หรือเป็นแนวทางการสอนของผู้สอน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความคิด ทักษะ ค่านิยม สอดคล้องกับ สุเทพ อ่วมเจริญ (2559) ให้ความหมายว่าเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนที่อาศัยวิธีการเชิงระบบเพื่อให้เกิดความมั่นใจ ในคุณภาพของการสอนที่สนองต่อความต้องการในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน (2553) กล่าวว่า การออกแบบการเรียนการสอน คือ กระบวนการทั้งหมดที่นำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีการที่เป็นระบบและนำแนวคิดทฤษฎีของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ต่างมาใช้ในการวางแผนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดหมายที่ต้องการ ในขณะที่ ประจักษ์ น้อยเหนือย (2563) ให้ความหมายว่า ขั้นตอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างตามหลักทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนด เช่นเดียวกับ เอกสิทธิ์ ชนินทรภูมิ (2563) กล่าวว่า การสร้างนวัตกรรมสำหรับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อแก้ไขปัญหา พัฒนาการจัดการเรียนการสอน หรือการถ่ายทอดความรู้ ทักษะให้มีคุณภาพสูงสุดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

จากการศึกษาแนวคิดความหมายรูปแบบการสอนที่นักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แบบแผนของการสอนใช้ทฤษฎีการเรียนรู้และทฤษฎีการสอน ช่วยในการจัดการเรียนการสอนและเสริมสร้างมั่นใจในคุณภาพของการสอน อีกทั้งยังเป็นการแก้ปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญอย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ

1.2 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

นักวิชาการทั้งในและต่างประเทศได้ระบุถึงองค์ประกอบของรูปแบบการสอนไว้ ดังนี้ Arends (1997:7) ก็ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ว่า ประกอบด้วย

1. หลักการตามทฤษฎีที่ใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. วิธีสอนที่ทำให้การเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์
4. สิ่งแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่ต้องการ

Kemp, Morrison, and Ross (1994) ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ

1. หลักการ ทฤษฎีและสภาพปัญหา
2. วัตถุประสงค์
3. เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล

ทิตินา แชมมณี (2556) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนว่าต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการสอนนั้น
2. มีการบรรยายและอธิบายสภาพ หรือลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ
3. มีการจัดระบบ กล่าวคือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้น
4. มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

สุดคณี นฤพนธ์จิรกุล (2560) ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการหรือแนวคิด ซึ่งเป็นแนวคิด ทฤษฎี และพื้นฐานความเชื่อในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่สร้างขึ้น
2. วัตถุประสงค์ คือ เป้าหมายหรือความคาดหวังในผู้เรียนที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงตามรูปแบบที่สร้างขึ้น
3. การจัดการเรียนการสอน เป็นการอธิบายถึงวิธีดำเนินการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน มีรายละเอียดของกิจกรรม บทบาทหน้าที่ของผู้เรียนและผู้สอน

4. การประเมินผล เป็นการกำกับ ติดตาม และประเมินผลส่วนที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ที่จะบ่งบอกถึงผลที่ได้รับจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น

จากการศึกษาแนวคิดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนที่นักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศกล่าวไว้ในข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการเรียน

Arends (1997)	Kemp, Morrison, and Ross (1994)	ทีศนา เขมมณี (2556)	สุดคิณิง นฤพนธ์จิรกุล (2560)	สรุปการสังเคราะห์
1. หลักการ	1. หลักการ ทฤษฎีและสภาพปัญหา	1. ปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด	1. หลักการหรือแนวคิด	หลักการ
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	2. วัตถุประสงค์		2. วัตถุประสงค์	วัตถุประสงค์
3. วิธีสอน	3. เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน	2. การบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะการจัดการเรียนการสอน	3. การจัดการเรียนการสอน	กระบวนการเรียนรู้
	4. การวัดและประเมินผล		4. การประเมินผล	การวัดและประเมินผล
4. สิ่งแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่ต้องการ	-	3. การจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้น	-	ปัจจัยความสำเร็จ

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการสอน (ต่อ)

Arends (1997)	Kemp, Morrison, and Ross (1994)	ทิตานา แคมมณี (2556)	สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล (2560)	สรุปการสังเคราะห์
		4. การอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้อัตราการเรียนการสอนนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด		

จากการตารางที่ 1 การศึกษาแนวคิดการออกแบบรูปแบบการสอนที่นักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการสอน ได้ว่ามีองค์ประกอบสำคัญ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) กระบวนการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) ปัจจัยความสำเร็จ (Arends, 1997; Kemp, Morrison, and Ross, 1994; ทิตานา แคมมณี, 2556; สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล, 2560)

1.3 แบบจำลองการออกแบบระบบการสอน

การพัฒนาารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้เกิดประสิทธิภาพนั้น การศึกษาเกี่ยวกับแบบจำลองการออกแบบการเรียนการสอนเป็นอีกมิติหนึ่งที่มีนักวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนที่ควรศึกษาให้เข้าใจ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอนที่นำไปสู่การประยุกต์ใช้ในการออกแบบการสอน ดังนี้

1. แบบจำลองการออกแบบการสอนเชิงระบบของ Dick, Carey and Carey (2005)

ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 10 องค์ประกอบ คือ 1) การกำหนดความมุ่งหมายการสอน (identify instructional goals) เป็นการกำหนดความมุ่งหมายการสอนซึ่งต้อง

พัฒนาให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษา จากนั้นก็ทำการวิเคราะห์ความจำเป็น (need analysis) และวิเคราะห์ผู้เรียน 2) การวิเคราะห์การสอน (conduct instructional analysis) เป็นขั้นของการวิเคราะห์ว่าจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไรให้บรรลุสำเร็จเป้าหมายที่ตั้งไว้ 3) วิเคราะห์ผู้เรียนและบริบท (analyze learners and contexts) ศึกษาพฤติกรรมเบื้องต้นและคุณลักษณะของผู้เรียน 4) เขียนจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ (write performance objectives) เป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะหรือจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมและสอดคล้องกับความมุ่งหมายการสอน จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ 5) พัฒนาเครื่องมือประเมินผล (develop assessment instrument) สร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์เพื่อประเมินการเรียนการสอน 6) พัฒนายุทธศาสตร์การสอน (develop instructional strategy) เป็นแผนการสอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามจุดมุ่งหมายของการสอน 7) พัฒนาและเลือกสื่อการเรียนการสอน (develop and select instructional materials) เป็นการเลือกและพัฒนาสื่อการสอน 8) ออกแบบและประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน (design and conduct formation evaluation of instruction) 9) ทบทวนการจัดการเรียนการสอน (revise instruction) 10) ออกแบบและการประเมินผลภายหลังการเรียนการสอน (design and conduct summative evaluation)

2. การออกแบบระบบการเรียนการสอน ADDIE Model

การออกแบบระบบการเรียนการสอน ADDIE Model ปรับปรุงจากแนวคิดเดิมของ University of Florida ที่ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนให้มีความเป็นระบบเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน Kruse (2009) วิธีการเชิงระบบประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 2) ขั้นตอนการออกแบบ (Design) เป็นการระบุกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินการเรียนรู้ การเลือกสื่อและวิธีการจัดการเรียนการสอน 3) ขั้นตอนการพัฒนา (Development) เป็นการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนานวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล 4) ขั้นตอนการนำไปใช้ (Implementation) เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรม และเครื่องมือ วัดผลการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง และ 5) ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทุกระดับและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนทุกองค์ประกอบ เพื่อยืนยันประสิทธิภาพของรูปแบบ

จากการศึกษาการออกแบบระบบการสอน สรุปได้ว่า มีจุดร่วมกันคือการวิเคราะห์ในหลายมิตินำไปสู่การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยนำหลักการแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ประยุกต์ใช้ร่วมกับแนวคิดการออกแบบระบบการสอน ADDIE Model ซึ่งมีการปรับปรุงจากแนวคิดเดิมของ University of Florida ที่ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนให้มีความเป็นระบบเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน (Kruse, 2009)

และการออกแบบการสอนเชิงระบบของ Dick, Carey and Carey (2005) โดยนำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนการจัดการเรียนรู้และการดำเนินการเรียนการสอนทั้งระบบ โดยเลือกใช้ 10 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การกำหนดความมุ่งหมายการสอน (identify instructional goals) 2) การวิเคราะห์การสอน (conduct instructional analysis) 3) วิเคราะห์ผู้เรียนและบริบท (analyze learners and contexts) 4) เขียนจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ (write performance objectives) 5) พัฒนาเครื่องมือประเมินผล (develop assessment instrument) 6) พัฒนายุทธศาสตร์การสอน (develop instructional strategy) 7) พัฒนาและเลือกสื่อการเรียนการสอน (develop and select instructional materials) 8) ออกแบบและประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน (design and conduct formative evaluation of instruction) 9) ทบทวนการจัดการเรียนการสอน (revise instruction) 10) ออกแบบและการประเมินผลภายหลังการเรียนการสอน (design and conduct summative evaluation)

1.4 การพัฒนารูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของครู จึงมีนักศึกษามากมายให้ความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

Seels & Glasgow (1990) เสนอไว้ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ปัญหา (Problem Analysis) ใช้เทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อระบุปัญหา 2) การวิเคราะห์การเรียนการสอนและภาระงาน (Task and Instructional Analysis) 3) ระบุจุดประสงค์และแบบทดสอบ (Objectives and Tests) 4) กลวิธีการสอน (Instructional Strategy) 5) สื่อการเรียนการสอน (Media Decisions) 6) การพัฒนาวัสดุ อุปกรณ์ (Materials Development) 7) การประเมินระหว่างเรียน (Formative Evaluation) 8) การนำไปใช้และการปรับปรุง (Implementation Maintenance) 9) การประเมินสรุป (Summative Evaluation) 10) การเผยแพร่ขยายผล (Dissemination)

Joyce & Weil (2009) ได้เสนอแนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามจุดเน้นหรือผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ประกอบด้วย ทฤษฎี แนวคิด หลักการ วัตถุประสงค์ของแต่ละรูปแบบเพื่อนำไปสู่รูปแบบการจัดการเรียนการสอนซึ่งแต่ละรูปแบบมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน (The Model of Teaching) ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) กระบวนการเรียนการสอน (Syntax) เป็นการเรียงลำดับกิจกรรมขั้นตอนการสอนเป็นขั้น ๆ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีจำนวนขั้นตอน (Phase) การเรียนการสอนที่แตกต่างกันไป 2) ระบบสังคม (Social System) เป็นการระบุถึงบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนในช่วงดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) หลักการตอบสนอง (Principles of Reaction) เป็นวิธีการที่ผู้สอนตอบสนองต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของผู้เรียน เช่นการให้รางวัล การสร้างบรรยากาศที่เปิดโอกาส

ให้ผู้เรียนได้คิดและปฏิบัติอย่างอิสระโดยไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด หรือการส่งเสริมให้ผู้เรียนรับผิดชอบและร่วมมือกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่ม มีการแนะนำช่วยเหลือกัน เป็นต้น 4) ระบบสนับสนุน (Support System) เป็นสิ่งช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนหรือเป็นเงื่อนไขหรือสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

ส่วนที่ 2 การนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไปใช้ (Application) เป็นการแนะนำให้ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไปใช้

ส่วนที่ 3 สารความรู้และสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (Instruction and Nurturing Effects) ในรูปแบบการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนต้องจัดสาระความรู้อะไรบ้างให้แก่ผู้เรียน และมีสิ่งสำคัญองค์ประกอบอะไรบ้างที่จะส่งผลให้การดำเนินการจัดการเรียนรู้นั้นประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย สำหรับสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้นั้นเป็นสมรรถนะสำคัญที่ต้องเกิดกับผู้เรียน และต้องมีการพัฒนาตลอดกระบวนการเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการสอน และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องมีในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จ

ทิตินา แคมมณี (2550) ได้ระบุถึงขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการสอน ประกอบด้วย

- 1) กำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้ชัดเจน
- 2) ศึกษาหลักการ/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดองค์ประกอบและสามารถจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการเรียนการสอนได้
- 3) ศึกษาสภาพและปัญหาที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้การนำรูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพเมื่อนำไปใช้จริง ศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ พิจารณาการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ และจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ
- 4) กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ โดยพิจารณาว่ามีสิ่งใดบ้างที่สามารถช่วยให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดหมายที่วางไว้ ในขั้นตอนนี้ผู้ออกแบบพัฒนารูปแบบการสอนต้องใช้ประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์และความละเอียดรอบคอบเพื่อกำหนดองค์ประกอบที่เอื้อให้การนำรูปแบบการสอนไปใช้ประสบความสำเร็จ
- 5) นำองค์ประกอบต่าง ๆ รูปแบบการเรียนการสอนมาจัดเป็นหมวดหมู่เพื่อความสะดวกในการคิดและดำเนินการในขั้นต่อไป โดยทุกกระบวนการล้วนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
- 6) จัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ โดยพิจารณาว่าองค์ประกอบใดเป็นเหตุและเป็นผลต่อกันในลักษณะใดควรเรียงลำดับสิ่งใดก่อนหรือหลัง สิ่งใดสามารถดำเนินการคู่ขนานไปได้บ้าง
- 7) สร้างผังจำลองแสดงถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ
- 8) ทดลองใช้รูปแบบเพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการนำรูปแบบไปใช้
- 9) ประเมินผลการใช้รูปแบบว่าหลังจากการทดลองใช้รูปแบบแล้ว ได้ผลตามเป้าหมายหรือไม่ หรือใกล้เคียงเป้าหมายมากน้อยเพียงใด
- 10) ปรับปรุงรูปแบบ โดยนำผลที่ได้รับหลังการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

มาเรียม นิลพันธุ์ (2558) กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนาเป็นกระบวนการศึกษา ค้นคว้าและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและ

มีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนจัดเป็นกระบวนการหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาสามารถใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนได้ โดยเริ่มต้นจากขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพการปฏิบัติจริง ปัญหาที่เกิดขึ้น หรือการประเมินความต้องการจำเป็นของกลุ่มเป้าหมายและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลการวิจัย ตลอดจนการวิเคราะห์เอกสารต่าง ๆ แล้วนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสังเคราะห์ไปสู่ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Develop: D₁) คือ การออกแบบ พัฒนานวัตกรรม การศึกษาโดยนำผลจากขั้นตอนที่ 1 (R₁) มาพัฒนานวัตกรรมทำให้นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายและในขั้นพัฒนา (D₁) นี้จะต้องพัฒนานวัตกรรมให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพก่อนแล้วไป ขั้นตอนที่ 3 (Research: R₂) คือ การนำนวัตกรรมไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายมีการประเมินผลระหว่างการใช้และเมื่อใช้แล้วดำเนินการต่อใน ขั้นตอนที่ 4 (Develop: D₂) โดยประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมหรือบางกรณีอาจจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ก็สามารถดำเนินการปรับปรุงนวัตกรรมอีกครั้งหนึ่ง

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนข้างต้น พบว่า มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน และอาจจะแตกต่างกันในประเด็นต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงเลือกขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา (research and development) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D & D) ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้จริง (Implementation : I) ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation : E) และการขยายผล (Dissemination)

2. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีกิจกรรมอย่างหลากหลายน่าสนใจ โดยใช้กิจกรรมและสื่อการสอนต่าง ๆ เป็นเครื่องมือ เพื่อให้เกิดกระบวนการรับรู้และเรียนรู้ ซึ่งจะเริ่มจากง่ายไปหายาก ใช้สื่อประสมประกอบด้วยภาพเคลื่อนไหว เสียง สีสัน เพื่อให้เนื้อหาเข้าใจได้ง่ายและสื่อความหมายสอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่เรียน เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักการ ใช้ภาษาให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้อง ลงมือปฏิบัติงานจริง และเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน รวมถึงฝึกฝนการแสวงหาความรู้จากประสบการณ์จริงด้วยตนเอง ผู้เรียนได้รับมอบหมายภาระงานให้ลงมือปฏิบัติหลังจากที่ได้รับตัวป้อนทางภาษาและคำแนะนำในการทำกิจกรรมแล้ว โดยในระหว่างปฏิบัติงาน ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเองอาศัยประสบการณ์

ตรง นำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างคงทนยั่งยืน ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นบริบทและนำความรู้ไปใช้มากกว่าการจดจำ โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ควบคุมหรือแนะนำให้ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

รูปแบบการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองและแสวงหาความรู้จากประสบการณ์จริง ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ โดยเลือกใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism)

ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) เป็นทฤษฎีที่ช่วยให้นักการศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจว่าคนเราเรียนรู้อย่างไร และการเรียนรู้เกิดขึ้นได้อย่างไร ทฤษฎีนี้อธิบายว่าเมื่อบุคคลแต่ละคนได้รับประสบการณ์ จะสร้างกฎเกณฑ์และรูปแบบของการคิดและความเข้าใจที่สอดคล้องรับกันได้กับประสบการณ์ของตน การเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการของการปรับรูปแบบโครงสร้างความรู้ความคิดให้เข้ากับประสบการณ์ใหม่ในแต่ละบุคคล นักการศึกษานิยมแบ่งทฤษฎีการสร้างความรู้เป็น cognitive constructivism ของ Jean Piaget และ social constructivism ของ Vygotsky ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสร้างความรู้ของ Jean Piaget จะหมายถึงการสร้างสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดโครงสร้างความรู้ความคิดใหม่ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวจะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสนำข้อมูล และสารสนเทศที่ได้รับนั้นมาเชื่อมโยงกับความรู้เดิมและประสบการณ์เดิม การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันจึงเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้เกิดการซึมซับข้อมูล และสารสนเทศที่ได้รับใหม่เข้ากับความรู้เดิม เพื่อปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้ความคิดเดิม เกิดเป็นโครงสร้างความรู้ความคิดใหม่ที่เรียกว่า ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้เอง ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ คือ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน ผู้เรียนกับสื่อ เป็นต้น ในการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน จึงเป็นสิ่งท้าทายนักการศึกษาที่ต้องการปฏิรูปการเรียนรู้สถานการณ์ที่นำมานิยมใช้ คือการให้นักเรียนแก้ปัญหาซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดภาวะไม่สมดุล การพยายามแก้ปัญหาทำให้ผู้เรียนพยายามค้นหาแสวงหาข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องอันนำไปสู่คำตอบ นำไปสู่การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ

Vygotsky (1978) ให้แนวคิดเกี่ยวกับเขตของการเชื่อมโยงสู่การพัฒนา (Zone of Proximal Development - ZPD) ซึ่งเป็นช่องว่างระหว่างระดับการพัฒนาปัจจุบันที่ผู้เรียนเป็นอยู่จากการเรียนรู้และแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองกับระดับที่ผู้เรียนมีศักยภาพพัฒนาไปถึงได้ ภายใต้การแนะนำของครู หรือผู้มีประสบการณ์ หรือผู้ใหญ่ หรือจากการร่วมมือกับเพื่อนที่มีความสามารถ

มากกว่า Vygotsky ให้ความสำคัญกับเครื่องมือทางปัญญาว่าเป็นสิ่งที่ช่วยในการแก้ปัญหาและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การกระทำใดๆได้

Gagon and Collary (2005) ได้เสนอองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้ด้วยการสร้างความรู้ 6 ประการ ดังนี้ คือ 1) การจัดสถานการณ์ 2) การจัดกลุ่มผู้เรียนและการจัดสื่อการเรียนรู้ 3) การเชื่อมโยง 4) การถามใช้คำถาม 5) การแสดงออกการแสดงผลงาน และ 6) การไตร่ตรองสะท้อนความคิด

วีชรา เล่าเรียนตี (2554) ได้เสนอ การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง นั้น ผู้เรียนจะเรียนรู้ด้วยความกระตือรือร้น สร้างความหมายของความรู้ด้วยตนเอง และสร้างความรู้ของตนเองด้วยกระบวนการคิดไตร่ตรอง ผู้เรียนจะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น แทนที่จะเป็นผู้คอยรับความรู้จากผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว แนวทางในการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้เป็นการจัดสถานการณ์หรือปัญหาที่เราความสนใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดและปฏิบัติ กล่าวคือ กล่าวตอบ กล่าวอธิบาย อภิปราย และแสดงความคิดเห็น พยายามใช้ข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้จริง ของจริง และการร่วมปฏิบัติจริง หรือให้ตัวอย่างสถานการณ์จริงด้วยภาพ ด้วยสื่ออื่นๆหลีกเลี่ยงการอธิบายที่มากจนเกินไป ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้ความรู้ ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการสืบค้นเพื่อสร้างความเข้าใจใหม่ที่จะเรียน จัดกลุ่มนักเรียนหลายๆ แบบ ให้ผู้เรียนร่วมมือกันเรียน ให้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความเชื่อ และใช้เวลาอย่างพอเพียงสำหรับการสร้างความหมายสิ่งที่จะเรียนรู้ จัดและประเมินผลการเรียนตลอดกระบวนการเรียนรู้ ใช้วิธีวัดและประเมินที่หลากหลายเหมาะสม เช่น การตอบคำถาม การสาธิต การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ต่างๆ และการนำเสนอผลงาน เป็นต้น สะท้อนให้เห็นองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เตรียมความพร้อมของผู้เรียน จูงใจเร้าความสนใจ ให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน จัดโอกาสและเปิดโอกาสให้ปฏิบัติโดยตรง ให้ผู้เรียนคิดไตร่ตรองและสะท้อนความคิดเกี่ยวกับบทเรียน ให้การฝึกเพิ่มเติมโดยให้ทำโดยอิสระ

จากทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้จักวิธีการเรียนรู้ สามารถแสวงหาความรู้ด้วยการนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ได้อย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง ให้โอกาสผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่มความคิดจากประสบการณ์เดิมด้วยตนเองจากความสนใจ และมีการสนับสนุนอย่างเพียงพอและเหมาะสมเป็นการสร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับสิ่งที่มีอยู่เดิม ผู้สอนมีหน้าที่ในการช่วยเหลือตรวจสอบความรู้ให้ถูกต้อง แนวคิดที่นำมาใช้นั้นการให้ผู้เรียนได้รู้จักวิธีการเรียนรู้ สามารถแสวงหาความรู้ด้วยการนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ

การคิดอย่างต่อเนื่องด้วยการร่วมมือกันเรียนรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิด และแสวงหาความรู้ อยู่ตลอดเวลา

2.2. แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับภาษาที่จะเรียน เป็นการเรียนรู้ภาษาด้านการใช้ภาษาและศึกษาโครงสร้างภาษา โดยเน้นความสำคัญความคล่องในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้อง การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องอีกด้วย ดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด เช่นมีการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้สนทนาโต้ตอบกันเป็นคู่ กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ มีการสวมบทบาท การเล่นเกม เป็นต้น และการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนต้องมีทักษะความสามารถทั้ง 4 ด้าน (Brumfit, 1980; Tayler, 1983; Krashen & Terrell, 1983; Allwright, 1983) เช่นเดียวกับ Larsen-Freeman (2000, pp. 128-132) กล่าวว่า การสอนภาษาตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาของนักเรียนเป็นหลัก อาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละชุมชน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกริ่อกอยากแสดงออกทางภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมชาติ โดยผู้สอนหน้าที่เพียงคอยช่วยเหลือ แนะนำและแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับ อดอง นามวงศ์ (2554) กล่าวว่า เป็นการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม มีความสามารถที่จะรู้ได้ว่าเมื่อไรควรพูด ควรจะพูดอย่างไร กับใคร เมื่อไร ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร เช่นเดียวกับ สถาบันภาษาอังกฤษ (2557) กล่าวว่า CLT เป็นการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟังตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ มุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง นอกจากนี้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559) กล่าวว่า การสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นหลักการสอนที่เชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษาและความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถใช้ภาษาได้เหมาะสม

สรุปได้ว่า แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาของนักเรียนเป็นหลัก มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร มุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม โดยผู้สอนมีหน้าที่เพียงคอยช่วยเหลือแนะนำและแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน

ลักษณะของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ลักษณะของแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มีลักษณะเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติ อธิบายถึงลักษณะของการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ในทัศนะที่คล้ายคลึงกันดังนี้

Savignon (2005) ได้สรุปแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. การใช้ภาษาต้องเป็นไปอย่างเสรีและริเริ่มสร้างสรรค์ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้วิธีการหลากหลายในการสื่อความหมาย หรือถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์อย่างเป็นระบบ
2. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในวงกว้าง จะขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้ร่วมสนทนา สถานการณ์ และเป้าหมายในการสื่อสารในสถานการณ์นั้น
3. การเรียนรู้ภาษาที่สองจะคล้ายคลึงกับการเรียนภาษาแม่ ซึ่งจะต้องเริ่มเรียนรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนต้องการหรือสนใจ เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน
4. ต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพื่อพัฒนาสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอน
5. ขั้นตอนการฝึกควรเน้นที่ความถูกต้องของโครงสร้างทางภาษา และขั้นตอนการนำไปใช้จึงเน้นที่การสื่อความหมายและการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว
6. ผู้สอนมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาให้ได้มากที่สุด

Jack and Richard (2006) ได้ให้ข้อสรุป 10 ประการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. Interaction การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นได้ง่ายถ้าผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์หรือสื่อสารในภาษานั้นอย่างมีความหมาย
2. Effective Task กิจกรรมภาษาหรือแบบฝึกหัดที่มีคุณภาพในชั้นเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะสื่อความหมายในภาษา เพิ่มพูนแหล่งเรียนรู้ภาษา สังเกตการใช้ภาษา และมีส่วนร่วมในการสื่อสาร

3. Meaningful Communication การสื่อสารจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้เรียนสื่อสารเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตน น่าสนใจ และน่ามีส่วนร่วม

4. Integration of skills การสื่อสารเป็นกระบวนการเน้นภาพรวม (Holistic Process) ที่ต้องใช้ทักษะทางภาษาและหลายรูปแบบ

5. Language Discovery/ Analysis/Reflection: การเรียนภาษาเกิดจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบอุปนัย (Inductive (earning) คือ ผ่านกระบวนการค้นพบกฎและรูปแบบของภาษาด้วยตนเอง และจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนกฎและรูปแบบของภาษา (Deductive learning)

6. Accuracy and Fluency: การเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้ที่ค่อยเป็นค่อยไปที่ผู้เรียนเรียนรู้จากการใช้ภาษาและจากการลองผิดลองถูกในภาษา และถึงแม้ว่าความผิดพลาดในการใช้ภาษาจะเป็นเรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ แต่เป้าหมายปลายทางของการเรียนภาษา คือ การมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม

7. Individually: ผู้เรียนแต่ละคนมีแนวทางการพัฒนาภาษาของตนเองและมีอัตราการพัฒนาที่ไม่เท่ากัน ตลอดจนมีความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาที่ต่างกัน

8. Learning and Communication Strategies: การเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ในการเรียนและกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

9. Teacher as facilitators: บทบาทของผู้สอนในห้องเรียน คือ ผู้ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกและใช้ภาษา ตลอดจนเป็นผู้ให้ผลสะท้อนกลับการใช้ภาษาและการเรียนภาษาของผู้เรียน

10. Collaboration and Sharing Atmosphere: ห้องเรียนเปรียบเสมือนชุมชนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และแบ่งปันการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

Brown (2007) ได้เสนอลักษณะแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. เป้าหมายของการเรียนในชั้นเรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการสื่อสาร โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านไวยากรณ์ การเรียงเรียงถ้อยความ หน้าที่ของภาษา การใช้ภาษาในบริบทของสังคม และกลยุทธ์ในการสนทนา

2. เทคนิคของการใช้ภาษา ถูกออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนได้คำนึงในเรื่องของการใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและบริบท สถานการณ์ที่ถูกนำมาใช้ โครงสร้างของประโยค ซึ่งมีอิทธิพลจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง นอกจากนี้มีการใช้ภาษาเพื่อทำหน้าที่ให้บรรลุจุดประสงค์ตามต้องการ

3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้องของการใช้ภาษา เป็นหลักการสำคัญ ซึ่งให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมีความหมายในการใช้ภาษา

4. ผู้เรียนในชั้นเรียนจะต้องมีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งในรูปการรับและสร้างภาษาตลอดจนในบริบทของการใช้ภาษานอกห้องเรียนที่ไม่ได้มีการเตรียมล่วงหน้า และภาระงานในชั้นเรียนจะต้องเตรียมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นเพื่อใช้ในการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ

5. ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสในการให้ความสนใจกระบวนการเรียนของตนเอง โดยต้องมีความเข้าใจในรูปแบบการเรียนของตนและการพัฒนากลยุทธ์ในการเรียน เพื่อการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง

6. บทบาทของครูมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน และชี้แนะแนวทางไม่ใช่เป็นผู้รอบรู้ ผู้เรียนจะต้องได้รับการกระตุ้นให้สื่อสารอย่างมีความหมายด้วยการมีปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษากับบุคคลอื่น ๆ

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้เสนอแนะแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียนและเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ

2. สอนภาษาโดยการแยกภาษาเป็นส่วน ๆ ไม่ได้เป็นการช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะการบูรณาการในชีวิตประจำวัน เนื่องมาจากการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวม ๆ กันไป และต้องอาศัยริยาทำทางประกอบในบางเวลา

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมทางภาษา โดยกิจกรรมทางภาษานั้นควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้นำไปใช้จริง และควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์

4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษามากที่สุด เพราะการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกจากการทำกิจกรรมทางภาษา ผู้เรียนควรมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น การเล่นเกม (Games) การแก้ปัญหา (Problem Solving) สถานการณ์จำลอง (Simulation) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) กิจกรรมเหล่านี้ล้วนมีบทบาทสำคัญที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา

องอาจ นามวงศ์ (2554) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มาจากแนวคิดที่ว่า ภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสาร และมีเป้าหมายในการสื่อสารในการสอน คือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่รู้ว่าเมื่อไหร่ควรจะทำอย่างไร กับใครเมื่อใด ที่ไหน และควรพูดในลักษณะอย่างไร เป็นการสอนภาษาตามกระบวนการคิดของผู้เรียน

สนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาในทุกทักษะให้สามารถใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดีโดยให้ผู้เรียนเริ่มต้นเรียนรู้จากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน และการเขียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2557) กล่าวว่า แนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มีลักษณะเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่ใกล้เคียงภาษาแรก คือ ภาษาไทยที่เริ่มเรียนรู้จากการฟังและเชื่อมโยงกับภาพเพื่อสร้างความเข้าใจแล้วจึงนำไปสู่การเลียนเสียง คือ การพูดและนำไปสู่การอ่านและการเขียนตามลำดับ

สถาบันภาษาอังกฤษ (2557) กล่าวว่า กระบวนการในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการจัดลำดับเป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ด้านภาษา ทักษะด้านภาษา และความสามารถด้านการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์คือเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ เป็นแนวการสอนที่ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีการใช้ภาษา (Usage) และยังให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) ตลอดจนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) และเน้นการฝึกโดยใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน แต่ก็ไม่ได้ละเลยความสำคัญของโครงสร้างไวยากรณ์

สรุปได้ว่า การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอน ตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้มุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา (Use) ตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ และแม้จะให้ความสำคัญแก่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) แต่ก็ไม่ได้ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา (Accuracy) แต่อย่างไร มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคมมุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

ขั้นตอนแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Johnson and Morrow (1986) ได้แบ่งขั้นตอนแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นที่ 1 การบอกรัตถุประสงค์ (Setting Objective) ผู้สอนต้องตั้งวัตถุประสงค์นำทางและวัตถุประสงค์ปลายทาง เช่น ผู้สอนตั้งวัตถุประสงค์นำทางว่าให้ผู้เรียนสามารถสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ และผู้สอนอาจตั้งวัตถุประสงค์ปลายทางว่าให้ผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์และใช้โครงสร้างใหม่ที่ปรากฏในบทสนทนาตามทิศทางได้

2. ขั้นที่ 2 การนำเสนอ (Presentation) ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายในเรื่องที่สอนอย่างชัดเจนโดยการอธิบายบริบทด้วยการที่ผู้สอนชี้ให้เห็นว่าประโยคนี้ ใครพูดกับใคร พูดเรื่องอะไรพูดเมื่อไรพูดที่ไหน พูดอย่างไร เป็นพิธีการถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับในสังคมหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

3. ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice) เป็นการฝึกเกี่ยวกับตัวภาษา โดยการสร้างสถานการณ์ให้เหมือนจริง ผู้สอนอาจช่วยเหลือแนะนำให้ผู้เรียนจับคู่หรือกลุ่ม โดยผู้สอนทำเป็นแบบจับคู่กับผู้เรียนก่อน แล้วให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

4. ขั้นที่ 4 การถ่ายโอนความรู้ (Transfer) เป็นการใช้ภาษาโดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม โดยการใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วอย่างเสรี และใช้ภาษาในช่วงเวลาที่นานขึ้นกว่าเดิมโดยการสอนบทบาทสมมติหรือเล่นเกมต่าง ๆ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างเต็มที่เพื่อนำภาษาที่เรียนในห้องเรียนออกไปใช้ในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียนได้

Brown (2000) กล่าวว่า การเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ขั้นการนำเสนอ (Presentation) ในขั้นตอนนี้ผู้สอนให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้รับรู้และเข้าใจรูปแบบภาษาที่ใช้จริง ๆ รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา เช่น การออกเสียง คำศัพท์ ความหมาย และโครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ในขั้นตอนนี้ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกทั้งการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled practice) หรือกึ่งควบคุม (Semi-controlled) ฝึกแบบค่อยเป็นค่อยไปให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ เข้าใจความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษา ผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกแบบปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อนแล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป นอกจากนั้นยังให้ฝึกด้วยการเขียนเพื่อฝึกความแม่นยำในการใช้ด้วย

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนในการถ่ายโอนความรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริงหรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง นอกจากนั้นผู้เรียนก็มีโอกาสนำความรู้ด้านภาษาที่เคยเรียนมาแล้วไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนการฝึกในชั้นเรียน และการได้เลือกใช้นาภาษานี้ก็ช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงานหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เท่านั้น

Baker and Westrup (2000) ได้เสนอขั้นตอนแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งประกอบด้วย

1. ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) เนื้อหาใหม่ให้ผู้สอนต้องสอนถึงความหมาย การใช้และยกตัวอย่างให้ชัดเจน โดยขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1.1 ขั้นนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) เป็นการสร้างเรื่องราวหรือเนื้อหาภาษาใหม่มีบริบทชัดเจน เช่น การใช้สื่อจริง ภาพ สถานการณ์ เป็นต้น

1.2 ขั้นการถามเพื่อดึงความรู้เดิม (Elicitation) เป็นการถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนถึงคำศัพท์ใหม่ โครงสร้างและหน้าที่ทางภาษา เพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่และความรู้เดิมของผู้เรียน

1.3 ขั้นการอธิบายเนื้อหา (Explanation) เป็นขั้นที่ผู้สอนอธิบายความหมาย การสะกดคำ ไวยากรณ์ และการออกเสียง ถ้าจำเป็นจึงอธิบายไวยากรณ์ทางภาษาใหม่

1.4 ขั้นการฝึกซ้ำ (Repetition) ให้ผู้เรียนพูดภาษาใหม่ดัง ๆ ซ้ำหลาย ๆ ครั้ง โดยเริ่มจากผู้เรียนทั้งชั้นเรียน เป็นกลุ่ม และเป็นคู่

1.5 ขั้นการแก้ไขความถูกต้อง (Correction) ผู้สอนแก้ไขความถูกต้องให้กับผู้เรียน

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ประกอบด้วย การฝึกฝน 2 ขั้นตอน ได้แก่ การฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ โดยมีผู้สอนคอยแนะนำและเฝ้าสังเกตการปฏิบัติของผู้เรียน และการฝึกแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled Practice) ซึ่งจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษา โดยผู้สอนจะให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดให้กับผู้เรียน

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Productive / Free Practice) ผู้สอนจะให้สถานการณ์ที่แตกต่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกภาษาใหม่ในสถานการณ์ที่มีอิสระมากขึ้น

นอกจากนั้น Baker และ Westrup ยังกล่าวว่า สิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรปฏิบัติในการนำเสนอเนื้อหา คือ ไม่นำเสนอไวยากรณ์และคำศัพท์ใหม่ในเวลาเดียวกัน เมื่อผู้สอนเสนอไวยากรณ์ใหม่ คำศัพท์ที่ใช้ควรเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้ว หรือผู้สอนสามารถสอนคำศัพท์ใหม่ก่อนเริ่มสอนไวยากรณ์ก็ได้ และในทางกลับกัน ผู้สอนต้องสอนคำศัพท์ใหม่ในโครงสร้างไวยากรณ์ที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้ว และเมื่อผู้สอนสอนหน้าที่ทางภาษา (Functional Language) ผู้สอนไม่จำเป็นต้องอธิบายถึงโครงสร้างไวยากรณ์ของวลีนั้น แต่ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนจำวลีนั้น และสถานการณ์ที่ผู้เรียนควรนำวลีนั้นมาใช้ และในขั้นนำเสนอเนื้อหา ผู้ต้องตรวจสอบข้อผิดพลาด (Mistake) ในขั้นการพูดและการเขียนของผู้เรียนด้วย เมื่อพบข้อผิดพลาด ผู้ควรแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้สรุปขั้นตอนแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. **ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language)** ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การเสนอเนื้อหาเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญที่สุดเพราะในขั้นตอนนี้ ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ และฝึกใช้ภาษาในลำดับถัดไป จนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ การเสนอเนื้อหาผู้สอนนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead - in) โดยในขั้นเริ่มแรกนี้ ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนก่อน โดยอาจใช้รูปภาพการเล่าเรื่องให้ฟังจากนั้นจึงเสนอเนื้อหาทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่าน เนื้อหาที่เสนอควรเป็นเนื้อหาในบริบทหรือสถานการณ์กำกับอยู่ด้วย ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนา แต่ไม่ควรเป็นประโยคเดี่ยว ๆ เนื้อหาที่นำมาสอนควรจะมีคำศัพท์หรือรูปภาพที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาบ้าง เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟังหรืออ่านได้บ้าง จากนั้นผู้สอนจะกระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่น ถามคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการนำเสนอเนื้อหามากนัก ในการสอนผู้สอนต้องอธิบาย และแสดงให้เห็นว่าเนื้อหาภาษานั้นมีรูปแบบวิธีการใช้และมีความหมายอย่างไรและถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบาย

2. **ขั้นการฝึก (Practice / Controlled Practice)** เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งรู้ใหม่ ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก ๆ ในขั้นนี้ มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลักแต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียน ได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ การฝึกแบบควบคุมนี้ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือเรียกว่า ฝึกซ้ำ ๆ เป็นการให้นักเรียนฝึกซ้ำ ๆ ตามตัวอย่าง จนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้ แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ดังนั้นการฝึกอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายของรูปแบบภาษาที่ใช้ในการฝึกได้ การฝึกในขั้นนี้อาจใช้เวลาเพียงเล็กน้อย

3. **ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production / Free Practice)** การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะการฝึกภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้ มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองแค่ไหน ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงคือการที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เอง โดยอิสระภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะพบในชีวิตจริง นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่

จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดให้เหมือนดังการฝึกในชั้นฝึก และการได้เลือกใช้ภาษานี้จะ
ช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

กระทรวงศึกษาธิการ (2559) เสนอแนะวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทบทวนความรู้ที่ผู้เรียน
เรียนมาแล้ว เพื่อให้เกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ ผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาที่เชื่อมโยง
ไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ เมื่อเห็นว่าผู้เรียนมีความพร้อม เกิดความสนุก มีความกระตือรือร้นที่จะ
เรียนแล้วจึงเริ่มสอนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมในขั้นนี้สามารถใช้ได้หลากหลาย

2. ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน
โดยการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสม
ผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ต้องการ และพยายามให้ผู้เรียนได้ฝึก
ใช้ภาษาในรูปแบบภาษาที่ต้องการ (Accuracy)

3. ชั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วจากชี้นำเสนอ
เนื้อหา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาคล่องแคล่ว
(Fluency) ซึ่งในการฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ช่วงนี้เป็นโอกาสที่ผู้สอนจะ
แก้ไขข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึก เพราะหาก
ผู้สอนกระทำในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังลองฝึกการใช้ภาษาอยู่ ความมั่นใจในการใช้ภาษาให้
คล่องแคล่วของผู้เรียนอาจลดลงได้

4. ชั้นการใช้ภาษา (Production) ขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำคำหรือประโยคที่
ฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว
(Fluency) และเกิดความสนุกสนาน ขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม และผู้สอนเป็นเพียง
ผู้คอยให้ความช่วยเหลือ หากผู้เรียนผิดพลาดในการใช้ภาษา ผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะโดยทันทีให้ปล่อย
ไปก่อน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจ

5. ชั้นสรุป (Wrap up) ขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละ
ชั่วโมง ในขั้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น การให้ผู้เรียนนำเสนอรายงานกลุ่ม
การทำแบบฝึกหัด สรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้วก็ได้

สุขุมภรณ์ แคลสิก (2561) เสนอแนะวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation) เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจ
เกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์
ทางภาษา

2. ขั้นการฝึก (Practice) เป็นการฝึกผู้เรียนใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์/ภาระงาน (Task) ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากขั้นนำเสนอเนื้อหาและขั้นการฝึกมาใช้ในการสื่อสารเพื่อปฏิบัติภาระงานที่ครูกำหนดให้

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่นักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศกล่าวไว้ในข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Johnson and Morrow (1986)	Brown (2000)	Baker and Westrup (2000)	สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540)	กระทรวงศึกษาธิการ (2559)	สุขุมารณ์ แคลสิค (2561)	สรุป การสังเคราะห์
1 การบอกวัตถุประสงค์	-	-	-	1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน	-	1. ขั้นสร้างจุดมุ่งหมาย (Aim)
2 การนำเสนอ	1. ขั้นการนำเสนอ	1. ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา	1. ขั้นเสนอเนื้อหา	2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา	1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)	2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)
3 การฝึกใช้ภาษา	2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ	2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice)	2. ขั้นการฝึก	3. ขั้นฝึก	2. ขั้นการฝึก (Practice)	3. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice)
4 การถ่ายโอนความรู้	3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	4. ขั้นการใช้ภาษา	3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)	4. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Using language for communication)
				5. ขั้นสรุป		-

จากตารางที่ 2 ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยนำขั้นตอนการสอนของ Johnson and Morrow (1986), Brown (2000), Baker and Westrup (2000), สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540), กระทรวงศึกษาธิการ (2559) และ สุขุมารณ์ แคลสิค (2561) ที่มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน 4 ชั้น ได้แก่ 1) ขั้นสร้างจุดมุ่งหมาย

(Aim) 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 3) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) 4) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Using language for communication)

1) **ขั้นสร้างจุดมุ่งหมาย (Aim)** ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนเคยเรียนมา เป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความสนุกมีความกระตือรือร้น

2) **ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)** นำเสนอเนื้อหาใหม่ คำศัพท์ใหม่ กิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจรูปแบบภาษาที่ใช้จริง เช่น การออกเสียง คำศัพท์ ความหมาย และโครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่และความรู้เดิมของผู้เรียน มีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน โดยการตั้งคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นผู้เรียนพูด

3) **ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice)** เป็นการฝึกใช้ภาษาโดยการสร้างสถานการณ์ ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก เน้นให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษาที่ความถูกต้องเป็นหลัก เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ ทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล โดยมีผู้สอนคอยแนะนำและเฝ้าสังเกตการปฏิบัติของผู้เรียน

4) **ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Using language for communication)** ผู้เรียนได้จำลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง สร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ฝึกในรูปของการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้เท่านั้นให้ความช่วยเหลือ

บทบาทต่าง ๆ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

บทบาทของผู้เรียน (Learner Roles) บริน และแคนดลิน (อ้างถึงใน Richards & Rodgers, 1995) อธิบายบทบาทของผู้เรียนตามแนว CLT ผู้เรียน คือ ผู้ปรึกษา (Negotiator) หมายถึง การมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรม ทำกิจกรรมในชั้นเรียน ร่วมแสดงความคิดเห็น ช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน มีส่วนในการประเมินงานในกลุ่ม ให้ข้อมูลย้อนกลับของการทำงาน การเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือกันในกลุ่มผู้เรียน โดยผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่มเล็ก ๆ จุดมุ่งหมายหลักในการทำกิจกรรมกลุ่ม คือ มุ่งให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักการให้พอ ๆ กับการรับ

บทบาทของครู (Teacher Roles) มีบทบาทที่สำคัญ 5 บทบาท คือ

1. ผู้จัดการ (Manager) ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดบทบาทให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม ทำกิจกรรมแบ่งกลุ่มหรือจับคู่ เป็นผู้มอบหมายงานหน้าที่ความรับผิดชอบแก่ผู้เรียนทุกคนจัดการให้ทุกคนได้ทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถความสนใจของตน

2. ผู้ร่วมทำกิจกรรม (An Active Participant) เข้าร่วมทำกิจกรรมในกลุ่มจริงพร้อมทั้งให้ความคิดและความเห็นหรือเชื่อมโยงประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เรียนขณะทำกิจกรรม

3. ผู้ช่วยเหลือและแหล่งวิทยาการ (Helper and Resource) คอยให้คำตอบเมื่อผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือทางวิชาการ เพราะการให้ข้อมูล หรือความรู้ในขณะที่ยุเรียนต้องการจะช่วยให้การเรียนรู้อามีประสบการณ์เพิ่มขึ้น

4. ผู้สนับสนุนและเสริมแรง (Supporter and Encourager) ช่วยสนับสนุนด้านสื่ออุปกรณ์หรือให้คำแนะนำที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมหรือฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง

5. ผู้ติดตามตรวจสอบ (Monitor) คอยตรวจสอบงานที่ผู้เรียนผลิตขึ้นมาก่อนที่จะส่งต่อไปให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ โดยเฉพาะความถูกต้อง

ผู้สอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีหน้าที่ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและในช่วงที่ผู้เรียนทำกิจกรรม ผู้สอนจะกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์อันเป็นการเชื่อมช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ (Grammar Competence) และความสามารถทางด้านสื่อสาร (Communicative Competence) ของผู้เรียน

บทบาทของสื่อการเรียนการสอน (The Role of Instructional Materials)

การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำเป็นต้องใช้สื่อที่หลากหลาย เพราะสื่อมีความสำคัญต่อการเรียนแบบปฏิสัมพันธ์หรือการเรียนแบบร่วมมือและการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อที่สำคัญ 3 อย่างที่ใช้สำหรับการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ เนื้อหา (Text-Based) งาน/กิจกรรม (Task-Based) และของจริง (Realia)

1. เนื้อหา (Text-Based Material) ในปัจจุบันมีตำราเรียนจำนวนมากมายที่สอดคล้องกับการเรียน/การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการออกแบบตำราเรียน กิจกรรมและเนื้อหาแตกต่างจากตำราที่แต่งขึ้นมาเพื่อสอนไวยากรณ์ ยกตัวอย่างเช่น แบบเรียนจะไม่มีแบบฝึกหัด (Drill) หรือ โครงสร้างประโยค ส่วนมากแบบเรียนที่เน้นจะประกอบไปด้วยข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดสถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติหรือกิจกรรมคู่ หรืออาจกำหนดเรื่อง (Theme) ที่จะเรียนแล้วมีกิจกรรมที่ออกแบบขึ้นมาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น

2. งาน/กิจกรรม (Task-Based Material) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เน้นการปฏิบัติที่ใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง เกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักแนวทางในการแก้ปัญหา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น เกมต่าง ๆ บทบาทสมมติ การเลียนแบบ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกันเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ดังเช่น

2.1 กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้รับบทบาทต่าง ๆ โดยครูเป็นผู้กำหนดให้รูปแบบกิจกรรมประกอบด้วยสถานการณ์ (Situation) บทบาท (Role) และสำนวนที่ใช้พูดออกมา (Useful Expression) (Paulston, 1976; Candlin, 1987; Willis, 1996)

2.2 กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-Solving) เป็นกิจกรรมในลักษณะปัญหาที่มีแนวทางในการแก้ได้หลายทาง โดยผู้เรียนจะต้องเลือกแนวทางใดแนวทางหนึ่งเท่านั้น เป็นกิจกรรมกลุ่ม แต่ละกลุ่มร่วมแก้ปัญหา โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ (Paulston, 1976; Candlin, 1987; Willis, 1996)

2.3 กิจกรรมการจัดทำรายการ (Listing) เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาพูดเพื่ออธิบายความคิดเห็นและให้เหตุผลประกอบ ในการจัดทำรายการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในงานปฏิบัติ

2.4 กิจกรรมเปรียบเทียบ (Comparing) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายกัน แต่แหล่งที่มาของข้อมูลแตกต่างกัน เช่น การจับคู่การหาลักษณะที่เหมือนและแตกต่างกัน

2.5 กิจกรรมปะติดปะต่อข้อมูล (Jigsaw) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนรวบรวมข้อมูลของแต่ละกลุ่มแล้วนำมาสรุปเป็นภาพรวมของข้อมูลหรือเรื่องราวของข้อมูลที่กำหนดให้

2.6 กิจกรรมหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information-Gap) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่ ซึ่งแต่ละคนได้รับข้อที่แตกต่างกัน แล้วพูดถามตอบแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลครบทั้งสองฝ่าย

3. สื่อที่เป็นของจริง (Realia) CLT เน้นการใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic Material) เช่น ป้ายประกาศโฆษณา หนังสือพิมพ์ รูปภาพ แผนที่ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรม ทำกิจกรรมในชั้นเรียน ร่วมแสดงความคิดเห็น ช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน มีส่วนในการประเมินงานในกลุ่ม ให้ข้อมูลย้อนกลับของการทำงาน การเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือกันในกลุ่มผู้เรียน โดยผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่มเล็ก ๆ จุดมุ่งหมายหลักในการทำกิจกรรมกลุ่ม คือ มุ่งให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักการให้พอ ๆ กับการรับ มีการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Nunan (1991) ศึกษากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่า การปฏิบัติภาระงานในหลักสูตรและการเรียนเป็นวิธีการที่จะช่วยในผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษา โดยภาระงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนจะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะพบเจอในอนาคตข้างหน้า จากการทำงานจริง ตัวป้อน (Input) ที่กำหนดให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจะมีความหมาย ความเหมาะสมกับ

ระดับความรู้ต่อผู้เรียน การศึกษาของ Nunan ให้แนวคิดที่ว่า ผู้เรียนจะมีการช่วยเหลือกัน ก่อให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพราะต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความกล้าพูดโต้ตอบกันไปมาระหว่างผู้เรียนและผู้เรียนด้วยกัน ซึ่งการเรียนภาษาด้วยการสื่อสารนี้จะสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) อีกด้วย

Wang Cheng-Jun (2006) ได้ศึกษาผลการออกแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสารในวิชาภาษาอังกฤษ โดยพบว่า มีปัญหามาจาก 2 สาเหตุหลัก คือ นักศึกษามีระดับการใช้ภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ และมีความผิดพลาดในการสื่อสารขั้นพื้นฐาน โดยมีการเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวจีน ชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยของกิ่ง นอร์มอล จำนวน 2 กลุ่ม ๆ ละ 38 และ 36 คน ซึ่งกลุ่มทดลองได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร และกลุ่มควบคุมเป็นการสอนแบบดั้งเดิม โดยผลการทดลองพบว่า นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมีการพัฒนาด้านการสื่อสารที่แตกต่างกัน กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น นักศึกษามีพัฒนาการสูงชันอย่างมีนัยทางสถิติ

ชนมนัญ บุรุษภักดี (2547) ได้ทำการวิจัยการศึกษาการพัฒนาความสามารถในด้านการสื่อสารในการพูด สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในโปรแกรมสาขาวิชานิติศาสตร์ ปีการศึกษา 2/2545 ในสถาบันราชภัฏอุดรธานี จำนวน 40 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้บทบาทสมมติในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น นักศึกษามีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนและมีทัศนคติที่ดีขึ้นหลังจากได้รับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติ เนื่องจากนักศึกษารู้สึกสนุกในการทำกิจกรรม และสามารถทำให้นักศึกษาได้มีความร่วมมือในขณะทำกิจกรรมเป็นอย่างดีอีกด้วย โดยกล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมตินั้นสามารถช่วยพัฒนาความสามารถให้นักศึกษาสื่อสารได้ดีขึ้น และช่วยให้มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

วรารภรณ์ วราธิพร (2558) ได้ทำการวิจัย การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปิยภัทร พลัฒลา (2559) ได้ทำการวิจัย การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้น

ประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนตามรูปแบบการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุขุมารณ์ แคลสิค (2561) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 1) หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการพัฒนาขึ้น นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ด้านการฟังอยู่ใน ระดับ ค่อนข้างดี ด้านการพูดอยู่ในระดับน่าพอใจ ด้านการอ่าน อยู่ในระดับพอใช้ และด้านการเขียน อยู่ในระดับผ่าน เกณฑ์ขั้นต่ำภาพรวมอยู่ในระดับน่าพอใจ 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถในการสื่อสารหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก

กัญญาภัทร แสงแป้น (2562) ได้ทำการวิจัย การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครู พบว่า หลังการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ESCAPE Model กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการภาษาอังกฤษ หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ (ESCAPE Model) โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

ณชปภา โปธิ์พุ่ม (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT พบว่า ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT หลังพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

มณัญญา มานะรัชศักดิ์ (2565) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนรู้เน้นมุ่งเน้นการสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงความรู้ ทักษะ และความสามารถในการสื่อสารภาษา เพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความถูกต้องในการใช้ภาษาในพร้อมกัน ในการจัดการเรียนรู้นั้นเน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติผ่านภาระงานและกิจกรรม นอกจากนี้ นำสื่อและเทคโนโลยีเข้ามาซึ่งช่วยส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ดี

2.3 แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based learning : TBL) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based learning) เป็นกลวิธีหนึ่งที่เหมาะสมกับการนำมาใช้สอนทักษะการสื่อสาร โดยดูได้จากงานวิจัยจำนวนมากที่นำกลวิธีนี้มาใช้ในงานวิจัยทุกทักษะการเรียนรู้ ซึ่งพบว่าจากการใช้กลวิธีนี้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทักษะนั้น ๆ เพิ่มขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงโดยการใช้ภาระงาน ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน ผู้สอนคอยกระตุ้นให้ความช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นแบบกลุ่ม ไม่ว่าจะป็นกลุ่มย่อย หรือกลุ่มใหญ่ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนบูรณาการความรู้ใหม่กับความรู้เดิมเพื่อเกิดองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาจากบริบทการเรียนรู้ที่เกิดจากผู้เรียนร่วมมือกันกับเพื่อนๆ กำหนดและแก้ปัญหาาร่วมกันจนบรรลุในชิ้นงานที่ทำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความหมายของภาระงาน

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ดังนี้ Long (1985) กล่าวว่า ภาระงาน (Task) คือ สิ่งที่เราทำในชีวิตประจำวัน โดยทำเพื่อตนเองหรือได้รับมอบหมายให้ทำเพื่อผู้อื่น อาจได้หรือไม่ได้รับสิ่งตอบแทน อาทิ การทำสั้วบ้าน การกรอกแบบฟอร์ม เป็นต้น เช่นเดียวกับ Richards & Rodgers (1986) ได้ให้ความหมายของ “ภาระงาน” ว่า กิจกรรมหรือการกระทำที่ถูกดำเนินการโดยกระบวนการทางภาษาหรือความเข้าใจทางภาษา เช่น การวาดแผนที่จากการฟังเทปหรือการฟังคำสอนและปฏิบัติตามคำสั่ง โดย “ภาระงาน” อาจเกี่ยวหรือไม่เกี่ยวข้องกับผลผลิตทางภาษา ดังนั้นผู้สอนต้องระบุให้ชัดเจนว่า “ภาระงาน” นั้นควรคำนึงถึงสิ่งใด เพื่อให้บรรลุผลหรือสำเร็จสมบูรณ์ โดยเชื่อว่าการใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนการสอนจะช่วยให้มีการใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น นอกจากนี้ Breen (1987) กล่าวว่า ภาระงาน คือ รูปแบบของการเรียนภาษาที่มีโครงสร้างมีวัตถุประสงค์เฉพาะเนื้อหา ขั้นตอนที่ระบุชัดเจน มีขั้นตอนการดำเนินงานเฉพาะเจาะจงแสดงผลการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียนด้วย Willis and Willis (1996) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่า ภาระงาน คือ กิจกรรมที่มีเป้าหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าผู้เรียนจะใช้ทรัพยากรของภาษาเป้าหมายอะไรก็ตามที่พวกเขาถืออยู่เพื่อที่จะใช้แก้ปัญหา ไขปริศนา เล่นเกม หรือแบ่งปันและเปรียบเทียบประสบการณ์ ภาระงานมีจุดเริ่มต้นที่หลากหลาย โดยอาจจะมาจากข้อมูลที่ผู้เรียนมีอย่างเช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป ภาระงานอาจจะมาจากงานเขียน บันทึกรายการเสียง หรือบันทึกข้อมูลภาพ และอาจจะเป็นกิจกรรมอย่างเช่น เกมต่าง ๆ การสาธิต หรือการสัมภาษณ์ สอดคล้องกับ Nunan (2004) ได้ให้คำนิยาม “ภาระงาน” ว่า ชิ้นงานที่ถูกทำในห้องเรียน และเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจในภาษาเป้าหมาย การจัดการภาษาเป้าหมาย การสร้างผลผลิตทางภาษาเป้าหมายหรือการสื่อสารใน

ภาษาเป้าหมาย โดยเน้นการใช้ความรู้หลักไวยากรณ์ของผู้เรียนให้เกิดประโยชน์ เพื่อเน้นการสื่อความหมายมากกว่าการเข้าใจหลักไวยากรณ์และ “ภาระงาน” ควรมีความครบถ้วนสมบูรณ์ และมีรายละเอียดครบถ้วนในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรม เช่น ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนท้ายกิจกรรม เช่นเดียวกับ Branden (2006) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่า ภาระงาน คือ กิจกรรมที่มีคนมีส่วนร่วมเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายซึ่งต้องมีการใช้ภาษา การใช้ภาษาในที่นี้คือการบรรลุเป้าหมายโดยการเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา ตัวอย่างเช่น การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ในสถานการณ์จริงผ่านการใช้ภาษา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้มากขึ้น ทั้งนี้ พนอ สงวนแก้ว (2553) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจนเป็นกิจกรรมที่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติมีรูปแบบที่หลากหลายในการให้ผู้เรียนได้ฝึกและในการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานใช้ในการจัดกิจกรรมการที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน รวมทั้งการกำหนดความสำเร็จด้วยชิ้นงานปลายทางที่ท้าทาย น่าสนใจ สามารถนำไปใช้จริงได้ย่อมถือเป็นแรงจูงใจ

สรุปได้ว่า กิจกรรมที่มีเป้าหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริงเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายหรือสำเร็จสมบูรณ์ โดยเชื่อว่าการใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนการสอนจะช่วยให้มีการใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น เน้นการสื่อความหมายมากกว่าการเข้าใจหลักไวยากรณ์ มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นอย่างชัดเจนครบถ้วนสมบูรณ์ในแต่ละขั้นตอน กิจกรรมมีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนสามารถถ่ายโอนภาษาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้

ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงาน

ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงาน ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประเภทของกิจกรรมภาระงานได้ดังนี้

Pica et. Al (1993) ได้กล่าวถึงกิจกรรมภาระงานเป็นหลักว่ามี 5 ประเภท ได้แก่

1) กิจกรรมสัมพันธ์เนื้อหา (Jigsaw Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนคนที่ 1 และผู้เรียนคนที่ 2 ต่างมีส่วนร่วมของข้อมูลที่สมบูรณ์อยู่ที่ 2 คน และผู้เรียนทั้ง 2 คนนี้จะต้องทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลกัน เพื่อนำข้อมูลทั้ง 2 นั้นมารวมกันให้เกิดเป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์เพียง 1 เรื่อง ขณะทำกิจกรรมนั้น ผู้เรียนทั้ง 2 คน เป็นทั้งผู้ขอข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล ในขณะเดียวกันจึงเรียกกิจกรรมการสื่อสารในกิจกรรมนี้ว่ากิจกรรมสื่อสารทั้ง 2 ทาง ตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้มักเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนค้นหาข้อมูลจากกันและเพื่อแก้ปัญหาหรือจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวต่าง ๆ

2) กิจกรรมการหาข้อมูลที่หายไป (Information Gap Task) คือกิจกรรมที่ผู้เรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ต่างมีส่วนของข้อมูลที่เหมือนกัน แต่มีบางส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไป ดังนั้น ผู้เรียนต่างต้องทำงานร่วมกัน ขณะทำงานร่วมกันนั้น ผู้เรียนคนหนึ่งจะเป็นผู้ขอข้อมูล ในขณะที่ผู้เรียนอีกคน

หนึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลและจะสลับบทบาทกันอีกครั้งเพื่อแต่ละคนจะได้มีข้อมูลที่สมบูรณ์เพียง 1 อย่าง การสื่อสารชนิดนี้ เรียกว่า การสื่อสารทางเดียว ตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้ เช่น การให้ผู้เรียนทำตาม คำบอกคำสั่ง หรืออาจจะฟังข้อความแล้ววาดภาพ

3) กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-solving Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกัน ทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาที่ได้รับมอบหมายผลลัพธ์จากการแก้ปัญหามีได้เพียงอย่างเดียว ตัวอย่าง กิจกรรมประเภทนี้ เช่น ให้ผู้เรียนหาความแตกต่างจากรูปภาพ โดยผู้เรียนต้องทำงานร่วมกันเพื่อหา ข้อสรุปว่าข้อแตกต่างเหล่านั้นมีอะไรบ้าง

4) กิจกรรมการตัดสินใจ (Decision-making Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกัน ตัดสินใจเพื่อหาข้อสรุปอย่างใดอย่างหนึ่งจากหลายๆ ทางเลือกที่มีผู้กำหนดไว้ให้ ตัวอย่างกิจกรรม ประเภทนี้ให้ผู้เรียนร่วมกันพิจารณาเกี่ยวกับความเหมาะสม เช่น อาหารชนิดใดมีประโยชน์สำหรับ สมองมากที่สุดหรือการตัดสินใจคัดเลือกคนเข้าทำงาน

5) กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Decision-making Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียน ร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มักเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนอภิปราย ในหัวข้อที่มักก่อให้เกิดการโต้เถียงกันอย่างมาก ตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้ เช่น แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพ เป็นต้น

Willis (1996) แบ่งภาระงานออกเป็น 6 ประเภท ที่แตกต่างจากรูปแบบกิจกรรมที่กล่าว ข้างต้นเพิ่มเติม คือ

1) กิจกรรมประเภทจัดทำรายการ (Listing) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้จัดลำดับ รายการ มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่ออธิบายความคิดเห็นของตน โดยมีการระดมสมอง (Brainstorming) และ การค้นหาความจริง (Fact-finding)

2) กิจกรรมประเภทการจัดเรียงลำดับและการแยกประเภทข้อมูล (Ordering and sorting) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการเรียงลำดับข้อมูลให้ถูกต้อง ได้แก่ การจัดเรียงหัวข้อหรือเรื่องราวในเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนด

3) กิจกรรมการเปรียบเทียบ (Comparing) เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้เปรียบเทียบ ความเหมือนของข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายกัน แต่แหล่งที่มาของข้อมูลแตกต่างกัน โดยมีการจับคู่หรือ การหาลักษณะที่เหมือนและแตกต่างกันเฉพาะจุดหรือสิ่งของทั่วไป

4) กิจกรรมการแก้ไขปัญหา (Problem solving) เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนทำงาน ร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มร่วมกันแก้ไขปัญหา โดยมีผู้สอนเป็นผู้แนะนำ

5) กิจกรรมการแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing personal experience) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยนแบ่งปันประสบการณ์ของตนเองและผู้อื่น ทำให้ ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาในการพูดหรือแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น

6) กิจกรรมการสร้างสรรค์ผลงาน (Creative task) หรือที่รู้จักโดยทั่วไป คือ โครงการงาน (Project) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม เพื่อร่วมกันสร้างสรรค์งาน โดยมีขั้นตอนในการทำมากกว่างานประเภทอื่น ๆ และเป็นงานที่สามารถบูรณาการกิจกรรมหลายประเภทเข้าไว้ด้วยกัน บางครั้งผู้เรียนอาจจะต้องไปทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน และสิ่งสำคัญในการทำกิจกรรมประเภทนี้ คือ การเน้นด้านทักษะและกระบวนการในการร่วมกันทำงานเป็นทีม

Ellis (2003) ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงานแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1) รูปแบบวิธีการสอน (Pedagogic classification) ประกอบด้วยกิจกรรมเน้นภาระงาน 6 ประเภท ดังนี้

1.1 การเขียนรายการ (Listing) คือ งานที่ผู้เรียนต้องเขียนรายการสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดเพื่อบรรลุกิจกรรม

1.2 การเรียงลำดับและจัดประเภท (Ordering and Sorting) คือ งานที่เกี่ยวข้องกับการลำดับ เหตุการณ์ หรือความสำคัญการจัดอันดับการจัดกลุ่ม หรือการจำแนกประเภท

1.3 การเปรียบเทียบ (Comparing) คือ งานที่เกี่ยวข้องกับการหาความแตกต่างหรือความคล้ายคลึงกันของข้อมูล

1.4 การแก้ปัญหา (Problem-solving) คือ งานที่ผู้เรียนต้องใช้สติปัญญาและเหตุผลเพื่อแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่กำหนด

1.5 การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนบุคคล (Sharing personal experience) คือ งานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พูดคุยเกี่ยวกับตนเอง แลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองอย่างเป็นอิสระ

1.6 งานสร้างสรรค์ (Creative tasks) คือ งานที่ผู้เรียนทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เช่น โครงการงาน แผ่นพับโฆษณา แฟ้มสะสมงาน หนังสือพิมพ์ห้อง หรือวารสาร

2) รูปแบบทางวาทศาสตร์ (Rhetorical classification) คือ กิจกรรมที่จัดทำขึ้นอย่างสอดคล้องกับทฤษฎีทางวาทศาสตร์ซึ่งจำแนกคำพูดตามโครงสร้างประโยคและคุณลักษณะทางภาษาศาสตร์ เช่น การให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามโครงเรื่อง (Genre) ที่กำหนด เช่น ให้ผู้เรียนเขียนจดหมายลาป่วยถึงครูประจำชั้น หรือเขียนจดหมายถึงเพื่อนร่วมชั้น

3) รูปแบบกระบวนการคิด (Cognitive classification) ประกอบด้วยกิจกรรมเน้นภาระงาน 3 ประเภท คือ

3.1 กิจกรรมหาข้อมูลที่หายไป (Information gap activity) คือ งานที่ผู้เรียนต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน หรือการใช้ข้อมูลที่ได้รับเพื่อเติมคำลงในตารางให้สมบูรณ์

3.2 กิจกรรมหาสาเหตุที่หายไป (Reasoning gap activity) คือ งานที่ผู้เรียนต้องใช้การสื่อความหมาย การคาดการณ และ การให้เหตุผล เพื่อบรรลุกิจกรรม เช่น การให้ผู้เรียนหาตารางการทำงานของผู้สอน จากตารางเรียนของผู้เรียนที่เรียนกับผู้สอนคนนั้น

3.3 กิจกรรมหาความคิดที่หายไป (Opinion-gap activity) คือ งานที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ความชอบ ความรู้สึก หรือทัศนคติส่วนบุคคลได้อย่างอิสระ เช่น การเติมคำเพื่อให้เรื่องสมบูรณ์

Nunan (2004) ได้กำหนดรูปแบบของภาระงานไว้ 2 ประเภท คือ ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (pedagogical task) ซึ่งเป็นภาระงานในชั้นเรียน และภาระงานจริง (real-world task) ซึ่งเป็นภาระงานที่เน้นการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน มีรายละเอียดดังนี้

1) ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (pedagogical task) กล่าวถึง ความหมายของภาระงานเพื่อการเรียนการสอนไว้ว่า ภาระงานเพื่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาจากการทำกิจกรรมผ่านการทำภาระงาน ในห้องเรียน โดยแบ่งประเภทของภาระงานเพื่อการเรียนการสอนไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1.1 ภาระงานเพื่อการฝึกฝน (rehearsal rationale) เป็นภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ ภาษาอย่างมีเป้าหมาย และฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนประวัติของตัวเองเพื่อใช้ในการสมัครงาน (resume) ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างถูกต้อง และสื่อสารได้อย่างมีความหมาย โดยการทำภาระงานนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองได้ดียิ่งขึ้นผ่านการทำกิจกรรมแบบจับคู่และได้รับคำแนะนำจากผู้สอน

1.2 ภาระงานเพื่อการกระตุ้น (activation rationale) เช่น การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำภาระงานกลุ่มๆ ละ 3 คน โดยกำหนดสถานการณ์ให้ ผู้เรียนอยู่บนเรือที่กำลังจะจม และผู้เรียนต้องว่ายน้ำไปที่เกาะถึงจะรอดจากการจมน้ำ โดยมีเงื่อนไขว่าผู้เรียนมีภาษาขณะกันน้ำ 1 อย่างที่สามารถบรรจุของได้ 20 กิโล ให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกสิ่งของที่จำเป็นไปด้วย โดยมีรายการต่าง ๆ ตามที่ผู้สอนได้ กำหนดไว้ การทำภาระงานนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นจากสถานการณ์ที่ได้รับ เพื่อให้เกิดการใช้ภาษาและโครงสร้าง ทั้งการพูดแสดงความคิดเห็น การพูดเพื่อตัดสินใจ การให้คำแนะนำ การพูดถึงปริมาณ เป็นต้น

2) ภาระงานจริง (real-world task) กล่าวถึง ความสำคัญของภาระงานจริงไว้ว่า ภาระงานจริง คือสิ่งที่เราทำเป็นประจำในทุก ๆ วัน เป็นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ทั้งการเขียนบทกลอนจนรวม ไปถึงการจองตั๋วเครื่องบิน ภาระงานจริงมุ่งเน้นไปยังการแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านการสื่อสารระหว่าง บุคคล โดยในทั่วไปนั้นมีระดับการใช้ภาษาอยู่ 3 ประเภท ดังนี้

2.1 การใช้ภาษาเพื่อการค้าและบริการ (goods and services)

2.2 การใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ในสังคม (social macro function)

2.3 การใช้ภาษาเพื่อความเพลิดเพลิน (aesthetic macro function) ตัวอย่าง

การจัดกิจกรรมของภาระงานจริงตามรูปแบบ เช่น บทสนทนาในชีวิตจริง As in the following (invented) example:

A: Nice day.

B: That it is. What can I do for you?

A: I'd like a round-trip ticket to the airport, please. เป็นต้น

D. Willis & Willis (2007) แบ่งกิจกรรมเน้นภาระงานตามรูปแบบกระบวนการคิด ออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1) การเขียนรายการ (Listing) คือ ภาระงานที่ให้ความสำคัญต่อการระดมความคิด ซึ่งเป็นการดึงผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรม และเป็นภาระงานที่ให้ความสำคัญต่อการค้นหาข้อเท็จจริง ซึ่งภาระงานนี้ควรใช้ในช่วงเริ่มของงานเพราะเป็นงานที่ช่วยกระตุ้นหรือเตือนเรื่องให้ผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

2) การเรียงลำดับและจัดประเภท (Ordering and Sorting) คือ ภาระงานที่ผู้เรียนต้องใช้ความรู้ความเข้าใจมากกว่ากิจกรรม “การเขียนรายการ” ซึ่งภาระงานประเภทนี้ประกอบไปด้วย 3 กระบวนการ

2.1 การจัดลำดับเรื่องเหตุการณ์การกระทำ (Sequencing)

2.2 การจัดอันดับข้อมูล (Ranking)

2.3 การจัดประเภทของข้อมูล (Classify)

3) การจับคู่ (Matching) คือ ภาระงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการเรียนการสอนแบบ Total Physical Response (TPR) โดยผู้เรียนเป็นผู้รับข้อมูลโดยการฟังหรือการอ่าน และปฏิบัติตามคำสั่งของงาน ซึ่งเป็นภาระงานที่สามารถใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับ เช่น การจับคู่สิ่งของจากสิ่งที่ได้ฟัง (ผู้เรียนระดับพื้นฐาน) หรือการระบุชื่อบุคคลจากข้อมูลที่ได้ฟัง (ผู้เรียนที่มีทักษะทางภาษาสูง)

4) การเปรียบเทียบ (Comparing) คือ ภาระงานที่เปรียบเทียบข้อมูลที่คล้ายคลึงกันหรือข้อมูลเรื่องเดียวกันแต่หลากหลายแหล่งที่มา โดยผู้เรียนมีหน้าที่ค้นหาความเหมือนหรือความต่างของข้อมูลนั้น

5) การแก้ปัญหา (Problem solving) คือ ภาระงานที่เน้นการแก้ปัญหา โดยผู้เรียนต้องใช้ความสามารถด้านเหตุผลและสติปัญญา ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจ โดยกระบวนการและเวลาที่ใช้จะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับชนิดและความซับซ้อนของปัญหา เช่น ปัญหาในชีวิตประจำวัน การตั้งสมมุติฐาน หรือการเปรียบเทียบทางเลือก

6) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนบุคคล (Sharing personal experience) คือ ภาระงานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พูดคุยเกี่ยวกับตนเอง แลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองหรือเรื่องในอดีตอย่างเป็นอิสระ และมีลักษณะใกล้เคียงกับการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการในสังคม

7) โครงการและงานสร้างสรรค์ (Projects and creative tasks) คือ ภาระงานที่ผู้เรียนทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เช่น แผ่นพับโฆษณา แฟ้มสะสมงาน หนังสือพิมพ์ห้อง หรือวารสาร

สรุปได้ว่า กิจกรรมเน้นภาระงานเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายในการเรียนกว้างขวาง เสริมสร้างโอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์ ให้แก่ผู้เรียนทั้งในรูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นซึ่งกัน ร่วมมือกันทำกิจกรรมให้บรรลุ จุดมุ่งหมายเดียวกัน กิจกรรมเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้กลวิธีในการสื่อสาร ใช้สิ่งที่มีหรือ จัดหาไว้แล้วช่วยในการปฏิบัติงานให้สำเร็จผู้เรียนจึงมีโอกาสนำมาใช้รูปแบบ และหน้าที่ภาษารวมทั้ง ทักษะต่าง ๆ อย่างเป็นอิสระจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนการสอนแต่ละรูปแบบประกอบไปด้วยองค์ประกอบทางการสอนที่ แตกต่างกัน โดยผู้สอนจำเป็นต้องมีความเข้าใจองค์ประกอบทั้งหมดของรูปแบบการสอนนั้น ๆ เพื่อ จัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีองค์ประกอบที่ สำคัญหลายประการ อาทิ จุดมุ่งหมาย ตัวป้อนข้อมูล สถานที่ บทบาท ผลสะท้อนกลับ นักวิชาการ ศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาระงาน ไว้ดังนี้

Candlin (1987) ได้จำแนกองค์ประกอบของภาระงานไว้ 6 ประการ โดยองค์ประกอบ ดังกล่าว คือ

1. ตัวป้อนทางภาษา (Input) คือ ข้อมูลที่ใช้ในการทำกิจกรรมซึ่งอาจเป็นข้อมูลทั่วไป จากสื่อต่างๆ เช่น สิ่งพิมพ์ หรืออาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของนักเรียน
2. บทบาท (Role) คือ การกำหนดบทบาทของนักเรียนแต่ละคนที่จะต้องปฏิบัติต่อกัน อย่างไรขณะทำกิจกรรม
3. สถานที่ (Settings) คือ การกำหนดห้องเรียนเป็นสถานที่ต่าง ๆ ตามหน้าที่ทางภาษา ที่ระบุไว้ขณะทำกิจกรรม ซึ่งการระบุดังกล่าวนี้จะเป็นการเชื่อมโยงกิจกรรมในชั้นเรียนเข้ากับ สถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน
4. การดำเนินกิจกรรม (Actions) คือ การระบุขั้นตอนนักเรียนดำเนินกิจกรรมอย่างไร จึงบรรลุผลสำเร็จ
5. ผลลัพธ์ (Outcomes) คือ การระบุว่าหลังจากภาระงานนั้นลุล่วงไปแล้ว มีผลลัพธ์ ในทางเดียวหรือหลายทางก็ได้ ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจหรือการแก้ปัญหาของนักเรียนขณะทำกิจกรรม
6. ผลสะท้อนกลับ (Feedback) คือ การประเมินค่าของภาระงานว่านักเรียนสามารถ ดำเนินกิจกรรมได้บรรลุผลสำเร็จหรือไม่ นักเรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร นักเรียนสามารถ เชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนกับสถานการณ์จริงได้ดีหรือไม่

Pica et al (1993) กล่าวถึงองค์ประกอบของกิจกรรมเน้นภาระงานว่ามี 2 ส่วน คือ

1. จุดมุ่งหมาย (Goals) ของภาระงาน คือ การระบุภาระงาน ผู้เรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มหรือเดี่ยว เพื่องานภาระงานนั้นถึงจุดหมายและบรรลุผล

2. งานหรือกิจกรรม (Work or Activities) แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

2.1 งานที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนโดยผู้เรียนจะเป็นคนให้ข้อมูลหรือเป็นผู้ร้องขอ ขณะร่วมทำงานเพื่อให้งานนั้นบรรลุวัตถุประสงค์

2.2 งานที่ระบุว่าผู้เรียนจำเป็นต้องมีหรือไม่ปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

Ellis (2003) กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานควรประกอบไปด้วย 5 ปัจจัยดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย (Goals) คือ วัตถุประสงค์ทั่วไปของภาระงาน เช่น ด้านความสามารถ การติดต่อสื่อสาร ด้านทักษะทางภาษา หรือเชิงวาทกรรม

2. ตัวป้อน (Input) คือ ข้อมูลที่ใช้สำหรับทำกิจกรรมเน้นภาระงาน อาจอยู่ในรูปแบบคำพูดหรือไม่เป็นคำพูดก็ได้ เช่น รูปภาพ แผนที่ หรืองานเขียน

3 เงื่อนไข (Conditions) คือ วิธีการนำเสนอข้อมูลหรือวิธีที่นำข้อมูลไปใช้ทำกิจกรรม เช่น ผู้เรียนสองคนเห็นข้อมูลในเวลาจำกัด (กิจกรรมฝึกความจำ) หรือผู้เรียนสองคนได้รับข้อมูลที่ต่างกัน (กิจกรรมการเปรียบเทียบ) หรือกิจกรรมเดี่ยว (การเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียนและ ผู้ฟังมีหน้าที่วาดภาพตาม)

4. การดำเนินงาน (Procedure) คือ ขั้นตอนหรือวิธีการดำเนินกิจกรรม เช่น กำหนดประเภทของงานว่าเป็นงานเดี่ยว งานคู่ หรืองานกลุ่มหรือกำหนดเวลาทำงาน

5. ผลลัพธ์ (Outcomes) มี 2 รูปแบบประกอบไปด้วย

5.1) ผลงานที่ได้หลังการทำกิจกรรม

5.2) กระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการทางภาษาที่เกิดขึ้นในขั้นทำกิจกรรม เช่น การลำดับข้อมูล การจับคู่ การเปรียบเทียบ การให้เหตุผล การประเมิน การตัดสินใจ การตั้ง สมมุติฐาน

พนอ สงวนแก้ว (2553) กำหนดองค์ประกอบของภาระงานประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ

1. จุดมุ่งหมายของภาระงาน ที่ระบุว่าภาระงานนั้นต้องการให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของหน้าที่ทางภาษาอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. ตัวป้อน การทำกิจกรรมนั้นผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาโดยใช้ตัวป้อนที่สมจริง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ในภาระงานนั้นกับเหตุการณ์จริงที่อาจเกิดขึ้นได้ในสถานการณ์จริง

3. กิจกรรมจะมีการระบุขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมอย่างชัดเจน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

4. บทบาทครูบทบาทนักเรียน

ศักรินทร์ คนหมั่น (2558) กำหนดองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน ประกอบด้วย ดังนี้

1. เป้าหมาย
2. ข้อมูลป้อนเข้า
3. บทบาท
4. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
5. ผลงานการจัดชั้นเรียน
6. การประเมินผลงาน

ดังนั้นการออกแบบภาระงานให้มีประสิทธิภาพต้องอาศัยองค์ประกอบดังกล่าวเพื่อที่จะท้าทายและดึงดูดความสนใจของผู้เรียนในการพัฒนาการใช้ภาษาของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

อุษา มะหะหมัด (2559) กำหนดองค์ประกอบของภาระงานประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. จุดมุ่งหมาย (Goal) คือ การบอกขอบเขตของการปฏิบัติงานนั้น ๆ ว่าต้องการให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายใดในการดำเนินภาระงาน
2. ตัวป้อนทางภาษา (Input) คือ ข้อมูลที่มีลักษณะสมจริงเพื่อให้ผู้เรียนใช้ในการดำเนินภาระงานนั้น
3. กิจกรรม (Activities) คือ การระบุวิธีการดำเนินกิจกรรมของผู้เรียนที่มีต่อตัวป้อน (Input) ในกิจกรรมนั้น ๆ กิจกรรมดังกล่าวควรเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาในลักษณะที่สมจริง เหมือนอยู่ในสถานการณ์จริง และการจัดกิจกรรมควรอยู่ในลักษณะที่กำหนดให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มแก้ปัญหาให้กิจกรรมคล่องไป

นิภาวรรณ นวรัตน์ (2562) กำหนดองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของภาระงาน ระบุว่าผู้เรียนต้องบรรลุวัตถุประสงค์ด้านหน้าที่ของภาษา โดยผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาตามสถานการณ์จริงผ่านกิจกรรมภาระงานหลักและสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ด้านหน้าที่ของภาษาได้
2. กิจกรรม ระบุขั้นตอน วิธีการปฏิบัติ บทบาทครู และผู้เรียนอย่างชัดเจนในทุกขั้นตอน เพื่อให้ผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือผู้เรียนในแต่ละกิจกรรม ซึ่งจะนำไปสู่ผลสะท้อนกลับที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน

จากการศึกษาองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศกล่าวโดยสรุปว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ประกอบด้วยภาระงานที่ระบุว่าการให้ภาระงานนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายของหน้าที่ภาษาอย่างใดอย่างหนึ่งในการกระทำกิจกรรมนั้น ผู้เรียนจะต้องได้ฝึกการใช้ภาษา โดยใช้ตัวป้อนสมจริง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงเหตุการณ์ในภาระงานนั้น ๆ กับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจริงในสถานการณ์จริง ทั้งนี้กิจกรรมนั้นต้องมีการระบุขั้นตอนที่ชัดเจน และในขณะเดียวกันภาระงานนั้นต้องมีการกำหนดบทบาทของครูและผู้เรียนว่ามีปฏิสัมพันธ์ต่อกันพร้อมทั้งมีการสะท้อนผลจากการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) จุดมุ่งหมาย (Goals) 2) ตัวป้อนทางภาษาและเงื่อนไข (Input and Conditions) 3) การดำเนินกิจกรรม (Actions) 4) ผลลัพธ์ (Outcomes)

ขั้นตอนการสอนเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการใช้ภาระงาน เป็นสื่อสิ่งสำคัญคือผู้เรียนต้องรู้เป้าหมายของงานปฏิบัติและความเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติให้ถูกต้องในแต่ละงาน เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ได้มีนักการศึกษาเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ดังนี้

Prada (1979) เชื่อว่าในการที่ผู้เรียนจะพัฒนาการใช้ภาษาได้ตามความต้องการนั้นต้องได้รับโอกาสในการพัฒนาความเข้าใจภาษา ก่อน รูปแบบของภาษาต้องเกิดจากการรับรู้ภาษาโดยผ่านระบบการจัดการภายใน ดังนั้นจึงไม่มีการกำหนดโครงสร้างทางคำศัพท์หรือหัวข้อทางภาษาไว้ล่วงหน้า ไม่มีลำดับขั้นตอนของบทเรียนที่ต้องฝึกหรือต้องใช้ภาษาตามความต้องการสิ่งสำคัญ คือ ปัญหาหรืองานที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติ จึงได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานไว้ 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-Task) และขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Task)

ขั้นตอนเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) เป็นวิธีการที่ผู้สอนใช้กับผู้เรียนทั้งชั้นเรียนหนึ่งกลุ่มหรือหนึ่งคน เพื่อแสดงหรือสาธิตกิจกรรมก่อน เป็นการลดความยากของกิจกรรมและมุ่งสร้างความสนใจของผู้เรียนเป็นการให้ผู้เรียนได้คิดถึงภาษาที่ต้องนำมาใช้ในการทำกิจกรรมนั่นเอง

ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Task) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง ซึ่งส่วนใหญ่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติเดี่ยวและหลังปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าวผู้สอนจะให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย

ทั้งนี้กิจกรรมที่ใช้ Prada (1980) ได้กำหนดระดับความยากง่ายไว้ว่า ผู้เรียนจำนวนไม่น้อยกว่าครึ่งสามารถทำได้อย่างน้อยครึ่งหนึ่งของงาน

Willis (2000) ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมปฏิบัติภาระงานหลัก (Components of Task-based – activities framework) ไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่เตรียมตัวและแนะนำผู้เรียนก่อนจะปฏิบัติงานซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน โดยกิจกรรมในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะเตรียมคำถาม รูปภาพ เทปเสียง วิดีโอ คำศัพท์ วลี สำนวน เป็นการให้ข้อมูลนำเข้า (Input) ที่เป็นประโยชน์

เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้แบบเน้นการปฏิบัติภาระงาน ทั้งนี้ ผู้สอนควรมีการเตรียมรูปแบบการปฏิบัติภาระงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการปฏิบัติภาระงานจริง

2. ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน โดยผู้เรียนมุ่งเน้นการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก และคอยสนับสนุนความพยายามในการติดต่อสื่อสารของผู้เรียนที่มีการทำงานคู่ (Pair work) หรือกลุ่มย่อย (Small group) โดยมีรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย

2.1 การรายงาน (Report)

2.1.1 ผู้เรียนรายงานผลจากการทำกิจกรรมด้วยการพูดหรือเขียนในชั้นเรียนว่า ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างไร สิ่งที่น่าสนใจในระหว่างการทำกิจกรรมและได้ผลลัพธ์ใดจากการทำกิจกรรม

2.1.2 ผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำด้านภาษาจากการรายงาน ผู้เรียนได้นำเสนอหรือมีการแลกเปลี่ยนและเปรียบเทียบผลลัพธ์ของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ มีการทำกิจกรรมอย่างไรบ้าง

2.2 จุดประเด็นของภาษา

2.2.1 การวิเคราะห์ ผู้เรียนสำรวจและอภิปรายร่วมกันในหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดให้ในใบงาน ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ คำศัพท์ วลี และรูปแบบของประโยคต่าง ๆ ในบทเรียน

2.2.2 การฝึกปฏิบัติ ผู้สอนเป็นผู้นำการฝึกปฏิบัติ คำ วลี และรูปแบบของประโยคใหม่ที่เกิดขึ้นซึ่งสามารถทำได้ 2 วิธี คือ ทำระหว่างที่ผู้เรียนวิเคราะห์ หรือ ทำหลังจากที่ผู้เรียนได้วิเคราะห์แล้ว ผู้รับการทดลองจะต้องทำกิจกรรมภาระงาน โดยครอบคลุมเนื้อหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Language focus) ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะร่วมกันคิดวิเคราะห์และเรียนรู้รูปแบบ โครงสร้างภาษาที่ถูกต้องเพื่อใช้ในชีวิตจริง ผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมส่วนที่บกพร่องให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2 ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) หลักจากผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่ถูกต้องแล้ว ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่ถูกต้องให้เกิดความคล่องแคล่วมากขึ้น ในขั้นตอนนี้ อาจฝึกโดยใช้สถานการณ์หรือเงื่อนไขที่แตกต่างจากภาระงานแรก

3.3 ขั้นติดตามผล (Follow-up) ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาระงาน บันทึกสิ่งที่ได้พัฒนา ปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานเพื่อการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นครั้งหน้า ผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ให้ผู้อื่นชมต่อไป

Ellis (2003) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติตามภาระงานได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มี 4 วิธี ดังนี้

1.1 สนับสนุนผู้เรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเป็นงานที่ต้องฝึกทักษะต่าง ๆ

1.2 ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของการทำงานปฏิบัติ (Task)

1.3 ส่งเสริมความพร้อมของผู้เรียนที่จะปฏิบัติงานในขั้นต่อไป

1.4. วางแผนการปฏิบัติงานสำหรับผู้เรียน เช่น แนวทางการชี้แนะรูปแบบภาษา เนื้อหา กิจกรรม เป็นต้น

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task) หรือที่ Willis ใช้คำว่า Task cycle มีวิธีการปฏิบัติงาน 2 วิธี ในการปฏิบัติงานในขั้นตอนนี้ คือ

2.1 คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options) คือ คุณลักษณะงานต่าง ๆ ของงานปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้าได้ เช่น การกำหนดเวลาในการทำงานปฏิบัติ การให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียน ในขณะที่ผู้เรียนกำลังทำงานปฏิบัติ และการให้คำแนะนำและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในงานปฏิบัติเพิ่มขึ้น

2.2 คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options) คือ ขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3. ขั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-task) หรือที่ Willis ใช้คำว่า Language focus เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง ระบุสาเหตุของปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน

Hilma S., Zainal R. and Ratna D. (2020) ได้แบ่งขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) ระยะเวลาผู้สอนเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้มีทักษะด้านภาษาที่ต้องการกิจกรรมหลัก คือ การปลูกจิตสำนึก ผู้สอนแนะนำหัวข้อและให้คำแนะนำเกี่ยวกับงาน ผู้สอนให้ผู้เรียนระดมความคิดเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และนำไปใช้ในการทำ

ภารกิจให้สำเร็จ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้สื่อทางภาษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle)

2. ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในงานหลักเป็นกลุ่มและคู่ ขั้นตอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถดำเนินงานได้หลายวิธี ใช้กลยุทธ์การสื่อสารที่หลากหลายเพื่อทำงานให้สำเร็จ รายงานสิ่งที่พบกับชั้นเรียน ผู้เรียนสามารถทำงานให้เสร็จสิ้นได้ โดยทำกิจกรรมอื่นๆ เช่น ฝึกบทสนทนา การแสดงบทบาทสมมติ การผลัดกันและข้อมูลช่องว่างเป็นคู่ และการเล่าเรื่องและการแสดงละครเป็นกลุ่ม ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและฝึกฝนกลยุทธ์เชิงโต้ตอบผ่านการสวมบทบาทและการจำลอง

3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Form focus) วงจรงานตามมาด้วยการเน้นภาษา ผู้สอนดึงความสนใจของผู้เรียนไปที่การใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ผู้เรียนควรได้รับการแนะนำความถูกต้องและการปรับปรุงประโยคหรือความหมายของคำจากบริบทและให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการพูดซ้ำหรือสร้างการแสดงการพูดเป็นผลลัพธ์ ผู้เรียนอาจได้รับโอกาสในการประเมินการเรียนรู้ของตน โดยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ค้นพบจากงาน กิจกรรมที่ทำซ้ำ และข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน ดังนั้นผู้เรียนจะได้สัมผัสประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมาย

พนอ สงวนแก้ว (2553) ได้แบ่งขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน ผู้สอนเสนอหัวข้อในการสอนบอกศัพท์ วลีที่เป็นประโยชน์ ผู้สอนต้องแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจงาน ให้ผู้เรียนดูตัวอย่างที่มีผู้เคยทำได้ ผู้เรียนจดคำศัพท์ วลี ที่สำคัญเตรียมตัวทำงาน

2. ขั้นปฏิบัติภาระงาน ผู้เรียนมีบทบาทในการปฏิบัติงานอาจทำงานอยู่ในรูปงานคู่หรือกลุ่มย่อยมีการวางแผนเตรียมรายงานต่อชั้นเรียน การรายงานนำเสนองานว่าปฏิบัติงานอย่างไร ค้นพบอะไรต่อชั้นเรียน โดยผู้สอนเฝ้าดูผู้เรียนอยู่ห่างๆ ช่วยตรวจแก้งานนำเสนอของผู้เรียนทำหน้าที่ประธานและคอยกระตุ้นผู้เรียน ก่อนช่วยให้ผู้เรียนมั่นใจการนำเสนอและให้ข้อมูลป้อน

3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน แบ่งปันเป็นสองส่วน คือ กาววิเคราะห์และการฝึกฝน โดยในส่วนของกาวิเคราะห์ผู้เรียน ตรวจสอบและอภิปรายรูปแบบภาษา (Language feature) ที่ใช้ในภาระงานในส่วนของการฝึกฝน ผู้สอนนำผู้เรียนฝึกรูปแบบทางภาษาเพื่อเพิ่มเติมสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียน โดยทบทวนรูปแบบทางภาษากับผู้เรียนทั้งชั้น ให้คำศัพท์ วลีที่จำเป็นอื่น ๆ เพิ่มเติมผู้เรียนฝึกคำศัพท์ วลีที่ได้จากการอภิปรายรูปแบบภาษา ผู้เรียนจดบันทึก

รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล (2557) ได้แบ่งขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน ผู้สอนเสนอหัวข้อในการสอน บอกศัพท์ วลีที่เป็นประโยชน์ ผู้สอนต้องแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจงาน ผู้เรียนจดคำศัพท์ วลีที่สำคัญเตรียมทำงาน

2. ขั้นปฏิบัติภาระงาน ผู้เรียนมีบทบาทในการปฏิบัติงาน อาจทำในรูปงานคู่หรือกลุ่มย่อยมีการวางแผนเตรียมรายงานต่อชั้นเรียน การรายงานนำเสนองานว่าปฏิบัติงานอย่างไร ค้นพบอะไรต่อชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ช่วยตรวจแก้งานนำเสนอของผู้เรียนก่อน ช่วยให้ผู้เรียนมั่นใจ การนำเสนอ และให้ข้อมูลป้อน

3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน แบ่งเป็นสองส่วนคือ การวิเคราะห์และการฝึกฝน โดยใน ส่วนของการวิเคราะห์ที่ผู้เรียน ตรวจสอบและอภิปรายรูปแบบภาษาที่ใช้ในการงานในส่วนการฝึกฝน ผู้สอนนำผู้เรียนฝึกรูปแบบทางภาษาเพื่อเพิ่มเติมสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียน โดยทบทวนรูปแบบทาง ภาษากับผู้เรียนทั้งชั้น ให้คำศัพท์ วลีเพิ่มเติมผู้เรียนฝึกคำศัพท์และนักเรียนจดบันทึก

อุษา มะหะหมัด (2559) ได้แบ่งขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรม การเรียนแบบเน้นภาระงาน เป็นการปฏิบัติภาระงาน 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนการเตรียมตัวผู้เรียนก่อน ปฏิบัติงานหรือเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

2. ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Task cycle) เป็นขั้นตอนการที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษา เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ ผู้เรียนอาจทำงานในรูปแบบงานคู่ (pair) หรืองานกลุ่มย่อย (Small group) โดยภาระงานจะมีรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย ในขั้นนี้มีขั้นตอนย่อย ได้แก่ ขั้นปฏิบัติงาน (Task stage) ขั้นวางแผน (Planning Stage) และขั้นรายงาน (Report stage)

3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Language focus) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาด้านความคล่องแคล่วการใช้ภาษา และความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ ในขั้นนี้มี ขั้นตอนย่อย ได้แก่ ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) และขั้นติดตามผล (Follow up)

เพ็ญภา ทัพพันธ์ (2560) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นการเรียนรู้ภาษาที่ เกิดจากการทำภาระงานของผู้เรียนร่วมกันจนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ กระบวนการ เรียนการสอนแบบเน้นภาระงานมี 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนการเตรียมตัวผู้เรียน โดยผู้สอน อธิบายหัวข้อ และชี้แจงงานให้ผู้เรียนก่อนลงมือปฏิบัติ

2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน (Task) ร่วมกับกลุ่มเพื่อนนักเรียน โดยให้นักเรียนวางแผน (Planning) นำเสนอผลงานและผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติงาน (Report) ตลอดจนข้อค้นพบของกลุ่มวิธีการ ทำงาน อุปสรรค และวิธีแก้ปัญหาจากการปฏิบัติงาน

3. **ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus)** เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนวิเคราะห์การใช้ภาษา ระหว่างการปฏิบัติงานหลังจากที่ได้นำเสนอผลงานแล้ว เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง โดยผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันวิเคราะห์ภาษา (Analysis) อภิปรายเกี่ยวกับคำศัพท์และไวยากรณ์ สุดท้ายผู้เรียนฝึกการใช้ภาษา (Practice) ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การทำแบบฝึกหัด เป็นต้น

พรนภัส ทับทิมอ่อน (2563) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. **ขั้นตอนก่อนทำภาระงาน (pre-task)** เป็นขั้นตอนที่แนะนำให้ผู้เรียนรู้เนื้อหาที่จะเรียนทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง

2. **ขั้นปฏิบัติภาระงาน (performing task)** เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องทำภาระงาน โดยภาระงานนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษา ระหว่างการทำภาระงานเพื่อปฏิบัติภาระงานให้ลุล่วง

3. **ชั้นเน้นรูปแบบภาษา (form focus)** เป็นขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้เรียนมีโอกาสได้พิจารณาภาษาที่ใช้ระหว่างการปฏิบัติภาระงานอย่างละเอียดเพื่อสรุปประเด็นความรู้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

4. **ขั้นถ่ายโอน (transfer task)** เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองที่เหมือนสถานการณ์จริงเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาซ้ำๆ เพื่อให้ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

จากขั้นตอนการสอนเน้นภาระงานที่นักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Prada (1979)	1. ขั้นเตรียม ปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task)	2. ขั้นปฏิบัติการ ภาระงาน (Task)							
Willis (2000)	1. ขั้นก่อน ปฏิบัติภาระงาน (Pre-task)	2. ขั้นปฏิบัติการ ภาระงาน (Task Cycle)							
Ellis (2003)	1. ขั้นก่อนปฏิบัติ ภาระงาน (Pre-task)	2. ขั้นระหว่าง ปฏิบัติการ (During-task) หรือ Task cycle							
Hilma Saftiri, Zainal Rafi and Ratna Dewanti (2020)	1. ขั้นก่อน ปฏิบัติภาระงาน (Pre-task)	2. ขั้นปฏิบัติการ ภาระงาน (Task Cycle)							
พจน สงวนแก้ว (2553)	1. ขั้นก่อน ปฏิบัติ ภาระงาน	2. ขั้น ปฏิบัติ ภาระงาน							
รพีพรรณ สุวิบูลย์กุล (2557)	1. ขั้นก่อน การปฏิบัติ ภาระงาน	2. ขั้นก่อน การปฏิบัติ ภาระงาน							
อุษา มหะหมัด (2559)	1. ขั้นก่อนการ ปฏิบัติภาระ งาน (Pre-task)	2. ขั้นก่อนการ ปฏิบัติภาระ งาน (Task cycle)							
เจษฎา ทัพพจน์ (2560)	1. ขั้นก่อน การ ปฏิบัติงาน (Pre-task)	2. ขั้น ปฏิบัติงาน (Task cycle)							
พรนัฐ ทัพพจน์ (2563)	1. ขั้นก่อน ทำภาระงาน (pre-task)	2. ขั้นปฏิบัติ ภาระงาน (performing task)						3. ขั้นเน้น รูปแบบภาษา (form focus)	
สรุปการสังเคราะห์	1. ขั้นเตรียม ปฏิบัติภาระ งาน (Pre-Task)	2. ขั้นการ ปฏิบัติ ภาระงาน (Task cycle)							

ตารางที่ 3 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (ต่อ)

Prada (1979)	-								
Willis (2000)	3. ขั้นหลัง ปฏิบัติภาระ งาน (Language focus)								
Ellis (2003)	3. ขั้นหลังการ ปฏิบัติงาน (Post- task) หรือ Language focus								
Hilma Saftiri, Zainal Rafi and Ratna Dewanti (2020)	3. ขั้นหลัง ปฏิบัติภาระ งาน (Form focus)								
พยอม สงวนแก้ว (2553)	3. ขั้นหลัง ปฏิบัติ ภาระงาน								
รพีพรรณ สุวิบูลย์กุล (2557)	3. ขั้นหลัง ปฏิบัติ ภาระงาน								
อุษา มหะหมัด (2559)	3. ขั้นหลัง ปฏิบัติภาระ งาน (Language focus)								
เพ็ญภา ทวีพงษ์ (2560)	3. ขั้น มุ่งเน้นภาษา (Language focus)								
พรนัฐ ทวีพิมพ์ (2563)	4. ขั้นถ่ายโอน (transfer task)								
สุภาภา สุธะระ หะ	3. ขั้นหลัง ปฏิบัติงาน (Post-task)								

จากตารางที่ 3 ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยนำขั้นตอนการสอนของ Prada (1979), Willis (2000: 40), Ellis (2003), Hilma S., Zainal R. and Ratna D. (2020); พนอ สงวนแก้ว (2553); รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล (2557); อุษา มะหะหมัด (2559); เพ็ญญา ทัพพันธ์ (2560) และ พรนภัส ทับทิมอ่อน (2563) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) 2) ขั้นการปฏิบัติภาระงาน (Task cycle) 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)

1) **ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task)** เป็นขั้นตอนที่เตรียมตัวและแนะนำผู้เรียนก่อนจะปฏิบัติงานซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน โดยกิจกรรมในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะเตรียมคำถาม รูปภาพ เทปเสียง วิดีโอ คำศัพท์ วลี สำนวน เป็นการให้ข้อมูลนำเข้า (Input) ที่เป็นประโยชน์เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ทั้งนี้ ผู้สอนควรมีการเตรียมรูปแบบการปฏิบัติภาระงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการปฏิบัติภาระงานจริง

2) **ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task cycle)** เป็นขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน โดยผู้เรียนมุ่งเน้นการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก และคอยสนับสนุนความพยายามในการติดต่อสื่อสารของผู้เรียนที่มีการทำงานคู่ (Pair work) หรือกลุ่มย่อย (Small group) โดยมีรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย

3) **ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)** ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Arif S. and Leyla K. (2016) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตามบริบทภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษา พบว่า ผลการฟังและการพูดของกลุ่ม B1+ หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามงานในห้องเรียนสะท้อนถึงผลลัพธ์ในเชิงบวก จึงสามารถกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด

Heri K. and Achmad W. (2017) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสังเกต การทดสอบ และแบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Saeed (2019) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้วิธีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานที่มีต่อความสำเร็จของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประเทศอิรัก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลของการใช้วิธีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 100 คน เพศหญิง 50 คน เพศชาย 50 คน จาก 2 โรงเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองสองกลุ่ม และกลุ่มควบคุมสองกลุ่ม กลุ่มทดลองจะได้รับการสอนจากผู้วิจัยด้วยวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมจะได้รับการสอนจากครูที่โรงเรียนด้วยวิธีการสอนแบบดั้งเดิม ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานส่งผลให้ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหญิงสูงขึ้นมากกว่านักเรียนชายอย่างเห็นได้ชัด และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

Sayd (2020) การศึกษาแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานกับการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชาวอิหร่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้ตามแนวคิดเน้นภาระงานเป็นฐานที่มีต่อความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบค่าที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองเกี่ยวกับตัวแปรตามความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น

Hilma S., Zainal R. and Ratna D. (2020) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน โดยการสัมภาษณ์เพื่อหาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับทักษะการพูดของนักเรียน พบว่านักเรียนมีปัญหาในการพูด เนื่องจากความรู้ภาษาไม่เพียงพอ ส่งผลให้นักเรียนรู้สึกไม่มั่นใจในการพูด นักเรียนไม่คุ้นเคยกับกิจกรรมการพูด พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาทักษะการพูดตามตัวบ่งชี้ 3 ประการที่ได้รับการประเมิน ได้แก่ ความแม่นยำ คำศัพท์ และความเข้าใจ นักเรียนปฏิบัติภาระงานต่างๆ สำเร็จโดยการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Form focus) หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน นักเรียนประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการพูดและได้รับความมั่นใจ นักเรียนสามารถประเมินการเรียนรู้ของตนเองเป็นคู่และงานกลุ่มได้

ทัศนีย์ ธรพร (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะในการสื่อสารครบทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม พัฒนาและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม เปรียบเทียบ

ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในงานการโรงแรมก่อนและหลังฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาการโรงแรม ชั้นปีที่ 3 คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังผ่านการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าอิทธิพลผลต่างของคะแนนเท่ากับ 6.06

นิภาวรรณ นวาวรัตน์ (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี พบว่า หลังการทดลองใช้รูปแบบการสอนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษมีร้อยละของพัฒนาการของนักศึกษา เท่ากับร้อยละ 74.21 มีเกณฑ์ระดับพัฒนาการอยู่ในพัฒนาการระดับสูง รวมถึง ผู้เรียนมีความถี่ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ และคำศัพท์จำนวน 375 ครั้ง และสามารถแก้ไขได้ถูกต้องจำนวน 207 ครั้ง ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความจำนวน 235 ครั้ง และสามารถแก้ไขได้ถูกต้องจำนวน 159 ครั้ง การออกเสียงจำนวน 427 ครั้ง และสามารถแก้ไขได้ ถูกต้องจำนวน 198 ครั้ง และ การปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารจำนวน 273 ครั้ง และสามารถแก้ไขได้ ถูกต้องจำนวน 219 ครั้ง

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและได้เรียนรู้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงโดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ทำให้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้น และความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียนสูงขึ้นเช่นกัน

2.4 แนวคิดการจัดการเรียนรู้การใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based learning : ABL) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียนผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning : ABL) ดังรายละเอียดแต่ละหัวข้อต่อไปนี้

ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน” ไว้ดังนี้ Bonwell and Eison (1991) ได้อธิบายว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้หรือประสบการณ์เรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดสัมพันธ์กับการลงมือกระทำ เช่นเดียวกับ Horsburgh (1994) ได้อธิบายว่าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เรียนรู้จากกิจกรรมที่เป็นแนวทางการเรียนการสอนที่หลากหลาย ความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนจะขึ้นอยู่กับภาระทำ

บางอย่างในการทดลองและกิจกรรม ความคิดในการเรียนรู้ตามกิจกรรมนั้นมีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่า ผู้เรียนคือผู้เรียนที่ใช้กระบวนการคิดมากกว่าผู้ที่ได้รับข้อมูลแบบถูกกระทำ *passive* หากผู้เรียนได้รับโอกาสในการสำรวจหรือลงมือกระทำด้วยตัวเองและมีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมมากที่สุด การเรียนรู้จะเกิดความสุขสนทนและยังยืนยาวนาน นอกจากนี้ Stöblein (2009: 4) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานไว้ว่า เป็นทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพุทธินิยม ซึ่งเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivist) อย่างหนึ่ง โดยเนื้อหาสำคัญ คือ ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมในอดีตกับความรู้ใหม่หรือประสบการณ์ใหม่ในปัจจุบันได้ ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้ใหม่ได้ตลอดเวลาและเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกระบวนการการเรียนรู้อย่างจริงจัง ผู้อำนวยการความสะดวก หรือผู้สนับสนุนการเรียนรู้ (Facilitator) มีบทบาทเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างสถานการณ์ปัญหาในโลกความจริงแก่ผู้เรียนเป็นครั้งแรกไม่ใช่เป็นผู้ชี้แนะวิธีการแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนโดยตรง การบูรณาการองค์ประกอบต่าง ๆ ของทฤษฎีการเรียนรู้ที่ยึดกิจกรรมเป็นฐานนั้นเป็นวิธีการที่น่าสนใจในการส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับ McGrath & MacEwan (2011) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานไว้ว่า ผู้เรียนจะต้องอยู่ในสถานะกระตือรือร้นที่อยากเรียนรู้ (Active) เนื่องจากวิธีดังกล่าวจะสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอยู่ในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติ และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์อย่างมีวิจารณ์ญาณมากกว่ากระบวนการเรียนรู้เดิมที่เคยมีมา ซึ่งมักมุ่งเน้นกระบวนการคิดที่เน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลางหรือวิธีการเรียนแบบป้อนความรู้ให้กับผู้เรียน (Passive) มากกว่า นอกจากนี้ Festus (2013), Awasthi (2014), Gupte et al (2018), กระทรวงศึกษาธิการ (2553), ญัฐวุฒิ สกฤณี (2559), จริมจิต สร้อยสมุทร (2563) ระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) คือ กระบวนการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ ซึ่งผู้เรียนมีส่วนร่วมมากกว่าการรอรับข้อมูลจากการฟังการบรรยายของผู้สอนเพียงอย่างเดียว เรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เกิดกระบวนการคิดและสะท้อนคิดจากสิ่งที่ได้ลงมือปฏิบัติและจากการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองเป็นแนวการสอนแบบใหม่ที่ไม่เน้นให้เด็กท่องจำ เน้นเรียนรู้จากกิจกรรมที่ได้ทำจริง (Learning by doing) ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นมีทั้งเกมการเรียนรู้แบบปกติ เกมการเรียนรู้แบบแข่งขัน แสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร การร้องเพลง การวาดภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ดีกว่าการท่องจำ สอดคล้องกับ ชนสิทธิ์ สิทธิสุนเนิน (2564) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ โดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการที่ได้ลงมือทำจริงและจากการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ผู้สอนออกแบบมา มีจุดมุ่งหมายให้เกิดความสุขสนทนา น่าสนใจ และ

ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จากการเล่นเกม การทดลอง การสร้างสรรค์ผลงาน และการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ซึ่งผู้เรียนจะซึมซับความรู้ ความเข้าใจ และได้คิดเองในเนื้อหาสาระระหว่างทำกิจกรรม โดยผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการความสะดวก ให้คำแนะนำ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เป็นการจัดการประสบการณ์สอนที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความสำคัญไว้ดังนี้

Limbu (2012) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน มีความสำคัญต่อผู้เรียนในด้านการอาศัยประสบการณ์ตรงทางการเรียนรู้ เพราะช่วยให้ผู้เรียนได้สัมผัสสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวในชีวิตประจำวัน ว่าสามารถนำมาเชื่อมโยงกับความรู้จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าด้วยตนเอง จดจำและเข้าใจเนื้อหาความรู้จากการตกผลึกทางความคิด นอกจากนี้ยังฝึกให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ Limbu ยังกล่าวต่อไปอีกว่า ผู้เรียนเกิดทักษะจากการทำกิจกรรมและช่วยส่งเสริมในหลายประเด็น เช่น

1. ช่วยเพิ่มมุมมองความคิดสร้างสรรค์จากประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน
2. ช่วยทำให้ประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนแตกต่างจากเดิม ทำให้นักเรียนให้ความสำคัญในการเรียนและเห็นคุณค่าของการลงมือปฏิบัติ
3. ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนด้วยการแสวงหาองค์ความรู้ด้วยตนเอง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกระบวนการกลุ่ม
4. ช่วยเพิ่มความสุขในการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนกับเพื่อนในชั้นเรียน และผู้เรียนกับผู้สอน
5. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนที่ไม่แสดงออกทางวาจา สามารถแสดงออกทางความคิดได้ผ่านกิจกรรม

McGrath and MacEwan (2011) ได้กล่าวว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน มีความสำคัญกับการเรียนรู้ของผู้เรียนเพราะสามารถทำให้ให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนรู้ (Active) ผ่านการทำกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะที่คงทนยั่งยืนยาวนาน รวมถึงการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานยังสามารถฝึกให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างมีวิจารณญาณจากการทำกิจกรรม จึงทำให้การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมมีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่งจากความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานสามารถสรุปได้ว่า เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้จาก

การจัดกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยใช้ประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนได้รับจากการทำกิจกรรม ในระหว่างจัดกระบวนการเรียนรู้ผู้เรียนจะได้ฝึกการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น เมื่อพบปัญหาในระหว่างเรียนผู้เรียนจะได้ฝึกแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ทำให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพและคงทน ไม่ใช่เป็นการเรียนรู้แบบเดิม โดยการเรียนแบบเดิมผู้เรียนมีหน้าที่รับฟังคำบรรยายแล้วทำแบบฝึกหัดการเรียนรู้แบบเดิมอาจจะเป็นจำคระยะสั้นเมื่อเวลาผ่านไปนักเรียนอาจจะลืมบทเรียน

จากความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่ นักการศึกษาต่างประเทศให้นิยามไว้ในข้างต้น ผู้วิจัยได้กล่าวโดยสรุปว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ผู้เรียนอาศัยประสบการณ์ตรงทางการเรียนรู้ นำมาเชื่อมโยงกับความรู้จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าด้วยตนเอง จดจำและเข้าใจเนื้อหาความรู้จากการตกผลึกทางความคิด เกิดความรู้และทักษะ ที่คงทนยั่งยืนยาวนาน

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

นักวิชาการและนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้ระบุถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ดังนี้

Fallon, Walsh, & Prendergast (2013) ระบุถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านพฤติกรรมผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มและการอภิปรายช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความรู้กัน กล่าวถาม กล้านำเสนอผลงาน และสนุกกับการเรียน
2. ด้านเนื้อหาความรู้และทักษะ สิ่งที่ได้เรียนรู้มีความหมาย ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ เนื้อหาบทเรียนน่าสนใจ มีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องสู่การประกอบอาชีพในอนาคต
3. ด้านสิ่งแวดล้อม ผู้เรียนทุกคนได้ร่วมทำกิจกรรมในกลุ่ม กิจกรรมน่าสนใจ จูงใจให้อยากเรียน บรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีเกณฑ์ วิธีการวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน

Festus (2013) ระบุถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

1. แนวทางการสอน ผู้สอนให้คำแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรม
2. ภาระงานเน้นการปฏิบัติกิจกรรมงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำควรเน้นงานที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีความหมาย และเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียน
3. สื่อการสอน สื่อการสอนต้องน่าสนใจและสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ แบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

5. การอภิปรายในชั้นเรียน จัดให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน โดยผู้สอนควรเป็นผู้นำเปิดประเด็นการอภิปราย

Superfine (2018) ระบุถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. ความสนใจใฝ่รู้ ผู้เรียนมีความสนใจ อยากเรียนรู้
2. ความคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ อยากแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่น

3. การร่วมมือ บางครั้งควรมอบหมายงานที่เป็นงานกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งสามารถพัฒนาทั้งทักษะทางสังคมและทักษะทางภาษาให้แก่ผู้เรียน

จากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ในการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการสอนกิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning : ABL) ผู้วิจัยได้คำนึงถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน ออกแบบกิจกรรม ก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก 2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ 3) ด้านสื่อการสอน ออกแบบสื่อการสอนที่น่าสนใจ และ 4) ด้านสิ่งแวดล้อม จัดให้มีบรรยากาศการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

Lakshmi (2007) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน แบ่งเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ ผู้สอนให้โอกาสการเรียนรู้และให้คำแนะนำการเรียนรู้แก่ผู้เรียน
2. ขั้นประสบการณ์ ผู้สอนให้สถานการณ์การเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะสังเกต สำนวณ เพื่อพัฒนาความเข้าใจของตนเอง
3. ขั้นกิจกรรม ผู้เรียนทุกคนสร้างความรู้ของตนเอง โดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของพวกเขาทั้งในและนอกห้องเรียน
4. ขั้นสร้างความรู้ ผู้เรียนทุกคนสร้างความรู้ของตัวเอง โดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของพวกเขาทั้งในและนอกห้องเรียน
5. ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้เรียนในกลุ่มพูดคุยร่วมกันทำงานและการเคารพในมุมมองของผู้อื่น
6. ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินตนเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

Lijanporn & Khlaisang (2015) ระบุถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 4 ขั้น ได้แก่

1. ขั้นการกระตุ้นและให้ประสบการณ์ ผู้สอนทบทวนและสำรวจความรู้เดิมของผู้เรียน
2. ขั้นการให้ความรู้และลงมือปฏิบัติ ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาบทเรียนใหม่และทำงานร่วมกันตามกิจกรรมที่จัดไว้
3. ขั้นผลสะท้อนกลับ ผู้เรียนคิดวิเคราะห์สถานการณ์และสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมและนำเสนอผลงานของตนเอง
4. ขั้นการประเมินผล ผู้เรียนประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

นิรนุช เหลือลมัย (2552) ได้นำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานโดย มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นประสบการณ์ เป็นการทบทวนและสำรวจความรู้เดิมเกี่ยวกับความรู้การคิดและการปฏิบัติตนด้านคุณธรรมจริยธรรมของตนเอง เป็นการจัดกิจกรรมให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์เดิมโดยตรงหรือการจัดสถานการณ์จำลอง
2. ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นการแสวงหา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำความเข้าใจกับสิ่งที่ศึกษาในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมด้วยกิจกรรมกับเพื่อน กลุ่มเป็นการเรียนรู้ร่วมกันในการปฏิบัติเป็นกลุ่มเล็ก โดยสมาชิกมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่ม มีการช่วยเหลือและการยอมรับกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีปฏิสัมพันธ์และเห็นความสำคัญของการร่วมมือกันเป็นการเรียนรู้ด้วยการคิดและลงมือกระทำไปสู่จุดประสงค์ร่วมกัน
3. ขั้นศึกษาและวิเคราะห์ เป็นการทำความเข้าใจระหว่างความรู้อเก่าและความรู้ใหม่เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมที่ศึกษา เป็นการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ผู้เรียนในกลุ่มได้ร่วมกันคิดพิจารณาจากประสบการณ์เกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ได้จัด
4. ขั้นสรุป เป็นการสรุปผลที่ได้จากการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ที่เป็นผลจากการทบทวนร่วมกันเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ประสบมาหรือได้ค้นพบจากการเรียนรู้
5. ขั้นปฏิบัติและนำไปประยุกต์ใช้ เป็นการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้และเผยแพร่ความรู้ที่ได้แก่ผู้อื่น
6. ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองเป็นการประเมินสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาทั้งหมดที่นักเรียนได้เรียนรู้ อาจใช้ในรูปแบบการประเมินตนเอง แบบสอบถาม การบันทึกการปฏิบัติความดีที่ได้กระทำเป็นประจำ เป็นต้น

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข (2557) ได้ให้ขั้นตอน แบ่งเป็น 4 ขั้น ดังนี้

1. **ขั้นนำ** เป็นขั้นเริ่มต้นของการถ่ายทอดความรู้สึก และประสบการณ์เพื่อกระตุ้นยั่วให้ผู้เรียนอยากรู้อยากเห็น ต้องการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญคือ เป็นการสร้างหรือเตรียมพร้อมในการรับความรู้ และประสบการณ์ให้กับผู้เรียน

2. **ขั้นกิจกรรม** เป็นขั้นตอนที่เป็นหัวใจของกระบวนการสอน เพราะเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้เกิดประสบการณ์และความรู้ซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง

3. **ขั้นอภิปราย** เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำประสบการณ์ที่ได้จากขั้นกิจกรรมเพื่อให้ความเข้าใจ และอภิปรายเป็นกิจกรรมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนโดยมีผู้สอนเป็นผู้นำอภิปราย (นำผลการทำกิจกรรมมาวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่ข้อสรุป โดยมีผู้อำนวยความสะดวกเป็นผู้นำการอภิปราย)

4. **ขั้นสรุป** เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนและผู้เรียนรวบรวมความรู้ที่ได้จากขั้นกิจกรรมและขั้นอภิปรายแล้วนำมาสรุปให้ได้สาระสำคัญ กิจกรรมขั้นนี้ประกอบด้วย การสรุป (Summarization Review) และการเน้นประเด็นสำคัญ (Reemphasize)

วรรณวิชา ปั้นคุ้ม และ นัทธิ เพชรบุรี (2562) ระบุถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 4 ขั้น ได้แก่

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้
2. ขั้นสอนเนื้อหา นำเสนอบทสนทนาที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้
3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่จัดเตรียมไว้
4. ขั้นสรุปและประเมินผล ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังจากเรียนจบแต่ละหัวข้อในช่วงท้าย

ชั่วโมงของการจัดการเรียนการสอน

จรัมจิต สร้อยสมุทร (2563) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น ได้แก่

1. **ขั้นกระตุ้น (Inspire: I)** ผู้สอนบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน จูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้กิจกรรมเกม หรือเพลง สอบถามความรู้อื่นๆของผู้เรียนเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น

2. **ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P)** ผู้สอนให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่ผู้เรียนโดยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่น สอนรูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

3. **ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)** ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกการออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยค และบทสนทนาที่เรียน และเตรียมบทสนทนาหรือบทพูดบรรยายเพื่อแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การพูดบรรยาย และการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในช่วงถัดไป

4. **ขั้นสื่อสาร (Communicate: C)** ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยการนำคำศัพท์ รูปแบบ ประโยค และตัวอย่างบทสนทนาที่เรียน ผสมกับข้อมูลที่ได้ค้นคว้า

ด้วยตนเองมาสร้างเป็นประโยค บทสนทนา หรือบทพูดของตนเอง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

5. ขั้นประเมินผล (Evaluate: E) ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดง บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การพูด เล่าบรรยาย และผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติ ช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และผู้สอนประเมินความสามารถด้านการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนจบ หน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

ขุณสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน (2564) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) “DEECE” 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ (Draw attention) เป็นการกระตุ้นความและสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน โดยการใช้คำถาม ภาพประกอบ หรือ Clip เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เพื่อเสริมประสบการณ์เดิม และเชื่อมโยงสู่ประสบการณ์ใหม่

ขั้นที่ 2 ให้ประสบการณ์ (Experience learning) ให้ความรู้เนื้อหาสาระที่จะสอนแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติกิจกรรม (Engage in activities) จัดกิจกรรมเรียนรู้ผ่านเกม การแข่งขัน ที่มีกฎ กติกา เงื่อนไข มีการเก็บคะแนน แต้ม แบบเดี่ยว คู่ ทีม

ขั้นที่ 4 สร้างความรู้ใหม่ (Construct new knowledge) ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ออกแบบภาระงาน ชิ้นงาน ตามที่กำหนดเกี่ยวกับหัวข้อที่ ศึกษา ใ้หน้าสนใจและสร้างสรรค์

ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Exchange knowledge) ผู้เรียนนำเสนอ ภาระงาน ชิ้นงาน ตามเนื้อหาสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ

ขั้นที่ 6 ประเมินผล (Evaluate outcomes) ผู้เรียนอภิปราย ประเมินและแสดงความคิดเห็น วิพากษ์ถึงภาระงาน ชิ้นงานเกี่ยวกับกิจกรรม วิธีการ สื่อ และวิธีวัดและประเมินผลของตนเองและของเพื่อน พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขผลงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ที่นักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศกล่าวไว้ในข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

NSCALL (2006)	Lakshmi (2007)	Lijianporn & Khlaisang (2015)	นිරินุช เทสิตคัมย์ (2552)	พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และพญเยาว์ ยินดีสุข (2557)	จรัมจิต สร้อยสมุทร (2563).	ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน (2564)	สังเคราะห์
1.ขั้นนำ	1.ขั้นนำ	1. ขั้นการกระตุ้นและให้ประสบการณ์	1. ขั้น ประสบการณ์	1.ขั้นนำ	1. ขั้นกระตุ้น (Inspire: I)	1 สร้างความสนใจ (Draw attention)	1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ
	2.ขั้นประสบการณ์	2. ขั้นการให้ความรู้และลงมือปฏิบัติ	2. ขั้น แลกเปลี่ยนเรียนรู้	2. ขั้นกิจกรรม	2. ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P)	2 ให้ประสบการณ์ (Experience learning)	2. ขั้นให้ความรู้ใหม่
2.ขั้นศึกษาและอภิปราย	-	-	3. ขั้นศึกษาและวิเคราะห์	-	-	-	
-	-	-	4. ขั้นสรุป	-	-	-	
3.ขั้นกิจกรรม	3.ขั้นกิจกรรม		5. ขั้นปฏิบัติและนำไปประยุกต์ใช้		3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)	3 ปฏิบัติกิจกรรม (Engage in activities)	3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม
-	4.ขั้นสร้างความรู้					4 สร้างความรู้ใหม่ (Construct new knowledge)	
-	5.ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้					5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Exchange knowledge)	
4.ขั้นผลสะท้อนจากกิจกรรม	-	3. ขั้นผลสะท้อนกลับ		3. ขั้นอภิปราย	4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C)	-	4.ขั้น แลกเปลี่ยนเรียนรู้และผลสะท้อน
-	-	-	-	4. ขั้นสรุป	-	-	5. ขั้นสรุปและประเมินผล
5.ขั้นประเมินผล	6.ขั้นประเมินผล	4. ขั้นการประเมินผล	6. ขั้น ประเมินผล		5. ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)	6 ประเมินผล (Evaluate outcomes)	

จากตารางที่ 4 ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยนำขั้นตอนการสอนของ NSCALL (2006), Lakshmi (2007), Lijanporn & Khlaisang (2015), นิรันุช เหลือลมัย (2552), พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข (2557), จริมจิต สร้อยสมุทร (2563) และชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน (2564) มาประยุกต์ใช้ในการจัดการกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Encourage) 2) ขั้นให้ความรู้ใหม่ (Educate in new knowledge) 3) ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Engage in activities) 4) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้และผลสะท้อน (Exchange and reflect) 5) ขั้นสรุปและประเมินผล (Evaluate)

1) **ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Encourage)** ชี้แจงวัตถุประสงค์และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น โดยใช้คำถาม ภาพ เพลง วิดีโอ

2) **ขั้นให้ความรู้ใหม่ (Educate in new knowledge)** ให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่ผู้เรียน สอนบทสนทนาหรือรูปแบบประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาบทเรียน

3) **ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Engage in activities)** ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเพื่อศึกษาบทเรียนสถานการณ์ที่ครูได้กำหนด สร้างเข้าใจร่วมกัน และลงมือปฏิบัติ ผู้เรียนสามารถสื่อสารตอบโต้ได้อย่างคล่องแคล่ว ทำให้เกิดองค์ความรู้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

4) **ขั้นแลกเปลี่ยนและสะท้อนผลการเรียนรู้ (Exchange and reflect)** ผู้เรียนนำเสนอการแสดงบทบาทสมมุติตามสถานการณ์ที่แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมาย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง มีการนำเสนอผลงาน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

5) **ขั้นประเมินผล (Evaluate)** ผู้เรียนร่วมประเมินและอภิปรายผลงานของตนเองและของเพื่อนพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงผลงานให้ดียิ่งขึ้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียนสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Prabha Hariharan (2011) ได้ทำการศึกษา ประสิทธิภาพในระเบียบวิธีวิจัยโดยใช้การเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน ในการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ต้องการสืบหาประวัตินทางการศึกษาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมภายในชั้นเรียนในด้านสังคม อารมณ์ และทางจิตวิทยา ซึ่งนักเรียนที่การสนองในเชิงบวกต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความบกพร่องที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติจะมีทักษะการสื่อสารและการใช้ชีวิตที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้กิจกรรมที่มีความหลากหลายยังช่วยให้เราสามารถวิเคราะห์วิธีการในการใช้กิจกรรมว่ามี

ประเด็นหรือปัญหาอย่างไรต่อนักเรียนที่มีความต้องการหลากหลายทั้งในส่วนตัวผู้เรียนและการจำแนกความรู้ของนักเรียนตามวัยวุฒิ

Aslem, Ahmed, & Mazherm (2015) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-5 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน แบบสอบถามนักเรียน และแบบสังเกตนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 90 ของจำนวนครูและนักเรียนทั้งหมดรู้สึกประทับใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ครูผู้สอนมีความสนใจที่จะจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

เพ็ญภา ตลับกลาง (2562) ได้ศึกษาผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ คำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขยงเขต ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 2) ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก และ 3) นักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนและหลังเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์สูงกว่าค่าเฉลี่ยหลังเรียน

จรัมจิต สร้อยสมุทร (2563) ได้ทำการวิจัย การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.40$, S.D. = 0.45) 2) พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการใช้รูปแบบการสอนสูงขึ้น 3) การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนใช้การหลีกเลี่ยงการสนทนามากที่สุด รองลงมาคือการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และการใช้ภาษาแม่ 4) ความสุขในการเรียนของนักเรียน พบว่า 1) ด้านผู้เรียน นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น ภาคภูมิใจในตัวเองมากขึ้น 2) ด้านครู ครูมีความเมตตา จริงใจและเอื้ออาทรต่อนักเรียน 3) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและครู นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนมากขึ้น 4) ด้านสิ่งแวดล้อม บรรยากาศในการเรียนการสอนผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ 5) ด้านการเรียนรู้ นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง รู้สึกสนุกสนาน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

6) ด้านความรู้สึกประทับใจ สิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียนคือการเล่นเกมส์ ได้ทำกิจกรรมที่สนุกและหลากหลายกับเพื่อน ได้ความรู้ใหม่ เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน และได้ฝึกพูดสนทนากับชาวต่างชาติจริง และ 7) ด้านการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน นักเรียนจะนำไปใช้เพื่อเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ประกอบอาชีพในอนาคต พูดคุย สนทนาให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติและแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจ ซึมซับการใช้ภาษา ฝึกการฟังและการพูดซ้ำๆ ผ่านการเล่นเกมส์และกิจกรรม กลุ่ม ซึ่งเน้นการกระตุ้นให้เด็กเข้าใจและเรียนรู้ระหว่างทำกิจกรรม ทำให้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้น

2.5 แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning)

Lave (1991) กล่าวว่า เป็นการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติที่เหมือนกับการใช้ในสถานการณ์จริงมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ โดยการจูงใจผู้เรียน และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นบริบทและนำความรู้ไปใช้มากกว่าการจดจำ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการปฏิบัติ การลงมือปฏิบัติไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็น การเรียนรู้ถึงความหมายและบริบทของการปฏิบัติด้วย ผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาตาม สถานการณ์ที่คล้ายกับสถานการณ์จริง

Sturtridge (1997) กล่าวว่า กิจกรรมสถานการณ์ คือ การจัดการเรียนการสอนให้มี สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยนักเรียนซึ่งเรียกว่าผู้ร่วม สถานการณ์ (participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่าง ๆ นักเรียนจะใช้ภาษาในการ สื่อสารของตัวเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสมกับบทบาท ของตัวเองและบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองคือ การจำลองสถานการณ์จริง หรือสร้างเสริมสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงแล้วให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้นและ ปฏิบัติโต้ตอบกัน วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งใน สถานการณ์จริงผู้เรียนอาจจะไม่กล้าแสดงออกเพราะอาจจะเป็นการเสี่ยงต่อผลที่ได้รับจนเกินไป

ทิศนา แคมมณี (2558) ได้กล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียน

ลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูลที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่
ในสถานการณ์นั้น ๆ โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง โดยนักเรียนเรียกว่าผู้ร่วม
สถานการณ์ (participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่าง ๆ ผู้เรียนจะใช้ภาษาในการ
สื่อสารของตัวเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสมกับบทบาท
ของตัวเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย

วารางคณา เค้าอัน (2560) ได้กล่าวว่า การนำสถานการณ์มาเป็นฐานเพื่อการจัด
การเรียนรู้ โดยผู้สอนได้วางแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการจัดโดยใช้สถานการณ์เป็นปัจจัยหลักเพื่อ
ดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนนั้นเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็น Learning by doing

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ทั้งหมดที่
นักวิชาการและนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้กล่าวมา สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียน
สอนที่ส่งเสริมการลงปฏิบัติจริงผ่านสถานการณ์จริงที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นบริบทและนำความรู้ไป
ใช้มากกว่าการจดจำ นักเรียนจะใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองอย่างอิสระและเหมาะสม

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning)

Jefferies (2005) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน
การเรียนรู้ ดังนี้

1. ขั้นนำ (Pre-briefing) เป็นขั้นตอนการเตรียมการผู้เรียนก่อนเข้าสู่สถานการณ์จำลอง
ขั้นตอนนี้ใช้เวลาประมาณ 30 นาที
2. ขั้นปฏิบัติตามสถานการณ์ (Scenario) โดยปกติในขั้นตอนนี้จะใช้เวลาในการปฏิบัติ
สถานการณ์จำลองประมาณ 20 -30 นาที และในกรณีที่ผู้เรียนทำไม่ถูกต้อง ผู้สอนสามารถหยุด
การดำเนินสถานการณ์และชี้ประเด็นหรือให้คำแนะนำเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำเนิน
สถานการณ์ต่อได้อย่างเหมาะสม ก่อนการดำเนินสถานการณ์จำลอง ผู้สอนอาจแบ่งผู้เรียนออกเป็น
2 กลุ่ม โดยให้กลุ่มที่ 1 ปฏิบัติทักษะ ตามสถานการณ์จำลองก่อน ส่วนกลุ่มที่ 2 ทำหน้าที่สังเกตการณ์
จากนั้นจึงสลับกัน และนำผลการสังเกตที่ได้มาสรุปการเรียนรู้ร่วมกัน
3. ขั้นสรุปการเรียนรู้ (Debriefing) ขั้นตอนนี้อาจใช้เวลาประมาณ 40 นาทีหรือมากกว่า
เป็นขั้นตอน ที่ให้ผู้เรียนสะท้อนคิด (reflective thinking) ในสิ่งที่ผู้เรียนทำได้ดีก่อน เพื่อให้ผู้เรียนเกิด
ความมั่นใจ เช่น มีการดูแลแบบเอื้ออาทร เข้าไปซักถามความรู้สึก สัมผัสตัว เป็นต้น แล้วจึงประเมิน
จุดที่บกพร่อง บอกเหตุผล และบอกแนวทางการแก้ไขเพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ตนเองและตระหนักถึง
ความสำคัญของวิธีการปฏิบัติ ผู้สอนไม่ควรกล่าวคำว่า “mistake” (ข้อผิดพลาด) หรือกล่าวสิ่งที่ทำให้
ผู้เรียนเสียกำลังใจ

กรมวิชาการ (2525) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ผู้สอนพบปะผู้เรียนเพื่ออธิบายถึงการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือสำหรับการค้นคว้า หนังสือพิมพ์ บทความจากวารสาร เอกสารต่าง ๆ ซึ่งควรเป็นปัจจุบัน และทันต่อเหตุการณ์
2. ให้ผู้เรียนศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่ผู้สอนแนะนำ
3. ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียน โดยใช้สถานการณ์ โดยเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างสั้น ๆ และมอบหมายบทบาท ซึ่งจะบอกบทบาทเพียง 3-4 ประโยคสั้น ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เลียนแบบใคร มีจุดมุ่งหมายอะไร และบอกถึงประวัติ อุปนิสัยของบุคคลที่เลียนแบบในเรื่องพอสังเขป
4. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม เลือกบทบาทสมมติแล้วแยกย้ายไปฝึกซ้อม เพื่อให้การแสดงเป็นไปอย่างสมจริง
5. ให้ผู้เรียนดูการแสดงบทบาทและสมาชิกในแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายให้ข้อคิดเห็น โดยนำเอาความรู้ที่ได้จากการศึกษาข้อมูลมาประกอบการตัดสินใจและร่วมกันทำข้อสรุป
6. ผู้สอนและผู้เรียนทั้งหมดร่วมกันสรุปปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุในสถานการณ์ เพื่อนำมาอภิปราย เพื่อที่จะได้ทำให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริงในสังคมยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ปฐมนิเทศ ขั้นที่ 2 แสดงบทบาทตามสถานการณ์ ขั้นที่ 3 อภิปราย และขั้นที่ 4 สรุปและประเมินผล

ทีศนา แฉมมณี (2561) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ดังนี้

1. การเตรียมการ ผู้สอนเตรียมสถานการณ์ที่ใช้สอนทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
2. การนำเสนอสถานการณ์จำลอง แจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้กว้างๆ ผู้เรียนเรียน
3. การเลือกบทบาท ผู้เรียนศึกษากติกา บทบาทรวมไปถึงรายละเอียดที่จำเป็น
4. การเล่นในสถานการณ์จำลอง ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม โดยผู้สอนคอยติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน
5. การอภิปราย ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากสถานการณ์นั้น ๆ

นวนพล ทองคำ (2562) เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสอน ผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดสถานการณ์ เตรียมอุปกรณ์ สำหรับนักเรียนรวมถึงกำหนดกฎเกณฑ์และกติกาให้พร้อม
2. ขั้นดำเนินการสอน เป็นขั้นที่ผู้สอนเริ่มเสนอสถานการณ์ให้กับผู้เรียน โดยผู้สอนจะต้องให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนให้เข้าใจถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ได้มากที่สุด

3. ชั้นอภิปรายและสรุปผล ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันอภิปรายบทเรียน หลังจากจบการจำลองสถานการณ์

4. ชั้นสรุปและประเมินผล ผู้สอนสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนและประเมินผู้เรียนตามแนวทางที่ตั้งไว้

สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล (2562) ได้เสนอขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์ ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. Facing a scenario: เผชิญฉากสถานการณ์ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรับทราบถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้และตรวจสอบความรู้เดิมของตนเองว่ามีเพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาจากฉากสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นหรือไม่ โดยในขั้นตอนนี้มีขั้นตอนย่อย ๆ ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ดังนี้

1) ผู้สอนใช้เวลาประมาณ 10 นาที เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้พร้อมทั้งชี้แจงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนรู้ในครั้งนี้

2) ผู้สอนตรวจสอบหรือประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนว่ามีเพียงพอต่อการเรียนรู้ตามเนื้อหาหรือไม่ ผู้สอนอาจต้องเสริมหรือปรับพื้นฐานความรู้ให้ผู้เรียนและควรเชื่อมโยงให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของความรู้เดิมกับสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่

3) ผู้สอนแนะนำฉากสถานการณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนรู้ อธิบายลักษณะกิจกรรมและผลที่คาดหวังจากกิจกรรมการเรียนรู้

2. Tackling the problem: ต่อสู้กับปัญหา เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนทำงานร่วมกัน ฝึกใช้ทักษะภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมอื่น ๆ ในการแก้ปัญหาจากฉากสถานการณ์ที่ได้รับ โดยมีขั้นตอนย่อยดังนี้

1) ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนคละความสามารถประมาณกลุ่มละ 4-6 คน ในการจัดกลุ่มผู้สอนต้องมั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนจะมีบทบาทในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ แสดงความคิดเห็นและช่วยกันแก้ปัญหาที่กำหนด

2) ผู้สอนแนะนำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ออนไลน์ที่ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์ได้กับกิจกรรมนั้น

3) ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ค้นคว้าหาข้อมูล แลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

4) ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมกลุ่มให้ความช่วยเหลือและเสริมการเรียนรู้กลุ่มที่ประสบปัญหาในการทำกิจกรรม หากมีผู้เรียนที่นิ่งเงียบ ผู้สอนต้องมีส่วนในการกระตุ้นหรือเสริมให้ผู้เรียนคนนั้นแสดงบทบาทอย่างเหมาะสม แต่หากมีผู้เรียนที่รบกวนการทำงานกลุ่ม ผู้สอนอาจจำเป็นต้องหยุดการทำกิจกรรมของกลุ่มนั้นชั่วคราว เพื่อกำหนดบทบาทและกติกาของสมาชิกกลุ่มขึ้นมาใหม่

- 5) ผู้เรียนนำเสนอผลงานตามที่กิจกรรมกำหนดไว้
- 6) ผู้สอนรับฟังและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน ผู้สอนต้องเสริมความรู้หรือทักษะที่ผู้เรียนยังบกพร่องและแสดงข้อผิดพลาดเป็นส่วนใหญ่
- 7) ผู้เรียนสรุปความรู้ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม โดยอาจเขียนสรุปในรูปแบบบันทึกหลังเรียน (Learning log) หรือแบบบันทึกสะท้อนคิด (Reflective writing) ก็ได้

3. Learning independently: เรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนมั่นใจแล้วว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาอย่างเพียงพอ จึงมอบหมายงานให้ผู้เรียนทำด้วยตนเองเพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษและแสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง มีขั้นตอนย่อยประกอบด้วย

- 1) ผู้สอนมอบหมายกิจกรรมให้ผู้เรียนทำด้วยตนเอง
- 2) ผู้สอนแจ้งเกณฑ์การประเมินชิ้นงานและประเมินชิ้นงานเป็นรายบุคคล
- 3) ผู้สอนแจ้งผลการประเมินชิ้นงานและให้ข้อมูลป้อนกลับเป็นรายบุคคล

อุปกิต ทรวงทองกลาง (2563) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสอน โดยผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์กำหนดสถานการณ์ เตรียมอุปกรณ์สำหรับผู้เรียน รวมถึงกำหนดกฎเกณฑ์และกติกาให้พร้อม
2. ขั้นดำเนินการสอน เป็นขั้นที่ผู้สอนเริ่มเสนอสถานการณ์ให้กับผู้เรียน โดยผู้สอนจะต้องให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนให้เข้าใจถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ได้มากที่สุด
3. ขั้นอภิปรายและสรุปผล ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปและอภิปรายบทเรียน หลังจากจบการจำลองสถานการณ์

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ที่นักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

Jefferies (2005)	กรมวิชาการ (2525)	ทิศนา แคมมณี (2561)	นวพล ทองคำ (2562)	สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล (2562)	อุปกิต ทรวงทองกลาง (2563)	สรุปการสังเคราะห์
1. ขั้นนำ (Pre-briefing)	1. ปฐมนิเทศ	1. การเตรียมการ	1. ขั้นเตรียมการ สอน	1. Facing a scenario: เผชิญฉากสถานการณ์	1. ขั้นเตรียมการ สอน	1. ขั้นเตรียมการ
2. ขั้นปฏิบัติ ตาม สถานการณ์ (Scenario)	2. แสดง บทบาทตาม สถานการณ์	2. การ นำเสนอ สถานการณ์ จำลอง	2. ขั้น ดำเนินการ สอน	2. Tackling the problem: ต่อสู้กับปัญหา	2. ขั้น ดำเนินการ สอน	2. ขั้นแสดง ตาม สถานการณ์
-	-	3. การเลือก บทบาท	-	-	-	-
-	-	4. การเล่นใน สถานการณ์ จำลอง	-	-	-	-
3. ขั้นสรุปการ เรียนรู้ (Debriefing)	3. อภิปราย 4. สรุปและ ประเมินผล	5. การ อภิปราย	3. ขั้น อภิปรายและ สรุปผล 4. ขั้นสรุป และ ประเมินผล	3. Tackling the problem: ต่อสู้กับปัญหา	3. ขั้น อภิปรายและ สรุปผล	3. ขั้นสรุป และอภิปราย

จากตารางที่ 5 ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) โดยนำขั้นการสอนของ Jefferies (2005), กรมวิชาการ (2525), ทิศนา แคมมณี (2558), นวพล ทองคำ (2562), สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล (2562) และอุปกิต ทรวงทองกลาง (2563) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมการ 2) ขั้นแสดงตามสถานการณ์ 3) ขั้นสรุปและอภิปราย

- 1) **ขั้นเตรียมการ** กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดสถานการณ์ เตรียมอุปกรณ์สำหรับผู้เรียนรวมถึงกำหนดกฎเกณฑ์และกติกาให้พร้อม
- 2) **ขั้นแสดงตามสถานการณ์** ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม นำเสนอสถานการณ์ให้กับผู้เรียน โดยผู้สอนจะต้องให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนให้เข้าใจถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ได้มากที่สุด
- 3) **ขั้นสรุปและอภิปราย** ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากสถานการณ์นั้น ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Mona & Ehab (2022) ได้ศึกษาผลของการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า การใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ช่วยให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และส่งผลต่อการพูดในด้านภาษากาย ความคล่องแคล่ว การออกเสียง น้ำเสียง ไวยากรณ์ และการใช้คำศัพท์เชิงบวก

นวพร กุลชนะจิระ (2563) ได้ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานมีพัฒนาการทางด้านความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังจากจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนรู้นี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจ ซึมซับการใช้ภาษา ฟังการฟังและการพูดซ้ำๆผ่านการเล่นเกมและกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งเน้นการกระตุ้นให้เด็กเข้าใจและเรียนรู้ระหว่างทำกิจกรรม ทำให้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตรงกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นจริงในการจัดการเรียนรู้นั้น ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่ได้เรียนรู้จึงเป็นธรรมชาติและสามารถใช้สื่อสารได้จริง อีกทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เป็นผู้เรียนรู้อย่างตื่นตัว (Active learner) กล้าแสดงออก นอกจากนี้นำเสนอจากสถานการณ์อาจใช้สื่อรูปแบบต่าง ๆ เช่น วิดีทัศน์ หรือแอนิเมชัน เป็นต้น เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและให้ผู้เรียนเห็นสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นจริงเมื่อไปทำงาน ในการจัดการเรียนรู้ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีในการค้นคว้าหาข้อมูลและการทำ

จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนที่ใช้ในงานวิจัย ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการสังเคราะห์รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

Communicative Language Teaching (CLT)	Task-Based Learning (TBL)	Activity-Based Learning (ABL)	Situation-Based Learning (SBL)	ผลการสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้ของผู้วิจัย
1. ขั้นสร้างจุดมุ่งหมาย (Aim)	1. ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task)	1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ	1. ขั้นเตรียมการ	1. ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task)
2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)	2. ขั้นการปฏิบัติภาระงาน (Task)	2. ขั้นให้ความรู้ใหม่	2. ขั้นแสดงตามสถานการณ์	2. ขั้นเสนอเนื้อหา (Proffer content)
3. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice)	3. ขั้นทบทวน (Review)	3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม		3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ (Practice)
4. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Using language for communication)	-	4. ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้และผลสะท้อน	3. ขั้นสรุปและอภิปราย	4. ขั้นนำเสนอและสื่อสาร (Present and communicate)
-	-	5. ขั้นสรุปและประเมินผล	-	

จากตารางที่ 6 ผลการสังเคราะห์รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอเนื้อหา ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอและสื่อสาร โดยเสนอขั้นตอนดังนี้

1) Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน) ผู้สอนเตรียมความพร้อม กระตุ้น เสริมแรง มอบหมายภาระงาน แจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิมและเสริมสร้างความรู้ใหม่ เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวน สร้างความมั่นใจในการฟังและการพูด ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2) **Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)** ผู้เรียนแสวงหาความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี สำนวน บทสนทนา เนื้อหา หรือรูปแบบประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังเป็นคู่หรือกลุ่ม และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ฟัง

3) **Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)** ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายเป็นคู่หรือกลุ่ม ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด โดยใช้คำ วลี และโครงสร้างประโยคในการสนทนาอย่างมั่นใจ

4) **Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร)** ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงที่แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมาย ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

3. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

Kohn, K. (2009) ได้กล่าวว่า สมรรถนะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเปลี่ยนวัฒนธรรมที่จะทำให้การสื่อสารกับผู้อื่นประสบความสำเร็จ จากการใช้ภาษาและเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ให้ความหมาย สมรรถนะการสื่อสาร คือ สมรรถนะสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับ หรือไม่รับ ข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2564) ให้ความหมายของสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนและถ่ายทอดข้อเท็จจริง อารมณ์ความรู้สึก ความคิดเห็น และความต้องการ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีและสามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ในโลกได้อย่างเสรี มีประสิทธิภาพ สร้างสรรค์เหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย

จากการอธิบายความหมายของคำว่า สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการด้านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนกับบุคคลทางสังคม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เสริมสร้างศักยภาพด้านการสื่อสาร ฝึกทักษะการฟัง พูด ทั้งในด้านการ

รับสารการส่งสาร การมีปฏิสัมพันธ์มีกลยุทธ์ในการติดต่อสื่อสารสามารถสื่อสารได้ถูกต้องคล่องแคล่วเหมาะสม

3.2 องค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

Hymes (Chomsky. 1965 : 4 ; citing Hymes. 1966) ได้แบ่งองค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารไว้ 4 ประเภท ได้แก่

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Linguistic Competence) หมายถึง ความรู้ทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2. ความสามารถด้านการสื่อสารทางสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ ถามทศทาง และข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง

3. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษากับความหมาย ในการพูดและเขียนตามรูปแบบและสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยความคล่องแคล่วและถูกต้อง

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด มีการใช้ภาษากายหรือภาษาท่าทาง การขยายความโดยใช้ศัพท์คำอื่นแทนคำที่พูด

Savignon (1983: 36-38) กล่าวว่า องค์ประกอบเกี่ยวกับความสามารถในสื่อสารภาษาอังกฤษ แบ่งได้เป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Linguistic or Grammatical competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ โครงสร้างหรือรูปแบบของประโยคเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น รู้ว่าควรพูดอย่างไรในสถานการณ์ใด จุดประสงค์ของการสนทนา ตลอดจนคำนึงถึงบทบาททางสังคมของตนเองและผู้ร่วมสนทนา เป็นต้น

3. ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (Discourse competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับการตีความวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของประโยคต่าง ๆ โดยสามารถเชื่อมโยงความหมาย และโครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อพูดหรือเขียนสิ่งต่าง ๆ ได้ต่อเนื่องมีความหมายสัมพันธ์กัน เช่น การมีลำดับของการเล่าเรื่อง การเขียนจดหมายที่มีข้อความเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic or Strategic competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีความเกี่ยวข้องกับการถอดความ การพูดซ้ำ การพูดอ้อม การใช้ภาษาสุภาพ ตลอดจนการใช้น้ำเสียงแบบต่าง ๆ เพื่อให้การสื่อสารมีความราบรื่นขึ้น หากเมื่อเกิดความเข้าใจผิดหรือการไม่เข้าใจในการสื่อสาร

Canale & Swain (1984) กล่าวว่า องค์ประกอบเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรประกอบด้วย

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical Competence) หมายถึง ความรู้ทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2. ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง

3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและการเขียน (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสารความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิค เพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด ถ้าผู้พูดมีกลวิธีในการที่จะไม่ทำให้การสนทนานั้นหยุดกลางคันเช่นการใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก

Praxmarer (2009) องค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารยังสามารถแบ่งได้เป็น 3 ชนิด ได้แก่

1. ปัจจัยพื้นฐาน (Three basic elements) 3 ประการ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และความตระหนัก

2. ปัจจัยต่อการรับรู้ (Three dimensions) ได้แก่ พุทธิปัญญา เจตคติ และพฤติกรรม

3. จริยธรรมและค่านิยม (Ethics and Values) ได้แก่ คุณธรรมหรือความเชื่อส่วนบุคคล จริยธรรมต่ออาชีพ ค่านิยมกลุ่ม เช่น สังคม วัฒนธรรม การจัดการเพศอายุ และค่านิยมสากล (Universal values) เช่น การเคารพสิทธิมนุษยชน (Respect for human rights) ซึ่งเป็นปัจจัยในการแสดงออกด้านการใช้ภาษาในสังคม

วรารณ วรวิพร (2558) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ พฤติกรรมการใช้ทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นภาษาอังกฤษ ในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพื่อ

การสื่อสารของผู้เรียนในการสอบถาม การแลกเปลี่ยนข้อมูล การบรรยาย การตัดสินใจ การเปรียบเทียบ และการแสดงความคิดเห็นขององค์ประกอบความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งมี 5 องค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Grammatical Competence) หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนทางภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา ความสามารถในการใช้ภาษาทางด้านคำศัพท์ โครงสร้าง เสียง และการใช้รูปแบบของคำได้อย่างถูกต้อง รู้ว่าประโยคใดถูกไวยากรณ์ ประโยคใดผิดไวยากรณ์ ผิดที่ใด และสามารถแก้ไขประโยคนั้นให้ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ได้

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic Competence) ได้แก่ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบททางสังคม และสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารให้เหมาะสมกับหน้าที่ของภาษา เช่น การทักทาย ตลอดจนใช้ภาษาให้เหมาะกับบุคคล กาลเทศะ และสถานการณ์ในการสื่อความหมาย เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการกับผู้ที่ไม่รู้จักคุ้นเคย หรือใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการกับผู้สนิทสนม เป็นต้น

3. ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาที่เกิดจากความสัมพันธ์ประโยคให้เป็นข้อความต่อเนื่อง และเข้าใจรูปแบบของภาษาที่สัมพันธ์กับความหมาย ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงระหว่างข้อความระดับปรนัย โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงข้อความได้อย่างถูกต้องและสื่อความหมายทางภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ภาษา

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง ผู้เรียนสามารถปรับกลวิธีในการสื่อสารให้เข้ากับสถานการณ์การใช้ภาษาเพื่อให้การสื่อสารหรือรับสารนั้นราบรื่น และดำเนินต่อไปอย่างราบรื่นไม่ขาดตอน การปรับกลวิธีในการสื่อสารมี 2 ทาง คือ การใช้คำพูด และไม่ใช้คำพูด โดยแสดงกิริยาท่าทางหรือสีหน้าประกอบคำอธิบาย ผู้เรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ด้วยวิธีการหลีกเลี่ยงการใช้รูปลักษณะภาษาที่ยังไม่ชำนาญพอ โดยเลี่ยงไปใช้รูปแบบอื่นที่เรียนมาแล้ว หรือแสดงออกด้วยการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียงประกอบ การสื่อความหมาย การขยายความด้วยคำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่รู้หรือนึกไม่ออกในขณะนั้น การพยายามอธิบายโดยใช้กิริยาท่าทางประกอบ

5. ความสามารถที่นำไปสู่ความสำเร็จ (Meta-Cognitive Competence) หมายถึง ที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียน เพื่อใช้กระบวนการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วยการเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย การค้นหาวิธีการเรียนที่ได้ผล การวางจุดประสงค์ของการทำงานแต่ละชิ้นการควบคุมและตรวจสอบตนเองโดยค้นหาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในด้านความเข้าใจการใช้ภาษาหรือการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของตน

ฐิติยา เรือนนระการ (2560) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสาร คือ ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูดสื่อสารที่จะทำให้บรรลุเป้าประสงค์ ซึ่งจะสัมพันธ์กับทักษะภาษา คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยครูเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนการสอนโดยเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร 4 ด้าน ได้แก่

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง
2. ความสามารถด้านการสื่อสารทางสังคม
3. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน
4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 4 ของสมรรถนะการสื่อสารจะเชื่อมโยงในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูจะต้องวางแผนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละองค์ประกอบเพื่อช่วยส่งเสริมการพูดสื่อสารให้ประสบความสำเร็จมีความหมาย สร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

อุปกิต ทรวงทองกลาง (2563) กล่าวว่า สมรรถนะในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ประกอบด้วยการนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ มาใช้ในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ องค์ประกอบสำคัญของสมรรถนะในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ มีดังนี้

1. สมรรถนะทางกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษาเพื่ออาชีพ (Grammatical Competence for Careers) หมายถึง ความรู้ทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของ คำ ประโยค ตลอดจน การสะกดและการออกเสียง เกี่ยวกับงานอาชีพ
2. สมรรถนะทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมในงานอาชีพ (Sociolinguistic Competence in Careers) หมายถึง ใช้ภาษาอย่างเหมาะสมกับบริบทการทำงาน อาจกล่าวได้ว่า ใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การสอบถามและการให้ข้อมูลต่าง ๆ รวมถึงการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น
3. สมรรถนะทางความเข้าใจในระดับข้อความเกี่ยวกับงานอาชีพ (Discourse Competence for Careers) หมายถึง เชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical form) กับ 18 ความหมาย (Meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกันเกี่ยวกับงานอาชีพ เช่น สามารถถามและตอบตรงกับที่สื่อสารได้
4. สมรรถนะทางการใช้กลวิธีในการสื่อความหมายทางอาชีพ (Strategic Competence for Careers) หมายถึง ใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารในการทำงานประสบความสำเร็จ เช่น ใช้ภาษาท่าทาง (Body language) ขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

5. สมรรถนะของบุคคลที่มีต่อกระบวนการคิดของตนเอง (Metacognitive Competence) หมายถึง ควบคุมและประเมินความคิดของตนเอง เพื่อควบคุมกำกับกระบวนการทางปัญญาและกระบวนการคิดให้มีความตระหนักในงานที่ทำและสามารถใช้ยุทธวิธีทำงานจนสำเร็จอย่างสมบูรณ์

จากการศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารของนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้กล่าวไว้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการฟัง ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสาร

Hymes (Chomsky, 1965; citing Hymes, 1966)	Savignon (1983)	Canale & Swain (1984)	Praxmaier (2009)	วราภรณ์ วราธิพร (2558)	ลิตติยา เรือนนระการ (2560)	อุปกิต ทรวงทองกลาง (2563)	ผลการสังเคราะห์ของผู้วิจัย
1.ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง	1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา	1.ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง	1.ปัจจัยพื้นฐาน (Three basic elements)	1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา	1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง	1. สมรรถนะทางกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษาเพื่ออาชีพ	1. ด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา
2.ความสามารถด้านการสื่อสารทางสังคม	2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม	2.ความสามารถด้านการสื่อสารทางสังคม	2.จริยธรรมและค่านิยม (Ethics and Values)	2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม	2.ความสามารถด้านการสื่อสารทางสังคม	2. สมรรถนะทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมในงานอาชีพ	2.ด้านความเข้าใจในระดับข้อความ

ตารางที่ 7 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสาร (ต่อ)

Hymes (Chomsky, 1965; citing Hymes, 1966)	Savignon (1983)	Canale & Swain (1984)	Praxmarer (2009)	วารสารณ์ วราธิพร (2558)	ริติยา เรือนนระการ (2560)	อุปกิต พรวงทองกลาง (2563)	ผลการสังเคราะห์ของผู้วิจัย
3.ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน	3. ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ	3. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน	3. ปัจจัยต่อการรับรู้ (Three dimensions)	3. ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ	3. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน	3. สมรรถนะทางความเข้าใจในระดับข้อความเกี่ยวกับงานอาชีพ	3. ด้านการสื่อสารทางสังคม
4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย	4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย	4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย		4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย	4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย	4. สมรรถนะทางการใช้กลวิธีในการสื่อความหมายทางอาชีพ	4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย
-	-	-	-	5. ความสามารถที่นำไปสู่ความสำเร็จ	-	5. สมรรถนะของบุคคลที่มีต่อกระบวนการคิดของตนเอง	5. ความสามารถที่นำไปสู่ความสำเร็จ

จากตารางที่ 7 สามารถสรุปองค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา

ความรู้ความสามารถทางด้านคำศัพท์ โครงสร้าง เสียง และการใช้รูปแบบของคำได้อย่างถูกต้อง ตลอดจน การสะกดและการออกเสียง เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารได้เหมาะสมตามบริบท

2. ด้านความเข้าใจในระดับข้อความ

การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย โดยฟังและตีความวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของประโยคต่าง ๆ โดยสามารถเชื่อมโยงความหมาย และโครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อพูดสิ่งต่าง ๆ ได้ ต่อเนื่องมีความหมายสัมพันธ์กัน เช่น การมีลำดับของการเล่าเรื่องด้วยความคล่องแคล่วและถูกต้อง

3. ด้านการสื่อสารทางสังคม

การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายเป็นการเชื่อมโยงโครงสร้างทางภาษาในการฟังและพูด สนทนาตามรูปแบบและสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้คำ วลีและโครงสร้างประโยคในการสนทนา คำนึงถึง บทบาททางสังคมของตนเองและผู้ร่วมสนทนาตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ ถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง

4. ความรู้ในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

การเลือกใช้วิธีการสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาตลอดจน การสื่อความหมายผ่านสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การแสดงกิริยาท่าทาง สีหน้าประกอบคำอธิบาย และน้ำเสียง เป็นต้น เพื่อบรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร โดยมีความรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดขึ้นใน สังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างทั้งในระดับชุมชน ชาติ และสากล

5. ความรู้ที่นำไปสู่ความสำเร็จ

ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียนรู้ เพื่อใช้กระบวนการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้นด้วย มีความตระหนักเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของ (Hymes Chomsky,1965; citing Hymes,1966; Savignon,1983; Canale & Swain ,1984; Praxmarer,2009) มีองค์ประกอบ 5 ด้าน 1) ความรู้ด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา 2) ความรู้ ด้านความเข้าใจในระดับข้อความ 3) ความรู้ด้านการสื่อสารทางสังคม 4) ความรู้ในการใช้กลวิธีในการ สื่อความหมาย และ 5) ความรู้ที่นำไปสู่ความสำเร็จ

อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษที่ได้ศึกษาปรับใช้เพื่อให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำองค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 3 ด้าน ในการพัฒนาความสามารถใน การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ 1) ด้านกฎเกณฑ์และ โครงสร้างของภาษา 2) ด้านความเข้าใจในระดับข้อความ และ 3) ด้านการสื่อสารทางสังคม นำมา ประเมินความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

3.3 การฟังภาษาอังกฤษ

ทักษะการฟังเป็นทักษะรับสารที่สำคัญทักษะหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ดังนั้นในการเรียนการสอน ผู้เรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอและจริงจัง

3.3.1 ความหมายของทักษะการฟัง

Widdowson (1983: 10-11) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่าง "การได้ยิน" กับการฟัง (Listening) ถือว่าความสามารถที่จะเข้าใจว่าประโยคใดโดยเฉพาะนั้นสัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ ที่พูดไปแล้วอย่างไรและเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งการฟังแบบนี้ผู้ฟังจะเลือกจำแต่เฉพาะที่สัมพันธ์กับจุดประสงค์ในการฟังและจะไม่สนใจต่อสิ่งที่ไม่ต้องการ นอกจากนี้ การได้ยิน (Hearing) เป็นความสามารถของผู้ฟังที่จะเข้าใจหน่วยของภาษาในรูปของกระแสเสียงและโดยอาศัยความรู้ด้านระบบเสียงและไวยากรณ์ของภาษา ผู้ฟังจะสัมพันธ์หน่วยย่อยของภาษา ผู้ฟังจะสัมพันธ์หน่วยย่อยของภาษานั้นเข้าด้วยกันเป็นประโยคและเข้าใจความหมายของประโยค ในขณะที่ กฤตยา สุขประเสริฐ (2561) และ มณีรัตน์ กรรณิกา (2561) ให้ความหมายของการฟังในทิศทางเดียวกัน คือ การฟังเป็นทักษะการรับสารที่แสดงถึงความสามารถในการตีความ จับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้อง และครบถ้วน พยายามตีความเพื่อที่จะได้เข้าใจว่าสิ่งที่ผู้พูดพูดมานั้นมีความหมายอย่างไร การฟังต้องสัมพันธ์กับความเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียงของผู้พูดรวมถึงไวยากรณ์คำศัพท์และความเข้าใจต้นความหมาย และสามารถตอบสนองโดยระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของการพูดได้ ซึ่งสอดคล้องกับ วิชชุตา ขำประถม (2564) ได้กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนหรือผู้ฟังรับข้อมูลจากสารที่ได้ยิน ผ่านกระบวนการตีความ ทำความความเข้าใจ โดยใช้ข้อมูลเสียงที่ได้ฟัง ประกอบกับความเข้าใจ ด้านภาษาศาสตร์ และสารที่ได้ยิน เพื่อถอดความและปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวถึงความหมายของทักษะการฟัง สรุปได้ว่า ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจและแยกแยะสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูดพร้อมทั้งจับประเด็นสิ่งที่ได้ยินมาจัดเรียงลำดับนั้น ๆ ตลอดจนการขึ้นลงของเสียง เพื่อให้เกิดความหมายขึ้น

3.3.2 องค์ประกอบของทักษะการฟัง

Rost (1991) ได้กล่าวว่า การฟังต้องประกอบด้วย 3 ทักษะ ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์กัน โดยแต่ละทักษะมีผลต่อความสามารถในการฟังและเข้าใจภาษาอังกฤษดังนี้

1. ทักษะการรับรู้ (Perception Skills) คือ ความสามารถในการจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้และความสามารถจดจำคำที่ฟังได้

2. ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis Skills) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์ และความสามารถในการจำแนกหน่วยทางภาษาจากสิ่งที่ฟังได้

3. ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis Skills) คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ในตัวภาษาที่ได้ยิน และนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังอย่างถูกต้อง

Lemlech (1994) อธิบายว่า การฟังประกอบด้วย 3 ระดับ ได้แก่

1. การได้ยิน (Hearing) เป็นการฟังระดับต่ำสุด ผู้ฟังสามารถรับเสียงต่าง ๆ ได้จึงสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบต่าง ๆ ในการฟังซึ่งประกอบด้วย การได้ยิน การฟัง การแปล หรือตีความ และการตอบ มีความสำคัญและเกี่ยวเนื่องกัน เพราะต้องผสมผสานกันไปในทุกกระบวนการ

2. การฟัง (Listening) เป็นการฟังระดับรองลงมา ผู้ฟังสามารถบอกและจำแนกเสียงที่ได้ยิน

3. การตีความ (Auding) เป็นการฟังระดับสูง ผู้ฟังสามารถรับรู้สิ่งที่พูดและสามารถคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์สิ่งที่ฟังได้

ธนกร สุวรรณพถุณี (2558) การฟังเพื่อความเข้าใจ ภาษาอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ นั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้าน สรุปองค์ประกอบของการฟังไว้ดังนี้

1. ความรู้ทางภาษาศาสตร์ เช่น เสียง คำ ไวยากรณ์ ลักษณะเฉพาะของภาษา
2. ความรู้ทางบริบทของภาษา เช่น สถานการณ์ในการพูด การเข้าใจตัวชี้แนะและบริบทของสถานการณ์ที่ปรากฏในสาร

3. ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ และตีความสิ่งที่ได้ยินได้ฟัง
4. ความรู้ความเข้าใจเดิมของผู้ฟังด้วยการที่ผู้ฟังมีความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น จะทำให้ผู้ฟังมีข้อมูลประกอบการฟังและสามารถตีความหมายได้อย่างถูกต้อง

กฤตยา สุขประเสริฐ (2561) กล่าวว่า การที่ผู้ฟังหรือผู้เรียนจะสามารถฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีองค์ประกอบหลายๆ ด้าน

1. ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ ในเรื่องเสียง คำ ไวยากรณ์ ความรู้เรื่องลักษณะเฉพาะของภาษา

2. ความรู้ในเรื่องบริบทของภาษา เช่น สถานการณ์ในการพูด การเข้าใจตัวชี้แนะและบริบทของสถานการณ์ที่ปรากฏอยู่ในสาร

3. ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์และตีความสิ่งที่ได้ยินได้ฟัง
4. ความรู้ความเข้าใจเดิมของผู้ฟัง การที่ผู้ฟังมีความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ

เหล่านี้ จะทำให้ผู้ฟังมีข้อมูลต่าง ๆ ไปประกอบในการฟังและสามารถตีความออกมาได้ถูกต้องตรงตามความคาดหมาย

จากการศึกษาองค์ประกอบของทักษะการฟังของนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้กล่าวไว้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการฟัง ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการฟัง

Rost (1991)	Lemlech (1994)	ธนกร สุวรรณพถมิ (2558)	กฤตยา สุขประเสริฐ (2561)	ผลการสังเคราะห์ของผู้วิจัย
1. ทักษะการรับรู้	1. การได้ยิน 2. การฟัง	1. ความรู้ทางภาษาศาสตร์	1. ความรู้ด้านภาษาศาสตร์	1. ความรู้ด้านภาษาศาสตร์
2. ทักษะการวิเคราะห์	-	2. ความรู้ทางบริบทของภาษา	2. ความรู้ในเรื่องบริบทของภาษา	2. ความรู้ในเรื่องบริบทของภาษา
3. ทักษะการสังเคราะห์	3. การตีความ	3. ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์และตีความ	3. ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์และตีความ	3. ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์และตีความ
		4. ความรู้ความเข้าใจเดิม	4. ความรู้ความเข้าใจเดิม	4. ความรู้ความเข้าใจเดิม

จากการตารางที่ 8 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการฟังข้างต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการฟัง 4 องค์ประกอบหลัก ดังนี้

1. ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ ในเรื่องเสียง คำ ไวยากรณ์ ความสามารถในการรับรู้เสียง จดจำคำที่ฟัง ความรู้เรื่องลักษณะเฉพาะของภาษา
2. ความรู้ในเรื่องบริบทของภาษา เช่น สถานการณ์ในการพูด การเข้าใจตัวชี้แนะและบริบทของสถานการณ์ที่ปรากฏอยู่ในสาร
3. ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์และตีความ สิ่งที่ได้ยินได้ฟัง จำแนกเสียงที่ฟัง และคิดวิเคราะห์พิจารณาสิ่งที่ฟังได้
4. ความรู้ความเข้าใจเดิมของเชื่อมโยงสิ่งที่ได้ฟัง สังเคราะห์และนำความรู้เดิมมาประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังอย่างถูกต้อง การที่ผู้ฟังมีความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ

เหล่านี้ จะทำให้ผู้ฟังมีข้อมูลต่าง ๆ ไปประกอบในการฟังและสามารถตีความออกมาได้ถูกต้องตรงตามความคาดหมาย

3.3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับการฟัง

Rixon (1986) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับการฟังภาษาอังกฤษไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening stage) เป็นขั้นตอนให้เตรียมผู้เรียนมีความต้องการหรือมีความพร้อมที่จะฟัง กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจเนื้อหาและเกิดความกระตือรือร้นที่จะฟัง ผู้สอนควรใช้กิจกรรมที่ทำทาย อาจใช้ระดมสมองคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะรับรู้อะไรบ้าง โดยพิจารณาจากหัวข้อเรื่อง จากรูปภาพ แผนภูมิประกอบบทฟังแล้วให้ผู้เรียนบอกว่าตนมีความรู้ในเรื่องที่ฟังอย่างไร และต้องการรู้อะไรเพิ่มขึ้น โดยผู้สอนอาจให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง เป็นการให้แนวคิดกว้างๆ ของบทที่ฟัง เช่น ก่อนการฟังบทสนทนาโดยมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล 2 คน กำลังปรึกษาหารือกันถึงคุณลักษณะของบุคคลที่จะมาทำงานตำแหน่งเลขานุการ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนระดมสมองเพื่อหาคำตอบว่าเลขานุการควรเป็นคนอย่างไร แล้วจึงให้ผู้เรียนฟังบทสนทนา การให้ผู้เรียนคาดคะเนว่าจะได้ฟังอะไร การทำนายเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่จะได้ฟังก็เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีความคิดกว้างไกล และสร้างความตื่นตัวให้กับผู้เรียนในขั้นการฟัง (While-listening stage) กล่าวคือ ผู้เรียนเกิดความสงสัยใคร่รู้ว่าเรื่องที่ตนทำนายกับเรื่องที่จะได้ฟังนั้นตรงกันหรือไม่ เป็นต้น การเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการรับสารนั้น การให้ผู้เรียนมีความพร้อมพอสมควรเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง หรือเตรียมเนื้อหาให้ผู้เรียนนั่นเอง ถ้าไม่แน่ใจว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังหรือไม่ ครูอาจถามคำถามซึ่งนำไปสู่บทเรียน หรืออาจเล่าเรื่องย่อให้ผู้เรียนฟัง นอกจากนี้ผู้สอนต้องเตรียมผู้เรียนให้รู้ความหมายของคำศัพท์สำคัญๆ ที่จะพบในบทฟังตลอดจน โครงสร้างทางภาษาต่างๆ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลหรือสารที่ได้ฟังอย่างถูกต้อง

2. ขั้นการฟัง (While-listening stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนหรือผู้ฟังทำกิจกรรมการฟังหรือแบบฝึกหัดด้วยตนเอง โดยใช้กลยุทธ์หลากหลายให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การฟัง การสอนในขั้นนี้มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากการฟัง ดังนั้น ก่อนฟังผู้เรียนควรจะได้ทราบว่าจะมุ่งหมายในการฟังคืออะไร เพื่อผู้เรียนจะได้มีเหตุผลในการฟัง และจะได้กำหนดกลยุทธ์ในการฟังได้ถูกต้อง จากนั้นให้ผู้เรียนหาข้อมูลต่าง ๆ ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ได้แก่ ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความตามรูปภาพ ฟังเพื่อเลือกภาพตามเค้าโครงเรื่อง ฟังเพื่อเรียงลำดับรูปภาพ ฟังเพื่อต่อเติมภาพให้สมบูรณ์ ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความถูกผิดตามบทฟัง ฟังเพื่อเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ ฟังเพื่อหาข้อความสำคัญ และฟังเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือขั้นตอนการทำงานหลังจากที่ผู้เรียนทำกิจกรรมตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้ว ผู้สอนควรให้ผลย้อนกลับทันทีเพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของ

ภาระงานที่ผู้เรียนทำ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เข้าใจสิ่งที่ฟังถูกต้องมากขึ้นเพียงใด ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้การอภิปรายข้อผิดพลาดของผู้เรียน โดยผู้สอนต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจข้อผิดพลาดของตนด้วย

3. ขั้นหลังการฟัง (Post- listening stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาทำกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการใช้ทักษะสัมพันธ์อื่น ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาผสมผสานกับความรู้ความคิดเห็นของตน เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่น ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ การอภิปราย การแก้ปัญหา หรืออาจจะเป็นกิจกรรมการถ่ายโอน

Field (2010) ได้เสนอการจัดการเรียนรู้สำหรับการฟัง ดังนี้

1. ขั้นก่อนฟัง (Pre-listening) เป็นการสอนคำศัพท์และสื่อทางภาษามีการกระตุ้น ความตั้งใจในการฟัง เพื่อช่วยลดปัญหาการออกเสียงคำบางประเภท เช่น ชื่อเฉพาะของสถานที่ เป็นต้น และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจรูปแบบของใบกิจกรรมหรือคำสั่งของแบบทดสอบ

2. ขั้นฟัง (Listening) ผู้สอนควรเปิดให้ผู้เรียนฟัง 2 ครั้ง เว้นระยะครั้ง 15 วินาทีระหว่างฟัง ผู้สอนควรแนะนำให้ผู้เรียนจดบันทึก (taking note) หรือจดแบบย่อจากสิ่งที่ได้ฟัง เมื่อพักหยุด 15 วินาที ผู้เรียนสามารถเติมคำตอบในใบกิจกรรมได้ และการฟังรอบสอง ผู้เรียนตรวจคำตอบอีกครั้งให้สมบูรณ์

3. ขั้นตรวจคำตอบ (Checking) การตรวจคำตอบเป็นคู่ หลังจากทำกิจกรรมเสร็จแล้ว จากนั้นอภิปรายเกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่อง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนให้เข้าใจตรงกัน หากมีข้อสงสัยให้เปิดเสียงอีกครั้งแล้วชี้แจงให้ชัดเจน

4. ขั้นกิจกรรมติดตามผล (Follow-up exercise) เป็นการให้กิจกรรมเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง เช่น การฟังเพื่อที่จับใจความ การฟังเพื่อจำแนกเสียงที่คล้ายกัน คำหรือวลีที่คล้ายคลึงกัน และสร้างให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจและมีจุดมุ่งหมายในการฟัง

5. ขั้นสอนคำศัพท์ (Vocabulary) เป็นการนำคำศัพท์ที่ได้ยินจากเนื้อเรื่องที่ฟังมาขยายเพิ่มเติมคำศัพท์ที่อยู่ในขอบเขตเดียวกัน หรือมีความหมายเชื่อมโยงกัน โดยผู้สอนช่วยผู้เรียนในการเพิ่มเติมข้อมูล

พรสวรรค์ สิปป์ (2550) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับการฟังภาษาอังกฤษ ไว้ 3 ขั้นตอน และแนะนำเทคนิคโดยละเอียด ดังนี้

1. ขั้นก่อนฟัง เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความสนใจ สร้างความมั่นใจ และทำให้การฟังของผู้เรียนง่ายขึ้น ซึ่งสามารถทำได้ดังนี้

1) การเตรียมคำศัพท์ ได้แก่ การสอนคำศัพท์ และสำนวนที่จำเป็นในการฟัง โดยจุดประสงค์ของการสอนคำศัพท์ในการฟังนี้ ไม่ได้ต้องการให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์ แต่เป็นการให้ผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง

2) การทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง ซึ่งอาจทำได้โดยการให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบสั้นๆ

3) การให้ผู้เรียนทายว่าเนื้อหาที่จะได้ฟังเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ซึ่งอาจใช้วิธีเดียวกับการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง

2. ชั้นระหว่างฟัง เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทำระหว่างฟังหรือทำทันทีที่ฟังจบ โดยผู้สอนต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1) ควรให้ผู้เรียนฟัง 3 ครั้ง ซึ่งการฟังครั้งแรกเพื่อให้ผู้เรียนปรับตัวกับสำเนียงและความเร็วของผู้พูด และหากผู้สอนจะตั้งคำถามควรเป็นคำถามความเข้าใจกว้างๆ การฟังครั้งที่สองเป็นการฟังเพื่อหารายละเอียด และการฟังครั้งสุดท้ายเป็นการฟังเพื่อให้ผู้เรียนตรวจคำตอบ

2) ควรแบ่งการฟังออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกฟังแบบคร่าวๆ (extensive listening) เพื่อจับใจความสำคัญ หลังจากนั้นขั้นที่สองจะเป็นการฟังเพื่อหารายละเอียด (intensive listening)

3) หากข้อความที่ผู้สอนจะให้ผู้เรียนฟังเป็นข้อความที่ยาว ผู้สอนควรแบ่งให้ผู้เรียนฟังเป็นตอนสั้นๆ และตรวจสอบความเข้าใจทีละตอน

4) หากผู้เรียนต้องเขียนคำตอบระหว่างฟังหรือเมื่อฟังจบ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนอ่านข้อความที่จะฟัง และต้องแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจคำสั่งในการทำกิจกรรม

5) แบบฝึกหัดที่ให้ผู้เรียนทำควรมีงานเขียนให้น้อยสุด

6) ให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านคำถามก่อนการฟัง

7) ให้ผลป้อนกลับทันที

3. ชั้นหลังฟัง ซึ่งมีกิจกรรม 2 แบบ คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองข้อความที่ฟัง และการคิดวิเคราะห์ลักษณะทางภาษาที่ปรากฏในข้อความ โดยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองข้อความที่ฟังนั้น ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง ทำผังความรู้ เขียนสรุป ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง แสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร เป็นต้น ส่วนในด้านภาษาครูผู้สอนอาจให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ได้ฟัง เช่น นำคำศัพท์มาแต่งประโยค แต่งเรื่อง เป็นต้น

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับการฟังภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

1. ชั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) กล่าวคือ ผู้เรียนได้รับการถ่ายทอดข้อมูลบางส่วน เกี่ยวกับสิ่งที่กำลังได้ฟังเพื่อช่วยให้เข้าใจในบริบท ผ่านการดูรูปภาพเกี่ยวเนื่องกับบทสนทนาที่จะฟัง ผ่านการเขียนทบทวนคำศัพท์เดิมที่รู้จักหรือศัพท์ใหม่ที่เกี่ยวเนื่องกับสิ่งที่ได้ฟัง หรือ

ผ่านการอ่าน คำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้ฟังเพื่อให้ผู้เรียนรู้แนวทางว่ากำลังได้ฟังสิ่งใดและเตรียมตัวล่วงหน้าและค้นหาคำตอบ

2. ชั้นระหว่างการฟัง (While-listening) กล่าวคือ การให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจในขณะที่ฟังสารนั้น ๆ ไม่ใช่การทดสอบความเข้าใจ

3. ชั้นหลังการฟัง (Post-listening) กล่าวคือ การให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาหลังจากที่ได้ ทำกิจกรรมระหว่างการฟัง อาทิ การเขียนตามคำบอก เพื่อตรวจสอบความรู้ทางโครงสร้างไวยากรณ์หรือการอภิปรายเกี่ยวกับสารที่ได้ฟัง เป็นต้น

วิชชุตา ขำประถม (2564) ได้นำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้านการฟังภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ชั้นก่อนการฟัง (Preparing) คือ การเตรียมความพร้อมผู้เรียนด้านเนื้อหาความรู้ และภาระงานที่ผู้เรียนต้องนำไปใช้ในขั้นต่อไป ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย ได้แก่

- 1) ผู้สอนนำเสนอด้านเนื้อหาความรู้ด้วยการสอนไวยากรณ์และเทคนิค
- 2) ผู้สอนนำตัวอย่างภาระงานที่ต้องฟังมาปฏิบัติเป็นตัวอย่างและให้ผู้เรียนร่วมปฏิบัติ โดยนำความรู้ทางด้านไวยากรณ์และเทคนิคที่ได้เรียนมาประกอบ

2. ชั้นระหว่างการฟัง (Enrichment) คือ การเสริมสร้างทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจผ่านการทำกิจกรรมประกอบด้วย ประกอบด้วย 1 ขั้นตอนย่อย ได้แก่

- 1) การทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมความเข้าใจด้านไวยากรณ์ เทคนิค และคำศัพท์ รวมถึงฝึกฝนทักษะการฟัง

3. ชั้นหลังการฟัง (Applying) คือ การถ่ายโอนความรู้ความเข้าใจจากการฟังผ่านกิจกรรมหรือการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของภาระงานหลังเสร็จสิ้นการฟัง ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย

- 1) การถ่ายโอนความรู้และทักษะการฟังโดยการลงมือปฏิบัติจริง
- 2) การตรวจสอบความเข้าใจและประเมินความถูกต้องพร้อมแก้ไข
- 3) การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับผู้เรียนในเรื่องความสนใจ ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาความรู้เดิมหรือบริบท คำศัพท์ และภาระงานที่ผู้เรียนต้องนำไปใช้ในขั้นต่อไป ระหว่างการฟัง คือ การปฏิบัติกิจกรรมส่งเสริมความเข้าใจของผู้เรียนขณะที่ฟัง และปฏิบัติตามภาระกิจที่ได้ตั้งไว้ทั้งในและนอกชั้นเรียน

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับการฟังของนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการสอนดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้การฟัง

Rixon (1986)	Field (2010)	พรสวรรค์ ลีป้อ (2550)	สถาบัน ภาษาอังกฤษ สำนักงาน คณะกรรมการ การศึกษาขั้น พื้นฐาน (2559)	วิชชุดา ขำประถม (2564)	สรุปการสังเคราะห์
1. ชั้น ก่อน การฟัง	1. ชั้นก่อน ฟัง	1. ชั้นก่อนฟัง	1. ชั้นก่อนการฟัง	1. ชั้นก่อนการฟัง	1. ชั้นก่อนการฟัง (Pre-listening)
2. ชั้น การฟัง	2. ชั้นฟัง	2. ชั้น ระหว่างฟัง	2. ชั้นระหว่างการ ฟัง	2. ชั้นระหว่าง การฟัง	2. ชั้นระหว่าง การฟัง (Listening)
3. ชั้น หลัง การฟัง	3. ชั้นตรวจ คำตอบ	3. ชั้นหลังฟัง	3. ชั้นหลังการฟัง	3. ชั้นหลังการฟัง	3. ชั้นหลังการฟัง (Post- listening stage)
	4. ชั้น กิจกรรม ติดตามผล				
	5. ชั้นสอน คำศัพท์				

จากตารางที่ 9 ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับการฟัง โดยนำ ขั้นตอนการสอนของ Rixon (1986), Field (2010), พรสวรรค์ ลีป้อ (2550), สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) และ วิชชุดา ขำประถม (2564) มาประยุกต์ใช้ ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟัง มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) 2) ชั้นฟัง (Listening) 3) ชั้นหลังการฟัง (Post- listening stage)

1) ชั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) กระตุ้น เตรียมความพร้อม และสร้างความ มั่นใจในการฟัง ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้าง เสียง และการใช้รูปแบบของคำได้ อย่างถูกต้อง ตลอดจนการสะกดและการออกเสียงผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2) ชั้นฟัง (Listening) ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเป็นเดี่ยว คู่ หรือกลุ่ม เพื่อสร้างความเข้าใจระดับคำ ข้อความ และประโยค โดยผู้สอนเปิดคำ ข้อความ ประโยค และ บทสนทนาการสื่อสารให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการฟัง 2 ครั้ง เว้นระยะครั้ง 15 วินาที ระหว่างฟังผู้เรียน

จดบันทึก (taking note) ผู้เรียนลงทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฝึกฝนทักษะการฟัง ตามภาระงานที่ผู้สอนมอบหมาย

3) ชั้นหลังการฟัง (Post- listening stage) ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย นำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาทำกิจกรรมต่อเนื่อง ผสมผสานกับความรู้ความคิดเห็นของตนเพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การเขียนตามคำบอก การแสดงบทบาทสมมุติ การอภิปราย การแก้ปัญหา หรืออาจจะเป็นกิจกรรมการถ่ายโอน

3.3.4 ระดับความสามารถในการฟัง

การฟังของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปในระดับความสามารถในการฟัง ซึ่งเป็นการแสดงออกและวัดได้จากพฤติกรรมความเข้าใจ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่าน ได้จำแนกระดับชั้นในการฟังไว้ดังนี้

Mackey (1974) ได้จำแนกพฤติกรรมการฟังไว้ 2 ระดับ

1. ระดับการระลึกได้ (Recognition level) ผู้ฟังสามารถแยกแยะเสียงที่ได้ยิน เสียงเน้นหนักในคำ (Stress) และระดับเสียงสูงต่ำในประโยค (Intonation)

2) ระดับความเข้าใจ (Comprehension level) ผู้ฟังต้องมีทักษะสูงพอที่จะสื่อความหมายได้ทันทีและสามารถเข้าใจความหมายของทุกส่วนในข้อความหนึ่ง ๆ

Tutolo (1977) ได้จำแนกระดับชั้นของการฟังเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับได้ยิน (Acuity of hearing) คือ ระดับที่ผู้ฟังได้ยินเสียงและสามารถบอกว่าเป็นเสียงอะไร เช่น ดัง เบา หัมหรือแหลม

2. ระดับจำแนก (Discrimination) คือ ระดับที่ผู้ฟังสามารถจำแนกเสียงที่ได้ยิน ได้ว่ามีเสียงเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

3. ระดับความเข้าใจ (Comprehension) แบ่งเป็น 3 ชั้น คือ ชั้นความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏในบทฟังตรง ๆ (Literal Comprehension) เป็นชั้นที่ผู้ฟังสามารถพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้ โดยการพูดซ้ำ (Repeat) ข้อความที่ได้ยิน มุ่งเน้นให้ผู้ฟังได้ความคิดและข้อมูล ซึ่งปรากฏอยู่อย่างชัดเจนในข้อความ ชั้นตีความ (Interpretation) เมื่อผู้ฟังฟังข้อความหรือประโยคแล้วสามารถตีความข้อความหรือประโยคนั้นได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การฟังของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปในระดับความสามารถในการฟัง การฟังแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) ระดับการฟังคำศัพท์ ผู้เรียนจำแนกเสียงโดยวัดการฟังเสียงเน้นหนัก (stress) ในคำและประโยค 2) ระดับการตีความ วิเคราะห์ความหมายฟังข้อความหรือประโยคแล้วสามารถตีความข้อความหรือประโยคฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง ฟังประโยค

หรือคำถามแล้วตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยินโดยการเลือกคำหรือรูปภาพ หรือตอบสนองด้วยคำตอบแบบสั้น ๆ

3.3.5 การวัดและการประเมินผลทักษะการฟัง

การวัดและการประเมินผลทักษะการฟัง ถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญสำหรับการวัดความเข้าใจกระบวนการฟังเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน เป็นเครื่องมือที่จะช่วยครูผู้สอนประเมินกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนาเทคนิควิธีการสอนในชั้นเรียนของตนเอง และเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ตัดสินความรู้ความสามารถของผู้เรียนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาความสามารถทักษะการฟังของผู้เรียนต่อไป มีนักรับการศึกษาเสนอแนวคิดในการวัดผลและประเมินผลทักษะการฟังไว้หลายขั้นตอน ดังนี้

Valette and Disick (1972) ได้เสนอแนวทางการทดสอบการฟังตามระดับหรือขั้นของการฟังไว้ดังนี้

1. การทดสอบการฟังขั้นกลไก เช่น ให้นักเรียนจำแนกเสียงที่แตกต่างกัน ให้ฟังประโยคแล้วบอกว่ามีระดับเสียงเหมือนตัวอย่างที่กำหนดให้หรือไม่ ให้ฟังแล้วบอกว่าลงเสียงหนักที่พยางค์ใด
2. การทดสอบการฟังขั้นความรู้ เช่น ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วบอกว่าตรงกับรูปภาพใด ให้นักเรียนฟังภาษาอังกฤษแล้วเลือกความหมายว่าตรงกับภาษานักเรียนในข้อใด
3. การทดสอบการฟังขั้นถ่ายโอน เช่น ให้ฟังประโยคแล้วถามว่าเป็นเหตุการณ์ปัจจุบันหรืออนาคตให้ฟังประโยคคำถามแล้วเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่กำหนดให้ ให้เลือกข้อความที่เหมาะสมไปเติมลงในประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์ ให้นักเรียนวาดภาพตามคำสั่งที่ได้ยินให้นักเรียนฟังข้อความสั้น ๆ แล้วตอบว่าประโยคที่กำหนดให้ถูกหรือผิด
4. การทดสอบการฟังขั้นสื่อสาร ในขั้นนี้นักเรียนต้องเข้าใจข้อความที่ไม่คุ้นเคย เช่น เมื่อนักเรียนฟังข้อความสั้น ๆ แล้วสามารถตอบคำถามปากเปล่าหรือเขียนตอบสั้น ๆ ได้ อาจจะ เป็นข้อความเกี่ยวกับการรายงานอากาศ ข่าว สุนทรพจน์ เรื่องข่าวขัน เป็นต้น หรือสามารถสรุปเรื่องที่ได้ยิน ฟังคำพูดเร็ว ๆ เกี่ยวกับการบรรยายรูปภาพหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ได้เข้าใจ
5. การทดสอบการฟังวิเคราะห์วิจารณ์ เช่น นักเรียนฟังข้อความหรือบทสนทนา แล้วสามารถบอกได้ว่าประโยคที่กำหนดให้ นั้นเป็นความจริงตามที่ได้ยินหรือไม่ ซึ่งคำถามอาจจะ เป็นจำนวนบุคคลที่สนทนา หัวข้อเรื่องที่สนทนา ความคิดเห็นของผู้พูด สถานที่ เจตคติ ความรู้สึก ความตั้งใจ เป็นต้น หรือเมื่อฟังแล้วสามารถบอกได้ว่าภาษาที่ใช้เป็นรูปแบบภาษาที่เป็นทางการหรือไม่ เป็นทางการหรือภาษาตลาด หรือภาษาหยาบคาย เป็นต้น

Hubbard (1983) จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง (pure listening test) เป็นการทดสอบการฟังและการจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น

1.1 การทดสอบการจำแนกเสียงโดยใช้การเทียบเสียง

1.2 การทดสอบจำแนกเสียงโดยวัดการฟังเสียงเน้นหนัก (stress) ในคำและประโยค

1.3 การทดสอบการฟังระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (listening comprehension test) เป็นการทดสอบการฟังในสิ่งที่เข้าใจ เช่น ฟังแล้วตอบคำถาม เป็นต้น

Madsen (1983) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ สามารถแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การทดสอบความสามารถในการจำแนกเสียง สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การทดสอบโดยให้ผู้เรียนเลือกคำที่มีความหมายตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้ โดยให้ผู้เรียนฟังเป็นคู่ ๆ แล้ว ตอบว่า คำ 2 คำ ที่ได้ยินเป็นคำเดียวกันหรือไม่ การทดสอบโดยให้ผู้เรียนฟังคำหรือประโยคแล้ว เลือกคำที่มีเสียงหนักเบาและทำนองเสียงไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นการจำแนกเสียงหนักเบาและทำนองเสียงทั้งในระดับคำและประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟังสามารถวัดและประเมินผลด้วยแบบทดสอบภาษาแม่หรือภาษาอังกฤษ ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยแบบทดสอบอาจเป็นแบบปรนัยถูกผิด เช่น เลือกรูปภาพที่สอดคล้องกับบทฟัง ปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ฟัง การตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ได้ฟัง เป็นต้น

Heaton (1990) ได้ให้แนวทางในการทดสอบการฟังไว้ดังนี้

1. การจำแนกความแตกต่างของเสียง (Distinguishing between sounds) ในช่วงแรกของการเรียนของนักเรียนอาจจะพอปัญหาในการจำแนกความแตกต่างของเสียง การทดสอบความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของเสียง อาจทำได้โดยออกเสียงแยกเป็น คำ ๆ เช่น washing, watching, hill, heel, shop, chop, viper, wiper, bud, bird เป็นต้น

2. การเขียนตามคำบอก (Dictation) การเขียนตามคำบอกนอกจากจะเป็นการทดสอบการสะกดคำแล้ว ยังเป็นเครื่องมือวัดความเข้าใจภาษาทั่วไปด้วย การเริ่มต้นควรเริ่มด้วยการอ่านออกเสียงข้อความทั้งหมดโดยใช้ความเร็วปกติ หลังจากนั้นจึงอ่านทีละวรรคหรือทีละประโยคสั้นๆ ให้ชัดเจน และสุดท้ายอ่านทั้งข้อความอีกครั้ง โดยลดความเร็วลงเล็กน้อย เพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบเรื่องราวและการสะกดคำ ข้อควรคำนึง คือ ไม่ควรอ่านทีละคำและควรหยุดเวลาให้พอเหมาะสำหรับให้ผู้เรียนเขียนตามการให้คะแนนการเขียนตามคำบอก ตามปกติหักครึ่งคะแนน

หรือหนึ่งคะแนนสำหรับการเขียนผิดแต่ละคำ บางครั้งการสะกดผิดและการผิดวรรคตอนจะให้ความสำคัญน้อยกว่าข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์หรือการใช้คำอื่นแทน เพราะนั่นหมายถึงความไม่เข้าใจในสิ่งที่เขียน อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปเสนอให้หักหนึ่งคะแนนในความฟังเพื่อลดความผิดพลาด แต่ละจุดจากคะแนนเต็ม 20 คะแนนหรือถ้าจะให้ดีควรทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจก่อนที่จะให้ผู้เรียนเขียนตามคำบอกบอก เช่น อ่านออกเสียงข้อความโดยใช้ความเร็วปกติ ถามคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน 2-3 คำถามหลังฟังอ่านออกเสียงให้ผู้เรียนเขียนตามคำบอกและอ่านอีกครั้งให้ผู้เรียนตรวจทาน

ตารางที่ 10 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลแบบองค์รวมทักษะด้านการฟังและทักษะด้านการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับผู้สอนของ Heaton (1990)

ระดับ	พฤติกรรม
6	ยอดเยี่ยม สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมั่นใจและคล่องแคล่วรวมทั้งสื่อสาร ได้เหมือนเจ้าของภาษา
5	ดีมาก สามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจน อาจจะจะไม่เหมือนเจ้าของภาษาบ้างหรือไม่เข้าใจภาษาอังกฤษบ้าง แต่โดยรวมไม่เป็นปัญหาสำหรับการสื่อสารภาษาอังกฤษ
4	ค่อนข้างดีการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมถึงการออกเสียงยังผิดอยู่บ้าง การสื่อสารใน บางครั้งทำให้เจ้าของภาษาไม่เข้าใจ แต่ยังสามารถสื่อสารได้คล่องแคล่วในหัวข้อทั่ว ๆ ไป อาจต้องมีการปรับปรุงการสื่อสารซ้ำ ๆ ที่สนทนาผิด
3	พอใช้สามารถสื่อสารได้ค่อนข้างดี แต่บางครั้งเจ้าของภาษาที่พูดภาษาอังกฤษไม่สามารถ เข้าใจในบางครั้ง โดยต้องการสื่อสารซ้ำ ๆ และอาจยากที่เจ้าของภาษาจะเข้าใจ
2	ปรับปรุง ผู้พูดสื่อสารแล้วเจ้าของภาษาไม่สามารถที่จะเข้าใจได้ ผู้พูดยังไม่ค่อยเข้าใจ เรื่องที่สนทนาแต่ถ้าการสนทนาเกี่ยวกับสิ่งรอบตัว หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องใน ชีวิตประจำวันสามารถที่จะเข้าใจได้บ้าง มีการใช้ศัพท์ การออกเสียงผิด และการใช้ไม่ ถูกต้องหลักไวยากรณ์จำนวนมาก
1	ไม่ผ่าน ไม่สามารถสื่อสารไม่ว่าจะเป็นจะเป็นเรื่องต่าง ๆ ไม่เข้าใจเรื่องที่กำลังสนทนา

Golden (1995) ได้เสนอแบบวัดและประเมินผลการสื่อสารสำหรับทักษะด้านการฟังและทักษะด้านการพูด Kansas speech communication association (KSCA) ไว้สำหรับผู้เรียน ดังมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 11 แบบวัดและประเมินผลทักษะด้านการฟังและทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของ
Kansas Speech Communication Association (KSCA)

พฤติกรรม	ระดับความสามารถ				
	1	2	3	4	5
1. ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม 1.1 ตรงจุด ชัดเจน และถูกต้อง 1.2 ไม่มีข้อผิดพลาด 1.3 ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมหรือสังคมที่เหมาะสมกับผู้ฟัง 1.4 แสดงให้เห็นถึงความจริงใจและบุคลิกภาพของผู้พูด	1	2	3	4	5
2. เสนอรูปแบบการนำเสนอได้อย่างเหมาะสม 2.1 ใช้น้ำเสียงได้อย่างชัดเจนไม่ติดขัด 2.2 แสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ 2.3 แสดงพฤติกรรมได้อย่างเป็นธรรมชาติ 2.4 สนทนากับผู้ฟังได้ดี	1	2	3	4	5
3. เสนอเนื้อหาที่มีคุณภาพ 3.1 เสนอข้อมูลที่คิดขึ้นเอง หรือข้อมูลใหม่ 3.2 เสนอข้อมูลที่น่าสนใจ 3.3 เสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างถูกต้อง 3.4 เสนอข้อมูลที่น่าเชื่อถืออ้างอิงได้ 3.5 เสนอข้อมูลที่กระชับ รัดกุม มีลำดับ และมีเหตุผล	1	2	3	4	5
4. ปรับใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้ฟัง 4.1 ใช้ภาษามีระดับความยากง่ายเหมาะสม 4.2 พูดโดยคำนึงถึงพื้นฐานของผู้ฟังเป็นหลัก 4.3 พูดอ้างอิงข้อมูลได้อย่างชัดเจน 4.4 สะท้อนความคิด สังเกต และปรับปรุง	1	2	3	4	5
5. ใช้คำตอบที่เป็นธรรมชาติและมีประสิทธิภาพต่อคำถามหลังการพูด	1	2	3	4	5

เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดทักษะด้านการฟังและทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของ Kansas Speech Communication Association (KSCA)

- 5 หมายถึง ดีเยี่ยม
- 4 หมายถึง ดี
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง พอใช้
- 1 หมายถึง ปรับปรุง

Flowerdew and Miller (2005) ได้กล่าวถึง การทดสอบและการประเมิน การฟัง ว่ามีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น แบบทดสอบวัดความสามารถและจัดระดับความรู้ (Proficiency and Placement Test) เป็นการทดสอบเพื่อวัดและประเมินความสามารถทางด้าน ภาษาของผู้เรียนในวิชาเฉพาะเจาะจง ผู้สอนจึงต้องออกแบบแบบทดสอบที่เหมาะสมกับการฟังแต่ละ รูปแบบมีคำถามที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังหลากหลายรูปแบบ ยกตัวอย่างต่อไปนี้

การเขียนตามคำบอก (Dictation) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้สอนอ่านเรื่องที่มีความยาว ประมาณ 150 คำ ให้ผู้เรียนฟังทีละประโยคหรือวลี ผู้เรียนเขียนประโยคหรือวลีที่ได้ยิน ซึ่งการทดสอบ ประเภทนี้นิยมใช้เป็นการทดสอบความสามารถทางภาษาของผู้เรียน

การเขียนตามคำบอกแบบเติมคำ (Partial Dictation) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้เรียน ได้รับแบบทดสอบที่ละเว้นข้อความส่วนใหญ่ไว้ แล้วฟังเรื่องหรือเนื้อหาฉบับเต็มเพื่อให้ผู้เรียนเติมคำ หรือวลี ลงในช่องว่างให้ได้เนื้อเรื่องที่สมบูรณ์

การฟังเรื่องแล้วตอบคำถาม (Text with Questions) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ ผู้เรียนฟังบทสนทนาที่ผู้สอนอ่านหรือการฟังจากแถบบันทึกเสียงแล้วทำแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (multiple choices test) การตอบสนองต่อประโยคที่ได้ยิน (Responding to Statement) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้เรียนฟังประโยคหรือคำถามแล้วตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยินโดยการเลือกคำหรือรูปภาพ ระบุว่า ประโยคหรือคำถามที่ได้ฟังนั้นถูกหรือผิด หรือตอบสนองด้วยคำตอบแบบสั้น ๆ

การตอบคำถามถูก-ผิดแบบสามตัวเลือก (Three Choices True-False) คือ วิธีการทดสอบที่พัฒนามาจากแบบทดสอบประเภทเลือกคำตอบแบบถูก-ผิด (true or false test) โดยเพิ่มการแสดงความคิดเห็นหรือการเพิ่มตัวเลือก “ไม่ได้ระบุไว้” การเติมคำจากการฟังแถบ บันทึกเสียง (Recorded Cloze) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียน ฟังเทปหรือแถบบันทึกเสียง ซึ่งใน ทุก ๆ คำที่จะถูกแทนที่ด้วยเสียงสัญญาณอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คำหรือวลีจากเรื่องและมีการหยุดระหว่าง ประโยค เพื่อให้ผู้เรียนเติมคำหรือวลีให้เนื้อเรื่องสมบูรณ์ การส่งผ่านข้อมูล (Information Transfer) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียนฟังการบรรยาย หรือบทสนทนาแล้วสร้างแผนผัง จากนั้นเติมแผนผังหรือ ตารางในขณะที่ฟัง

Vandergrift (2016) ได้เสนอแนวคิดในการวัดและประเมินผลทักษะการฟังไว้ 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การประเมินผลย่อย (Formative assessment) คือ การประเมินผลผู้เรียนตลอดเวลาที่อยู่ในห้องเรียน ซึ่งเป็นวิธีการที่ครูสามารถปรับวิธีการสอน สื่อการสอนของตนเองให้เหมาะสม และทำให้ผู้เรียนกระตุ้นตนเองผ่านกระบวนการเรียนการสอนได้สม่ำเสมอ การประเมินผลย่อย (Formative assessment) โดยส่วนมากจะใช้แบบประเมิน ดังนี้

1.1 แบบประเมินผู้เรียน (Learner checklist) วิธีการนี้จะเน้นที่การวัดความสามารถของผู้เรียนด้านพฤติกรรม และขั้นตอนในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการวางแผนการฟัง การติดตามผลการฟัง ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการฟังและการประเมินผลหลังจากการฟัง แบบประเมินตนเองสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจระหว่างการฟัง และสามารถประเมินตนเองได้ว่าวิธีการเรียนแบบใดที่สำคัญที่สุดในกระบวนการก่อนการฟังและหลังการฟัง

1.2 Questionnaire (แบบสอบถาม) เป็นแบบประเมินที่เน้นกระบวนการสำคัญในทักษะการฟัง จุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนประเมินตนเอง และใช้สำหรับครูผู้สอน เพื่อใช้ตรวจสอบความก้าวหน้าเพื่อใช้ในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง ข้อดีของแบบสอบถาม คือ ง่ายต่อการดำเนินการและสามารถดำเนินการได้ตลอดอย่างเป็นไปตามกำหนดเวลา

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) การวัดผลและประเมินผลทักษะการฟัง หมายถึง การวัดและประเมินความสามารถในการฟังเสียงภาษาอังกฤษและความสามารถที่จะเข้าใจข้อความที่ได้ฟัง มีวิธีวัดได้หลายวิธีทั้งวิธีวัดทางตรงและวิธีวัดโดยอ้อมโดยใช้แบบทดสอบ

วิชชุดา ข้าประถม (2564) การวัดและการประเมินผลการฟังเพื่อความเข้าใจสามารถแบ่งออกเป็น การวัดระหว่างเรียน เพื่อดำเนินการปรับปรุงพัฒนาความสามารถในการฟังของผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนขณะที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรหรือปีการศึกษาด้วยแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ บันทึกประจำวัน เป็นต้น และการวัดประเมินผลการหลังเรียนเพื่อประเมินคุณภาพผู้เรียนหลังสิ้นสุดการศึกษา ด้วยการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งรูปแบบการประเมินสามารถแบ่งออกตามระดับการฟัง ได้แก่ ระดับการฟังคำ โดยผู้ฟังได้ยินและพูดตามสิ่งที่ได้ ฟัง ระดับการตีความโดยการนำข้อมูลที่ได้ยินไปใช้ตีความ และระดับการวิเคราะห์โดยการประเมินสิ่งที่ได้ฟังด้วยความรู้และประสบการณ์

Caroll (1982) ได้เสนอแนะเกณฑ์การให้ระดับคะแนนความสามารถในการฟัง โดยการใช้ระดับการแสดงออกในการรับส่งสารทางภาษา 9 ระดับ เพื่อกำหนดระดับการแสดงออกในการรับสารประกอบด้วย คะแนน 9 ระดับ ตั้งแต่ระดับ 1/10 ซึ่งเป็นความสามารถระดับเริ่มเรียน จนถึงระดับที่มีความสามารถเท่าเจ้าของภาษา คือ ระดับ 9 ซึ่งเป็นระดับสูงสุด ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงระดับการแสดงผลออกในการรับส่งสารทางภาษา 9 ระดับ

ระดับ	ความหมาย
9	เชี่ยวชาญ
8	ดีมาก
7	ดี
6	พอใช้
5	เกือบพอใช้
4	ค่อนข้างอ่อน
3	อ่อน
2	อ่อนมาก
1/0	ใช้การไม่ได้เลย

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การให้ระดับคะแนนของ Carroll (1982) ว่า ระดับ 1/0 และ 9 ไม่ได้นำมาใช้การวัดภาษาจริง ๆ เนื่องจากระดับ 1 ของความสามารถในการเรียนภาษาเท่ากับนักเรียนต่างประเทศที่ยังใช้ภาษาไม่ได้เลย เนื่องจากเพิ่งเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนความสามารถในการใช้ภาษาระดับ 9 เท่ากับนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และมีความรู้ดียิ่งในเนื้อหาวิชา ในการวัดความสามารถในทางภาษาจริง ๆ จะเริ่มตั้งแต่ระดับ 2 ถึงระดับ 8 ระดับที่ฟังประสงค์ อยู่ในระดับ 7 ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ในชีวิตประจำวัน และในวิชาซีพระดับ 4 และ 5 เป็นระดับเบื้องต้น ส่วนระดับ 6 อยู่ในขั้นพอใช้

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์การวัดและการประเมินทักษะการฟังดังกล่าวของ Carroll (1982) , Valette and Disick (1972) , Hubbard (1983), Flowerdew and Miller (2005), Vandergrift (2016), อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) และ วิชชุดา ขำประถม (2564) กล่าวโดยสรุป คือ การวัดและการประเมินทักษะการฟังแบ่งออกเป็นการวัดระหว่างเรียน เพื่อประเมินพัฒนาการทักษะการฟังของผู้เรียน และการวัดและประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อประเมินคุณภาพของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบ

3.4 การพูดภาษาอังกฤษ

3.4.1 ความหมายของทักษะการพูด

Harris (1974) การพูดนั้น จุดมุ่งหมายโดยทั่วไปเรามุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร โดยการใช้ภาษาอย่างเป็นทางการ (Formal) สามารถพูดเกี่ยวกับชีวิตประจำวันถูกต้อง และคล่องแคล่ว ซึ่งจะไม่ทำให้ผู้ฟังรู้สึกอึดอัดหรือเบื่อหน่าย

Chaney and Burk (1998) ได้กล่าวถึง ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นกระบวนการสร้างและการสื่อความหมายผ่านการใช้วจนภาษาและอวัจนภาษา

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2545) อธิบายว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับการเรียนภาษา

สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2555) สรุปได้ว่า การพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสม ของการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบท และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

ธนกร สุวรรณพลฤติ (2558) การพูด หมายถึง กระบวนการผลิตสารเพื่อสื่อความหมาย โดยผู้พูดมีจุดประสงค์ในการพูด ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับทักษะความเข้าใจในการฟังและการโต้ตอบเป็นการสื่อสารฝ่ายเดียว หรือการสื่อสารปฏิสัมพันธ์ของบุคคล 2 ฝ่าย คือ ผู้พูดและผู้ฟัง เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน ผ่านการออกเสียง ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และท่าทางประกอบ การพูดเป็นกระบวนการเชิงปฏิสัมพันธ์ในการสร้างความหมายและเกี่ยวข้องกับการสร้าง การรับ และการประมวลข้อมูลผู้เรียนที่มีทักษะการพูดที่ดีต้องมีความรู้ทางภาษาเกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างประโยค สิ่งที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะพูด (Linguistic competence) และมีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมและบริบทในการพูด รู้ว่าควรพูดอย่างไรให้เหมาะสมเป็นความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic competence) เพื่อให้การพูดสื่อสารประสบความสำเร็จและบรรลุจุดประสงค์ของผู้พูด

โชคชัย เตโช (2562) กล่าวว่า การพูด มีความมุ่งหวังในการสื่อสารใช้ภาษาที่เป็นทางการในการสื่อสาร สามารถใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังมีการแลกเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างมีความหมายระหว่างกัน

ชรินทร์ พันธุ์ครู (2563) สรุปได้ว่า ทักษะการพูด หมายถึง การสื่อสารที่ต้องผ่านกระบวนการคิดอย่างมีประสิทธิภาพต้องมีจุดมุ่งหมายในการพูด ผู้พูดต้องสามารถเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ได้กระชับ จับใจความได้ สามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่ายโดยไม่มีความสับสน มีการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ออกเสียงได้ชัดเจน ง่ายต่อการฟัง มีการแสดงท่าทางขณะพูดให้เหมาะสมกับเรื่องราวที่พูด

แพรรธาทอง อุดมกัน (2564) กล่าวว่า การพูดเป็นการใช้ถ้อยคำหรือกิริยาอาการ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความเข้าใจ และข่าวสาร ระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไป เพื่อให้การสื่อสารในชีวิตประจำวันบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้ ความสำคัญกับทักษะการพูด เพราะนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก การพูดที่มี ประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดต้องใช้น้ำเสียง ถ้อยคำ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์ และวัฒนธรรมได้ อย่างถูกต้อง

จากแนวคิดของนักวิชาการและนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศกล่าวถึง ความหมายของทักษะการพูด สรุปได้ว่า ทักษะการพูด หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ของผู้พูด โดยใช้ถ้อยคำน้ำเสียง สีลาท่าทางโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ถ่ายทอดและสื่อสารข้อมูลจากผู้พูดสู่ผู้ฟังซึ่งภาษาที่ใช้อาจเป็นวัจนภาษาหรืออวัจนภาษาก็ได้

3.4.2 องค์ประกอบของทักษะการพูด

ผู้พูดหรือผู้ส่งสารไปยังผู้ฟัง ถ้อยคำหรือประโยคที่ผู้พูดกล่าวขึ้นมาเพื่อ ติดต่อสื่อสาร และความมุ่งหมายหรือเจตนาของผู้พูดในการกล่าวถ้อยคำ ทั้งนี้ในถ้อยคำหรือประโยค นั้นต้องมีความชัดเจนในการออกเสียง รวมทั้งความหมายต้องสามารถทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจตรงกัน กับผู้พูดได้ด้วย ดังนั้นในการสื่อสารจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการ สื่อสารของผู้พูด

Bartz (1979) ได้แบ่งองค์ประกอบของภาษาพูดออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความราบรื่นและความต่อเนื่อง และความเป็น ธรรมชาติ
2. ความเข้าใจ หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ
3. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร หมายถึง ความถูกต้องทางภาษาที่พูด ออกไป
4. ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร หมายถึง ปริมาณข้อความทางภาษาที่พูด ออกไป
5. ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ ตนพูด ทั้งโดยใช้คำพูดและใช้ท่าทางประกอบการสื่อสาร

Canale & Swain (1984) กล่าวว่า องค์ประกอบเกี่ยวกับความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ควรประกอบด้วย

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ หรือโครงสร้าง (Grammatical Competence) หมายถึง ความรู้ทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยคตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2. ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง การใช้คำ และโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถาม ทิศทาง และข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง

3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและการเขียน (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสารความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิค เพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะ การสื่อสารด้านการพูด ถ้าผู้พูดมีกลวิธีในการที่จะไม่ทำให้การสนทนานั้นหยุดกลางคันเช่นการใช้ภาษา ท่าทาง (Body Language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก

Haris (1996) กล่าวว่า องค์ประกอบเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารที่ผู้สอนควร พิจารณาในการประเมินทักษะการพูด มีดังต่อไปนี้

1. การออกเสียง
2. โครงสร้างไวยากรณ์
3. การใช้คำศัพท์
4. ความคล่องแคล่ว
5. ความเข้าใจของผู้ฟัง

มีดังนี้

ธิดารัตน์ วิเชียรลม (2554) กล่าวว่า องค์ประกอบเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสาร

1. การออกเสียงให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้ฟังสามารถแยกเรื่องได้
2. การเน้นเสียงหนักเบา และออกเสียงให้ถูกต้องเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูด
3. การใช้รูปแบบคำให้ถูกต้อง และมีความหมาย
4. การเรียงคำให้ถูกต้อง
5. การเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสม
6. การเลือกใช้ภาษาที่หลากหลายให้เหมาะสมกับสถานการณ์และเป็นมิตรกับคู่

สนทนา

7. ความชัดเจนในการพูดประโยคหลัก
8. การแยกประโยคหลักออกจากประโยครองอย่างชัดเจน
9. การใช้ภาษาที่ถูกต้องทั้งประธาน กิริยา กรรม
10. การพูดให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจและสนทนาด้วยรู้เรื่อง

จากการศึกษาองค์ประกอบของทักษะการพูดดังกล่าวของ Bartz (1979), Canale & Swain (1984), Harris (1996) และ จิตาร์ตัน วิเชียรลม (2554) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการพูด ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการพูด

Bartz (1979)	Canale & Swain (1984)	Haris (1996)	จิตาร์ตัน วิเชียรลม (2554)	ผลการสังเคราะห์ของผู้วิจัย
-	-	1. การออกเสียง	1. การออกเสียง	1. การออกเสียง
-	1. ไวยากรณ์	2. ไวยากรณ์	-	2. ไวยากรณ์
-	-	3. คำศัพท์	3. คำศัพท์	3. คำศัพท์
1. ความคล่องแคล่ว	-	4. ความคล่องแคล่ว	-	4. ความคล่องแคล่ว
2. ความเข้าใจ	-	5. ความเข้าใจ	-	-
-	2. ความสำคัญกับการใช้ภาษา	-	6. ความสำคัญกับการใช้ภาษา	-
-	-	-	7. ความถูกต้องของภาษา	-

จากตารางที่ 13 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการพูดข้างต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการพูด 4 องค์ประกอบหลัก ดังนี้

1) **ด้านการออกเสียง** ออกเสียงพยัญชนะ สระ การเน้นหนักในคำ ประโยค และ คำควบกล้ำต่าง ๆ ให้ถูกต้องความรู้ทางด้านภาษา

2) **ด้านไวยากรณ์** ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

3) **ด้านคำศัพท์** ใช้คำศัพท์ได้หลากหลายและถูกต้อง

4) **ด้านความคล่องแคล่ว** ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว ความราบรื่น และความต่อเนื่องตลอดจนความเป็นธรรมชาติในการพูด

3.4.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับการพูด

Scott (1981) ได้นำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับการพูด ไว้ดังนี้

1. **ขั้นบอกวัตถุประสงค์** ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. **ขั้นเสนอเนื้อหา** การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูดซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูดและเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง

3. **ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน** การฝึกจะทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือฝึกเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆแบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงและควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

Byne (1986) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับการพูดเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. **ขั้นให้ความรู้ (The Presentation Stage)** ขั้นนี้ผู้สอนเป็นผู้เลือกเนื้อหา มาสอนให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำ ซึ่งผู้เรียนต้องเรียนรู้เรื่องโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ การสื่อความหมายเพื่อแสดงจุดมุ่งหมายทางสังคมของผู้พูด ซึ่งควรใช้บทสนทนาในการสอน เพราะการใช้บทสนทนาทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาและนำไปใช้พูดตามต้องการ

2. **ขั้นการฝึก (The Practice Stage)** ขั้นนี้ผู้เรียนมีบทบาทมากขึ้น โดยผู้สอนจะทำหน้าที่แบ่งงานให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสฝึกฝนบทเรียนด้วยการพูดให้มากที่สุด เช่น การจัดผู้เรียนให้ทำกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมเดี่ยว

3. **ขั้นการใช้ภาษาตามความต้องการ (The Production Stage)** ขั้นนี้จะมีผู้สอนหน้าที่เป็นผู้แนะนำหรือที่ปรึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจในการสื่อความหมายอย่างเสรีตามความต้องการของตน เป็นการพิสูจน์ให้รู้ว่าผู้เรียนนำสิ่งที่เรียนมาแล้วนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้หรือไม่ ข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับผู้เรียนในการใช้ภาษา ไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ สิ่งที่มีความสำคัญที่สุดคือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีความกล้าในการแสดงออก ซึ่งวิธีการที่นำมาใช้คือการแสดงบทบาทสมมติ

สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2555) จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับการพูดที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าขั้นตอนสำคัญในการจัดการเรียนรู้สำหรับการพูด ประกอบด้วย

1. ขั้นการบอกวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจนว่าจะเรียนรู้อะไร และเมื่อเรียนจบแล้วจะต้องสามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้
2. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา ซึ่งต้องมีปริมาณที่มากเพียงพอเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจ ในขั้นนี้ไปใช้ฝึกปฏิบัติในขั้นต่อไป
3. ขั้นการฝึกซ้อมและการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเพิ่มความคล่องแคล่ว ถูกต้อง และเหมาะสมในการพูดภาษา กิจกรรมสำหรับใช้ในการพัฒนาความสามารถในการพูด แบ่งออกเป็น กิจกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยจำกัดขอบเขตของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนทนา เช่น กิจกรรมการเติมข้อมูลที่ขาดหายไป

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับการพูด ของนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการสอนดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับการพูด

Scott (1981)	Byne (1986)	สุนีตา โฆษิต ชัยวัฒน์ (2555)	สรุปการสังเคราะห์
1. ขั้นบอก วัตถุประสงค์	1. ขั้นให้ความรู้	1. ขั้นการบอก วัตถุประสงค์	1. ขั้นเสนอวัตถุประสงค์ (Propose objective)
2. ขั้นเสนอเนื้อหา	2. ขั้นการฝึก	2. ขั้นการนำเสนอ เนื้อหา	2. ขั้นเสนอเนื้อหา (Propose Content)
3. ขั้นการฝึกและการ ถ่ายโอน	3. ขั้นการใช้ภาษา ตามความต้องการ	3. ขั้นการฝึกซ้อม และการให้ข้อมูล ย้อนกลับ	3. ขั้นนำเสนอ (Present)

จากตารางที่ 14 ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้านการพูด โดยนำขั้นตอนการสอนของ Scott (1981), Byne (1986) และ สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2555) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูด มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเสนอวัตถุประสงค์ (Propose objective) 2) ขั้นเสนอเนื้อหา (Propose Content) และ 3) ขั้นนำเสนอ (Present)

1) **ข้อเสนอวัตถุประสงค์ (Propose objective)** กระตุ้น เตรียมความพร้อม และสร้างความมั่นใจในการพูดสนทนา ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวนที่จำเป็นที่ใช้ในการสื่อสาร ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2) **ข้อเสนอเนื้อหา (Propose Content)** ผู้เรียนเข้าใจเข้าใจในระดับข้อความ ใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายเพื่อแสดงจุดมุ่งหมายทางสังคมของผู้พูด พูดสนทนาตามรูปแบบและสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้คำ วลีและโครงสร้างประโยคในการสนทนา ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริง เช่น การแสดงบทบาทสมมุติตามสถานการณ์ การปฏิบัติตามคำสั่ง ทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาและนำไปใช้พูดตามต้องการ

3) **ชั้นนำเสนอ (Present)** ผู้เรียนฝึกฝนสนทนาสื่อสาร คำningถึงบทบาททางสังคมของตนเองและผู้ร่วมสนทนาตามบริบทของสังคม ผ่านกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติตามสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความคล่องแคล่ว ถูกต้องและเหมาะสม

3.4.4 การวัดและการประเมินผลทักษะการพูด

การประเมินทักษะการพูดต้องคำนึงถึงองค์ประกอบความสามารถด้านการพูด เพื่อวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนในหลายๆ ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ และ 4) ด้านความคล่องแคล่ว ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีโดยสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่ขั้นก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว

Clark (1972) ได้ระบุถึงเกณฑ์การประเมินการพูดสื่อสาร โดยวัดระดับความสามารถ 4 ด้าน แต่ละด้านแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ด้านการออกเสียง

ระดับ 1 ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้

ระดับ 2 ออกเสียงผิดๆ พูดแล้วเข้าใจยาก

ระดับ 3 ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว แต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้

ระดับ 4 ออกเสียงถูกต้องและพูดได้เป็นที่เข้าใจ

2. ด้านคำศัพท์

ระดับ 1 ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้

ระดับ 2 ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้

ระดับ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม

ระดับ 4 ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์

3. ด้านไวยากรณ์

ระดับ 1 โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง

ระดับ 3 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับ 4 ไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้ศัพท์หรือโครงสร้าง

4. ด้านความคล่อง

ระดับ 1 พูดแล้วต้องหยุดนาน ๆ พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้

ระดับ 2 พูดๆแล้วพูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่

ระดับ 3 บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก

ระดับ 4 บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

Oller (1979) อธิบายถึงเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูดโดยใช้วิธีของสถาบันบริการสอบสัมภาษณ์ภาษาต่างประเทศ หรือ FSI (Foreign Service Institute) ซึ่งได้แบ่งประเภทของความสามารถด้านการพูดไว้ดังนี้

1. การออกเสียง (pronunciation) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง มีการออกเสียงที่ฟังไม่เข้าใจบ่อย

ระดับ 2 หมายถึง ออกเสียงผิดมากและฟังไม่เข้าใจต้องให้พูดซ้ำ

ระดับ 3 หมายถึง ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟังและออกเสียงผิด ๆ ทำให้เข้าใจผิดเป็นบางครั้ง

ระดับ 4 หมายถึง ใช้เสียงแปร่งในบางที่และออกเสียงผิดในบางครั้งแต่ยังฟังไม่เข้าใจ

ระดับ 5 หมายถึง ไม่มีการออกเสียงผิดที่ฟังได้ชัด แต่เวียงฟังออกว่าเป็นคนต่างชาติพูด

ระดับ 6 หมายถึง ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษาทุกอย่าง ไม่มีร่องรอยว่าเป็นคนต่างชาติพูด

2. ไวยากรณ์ (grammar) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นสำนวนที่ท่องจำไว้ใช้บ่อยครั้ง

ระดับ 2 หมายถึง มีที่ผิดอย่างสม่ำเสมอ บ่งบอกถึงความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง มีผิดบ่อยครั้งบ่งบอกถึงความไม่สามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญ ๆ ได้และทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญและฟังไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง

ระดับ 4 หมายถึง มีผิดในบางครั้งบ่งบอกถึงความไม่สามารถใช้รูปประโยคบาง ประโยคได้ แต่ไม่ถึงกับทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ

ระดับ 5 หมายถึง มีที่ผิดในการใช้โครงสร้างภาษาน้อยมาก

ระดับ 6 หมายถึง มีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่งในระหว่างการสัมภาษณ์

3. คำศัพท์ (vocabulary) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ใช้คำศัพท์ผิด ๆ แม้สนทนาในเรื่องทั่ว ๆ ไป

ระดับ 2 หมายถึง วงคำศัพท์ที่ใช้จำกัดอยู่แต่ในการพูดเรื่องส่วนตัวพื้นฐาน และความจำเป็นในการดำรงชีพ

ระดับ 3 หมายถึง บางครั้งมีการใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ความจำกัดของวงศัพท์ ทำให้พูดคุยเรื่องการทำงานอาชีพและเรื่องสังคมทั่ว ๆ ไปไม่ได้

ระดับ 4 หมายถึง รู้เรื่องศัพท์ทางการงานอาชีพอย่างเพียงพอสามารถคุยเรื่องที่ตนสนใจเป็นพิเศษได้ความรู้ศัพท์ทั่ว ๆ ไปช่วยให้สามารถพูดเรื่องทั่วไปได้แต่ยังมีการพูดซ้ำและวาววน

ระดับ 5 หมายถึง รู้ศัพท์ทางการงานและวิชาชีพกว้างและแม่นยำ รู้ศัพท์เพียงพอในการแก้ปัญหาด้านปฏิบัติที่ซับซ้อนได้ และใช้ภาษาในสถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ ได้

ระดับ 6 หมายถึง เห็นได้ชัดเจนว่ารู้ศัพท์อย่างกว้างขวางและถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษาที่ได้รับการศึกษาดี

4. ความคล่องแคล่ว (fluency) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกัน ทำให้พูดคุยกันไม่รู้เรื่องเกือบทั้งหมด

ระดับ 2 หมายถึง พูดซ้ำมากและติดตะกุกตะกัก ยกเว้นประโยคสั้น ๆ หรือประโยคที่ใช้บ่อยและท่องจำได้

ระดับ 3 หมายถึง พูดซ้ำและไม่คล่องบ่อย ๆ บางประโยคก็พูดได้ไม่จบ

ระดับ 4 หมายถึง พูดซ้ำไม่คล่องในบางครั้ง ทำให้ต้องพูดซ้ำใหม่และติดขัดในการใช้ศัพท์

ระดับ 5 หมายถึง พูดได้คล่อง แต่ยังติดขัดเรื่องความเร็วและราบรื่นในการพูด

ระดับ 6 หมายถึง พูดทุกเรื่องทั้งเรื่องการทำงานและเรื่องทั่ว ๆ ไปได้คล่องแคล่วและราบเรียบเหมือนเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (comprehension) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ฟังการสนทนาเรื่องนั้น ๆ ได้เข้าใจน้อยเกินไป

ระดับ 2 หมายถึง เข้าใจแต่เพียงการพูดซ้ำ ๆ และเป็นเรื่องพื้น ๆ ด้านสังคมและการท่องเที่ยวที่ทุกคนรู้แล้วยังต้องให้ผู้พูดด้วยพูดซ้ำและเรียบเรียงความให้ฟังอีกบ่อย ๆ หรือให้ปรับภาษาที่ใช้ให้ง่ายขึ้น

ระดับ 3 หมายถึง เข้าใจเรื่องง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับตนเองโดยตรง ต้องพูดซ้ำ ๆ หรือพูดซ้ำในบางครั้ง

ระดับ 4 หมายถึง เข้าใจภาษาที่ผู้พูดมีการศึกษาใช้เป็นการพูดตัวต่อตัวได้ค่อนข้างดี แต่ผู้พูดด้วยยังต้องพูดซ้ำและเรียบเรียงความใหม่

ระดับ 5 หมายถึง เข้าใจภาษาที่ผู้พูดมีการศึกษาใช้ในทุกเรื่องยกเว้นสำนวนการพูดหรือการพูดที่เร็วมากและออกเสียงไม่ชัด

ระดับ 6 หมายถึง เข้าใจภาษาพูดทุกอย่างที่เป็นการใช้ภาษาแบบทางการสำนวน การพูดเหมือนกับเจ้าของภาษา

Harris (1990) ได้กำหนดเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการประเมินผลทักษะการพูดโดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการออกเสียง ด้านไวยากรณ์ด้านคำศัพท์ ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และด้านความเข้าใจได้ โดยแต่ละด้านใช้เกณฑ์การประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

ด้านการออกเสียง (Pronunciation)

- 1 คะแนน การออกเสียงมีปัญหามาก ๆ จนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้เลย
- 2 คะแนน การออกเสียงมีปัญหา ซึ่งยากแก่การเข้าใจ
- 3 คะแนน การออกเสียงมีปัญหาอยู่บ้างและมักจะออกเสียงผิดทำให้เกิดความสับสน
- 4 คะแนน การออกเสียงอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ยังมีปัญหาในการออกเสียงบางเสียงอยู่
- 5 คะแนน การออกเสียงเทียบเท่ากับชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา

ด้านไวยากรณ์ (Grammar)

- 1 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ผิดมากจนไม่สามารถสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้
- 2 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้ แต่มีการเรียงลำดับคำผิดบ่อย ๆ
- 3 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ่อยครั้งและความหมายผิดไปบ้าง
- 4 คะแนน มีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์อยู่บ้าง แต่สื่อความหมายได้
- 5 คะแนน มีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย

ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

- 1 คะแนน ผู้พูดขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์ ไม่สามารถสนทนาได้
- 2 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดและมีความรู้ทางด้านคำศัพท์จำกัด
- 3 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคที่ใช้ในการสนทนาอยู่ในวงจำกัด
- 4 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมในบางครั้ง

5 คะแนน ผู้พูดสามารถใช้คำศัพท์และสำนวนได้เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา
ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

1 คะแนน ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดนานมาก ไม่สามารถสนทนากันได้

2 คะแนน ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ หยุดคิดเป็นเวลานานมาก

3 คะแนน ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดยังไม่ค่อยมากนัก

4 คะแนน ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดดีแต่ยังมีการสะดุด

5 คะแนน ผู้พูดสามารถพูดได้คล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

Weir (1993) เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดของข้อสอบที่จัดทำ
โดยคณะกรรมการจัดทำข้อสอบระดับชาติ (The Associated Examining Board Test) ได้กำหนดไว้
6 ด้าน โดยใช้มาตราส่วนในการประมาณค่าเป็น 4 ระดับ ดังนี้

ความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Appropriateness)

ให้ 0 คะแนน ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้

ให้ 1 คะแนน สื่อสารได้อย่างจำกัด แต่ยังขาดความเหมาะสมด้านบริบททาง
สังคม

ให้ 2 คะแนน พูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้แต่มีความไม่เหมาะสมอยู่บ้าง

ให้ 3 คะแนน มีความเหมาะสมด้านบริบททางสังคม

ความเพียงพอของคำศัพท์ที่ใช้ตามเป้าหมาย (Adequacy of vocabulary for
purpose)

ให้ 0 คะแนน คำศัพท์ที่ใช้ไม่เพียงพอในการสื่อสารขั้นพื้นฐาน

ให้ 1 คะแนน ใช้คำศัพท์ในวงจำกัดและมีการเลือกใช้คำผิดและพูดซ้ำ ๆ

ให้ 2 คะแนน ใช้คำศัพท์ไม่เพียงพอทำให้เกิดความเข้าใจผิด พูดไม่ตรงประเด็น

ให้ 3 คะแนน พูดคำศัพท์ได้อย่างพอเพียงและถูกต้อง ตรงประเด็น

ความถูกต้องทางไวยากรณ์ (Grammatical accuracy)

ให้ 0 คะแนน พูดผิดหลักไวยากรณ์เกือบทั้งหมดใช้คำพูดไม่ถูกต้อง

ให้ 1 คะแนน มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์บ่อยครั้งใช้ไวยากรณ์อย่างสับสน

ให้ 2 คะแนน มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์บ้าง ขาดการเชื่อมโยงระหว่างข้อความ

ให้ 3 คะแนน มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์น้อยมาก พูดเชื่อมโยงข้อความได้
ต่อเนื่องความสามารถในการสื่อภาษา (Intelligibility)

ให้ 0 คะแนน ขาดจังหวะในการพูด มีปัญหาในการออกเสียงมาก

ให้ 1 คะแนน มีปัญหาในการออกเสียงไม่ชัดเจน มีการพูดซ้ำบ่อย ๆ

ให้ 2 คะแนน มีปัญหาในเรื่องของการออกเสียงทำให้เกิดการเข้าใจผิดอยู่บ้าง

ให้ 3 คะแนน สามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ถูกต้อง ไม่เกิดการเข้าใจผิดเลย
ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)

ให้ 0 คะแนน การพูดติดขัด เรื่องราวไม่ติดต่อกัน และขาดตอนเป็นช่วง ๆ

ให้ 1 คะแนน ลังเลขณะพูด ข้อความไม่สมบูรณ์ ประโยคที่พูดไม่ค่อยต่อเนื่องกัน

ให้ 2 คะแนน ลังเลบางขณะ คำพูดติดขัดอยู่บ้าง ยังคงมีการหยุดคิดหาคำพูด

ให้ 3 คะแนน เชื่อมประโยคได้อย่างเป็นเหตุเป็นผลกันในระดับความเร็วที่
เหมาะสมความตรงประเด็นและความเพียงพอของเนื้อหา
(Relevance and adequacy of content)

ให้ 0 คะแนน การพูดตอบโต้ไม่ตรงประเด็น และไม่สามารถโต้ตอบได้เลย

ให้ 1 คะแนน การพูดตอบโต้ตรงประเด็นบ้าง มีการหยุดพูดนาน ๆ

ให้ 2 คะแนน การพูดตอบโต้ตรงประเด็นเป็นส่วนใหญ่ หยุดพูดและพูด
ทวนซ้ำบ้าง

ให้ 3 คะแนน การพูดตอบโต้ตรงประเด็น และเนื้อหาเพียงพอ สามารถเข้าใจได้
สำหรับ Cambridge English Language Assessment เป็นแบบทดสอบของ

มหาวิทยาลัย University of Cambridge ซึ่งเป็นผู้พัฒนาและผลิตแบบทดสอบเพื่อประเมินคุณวุฒิ
ประเภทต่าง ๆ สำหรับนักเรียนและอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทั่ว Cambridge University.
(1996) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดของผู้เข้ารับการทดสอบ ไว้เป็น 4 ด้านๆ
ละ 5 ระดับ ดังนี้

ความถูกต้องและความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Grammar and Vocabulary)

ให้ 1 คะแนน พูดผิดหลักไวยากรณ์เกือบทั้งหมด ใช้คำศัพท์จำกัดและ
ไม่เหมาะสม

ให้ 2 คะแนน ใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ได้ดีกว่าระดับ 1 แต่ด้อยกว่าระดับ 3

ให้ 3 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องระดับพอใช้และใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม

ให้ 4 คะแนน ใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ได้ดีกว่าระดับ 3 แต่ด้อยกว่าระดับ 5

ให้ 5 คะแนน มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์น้อยมาก ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม

การใช้ภาษา (Discourse Management)

ให้ 1 คะแนน พูดสั้น ขาดความรู้ทางภาษา และขาดการเชื่อมโยง

ให้ 2 คะแนน พูดได้ยาวกว่าระดับ 1 แต่สั้นกว่าระดับ 3

ให้ 3 คะแนน พูดภาษาได้ยาวพอเหมาะกับภาระงาน แต่ขาดการเชื่อมโยง

ให้ 4 คะแนน พูดได้ยาวกว่าระดับ 3 และใช้คำแสดงการเชื่อมโยงบ้าง

ให้ 5 คะแนน ใช้ภาษาสละสลวยและเหมาะสมกับภาระงานมาก

การเชื่อมโยงการออกเสียง (Pronunciation)

ให้ 1 คะแนน ออกเสียงผิดไม่เหมือนกับเจ้าของภาษาทำให้ผู้ฟังเข้าใจยาก

ให้ 2 คะแนน ออกเสียงชัดเจนกว่าระดับ 1 แต่ไม่ชัดเท่าระดับ 3

ให้ 3 คะแนน ออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษาในระดับคำ ผู้ฟังยังสับสนอยู่บ้าง

ให้ 4 คะแนน ออกเสียงดีกว่าระดับ 3 แต่ไม่ดีเท่าระดับ 5

ให้ 5 คะแนน พูดออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษา และฟังเข้าใจได้ง่าย

การพูดโต้ตอบ (Interactive Communication)

ให้ 1 คะแนน พูดสนทนาโต้ตอบไม่ตรงประเด็น ลังเลและขาดความต่อเนื่อง

ให้ 2 คะแนน พูดสนทนาโต้ตอบดีกว่าระดับ 1 แต่ไม่ดีเท่าระดับ 3

ให้ 3 คะแนน พูดสนทนาโต้ตอบได้บ้าง เกิดการลังเล และหยุดคิดคำพูดอยู่บ้าง

ให้ 4 คะแนน พูดสนทนาโต้ตอบดีกว่าระดับ 3 แต่ไม่ดีเท่าระดับ 5

ให้ 5 คะแนน พูดสนทนาโต้ตอบตรงประเด็นอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)

ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลทักษะการพูดของผู้เรียน ไว้เป็น 2 ด้านๆ ละ 4 ระดับ ดังนี้

1. ความถูกต้อง สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนดออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้อง
2. ความสามารถในการพูด พูดได้คล่องแคล่วพูดเป็นธรรมชาติประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 15 เกณฑ์การประเมินผลทักษะการพูดของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับ คะแนน ประเด็น ประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
ความถูกต้อง	สื่อสารได้ ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้อง ตามหัวข้อที่ กำหนด ออก เสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ภาษาถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหา ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ออก เสียงได้ ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเป็น บางส่วน เนื้อหาและ การออกเสียง ถูกต้องเป็น บางส่วน	สื่อสารได้ เนื้อหาน้อย ออกเสียง ไม่ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่	3	12
ความสามารถใน การพูด	พูดได้ คล่องแคล่ว พูดเป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตากับ ผู้ฟัง มีการ แสดงออกทาง สีหน้าและ ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดได้ คล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ ประสาน สายตากับ ผู้ฟัง มีการ แสดงออก ทางสีหน้า และท่าทาง บ้างเล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตากับผู้ฟัง น้อย	พูดเหมือน ท่องจำ มีการ ประสาน สายตากับ ผู้ฟังบ้าง เป็นระยะ	2	8
รวม					5	20

เกณฑ์การประเมิน

- 16 - 20 คะแนน ดีมาก
 13 - 15 คะแนน ดี
 10 - 12 คะแนน พอใช้
 น้อยกว่า 10 คะแนน ควรปรับปรุง

สุวิมล พุฒิรุ่งโรจน์ (2559) การวัดระดับความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สามารถวัดได้จากพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ที่แสดงออกมา ได้แก่ ความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ การออกเสียง ไวยากรณ์ และคำศัพท์โดยแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ 4 ระดับ ซึ่งเป็นระดับสื่อสาร ดังหัวข้อ ต่อไปนี้

ความคล่องในการพูด (fluency)

- ระดับ 1 หยุดคิดเว้นช่วงนาน และไม่สามารถบอกคำศัพท์ หรือพูดประโยคสั้นๆ ได้
 ระดับ 2 หยุดคิดนานพอสมควร พูดติดขัดพอสมควรเกือบไม่เป็นคำหรือประโยคสั้น ๆ
 ระดับ 3 หยุดคิดเล็กน้อย สามารถบอกคำศัพท์หรือพูดประโยคสั้น ๆ ได้ทันที

ที่เห็นภาพ การออกเสียง (pronunciation)

- ระดับ 1 ออกเสียงคำศัพท์ผิด และพูดไม่เป็นประโยค ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้
 ระดับ 2 ออกเสียงคำศัพท์ผิดพอสมควร พูดเกือบไม่เป็นประโยคสื่อให้ผู้ฟัง เข้าใจได้เล็กน้อย

- ระดับ 3 ออกเสียงคำศัพท์ผิดบ้างแต่สามารถพูดเป็นประโยคและสื่อให้ผู้ฟัง เข้าใจได้

- ระดับ 4 ออกเสียงคำศัพท์ผิดน้อยมากสามารถพูดเป็นประโยคได้ดี สื่อให้ผู้ฟัง เข้าใจได้ดีการใช้กลวิธีในการสื่อสาร (communicative strategies)

- ระดับ 1 ไม่ได้ใช้ท่าทางประกอบใด ๆ การพูดบอกคำศัพท์ หรือพูดประโยคสั้น ๆ ไม่ได้

- ระดับ 2 ใช้ท่าทางประกอบน้อยมาก การพูดบอกคำศัพท์ หรือพูดประโยคสั้น ๆ ไม่ได้

- ระดับ 3 ใช้ท่าทางประกอบพอสมควร เมื่อติดขัดในการพูดบอกคำศัพท์หรือ ประโยคสั้นๆ

- ระดับ 4 ใช้ท่าทางประกอบส่วนใหญ่ เมื่อติดขัดในพูดบอกคำศัพท์ หรือประโยคสั้น ๆ

จากการศึกษาการวัดและการประเมินผลทักษะการพูดดังกล่าวของ Clark (1972), Oller (1979), Harris (1990), Weir (1993), University of Cambridge Local Examinations Syndicate: PET SPEAKING (1996), สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) และ สุวิมล พุฒิรุ่งโรจน์ (2559) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์การวัดและการประเมินทักษะการพูด ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการสังเคราะห์การวัดและการประเมินทักษะการพูด

Clark (1972)	Oller (1979)	Harris (1990)	Weir (1993)	Cambridge University. (1996)	สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)	สุวิมล พุฒิรุ่งโรจน์ (2559)	ผลการสังเคราะห์
4 ด้าน	5 ด้าน	5 ด้าน	6 ด้าน	4 ด้าน	2 ด้าน	3 ด้าน	4 ด้าน
4 ระดับ	6 ระดับ	5 ระดับ	4 ระดับ	5 ระดับ	4 ระดับ	4 ระดับ	4 ระดับ
ด้านการออกเสียง	การออกเสียง	ด้านการออกเสียง	ความสามารถในการสื่อสารภาษา	การออกเสียง		การออกเสียง	ด้านการออกเสียง
ด้านไวยากรณ์	ไวยากรณ์	ด้านไวยากรณ์	ความถูกต้องทางไวยากรณ์	ความถูกต้องและความเหมาะสม	ความถูกต้อง	-	ด้านไวยากรณ์
ด้านคำศัพท์	คำศัพท์	ด้านคำศัพท์	ความเพียงพอของคำศัพท์ที่ใช้ตามเป้าหมาย	ของการใช้ภาษา		-	ด้านคำศัพท์
-	-	-	-	การพูดโต้ตอบ		การใช้กลวิธีในการสื่อสาร	-

ตารางที่ 16 ผลการสังเคราะห์การวัดและการประเมินทักษะการพูด (ต่อ)

Clark (1972)	Oller (1979)	Harris (1990)	Weir (1993)	University of Cambridge Local Examinations Syndicate: PET SPEAKING (1996)	สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)	สุวิมล พุฒิรุ่งโรจน์ (2559)	ผลการสังเคราะห์
ด้าน ความ คล่อง	ความ คล่องแคล่ว	ด้านความ คล่องแคล่ว ในการใช้ ภาษา	ความ คล่องแคล่ว ของการใช้ ภาษา	-	ความสามารถ ในการพูด	ความ คล่อง ในการ พูด	ด้านความ คล่องแคล่ว
-	ความเข้าใจ	-	ความ เหมาะสม ของการใช้ ภาษา	-	-	-	-
-	-	-	ความตรง ประเด็นและ ความ เพียงพอของ เนื้อหา	-	-	-	-

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์การวัดและการประเมินทักษะการพูดดังกล่าวของ Clark (1972), Oller (1979), Harris (1990), Weir (1993), Cambridge University. (1996), สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) และ สุวิมล พุฒิรุ่งโรจน์ (2559) กล่าวโดยสรุป คือ การกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด แบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ เกณฑ์การให้คะแนนแบบพิจารณาความสามารถโดยรวม และเกณฑ์การให้คะแนนแบบวิเคราะห์รายละเอียด เป็นการพิจารณาความสามารถแยกเป็นจุดย่อย ๆ

อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบวิเคราะห์รายละเอียด ออกแบบเกณฑ์การให้ คะแนน (Rubric) ที่มุ่งประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ และ 4) ด้านความคล่องแคล่ว แบ่งเกณฑ์การประเมินผลให้คะแนนเป็น 4 ระดับ ต่ำสุดคือ ระดับ 1 และสูงสุดคือระดับ 4 จึงมีการประเมินผล 4 ระดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด

คะแนน เกณฑ์	คะแนน				น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
1) ด้านการ ออกเสียง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง ออกเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่าง ถูกต้องสมบูรณ์ สามารถเข้าใจ ได้ทั้งหมด	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง มีเสียง เน้นหนักใน คำ/ประโยค ผิดบ้าง เล็กน้อย สามารถสื่อ ให้ผู้ฟังเข้าใจ สิ่งที่พูด	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ ผิดบ้าง ขาดการออก เสียงเน้นหนัก ทำให้ผู้ฟังเข้าใจ ได้เล็กน้อย	ออกเสียง คำ/ ประโยค ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถ เข้าใจคำพูด ได้	1	4
2) ด้าน ไวยากรณ์	ใช้ไวยากรณ์ ถูกต้อง สื่อ ความหมาย ของประโยคได้ ชัดเจน	มีข้อผิดพลาด ในการใช้ ไวยากรณ์ เพียงเล็กน้อย แต่มีได้ทำให้ ความหมาย ของประโยค เปลี่ยนไป สื่อ ความหมาย ของ ประโยคได้	มีข้อผิดพลาด ในการใช้ ไวยากรณ์อยู่ มาก แต่ สามารถใช้ ไวยากรณ์ใน วงจำกัดและ สามารถ สนทนาได้โดย การใช้ประโยค ง่าย ๆ สั้น ๆ	มี ข้อผิดพลาด ในการใช้ ไวยากรณ์ อยู่มาก แม้แต่ใน ประโยค สนทนา ง่าย ๆ	1	4

ตารางที่ 17 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด (ต่อ)

คะแนน เกณฑ์	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
3) ด้าน คำศัพท์	สามารถใช้ คำศัพท์ถูกต้อง เหมาะสมกับ สถานการณ์ สามารถเข้าใจ ได้เป็นอย่างดี	ใช้คำศัพท์ผิด น้อยมาก / ผิดในบางครั้ง เหมาะสมกับ สถานการณ์ สามารถ สื่อสารได้	ใช้คำศัพท์ผิด บ่อยครั้ง และ ใช้คำศัพท์ได้ใน วงจำกัดหรือใช้ คำซ้ำ ๆ	ใช้คำศัพท์ ผิดบ่อยครั้ง มาก ไม่ มาสามารถ สื่อสารได้	1	4
4) ด้านความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง อย่าง คล่องแคล่ว พูดชัดเจน ทำ ให้สื่อสารได้	พูดสนทนาได้ มีสะดุดใน บางครั้ง แต่ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ โต้ตอบได้บ้าง แต่เป็นประโยค สั้นๆ ไม่ ปะติดปะต่อ ทำให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน	พูดช้า หยุด คิดนาน เว้นช่วงใน การสนทนา ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	8
รวม					5	20

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

17 – 20 คะแนน หมายถึง ดีมาก

13 -16 คะแนน หมายถึง ดี

9 – 12 คะแนน หมายถึง พอใช้

น้อยกว่า 10 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านทับปริก

กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 1) ซึ่งมีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนี้ยังได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัด และประเมินผลผู้เรียนเกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับกับการเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดชั้นปี

- (1) ต 1.1 ป. 6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟัง และอ่าน
- (2) ต 1.1 ป. 6/2 อ่านออกข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- (4) ต 1.1 ป. 6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถาม จากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี

- (4) ต 1.2 ป. 6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และ
ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดชั้นปี

(1) ต 1.3 ป. 6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดชั้นปี

(1) ต 2.1 ป. 6/1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม
ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งใน
สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดชั้นปี

(1) ต 4.1 ป. 6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและ
สถานศึกษา

4.2 หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านทับปริก

หลักสูตรสถานศึกษาเป็นกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน
บ้านทับปริก เพื่อให้กระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ประสบความสำเร็จ
ตามเป้าหมายที่คาดหวัง ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ในการวางแผน
ดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนไปสู่คุณภาพ
ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้โรงเรียนบ้านทับปริกได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และ
เป้าประสงค์ไว้ ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา

รายการ	โรงเรียนบ้านทับปริก
วิสัยทัศน์	โรงเรียนดีมีคุณภาพตามมาตรฐาน ผู้เรียนมีความรู้ ควบคู่คุณธรรม น้อมนำหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีสิ่งแวดล้อมที่ดี เทคโนโลยีทันสมัย อาศัยความร่วมมือจากภาคีเครือข่าย
พันธกิจ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2. จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) สู่การปฏิบัติ ในชีวิตประจำ วันของนักเรียน 3. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับความปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ 4. เพิ่มโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียม 5. พัฒนาศักยภาพและคุณภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตรและคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 6. พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล และภาษา 7. พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาทุกระดับ และจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ทั้งในและนอกสถานศึกษา
เป้าประสงค์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนมีความรักสถาบันหลักของชาติและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2. ผู้เรียนมีคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) 3. ผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา มีความปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ 4. ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึง เท่าเทียม 5. ผู้เรียนมีสมรรถนะตามหลักสูตรและคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 6. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา มีสมรรถนะด้านภาษาและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 7. หน่วยงาน สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการศึกษาทุกระดับ และจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเหมาะสมกับบริบทโดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

4.3 โครงสร้างรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับประถมศึกษา

รายวิชาพื้นฐาน

ระดับชั้น	รหัส	ชื่อรายวิชา	เวลาเรียนรายปี
ชั้น ป.1	อ 11101	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1	120
ชั้น ป.2	อ 12101	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2	120
ชั้น ป.3	อ 13101	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3	120
ชั้น ป.4	อ 14101	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4	160
ชั้น ป.5	อ 15101	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 5	160
ชั้น ป.6	อ 16101	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6	160

คำอธิบายรายวิชา

อ 16101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เวลา 120 ชั่วโมง / ปี

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ16101) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นรายวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทางและคำแนะนำในการเล่นเกมน การวาดภาพ การทำอาหาร เครื่องดื่มและการประดิษฐ์ อ่านข้อความ นิทานและบทกลอน ใช้พจนานุกรมและหลักการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง เขียนประโยค ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมายและรู้ความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง นันทนาการ สุขภาพ สวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,050-1,200 คำ ฟังประโยค บทสนทนา ในนิทานง่าย ๆ เรื่องเล่า และตอบคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง พูดภาษาอังกฤษใน สถานการณ์ต่างๆ เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ พูดแนะนำตนเอง เพื่อน บุคคลใกล้ตัว ครอบครัว สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และกิจวัตรประจำวัน ใช้ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ในการพูดขอความช่วยเหลือ การตอบรับ การปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ การแสดงความต้องการ การแสดงความรู้สึกและการให้เหตุผลประกอบ พูดคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำที่มี 2-3 ขั้นตอน เขียนกลุ่มคำและประโยคที่มีความหมายสัมพันธ์กับภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตาราง เขียนแสดงความคิดเห็น ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เขียนกล่าวอวยพร เขียนแสดงการ

ตอบรับหรือปฏิเสธ นำเสนอข้อมูลความสำคัญ เปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่างของเทศกาลสำคัญ งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆของเจ้าของภาษากับของไทย ใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาอังกฤษและภาษาไทยได้ถูกต้อง ค้นคว้า รวบรวมและนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา ใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้นและรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ นักเรียนสนุกสนานและเพลิดเพลินจากกิจกรรมทางภาษาต่างประเทศ เห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ ความบันเทิง และสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม มีความขยัน ซื่อสัตย์ อดทน เสียสละและมีสัมมาคารวะ

รวมทั้งสิ้น 20 ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4

ต 1.2 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4, ป.6/5

ต 1.3 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3 ต 2.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3

ต 2.2 ป.6/1, ป.6/2 ต 3.1 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกเฉพาะเนื้อหาที่ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งได้กำหนดเนื้อหา ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 โครงสร้างเนื้อหารายวิชา อ 16101 ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้การวิจัย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	เวลา
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel	What would you like to eat?	4 ชั่วโมง
	How to cook food?	4 ชั่วโมง
	My holiday	4 ชั่วโมง
รวม		12 ชั่วโมง

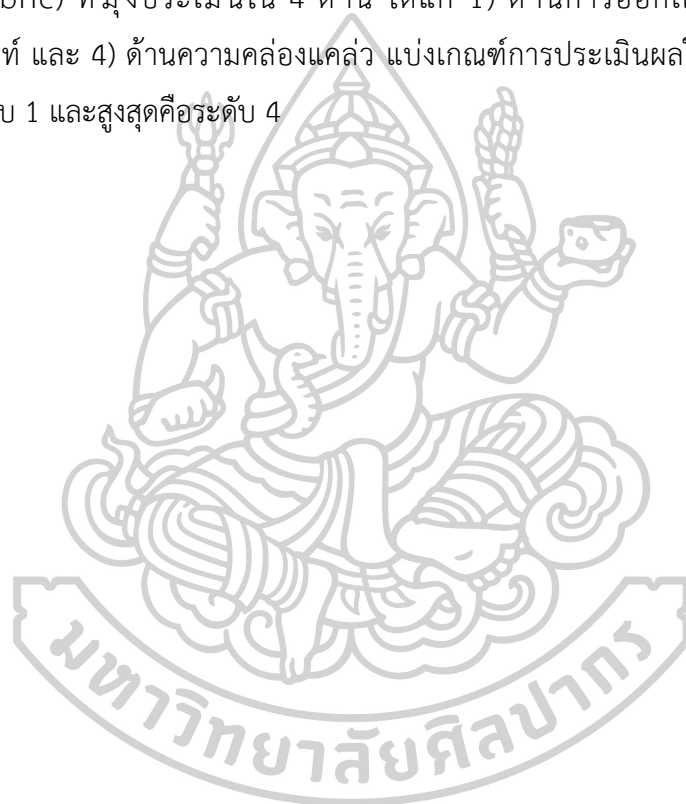
สรุปแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและใช้แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ในลักษณะของ Mixed Methods ประยุกต์แนวคิดการออกแบบระบบการสอน ADDIE Model ร่วมกับการออกแบบการสอนเชิงระบบของ (Dick, Carey and Carey, 2005: 1-8) โดยนำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนการจัดการเรียนการสอนและดำเนินการสอนทั้งระบบ กำหนดขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการสอนดังนี้ คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D & D) ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้จริง (Implementation : I) ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation : E) และการขยายผล (Dissemination) โดยกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบไว้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) ปัจจัยสนับสนุน

กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้นอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจนอันนำไปสู่การเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จากการศึกษาเอกสาร วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ โดยมีหลักการที่จะนำไปพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551 มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) 2) ขั้นเสนอเนื้อหา (Proffer content) 3) ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ (Practice) และ 4) ขั้นนำเสนอและสื่อสาร (Present and communicate)

องค์ประกอบของการฟัง ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ 2) ความรู้ในเรื่องบริบทของภาษา 3) ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์และตีความ 4) ความรู้ความเข้าใจเดิมของเชื่อมโยงสิ่งที่ได้ฟัง นอกจากนี้ระดับความสามารถในการแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) ระดับการฟังคำศัพท์ 2) ระดับการตีความ

องค์ประกอบของการพูด ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านการออกเสียง ออกเสียงพยัญชนะสระ การเน้นหนักในคำ ประโยค และคำควบกล้ำต่าง ๆ ให้ถูกต้องพูดแล้วเข้าใจ 2) ด้านไวยากรณ์ ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน 3) ด้านคำศัพท์ ใช้คำศัพท์ได้หลากหลาย เหมาะสมทุกสถานการณ์ และ 4) ด้านความคล่องแคล่ว ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว ความราบรื่นและความต่อเนื่องตลอดจนความเป็นธรรมชาติในการพูด อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบวิเคราะห์รายละเอียด ออกแบบเกณฑ์การให้คะแนน (Rubric) ที่มุ่งประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ และ 4) ด้านความคล่องแคล่ว แบ่งเกณฑ์การประเมินผลให้คะแนนเป็น 4 ระดับต่ำสุดคือ ระดับ 1 และสูงสุดคือระดับ 4

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

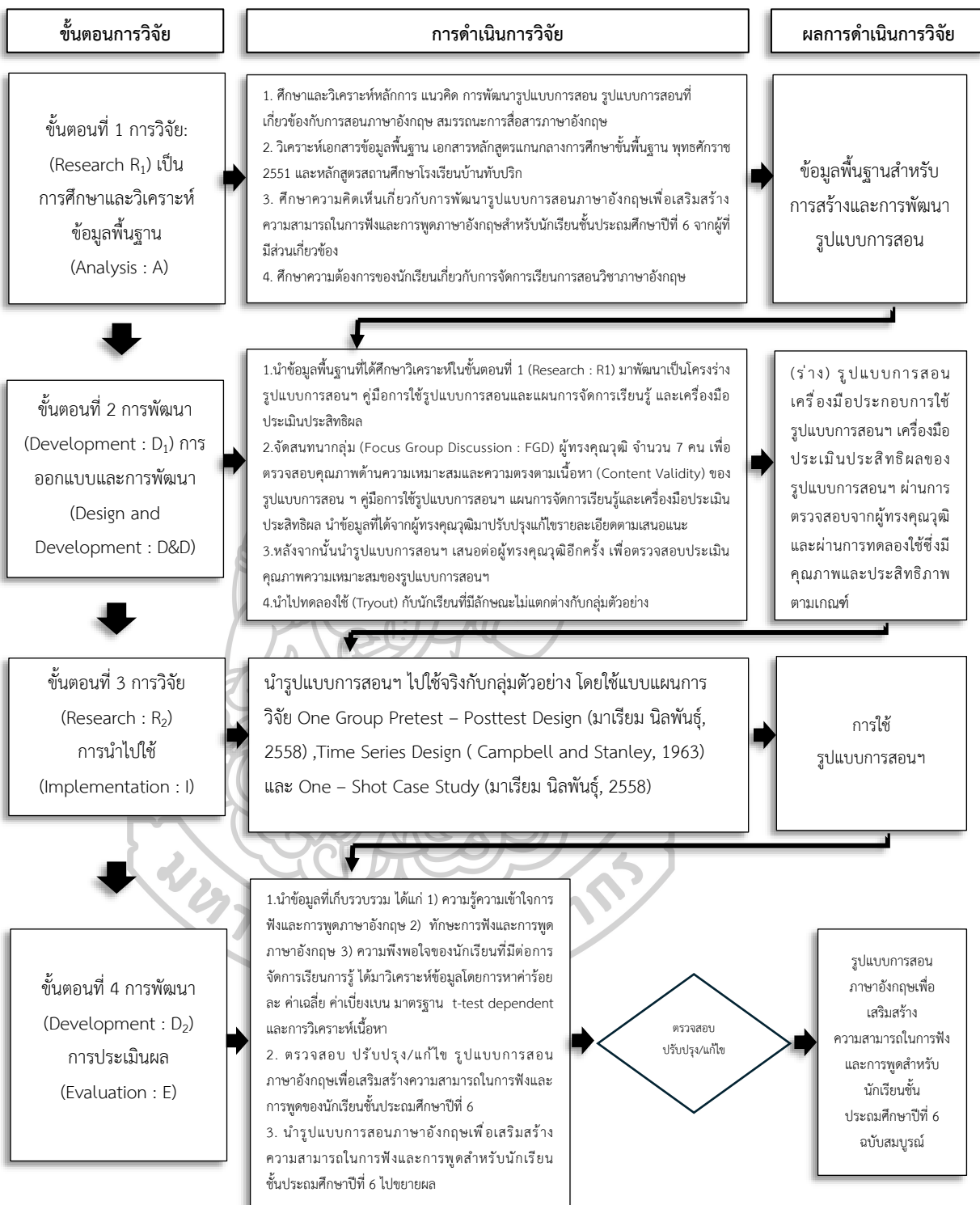
การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ร่วมกับการออกแบบระบบการเรียนการสอน ADDIE Model ที่ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนให้มีความเป็นระบบ และการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของ (Dick, Carey and Carey, 2005: 1-8) ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ด้วยการศึกษาวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) เสริมด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) เพื่อให้การวิจัยมีความครอบคลุมและสามารถตอบคำถามการวิจัยได้อย่างครบถ้วน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) เกี่ยวกับศึกษาและวิเคราะห์ หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน รูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกนการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านทับปrik และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และศึกษาความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D) การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สร้างคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ แผนการจัดการเรียนรู้ และการสร้างเครื่องมือประเมินประสิทธิผล

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) เป็นการประเมินผลปรับปรุงแก้ไข และขยายผล (Dissemination) รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แผนภาพที่ 2 กรอบดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย: (Research R₁) เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A)

เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน รูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกนการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านทับปริกและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยการสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และศึกษาความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์ แหล่งข้อมูล วิธีดำเนินการ เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 1 ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน รูปแบบ การสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลักสูตร แกนการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านทับปริกและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการ สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ

3. เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการสอบถามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลเอกสาร ประกอบด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน รูปแบบการสอนที่ เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกนการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียน บ้านทับปริก

แหล่งข้อมูลบุคคล ประกอบด้วย

1. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิธีการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal Interview) ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน 2) รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน 3) หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน 4) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 3 คน 4) ศึกษานิเทศก์ จำนวน 3 คน และ 5) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทับปริก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

วิธีการดำเนินการ

1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน รูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านทับปริกและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาและวิเคราะห์จากเอกสารและตำราเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน

1.2 ศึกษาและวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาและวิเคราะห์จากเอกสารและตำราเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning : TBL) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning : ABL) การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning : SBL) และสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

1.3 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านทับปริก ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับประถมศึกษา นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับจุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียนและแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามจุดเน้น รวมทั้งศึกษาผลการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับชาติ (O-NET) ศึกษาผลการประเมินคุณภาพนอกของสถานศึกษา ซึ่งประเมินโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

2. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิธีการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal Interview) ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน 2) รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน 3) หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน 4) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 3 คน 4) ศึกษานิเทศก์ จำนวน 3 คน และ 5) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน

3. ศึกษาความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทับปรึก โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 1

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร โดยนำไปศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็น ดังนี้ 1) การพัฒนารูปแบบการสอน 2) รูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ 3) สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และ 4) หลักสูตรแกนการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านทับปรึกและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีขั้นตอนการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร ดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร

1.2 สร้างแบบวิเคราะห์เอกสารให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่ ประเภทของเอกสาร ชื่อเอกสาร ชื่อผู้แต่งและปีที่พิมพ์ สถานที่พิมพ์ วันที่ศึกษา ประเด็นที่ศึกษา และสรุปประเด็นสำคัญ

1.3 นำแบบวิเคราะห์เอกสารที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบวิเคราะห์เอกสารเชิงทฤษฎีและนำไปปรับปรุงแก้ไข และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้าน

การวิจัยและการประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน + 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน -1

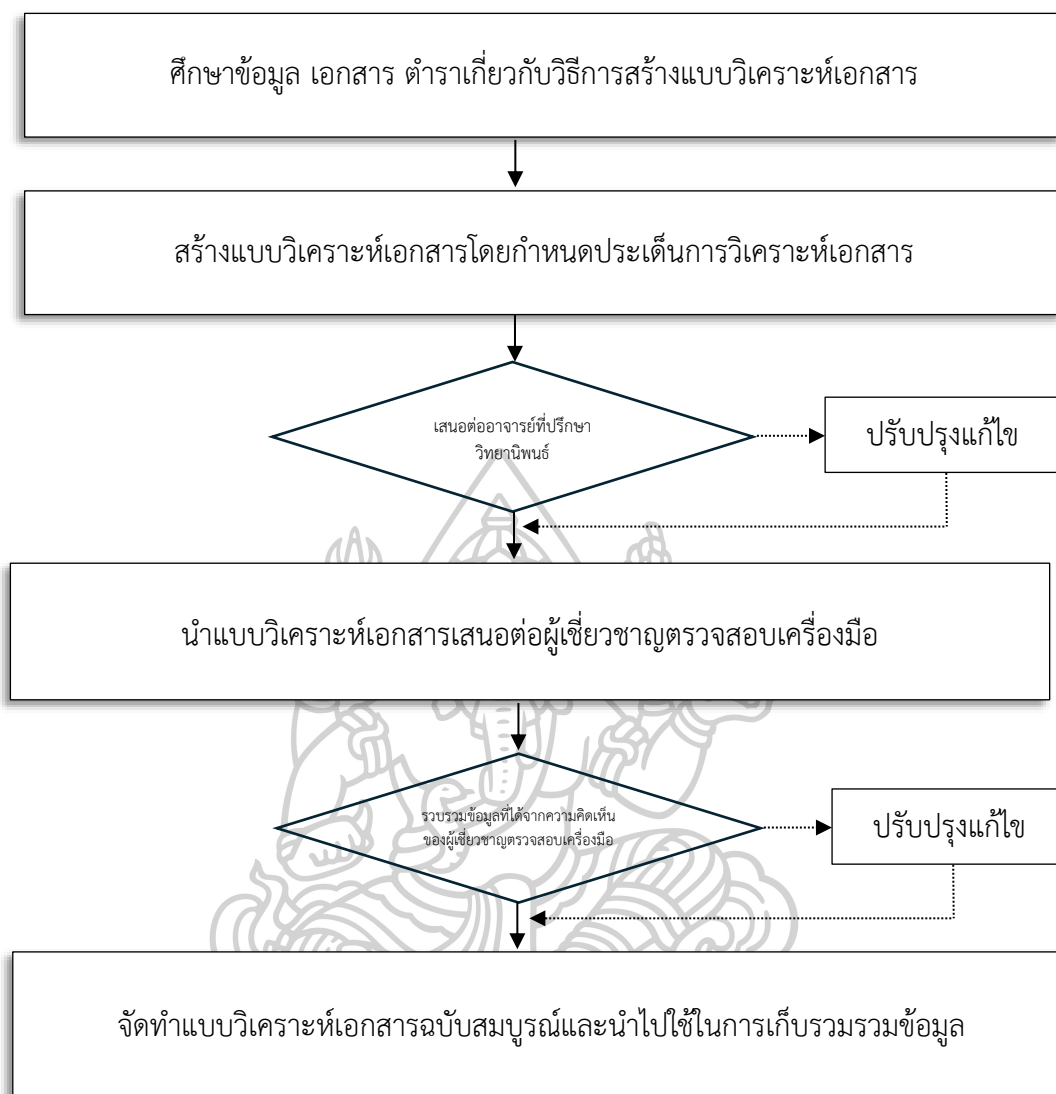
หลังจากนั้น นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดย IOC ต้องมีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) คำนวณค่าตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบวิเคราะห์เอกสารตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ โดยผลจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 1.00 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมีความคิดเห็นว่ามี ความสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป ได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ข หน้า 446)

1.5 จัดทำเป็นแบบวิเคราะห์เอกสารฉบับสมบูรณ์ และนำแบบวิเคราะห์เอกสารไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แผนภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร

2. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (สำหรับผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษศึกษานิเทศก์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ) โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างวิธีการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal Interview) มีลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Questions) โดยมีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีในการสร้างแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน เพื่อเป็นกรอบประเด็นในการสัมภาษณ์ผู้บริหาร

โรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ คีษานีเทศก์ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.2 กำหนดแบบสัมภาษณ์และประเด็นการสัมภาษณ์ผู้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 5 ข้อ โดยถามในประเด็นดังนี้

- 1) ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์
- 2) สถานที่ทำงาน
- 3) ตำแหน่งหน้าที่การงาน
- 4) ประสบการณ์ในการทำงาน
- 5) วุฒิการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประเด็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาสื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล องค์ประกอบของรูปแบบการสอน จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน 1 ข้อ

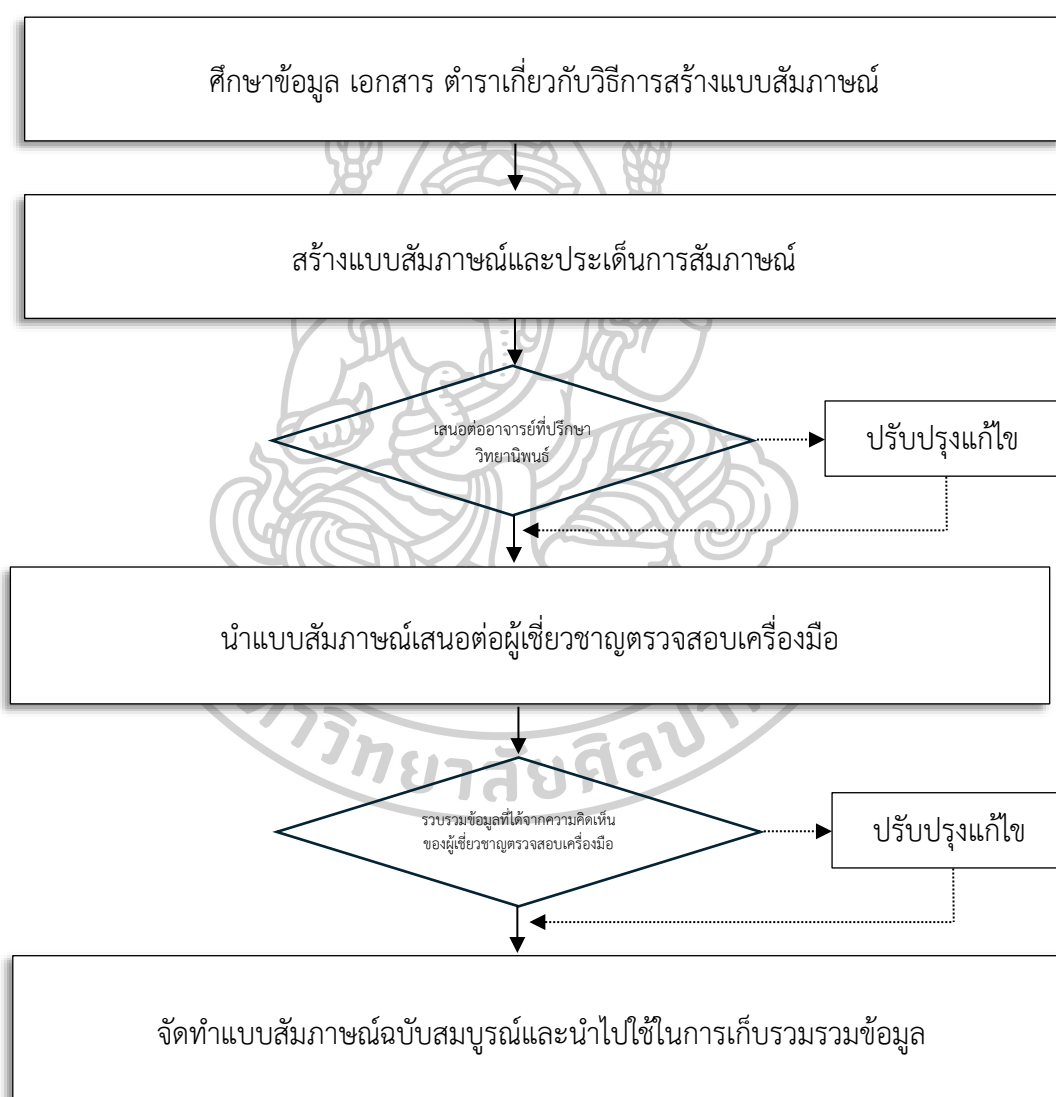
2.3 นำแบบสัมภาษณ์และประเด็นการสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำแบบสัมภาษณ์และประเด็นการสัมภาษณ์เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) หลังจากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผลจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 0.80 - 1.00 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมีความคิดเห็นว่ามี ความสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ข)

2.5 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข โดยผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขในประเด็นดังนี้ 1) ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปสาขาที่จบการศึกษา ควรปรับเป็นสาขาที่จบการศึกษาในระดับสูงสุด 2) ข้อที่ 5 ควรเป็นแนวทางการวัดประเมินทักษะการฟังและการพูด และ 3) ข้อที่ 6 ควรปรับเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

2.6 จัดทำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

จากขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปลงได้ดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. แบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีในการสร้างแบบสอบถามความต้องการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ความมุ่งหวังในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นกรอบประเด็นในการแบบสอบถามความต้องการของนักเรียน

3.2 สร้างข้อคำถามของแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ความสนใจ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลที่นักเรียนต้องการ โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

แบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ โดยข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นแบบคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

3.3 นำแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำไปปรับปรุงแก้ไข

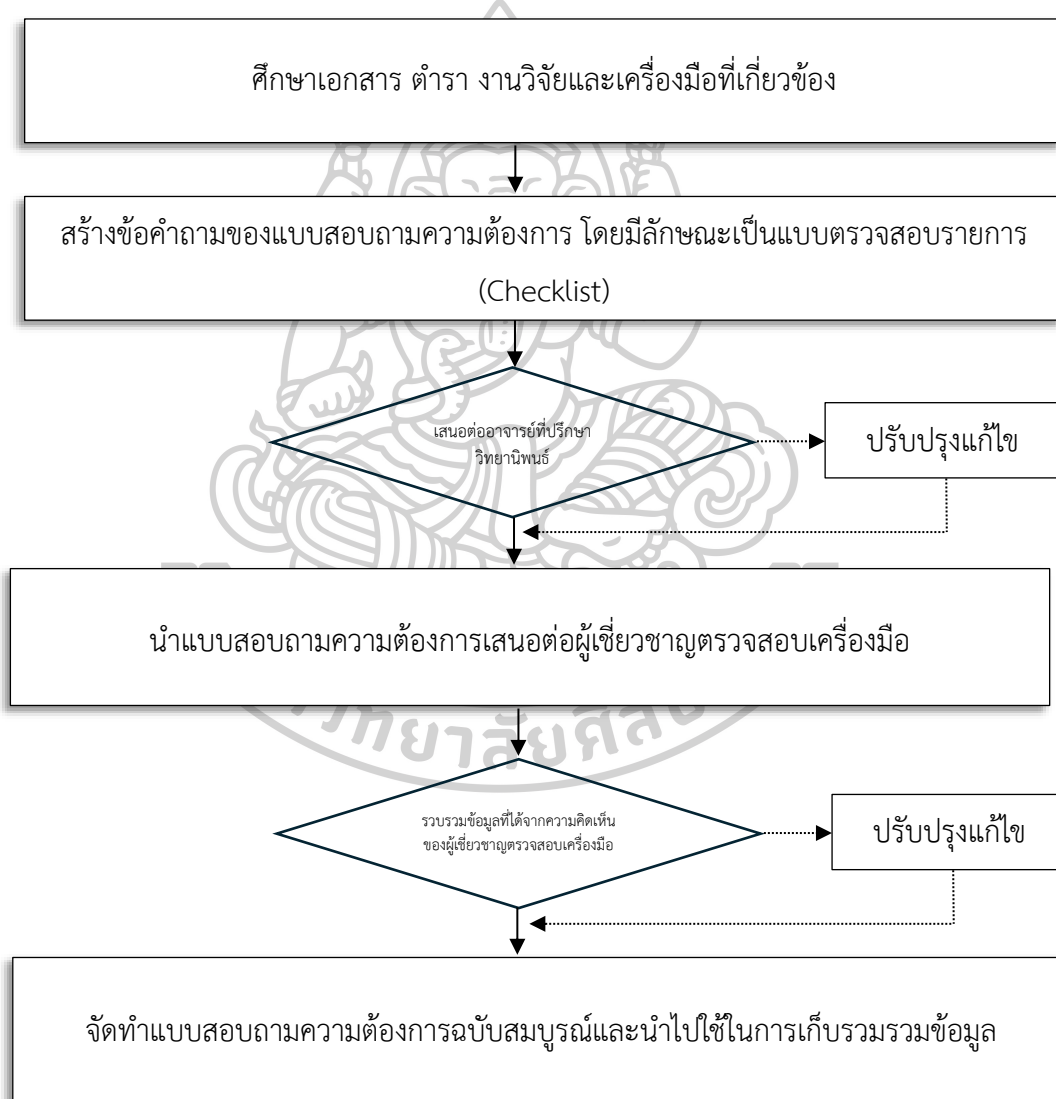
3.4 นำแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) หลังจากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผลจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 0.80 - 1.00 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมีความคิดเห็นว่ามี ความสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ข)

3.5 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข โดยผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขในประเด็นดังนี้ 1) ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ข้อที่ 1 เพศ

ไม่ต้องใส่ตัวเลข 1.1 และ 1.2 2) ตอนที่ 2 ข้อที่ 1 ควรยกตัวอย่างรายละเอียดกิจกรรม และ 3) ตอนที่ 2 ข้อที่ 3 ควรตัดสถานการณ์การถามข้อมูล

3.6 จัดทำเป็นแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

จากขั้นการสร้างแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถ ในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แผนภาพที่ 5 ขั้นการสร้างแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากศึกษาและวิเคราะห์หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน รูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกนการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านทับปริก โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องการ โดยการหาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

จากขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R_1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) ผู้วิจัยนำเสนอขั้นตอนดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 สรุปวิธีการดำเนินการวิจัยขั้นตอนขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R₁) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A)

วัตถุประสงค์การวิจัย		การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R ₁) เพื่อศึกษา และวิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A)	ขั้นที่ 1 ศึกษาและ วิเคราะห์ หลักการ แนวคิด และ งานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการ พัฒนา รูปแบบการ สอน รูปแบบ การสอนที่ เกี่ยวข้อง กับการสอน ภาษาอังกฤษ สมรรถนะ การสื่อสาร ภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกน การศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับ ปรับปรุง พ.ศ. 2560 และหลักสูตร สถานศึกษา โรงเรียนบ้าน ทับปริก	1.ศึกษา รวบรวม วิเคราะห์ หลักการ แนวคิด และ งานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการ พัฒนา รูปแบบการ สอน รูปแบบ การสอนที่ เกี่ยวข้อง กับการสอน ภาษาอังกฤษ สมรรถนะ การสื่อสาร ภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกน การศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับ ปรับปรุง พ.ศ. 2560 และ หลักสูตร สถานศึกษา โรงเรียนบ้าน ทับปริก	เอกสาร หนังสือ ตำรา วารสารวิชาการ งานวิจัย	แบบวิเคราะห์ เอกสาร	ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ เครื่องมือ จำนวน 5 คน ตรวจสอบโดย การหาค่า IOC	วิเคราะห์ เอกสาร	1. ใช้การ วิเคราะห์ เนื้อหา

ตารางที่ 20 สรุปวิธีการดำเนินการวิจัยขั้นตอนขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R₁) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นที่ 2</p> <p>ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา รูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้น ประถมศึกษา ปีที่ 6</p>	<p>1.ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย และเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง</p> <p>2.ร่างแบบ สัมภาษณ์</p> <p>3.นำร่างแบบ สัมภาษณ์เสนอ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์</p> <p>4.เสนอแบบ สัมภาษณ์ให้ ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ เครื่องมือ จำนวน 5 คน</p> <p>ตรวจสอบ ความตรงตาม โครงสร้างและ ความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา</p> <p>5. ปรับปรุง แก้ไขแล้ว นำไปใช้ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ</p>	<p>ผู้อำนวยกา รโรงเรียน รอง ผู้อำนวยกา รโรงเรียน หัวหน้าฝ่าย วิชาการ ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ ศึกษานิเทศก์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการจัด กิจกรรมการ เรียนการสอน</p>	<p>แบบ สัมภาษณ์ ความคิดเห็น เกี่ยวกับ รูปแบบการ สอน ภาษาอังกฤษ เพื่อ เสริมสร้าง ความสามารถ ในการฟัง และการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้น ประถมศึกษา ปีที่ 6</p>	<p>ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ เครื่องมือ จำนวน 5 คน</p> <p>ตรวจสอบ โดยการหาค่า IOC</p>	<p>1. สัมภาษณ์ ผู้ทรง คุณวุฒิ</p> <p>2.วิเคราะห์ เอกสาร</p>	<p>1. ใช้การ วิเคราะห์ เนื้อหา</p>

ตารางที่ 20 สรุปวิธีการดำเนินการวิจัยขั้นตอนขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R₁) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นที่ 3</p> <p>ศึกษาความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ</p>	<p>1.ศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัยและเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง</p> <p>2.ร่างแบบสอบถาม</p> <p>3. นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยาลัยพณิชยการศรีนครินทร์</p> <p>4.เสนอแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ</p> <p>จำนวน 5 คน</p> <p>ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามโครงสร้างและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา</p> <p>5. ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับนักเรียน</p>	<p>นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6</p>	<p>แบบสอบถาม</p> <p>ความต้องการของนักเรียน</p> <p>เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ</p>	<p>ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ</p> <p>จำนวน 5 คน</p> <p>ตรวจสอบโดยการหาค่า IOC</p>	<p>1. สอบถาม</p> <p>2.วิเคราะห์เอกสาร</p>	<p>1. ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา</p> <p>2. ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>)</p>

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D)

นำข้อมูลพื้นฐานที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 (Research : R₁) มาพัฒนาเป็นโครงร่างรูปแบบการสอนฯ แล้วจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion : FGD) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมและความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของรูปแบบการสอนฯ คู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ แผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือประเมินประสิทธิผล นำข้อมูลที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดตามข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นนำรูปแบบการสอนฯ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอนฯ นำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนที่มีลักษณะไม่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้และหาประสิทธิภาพ ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้จริง มีรายละเอียดของการออกแบบ ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนฯ

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลเอกสาร ประกอบด้วย

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. คู่มือรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และแผนการจัดการเรียนรู้
3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนฯ

แหล่งข้อมูลบุคคล ประกอบด้วย

1. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ประกอบด้วย 1) ด้านสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน สำเร็จการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 5 ปี ขึ้นไป 2) ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 3 คน สำเร็จการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป มีประสบการณ์ด้านหลักสูตรและการสอนอย่างน้อย 5 ปี ขึ้นไป 3) ด้านการวิจัยและการประเมินผล จำนวน 1 คน สำเร็จการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป มีประสบการณ์ด้านการวิจัยและการประเมินผลอย่างน้อย 5 ปี ขึ้นไป ตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป เพื่อวิพากษ์ตรวจสอบคุณภาพด้านเที่ยงตรงของรูปแบบการสอนฯ และเพื่อรับรองโครงสร้างรูปแบบการสอนฯ ก่อนการนำไปใช้จริงในชั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) โดยใช้การจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion: FGD) และตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) รูปแบบการสอนฯ คู่มือการใช้รูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ แบบวัดทักษะฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนฯ
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านบ้านทับปริก อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 36 คน

วิธีการดำเนินการ

1. พัฒนาและประเมินคุณภาพของร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ ร่างรูปแบบการสอนฯ โดยนำข้อมูลพื้นฐานที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ในชั้นตอนที่ 1 (Research : R₁) มาสังเคราะห์เป็นร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในชั้นตอนที่ 1 เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดรูปแบบการสอนฯ

1.2 พัฒนาร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอน ระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ให้ชัดเจน โดยมีองค์ประกอบของรูปแบบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ

1.3 นำร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.4 นำร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion: FGD) มีวัตถุประสงค์เพื่อวิพากษ์ตรวจสอบความถูกต้องและในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion: FGD) ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูล เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion: FGD)

2. กำหนดร่างประเด็นในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion: FGD)

ร่างประเด็นสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ประเด็นสนทนากลุ่มเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ 1) ความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการสอน 2) ความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบการสอนไปใช้ และ 3) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. นำร่างประเด็นสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

4. นำร่างประเด็นสนทนากลุ่มเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 0.80 - 1.00 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมีความคิดเห็นว่ามี ความสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ข)

5. นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขและจัดทำประเด็นสนทนากลุ่มฉบับสมบูรณ์

6. ดำเนินการจัดสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) ในระหว่างการดำเนินการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยได้มอบหมายให้เพื่อนครู 1 คน เป็นผู้ช่วยจดบันทึกรายละเอียดที่สำคัญ โดยการจดบันทึกและการบันทึกเสียง

2) หลังการสนทนากลุ่มผู้วิจัยและผู้ช่วยร่วมกันสรุปข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนากลุ่มในแต่ละประเด็น

1.5 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) หลังจากนั้นนำรูปแบบการสอนฯ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอนฯ โดยการประเมินนี้มีลักษณะ

เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert (Likert Five Rating Scale) ประเมินความสอดคล้องเหมาะสม ในประเด็นการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนฯ ในภาพรวมและองค์ประกอบของรูปแบบการสอนฯ แต่ละองค์ประกอบ โดยประเมินความเหมาะสมโครงสร้างของรูปแบบการสอนฯ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) กำหนดเกณฑ์พิจารณา ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 179)

ระดับคะแนน 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมเชิงโครงสร้างของรูปแบบการสอน โดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเหมาะสมในประเด็นการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนฯ ในภาพรวมและองค์ประกอบของรูปแบบการสอนแต่ละองค์ประกอบ มีเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 179)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้องต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 แสดงว่า ข้อความนั้นใช้ได้ คือ มีความสอดคล้องหากมีค่าไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 179) ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.89$, $SD = 0.25$) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ข)

ในการประเมินคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอน ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูล เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอน
2. สร้างแบบประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของรูปแบบการสอนฯ

3. นำแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอนฯ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอนฯ ที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 0.80 - 1.00 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมีความคิดเห็นว่ามี ความสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ช หน้า 451)

5. จัดทำแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอนฯ ฉบับสมบูรณ์ส่งให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อดำเนินการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอน

6. ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอนฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 คน

1.6 นำรูปแบบการสอนฯ ไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 18 คน โรงเรียนบ้านคลองใหญ่ ซึ่งมีลักษณะไม่แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยติดต่อ พุดคุยและสอบถามกับผู้อำนวยการโรงเรียน ฝ่ายวิชาการและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนบ้านคลองใหญ่เกี่ยวกับหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนฯ และแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Tryout)

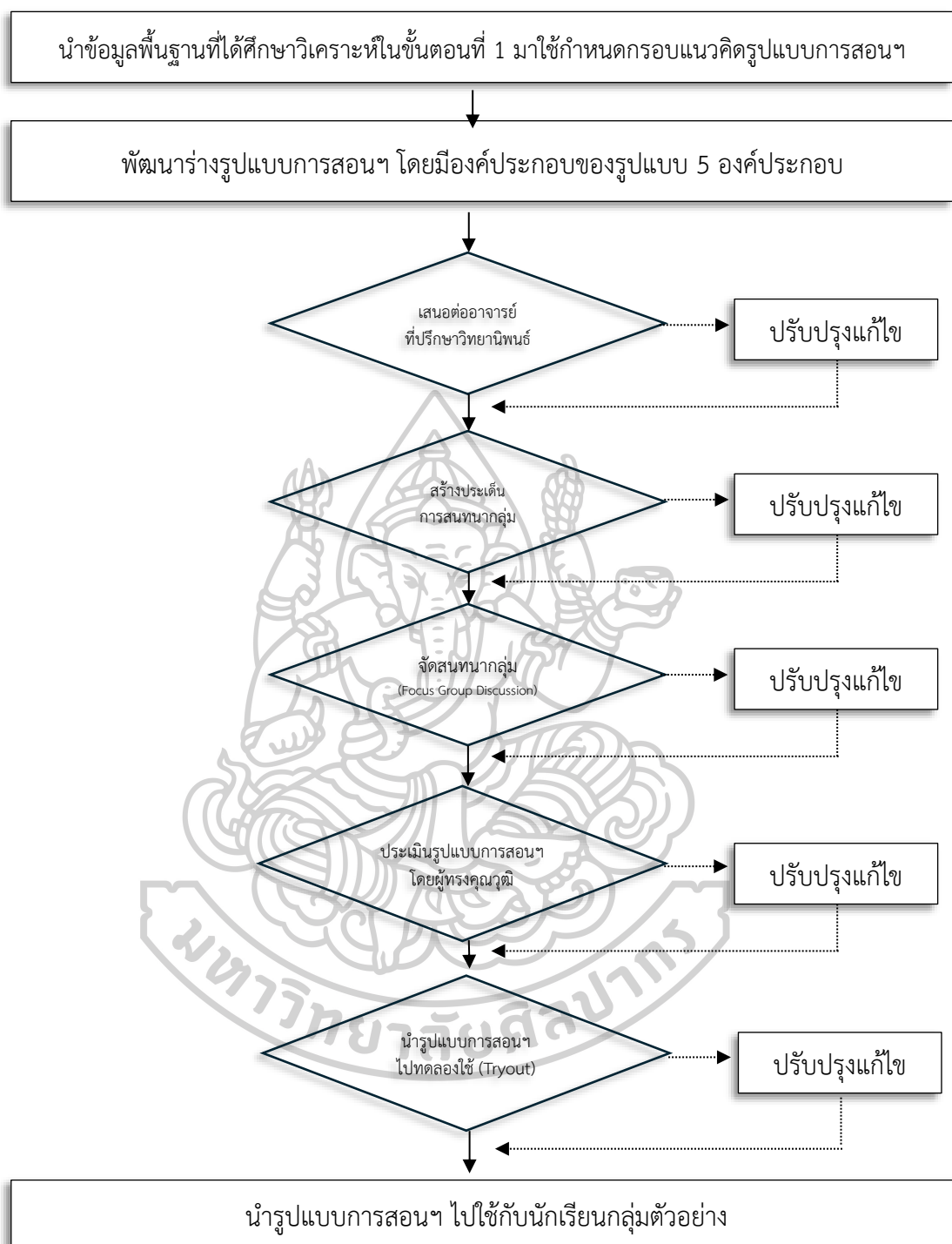
2) ผู้วิจัยขอหนังสือจากภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากรถึงโรงเรียนบ้านคลองใหญ่เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลอง

3) ผู้วิจัยชี้แจงหลักการ เหตุผล และประโยชน์ของการวิจัย เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียน

4) ดำเนินการทดลองใช้ (Tryout) รูปแบบการสอนฯ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 18 คน

1.7 ปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

จากขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปได้ดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. พัฒนาเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ และแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 คู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์ หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนรูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกนการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านทับปrik และข้อมูลที่ได้จากชั้นตอนที่ 1 (Research : R₁) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องการเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.2 พัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสังเคราะห์องค์ประกอบของคู่มือ ซึ่งประกอบด้วย คำชี้แจง แนวทางการนำรูปแบบการสอนฯ ไปใช้ ข้อควรปฏิบัติก่อนการใช้รูปแบบการสอนฯ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน องค์ประกอบของรูปแบบการสอน โครงสร้างรายหน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

2.1.3 นำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

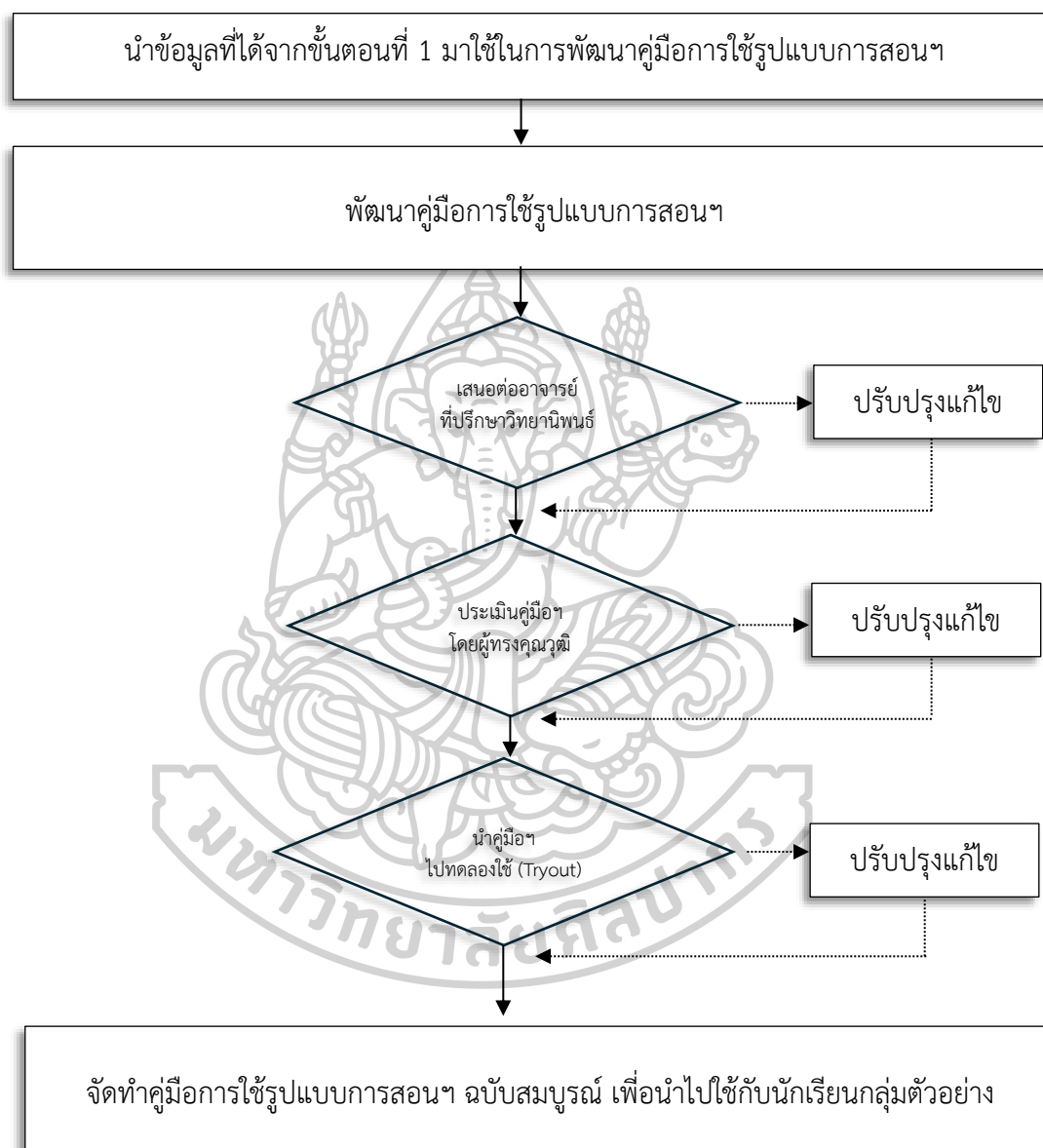
2.1.4 นำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ความสอดคล้องเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ โดยการประเมินนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert (Likert Five Rating Scale) ประเมินความสอดคล้องเหมาะสมในประเด็นการกำหนดองค์ประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ ในภาพรวม โดยประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.84$, $SD = 0.19$) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ข)

ในการประเมินคุณภาพความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูล เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน
2. สร้างแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ
3. นำแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 0.80 - 1.00 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมีความคิดเห็นว่ามี ความสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ข)
5. จัดทำแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ ฉบับสมบูรณ์ ส่งให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อดำเนินการประเมินคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ
6. ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 คน
 - 2.1.5 ปรับปรุงแก้ไขคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
 - 2.1.6 นำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ ไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 18 คน โรงเรียนบ้านคลองใหญ่ ซึ่งมีลักษณะไม่แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1.7 ปรับปรุงแก้ไข จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ เพื่อเตรียมนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

จากขั้นตอนการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปได้ดัง
แผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 ขั้นตอนการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2.1 ศึกษาและวิเคราะห์ หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน รูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกนการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านทับปริก และข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 (Research : R₁) ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.2.2 ออกแบบหน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่เหมาะสมเมื่อนำไปจัดการเรียนการสอนแล้วจะนำไปสู่การเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกเนื้อหาสาระเกี่ยวกับทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนฯ โดยกำหนดเนื้อหาไว้คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง What would you like to eat? จำนวน 4 ชั่วโมง เรื่อง How to cook food? จำนวน 4 ชั่วโมง และ เรื่อง My holiday จำนวน 4 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งสิ้น จำนวน 14 ชั่วโมง ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ได้แก่ ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ เวลาเรียน สาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แหล่งการเรียนรู้ สื่อ ภาระงาน และชิ้นงาน การวัดและการประเมินผล เกณฑ์การประเมิน ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	สาระสำคัญ	เวลา
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel	What would you like to eat?	การฟังคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างที่เกี่ยวกับความต้องการอาหารและเครื่องดื่ม และพูดสนทนาแสดงความต้องการอาหารและเครื่องดื่ม โดยใช้ความรู้และทักษะทางภาษาในการสื่อสาร ข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ที่ ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ	4 ชั่วโมง

ตารางที่ 21 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	สาระสำคัญ	เวลา
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel	How to cook food?	การฟังคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างที่เกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำอาหาร และพูดบอกขั้นตอนและวิธีการทำอาหาร โดยใช้ความรู้และทักษะทางภาษาในการสื่อสาร ข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำอาหารที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ	4 ชั่วโมง
	My holiday	การฟังคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยค และพูดเกี่ยวกับกิจกรรม อาหารและสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดยใช้ความรู้และทักษะทางภาษาในการสื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรม อาหารและสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ	4 ชั่วโมง
รวม			12 ชั่วโมง

2.2.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องเหมาะสมแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการประเมินนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert (Likert Five Rating Scale) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.86, SD = 0.08$) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ข)

ในการประเมินคุณภาพความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัย
ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูล เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพ
ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
2. สร้างแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
3. นำแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น
เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมแล้วนำไป
ปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เสนอ
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงตาม
เนื้อหา (Content Validity) โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective
Congruence: IOC) ผลจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 1.00 ผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือ มีความคิดเห็นว่ามี ความสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บ
รวบรวมข้อมูลต่อไปได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ช)

5. จัดทำแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับ
สมบูรณ์ ส่งให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อดำเนินการประเมินคุณภาพของของแผนการจัดการ
เรียนรู้

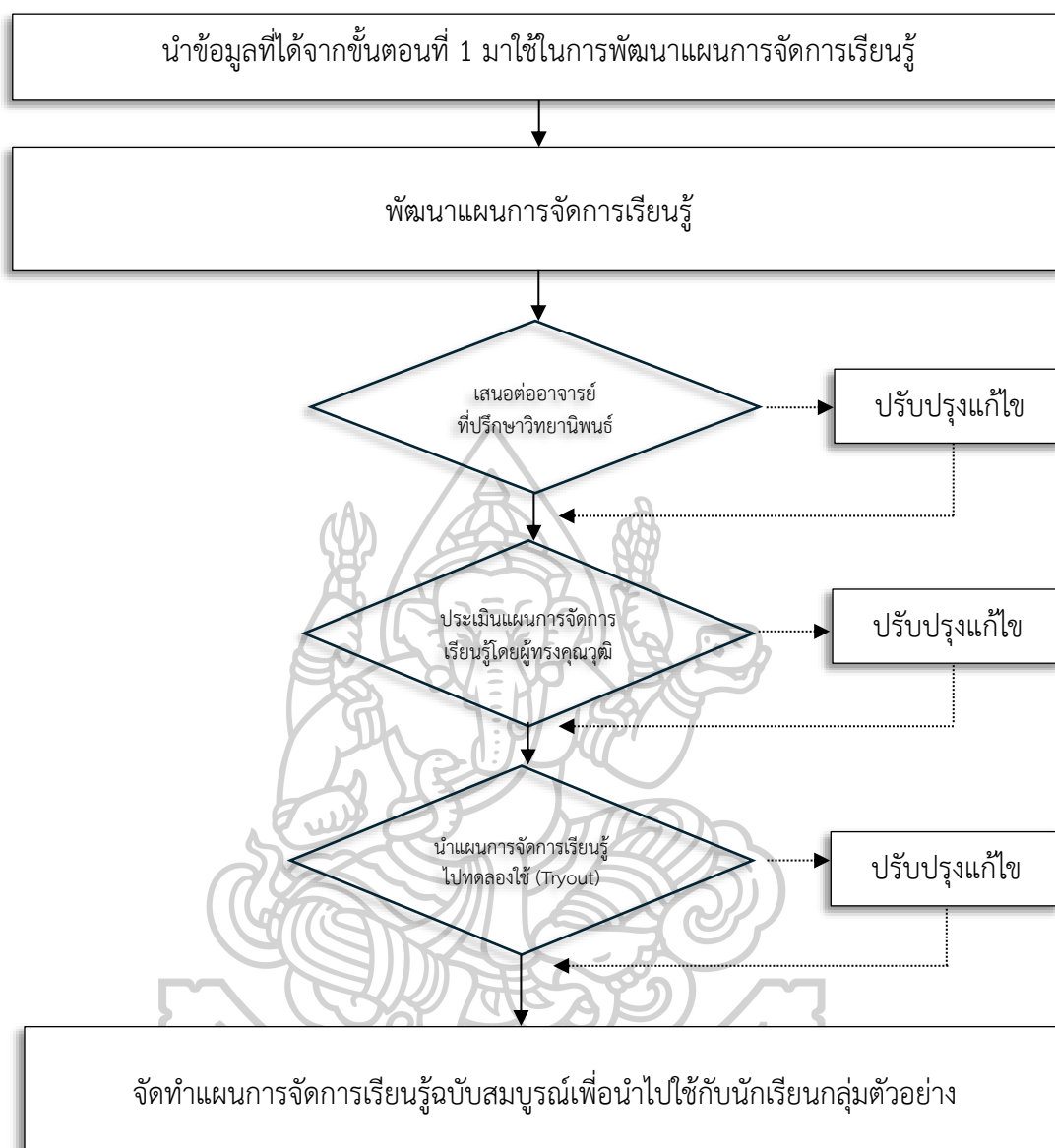
6. ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของแผนการจัดการ
เรียนรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 คน

2.2.5 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง What would like to
eat? จำนวน 4 ชั่วโมง ซึ่งมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนตามรูปแบบการสอนฯ
ที่พัฒนาขึ้น ไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 18 คน โรงเรียน
บ้านคลองใหญ่ ซึ่งมีลักษณะไม่แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2.2.7 ปรับปรุงแก้ไขและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์เพื่อเตรียมนำไปใช้
กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

จากขั้นตอนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
สรุปได้ดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 8 ขั้นตอนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. พัฒนาและประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนฯ จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ

3.1 แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยมี 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 40 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาดังนี้

3.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องวิธีสร้างแบบทดสอบ เทคนิคการสร้างแบบทดสอบ การพัฒนาข้อสอบอิงวัตถุประสงค์ในการวัดความสามารถทางภาษา

3.1.2 ร่างแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตามตารางกำหนดเนื้อหาให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์ สำคัญ เนื้อหา มาตรฐาน และตัวชี้วัดแบบทดสอบมีลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วยตอนที่ 1 Listening Test และตอนที่ 2 Speaking Test ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 การกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (Table of test specification)

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	ข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก						จำนวนข้อ
		ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	ประเมินค่า	สร้างสรรค์	
ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	-	5	5	5	-	-	15
ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	-	5	5	5	-	-	15

ตารางที่ 22 การกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (Table of test specification) (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	ข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก						จำนวนข้อ
		ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	ประเมินค่า	สร้างสรรค์	
ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	ป.6/1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	-	3	4	3	-	-	10
ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศใสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	ป.6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา							

3.1.3 นำร่างแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องเหมาะสมของเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.1.4 นำแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยการประเมินนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert (Likert Five Rating Scale) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษจากผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

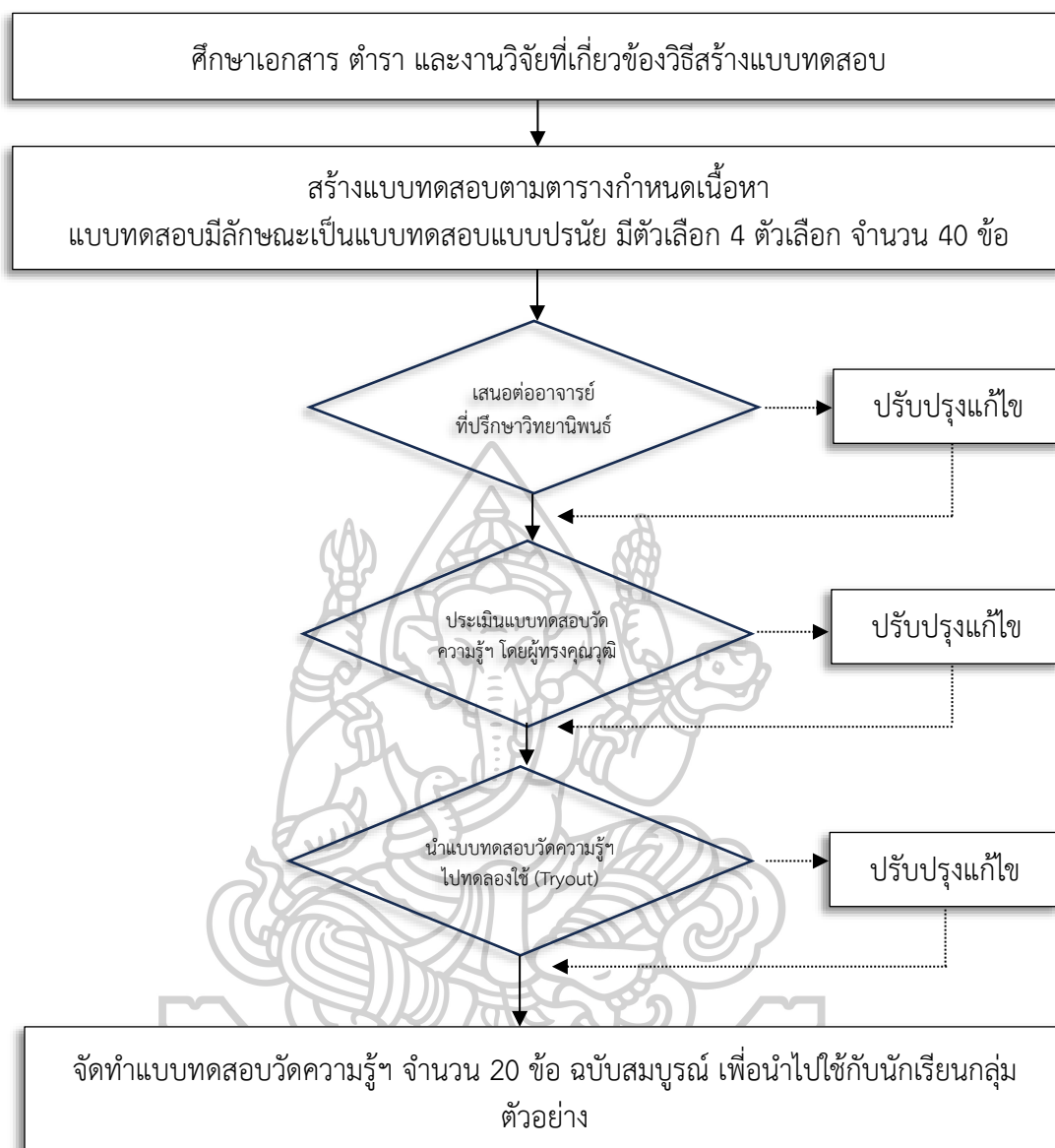
ค่าเฉลี่ย (M) = 4.88 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 0.18 ซึ่งแสดงว่า แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ข)

3.1.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.1.6 นำแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะไม่แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนรายวิชานี้มาแล้ว นำคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนสอบได้มาวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ ซึ่งได้คำนวณหาจากข้อสอบที่มีคุณภาพ จำนวน 20 ข้อ โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.28 - 0.78 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.26 - 0.68 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ สูตร KR-20 (Kuder Richardson) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 ซึ่งแสดงว่า แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีคุณภาพทั้งด้านความยากง่าย (Difficulty) อำนาจจำแนก (Discrimination) และความเชื่อมั่น (Reliability) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ข)

3.1.7 ปรับปรุงแก้ไขและจัดทำแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์เพื่อเตรียมนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สรุปได้ดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 ขั้นตอนสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3.2 แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และศึกษาวิธีสร้างแบบวัดทักษะทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3.2.2 กำหนดเนื้อหาแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (Table of test specification) ให้ครอบคลุมสาระสำคัญ เนื้อหา วัตถุประสงค์

3.2.3 สร้างแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat ? จำนวน 1 ฉบับ เรื่อง How to cook food ? จำนวน 1 ฉบับ และเรื่อง My holiday จำนวน 1 ฉบับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง What would you like to eat ?

ตอนที่ 1 ทักษะการฟัง

มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 2 ระดับ คือ 1) ระดับการฟังคำศัพท์ 2) ระดับการตีความ

การแปลความหมายของคะแนนการประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ กำหนดเกณฑ์ ดังในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 แสดงรายละเอียดการแปลความหมายของคะแนนการประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ช่วงคะแนน	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
16 - 20 คะแนน	ร้อยละ 80.00 – 100	ทักษะการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก
13 - 15 คะแนน	ร้อยละ 65.00 – 79.99	ทักษะการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี
10 - 12 คะแนน	ร้อยละ 50.00 – 64.99	ทักษะการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	น้อยกว่าร้อยละ 50	ทักษะการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับควรปรับปรุง

ตอนที่ 2 ทักษะการพูด

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความคล่องแคล่ว โดยแต่ละด้านมีการประเมินผลแบบ Rubric Score แบ่งเป็น 4 ระดับ เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงรายละเอียดเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คะแนน เกณฑ์	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
1) ด้านการ ออกเสียง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการ ออกเสียง ออกเสียง เน้นหนักใน คำ/ประโยค อย่างถูกต้อง สมบูรณ์ สามารถเข้าใจ ได้ทั้งหมด	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง มีเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยค ผิดบ้างเล็กน้อย สามารถสื่อให้ ผู้ฟังเข้าใจ สิ่งที่พูด	ออกเสียงคำศัพท์ และประโยคได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ ผิดบ้าง ขาดการออก เสียงเน้นหนัก ทำให้ผู้ฟังเข้าใจ ได้เล็กน้อย	ออกเสียงคำ/ ประโยคไม่ ถูกต้อง ไม่สามารถ เข้าใจคำพูดได้	1	4

ตารางที่ 25 แสดงรายละเอียดเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

คะแนน เกณฑ์	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
2) ด้าน ไวยากรณ์	ใช้ไวยากรณ์ ถูกต้อง สื่อ ความหมาย ของประโยค ได้ชัดเจน	มีข้อผิดพลาดใน การใช้ไวยากรณ์ เพียงเล็กน้อย แต่มิได้ทำให้ ความหมายของ ประโยค เปลี่ยนไป สื่อ ความหมายของ ประโยคได้	มีข้อผิดพลาดใน การใช้ไวยากรณ์ อยู่มาก แต่ สามารถใช้ ไวยากรณ์ใน วงจำกัดและ สามารถสนทนา ได้โดยการใช้ ประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ	มีข้อผิดพลาด ในการใช้ ไวยากรณ์อยู่ มาก แม้แต่ ในประโยค สนทนาง่าย ๆ	1	4
3) ด้าน คำศัพท์	สามารถใช้ คำศัพท์ ถูกต้อง เหมาะสมกับ สถานการณ์ สามารถเข้าใจ ได้เป็นอย่างดี	ใช้คำศัพท์ผิด น้อยมาก / ผิด ในบางครั้ง เหมาะสมกับ สถานการณ์ สามารถสื่อสาร ได้	ใช้คำศัพท์ผิด บ่อยครั้ง และใช้ คำศัพท์ได้ใน วงจำกัดหรือใช้ คำซ้ำ ๆ	ใช้คำศัพท์ผิด บ่อยครั้งมาก ไม่มาสามารถ สื่อสารได้	1	4
4) ด้านความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง อย่าง คล่องแคล่ว พูดชัดเจน ทำให้สื่อสาร ได้	พูดสนทนาได้ มีสะดุด ในบางครั้ง แต่สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ โต้ตอบได้บ้าง แต่เป็นประโยค สั้น ๆ ไม่ ปะติดปะต่อ ทำให้สื่อสาร ได้ไม่ชัดเจน	พูดช้า หยุดคิด นาน เว้นช่วง ในการสนทนา ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	8
รวม					5	20

การแปลความหมายของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กำหนดเกณฑ์ดังในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงรายละเอียดการแปลความหมายของคะแนนการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ช่วงคะแนน	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
17 - 20 คะแนน	ร้อยละ 80.00 – 100	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก
13 - 16 คะแนน	ร้อยละ 65.00 – 79.99	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี
9 - 12 คะแนน	ร้อยละ 50.00 – 64.99	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	น้อยกว่าร้อยละ 50	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับควรปรับปรุง

ฉบับที่ 2 แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง How to cook food ?

ตอนที่ 1 ทักษะการฟัง

มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 2 ระดับ คือ 1) ระดับการฟังคำศัพท์ 2) ระดับการตีความ

ตอนที่ 2 ทักษะการพูด

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความคล่องแคล่ว โดยแต่ละด้าน มีการประเมินผลแบบ Rubric Score แบ่งเป็น 4 ระดับ

การแปลความหมายของคะแนนการประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 23 และเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 24 - 26

ฉบับที่ 3 แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง My holiday

ตอนที่ 1 ทักษะการฟัง

มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 2 ระดับ คือ 1) ระดับการฟังคำศัพท์ 2) ระดับการตีความ

ตอนที่ 2 ทักษะการพูด

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความคล่องแคล่ว โดยแต่ละด้านมีการประเมินผลแบบ Rubric Score แบ่งเป็น 4 ระดับ

การแปลความหมายของคะแนนการประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 23 และเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 24 - 26

3.2.4 นำแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องเชิงทฤษฎีแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.2.5 นำแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการประเมินนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert (Likert Five Rating Scale) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมของแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษจากผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ค่าเฉลี่ย (M) = 4.91 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 0.14 ซึ่งแสดงว่า แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ช)

3.2.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2.7 นำแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะไม่แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนรายวิชานี้มาแล้ว นำคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนสอบได้มาวิเคราะห์ข้อสอบแต่ละฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง What would you like to eat ?

ตอนที่ 1 Listening Test ซึ่งได้คำนวณหาจากข้อสอบที่มีคุณภาพ จำนวน 10 ข้อ โดยคัดเลือกข้อที่มีความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.33 - 0.56 และอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 - 0.47 ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ สูตร KR-20 (Kuder Richardson) เท่ากับ 0.47 (รายละเอียด ภาคผนวก ช)

ตอนที่ 2 Speaking Test นำผลมาวิเคราะห์หาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

ฉบับที่ 2 แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง How to cook food ?

ตอนที่ 1 Listening Test ซึ่งได้คำนวณหาจากข้อสอบที่มีคุณภาพ จำนวน 10 ข้อ โดยคัดเลือกข้อที่มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.28 - 0.67 และอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.40 - 0.76 ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ สูตร KR-20 (Kuder Richardson) เท่ากับ 0.65 (รายละเอียดภาคผนวก ซ)

ตอนที่ 2 Speaking Test นำผลมาวิเคราะห์หาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81

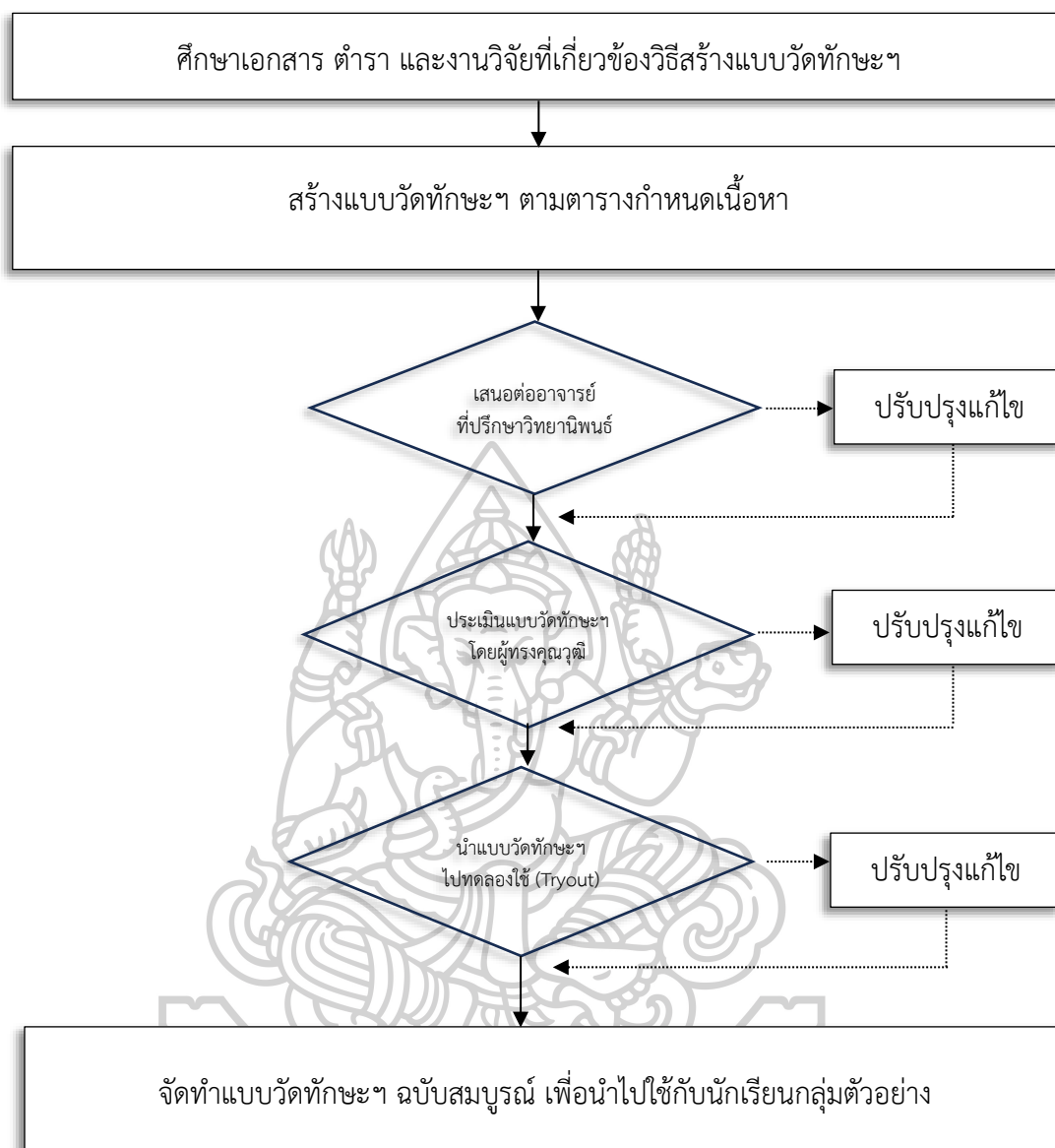
ฉบับที่ 3 แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง My holiday

ตอนที่ 1 Listening Test ซึ่งได้คำนวณหาจากข้อสอบที่มีคุณภาพ จำนวน 10 ข้อ โดยคัดเลือกข้อที่มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.28 - 0.67 และอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.24 - 0.51 ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ สูตร KR-20 (Kuder Richardson) เท่ากับ 0.63 (รายละเอียดภาคผนวก ซ)

ตอนที่ 2 Speaking Test นำผลมาวิเคราะห์หาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

3.2.8 ปรับปรุงแก้ไขและจัดทำแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ฉบับสมบูรณ์เพื่อเตรียมนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสรุปได้
ดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 ขั้นตอนสร้างแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ ใช้ประเมินความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.3.1 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ของ เบสท์ และ คาร์ห์น (Best & Kahn, 1986) และของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนด กรอบความคิด และสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจให้ครอบคลุมและตรงประเด็น ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านการวัดและประเมินผล โดยกำหนดค่าระดับของคำตอบ ในแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้

เกณฑ์ระดับคะแนนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

การแปลความหมายของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กำหนดเกณฑ์ ดังในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนนความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ	ความหมาย
2.50 – 3.00	ระดับความพึงพอใจมาก
1.50 – 2.49	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
1.00 – 1.49	ระดับความพึงพอใจน้อย

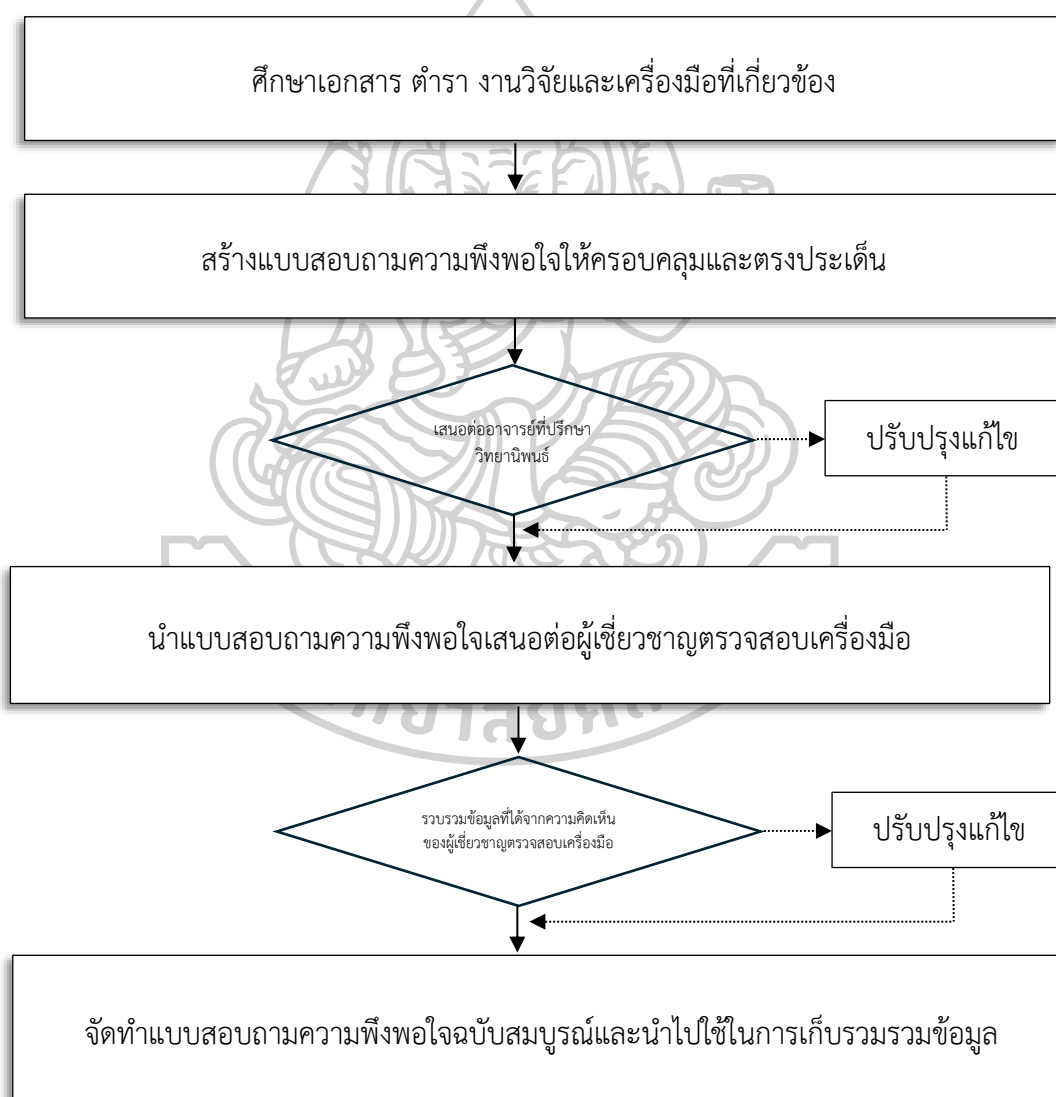
3.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) หลังจากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

เครื่องมือ มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยผลจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 0.40 - 1.00 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมีความคิดเห็นว่ามี ความสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้ (รายละเอียด ภาคผนวก ข หน้า 458)

3.3.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือและจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจแบบสมบูรณ์ เพื่อเตรียมนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ สรุปได้ดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ

จากขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D) ผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนการดำเนินการดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D) ผู้วิจัยนำเสนอขั้นตอนไว้ ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D)</p> <p>ขั้นที่ 1 เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารภในการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6</p>	<p>1. นำผลการสังเกตที่เกี่ยวกับการแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาารูปแบบ และข้อมูลที่ได้รับจากขั้นตอนที่ 1 มาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอน</p> <p>2. พัฒนารูปแบบการสอน</p> <p>3. นำร่างรูปแบบการสอนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์</p> <p>4. จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อวิพากษ์ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบการสอน</p>	<p>1. หลักการแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ และข้อมูลที่ได้รับจากขั้นตอนที่ 1</p> <p>2. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน</p> <p>3. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน (FGD)</p>	<p>1. แบบวิเคราะห์เอกสาร</p> <p>2. ประเด็นสนทนากลุ่ม</p> <p>3. แบบประเมินคุณภาพความสอดคล้องของเหมาะสมของรูปแบบการสอนฯ</p>	<p>1. ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของประเด็นสนทนากลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน โดยใช้การหาค่า IOC</p> <p>2. ตรวจสอบความสอดคล้อง เหมาะสมของแบบประเมินคุณภาพ ความสอดคล้องเหมาะสมของรูปแบบการสอนฯ โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน โดยใช้การหาค่า IOC</p>	<p>1. การสังเกตเนื้อหา</p> <p>2. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน</p> <p>ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของประเด็นสนทนาของกลุ่มโดยใช้การหาค่า IOC</p> <p>3. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน</p> <p>ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบการสอนฯ โดยสนทนากลุ่ม</p>	<p>1. ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา</p> <p>2. ใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC</p> <p>3. ใช้การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (M) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)</p>

ตารางที่ 28 ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D) (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
	<p>5. ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบ นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้ง เพื่อประเมินคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบโดยใช้แบบประเมินคุณภาพความสอดคล้องเหมาะสม</p> <p>6. นำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง</p> <p>7. ปรับปรุงแก้ไขเพื่อเตรียมนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง</p>			<p>3. ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหาของรูปแบบการสอบฯ โดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน</p> <p>4. ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบการสอบฯ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>)</p> <p>สอดคล้องเหมาะสมแบบ Rating Scale 5 ระดับ</p>	<p>4. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมโดยใช้แบบประเมินคุณภาพความสอดคล้องเหมาะสมของรูปแบบการสอบฯ</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยใช้แบบประเมินคุณภาพความสอดคล้องเหมาะสม</p>	

ตารางที่ 28 ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D) (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นที่ 2 เพื่อพัฒนา เครื่องมือ ประกอบการ ใช้รูปแบบ การสอน "ได้แก่ คู่มือการใช้ รูปแบบการ สอน" และ แผนการ จัดการ เรียนรู้</p>	<p>1. ศึกษาหลักสูตร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องและข้อมูลที่ได้ จากขั้นตอนที่ 1 มาเป็น แนวทางในการสร้างคู่มือ การใช้รูปแบบการสอน" และแผนการจัดการ เรียนรู้</p> <p>2. พัฒนาคู่มือการใช้ รูปแบบการสอน" และ แผนการ จัดการ เรียนรู้</p> <p>3. ออกแบบหน่วยและ แผนการจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม</p> <p>4. นำคู่มือการใช้รูปแบบ การสอน" และแผนการ จัดการเรียนรู้ออก ออกรายที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์</p> <p>5. ปรับปรุงแก้ไขและ นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อ ประเมินคุณภาพ ความ เหมาะสมของคู่มือการใช้</p>	<p>1. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ เกี่ยวข้องกับ การ พัฒนารูปแบบ และข้อมูลที่ได้รับ จากขั้นตอนที่ 1</p> <p>2. ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ เครื่องมือ จำนวน 5 คน</p> <p>3. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน</p>	<p>1.แบบวิเคราะห์เอกสาร</p> <p>2.แบบประเมินคุณภาพ ความสอดคล้อง เหมาะสมได้แก่</p> <p>2.1. คู่มือการใช้ รูปแบบการสอน เรียนรู้</p> <p>2.2. แผนการจัดการ เรียนรู้</p>	<p>1.ตรวจสอบความ สอดคล้องเหมาะสม ของแบบประเมิน คุณภาพความ สอดคล้องเหมาะสม ของคู่มือการใช้รูปแบบ การสอน" และ แผนการจัดการเรียนรู้อยู่ โดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน โดยใช้ การหาค่า IOC</p> <p>2. ตรวจสอบความ ถูกต้อง เหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน" และแผนการจัดการ เรียนรู้โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยใช้ แบบประเมินคุณภาพ</p>	<p>1. การสังเคราะห์ เนื้อหา</p> <p>2. ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน ตรวจสอบ ความสอดคล้อง เหมาะสมแบบ ประเมินคุณภาพ ตรวจสอบความ สอดคล้อง เหมาะสมของคู่มือ การใช้รูปแบบการ สอน"และแผนการ จัดการเรียนรู้อยู่ โดยใช้การหาค่า IOC</p> <p>3. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ตรวจสอบความ ถูกต้องเหมาะสม ของคู่มือการใช้ รูปแบบ</p>	<p>1. ใช้การวิเคราะห์ เนื้อหา</p> <p>2. ใช้การหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง IOC</p> <p>3. ใช้การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (M) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)</p>

ตารางที่ 28 ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D) (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
	รูปแบบการสอนฯ และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินคุณภาพ 6. ปรับปรุงแก้ไขคู่มือการ ใช้รูปแบบการสอนฯ และแผนการจัดการเรียนรู้ 7. นำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 8. ปรับปรุงแก้ไขเพื่อเตรียมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง			ความสอดคล้องเหมาะสม Scale 5 ระดับ	การสนทนาและแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินสอดคล้องเหมาะสมแบบ Rating Scale 5 ระดับ	

ตารางที่ 28 ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D) (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
ขั้นที่ 3 เพื่อพัฒนาเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนฯ	<ol style="list-style-type: none"> ศึกษาคำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนฯ สร้างเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนฯ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสม 	<ol style="list-style-type: none"> ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน 	<p>แบบประเมินความสอดคล้องเหมาะสมของเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพ</p> <p>ประสิทธิภาพของเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพ</p> <p>ผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพ</p> <p>1) แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารณ์ในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ</p> <p>2) แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ</p> <p>3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของแบบประเมินคุณภาพความสอดคล้องเหมาะสมของเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพของผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพ จำนวน 5 คน โดยใช้การทดสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน โดยใช้การหาค่า IOC ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนฯ โดยผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน โดยใช้การหาค่า IOC 	<ol style="list-style-type: none"> การสังเกตการเห็นหน้า ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพ การสังเกตการเห็นหน้า <p>Rating Scale 5 ระดับ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>)

ตารางที่ 28 ชิ้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D) (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ชิ้นที่ 4 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบเครื่องมือประกอบประสมและนำเสนอเครื่องมือประสมประสิทธิภาพของรูปแบบไปใช้</p>	<p>1. นำผลที่ได้รับจากการแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในชิ้นที่ 3 มาปรับปรุงแก้ไขหลังจากนั้นเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง What would you like to eat? เพื่อนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง</p> <p>2. ปรับปรุงแก้ไข</p> <p>3. นำเครื่องมือประกอบรูปแบบการนำเสนอไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง</p>	<p>นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองใหญ่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 18 คน</p>	<p>1. รูปแบบการนำเสนอ</p> <p>2. คู่มือการใช้รูปแบบการนำเสนอ</p> <p>3. แผนการจัดการการเรียนรู้</p> <p>4. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจและการพูดในภาษาอังกฤษ</p> <p>5. แบบวัดทักษะการฟังและการพูดในภาษาอังกฤษ</p>	<p>1. นำรูปแบบการนำเสนอและเครื่องมือประกอบรูปแบบการนำเสนอไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองใหญ่</p> <p>2. ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือประกอบรูปแบบการนำเสนอให้ดียิ่งขึ้น</p> <p>นำใช้กับกลุ่มตัวอย่าง</p>	<p>1. ผู้วิจัยดำเนินการปฐมวัย และชี้แจงรายละเอียด</p> <p>2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น มี 4 ชั้น</p> <p>ชั้นที่ 1 เตรียมปฏิบัติการงาน (Pre-Task)</p> <p>ชั้นที่ 2 นำเสนอเนื้อหา (Proffer content)</p> <p>ชั้นที่ 3 ปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ (Practice)</p> <p>ชั้นที่ 4 นำเสนอและสื่อสาร (Present and communicate)</p>	<p>1. ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา</p> <p>2. ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)</p>

ตารางที่ 28 ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D) (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
					3. ทดสอบหลังเรียนโดยใช้เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ 4. ประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ	

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้

การใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ แหล่งข้อมูล ตัวแปรที่ศึกษา วิธีดำเนินการ เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 3 ดังนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย

1. ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
2. ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat ? เรื่อง How to cook food ? และเรื่อง My holiday

3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ

วิธีดำเนินการ

ในการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ

- 1) การเตรียมการก่อนการนำรูปแบบการสอนฯ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
- 2) การดำเนินการนำรูปแบบการสอนฯ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และ
- 3) การประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนฯ

ซึ่งประกอบด้วย 1) แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ มีรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการก่อนการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้

1. การชี้แจงข้อปฏิบัติในการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้
 - 1.1 ชี้แจงให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
 - 1.2 ชี้แจงลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของนักเรียน และบทบาทของครูผู้สอน
 - 1.3 แนะนำนักเรียนในการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ ซึ่งจะส่งเสริมการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น แนะนำการใช้สื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
 - 1.4 ชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินผล เพื่อให้นักเรียนทราบถึงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
 - 1.5 ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้คำแนะนำแก่นักเรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน กิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มีความหลากหลาย สนุกสนาน จูงใจนักเรียนและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

ขั้นที่ 2 การดำเนินการนำรูปแบบการสอนฯ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

หลังจากการเตรียมการก่อนการนำรูปแบบการสอนฯ ไปใช้ โดยการชี้แจงและแนะนำข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยนำรูปแบบการสอนฯ คู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้สอนจริง โดยมีการศึกษาตามรายละเอียดดังนี้

1. **วัตถุประสงค์การทดลอง** คือ เพื่อนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเด็นต่อไปนี้

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

2.2 เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. แบบแผนการทดลอง

ในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการกำหนดแบบแผนการทดลองตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

2.1 แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

X หมายถึง รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Posttest)

2.2 แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

แบบแผนการทดลองแบบ Time Series Design (Campbell and Stanley, 1963) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

X	O ₁	X	O ₂	X	O ₃
---	----------------	---	----------------	---	----------------

X หมายถึง การทดลองใช้รูปแบบการสอน

O₁, O₂, O₃ หมายถึง การประเมินระหว่างการใช้รูปแบบการสอน

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ

การสอนฯ

แบบแผนการทดลองแบบ One – Shot Case Study (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ทดลอง	สอบหลัง
X	T ₂

X หมายถึง รูปแบบการสอน

T₂ หมายถึง การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ

3. การรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สอน ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยผู้วิจัยชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล บทบาทของนักเรียน และบทบาทของครูผู้สอน ตามรายละเอียดในคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้วิจัยนำรูปแบบการสอนฯ ไปใช้ ดำเนินการดังนี้

3.2.1 ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียน เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

3.2.2 ก่อนการใช้รูปแบบการสอนฯ ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนเป็นเวลา 1 ชั่วโมง

3.2.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What would you like to cook? ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 4 ชั่วโมง

3.2.4 ดำเนินการประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 1 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง โดยดำเนินการดังต่อไปนี้ 1) ให้คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกทางการพูดภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ และด้านความคล่องแคล่ว 2) ผู้ให้คะแนน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อีก 1 คน ซึ่งครูผู้สอนอีกท่านหนึ่งจะได้รับคำชี้แจงเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนและเพื่อความเข้าใจในการประเมินที่ตรงกัน 3) หากค่าคะแนนเฉลี่ยจากผู้ให้คะแนนทั้ง 2 คน

3.2.5 ดำเนินการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง How to cook food? ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 4 ชั่วโมง

3.2.6 ดำเนินประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 2 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง โดยดำเนินการดังข้อ 3.2.4

3.2.7 ดำเนินการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง My holiday ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 4 ชั่วโมง

3.2.8 ดำเนินประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 3 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง โดยดำเนินการดังข้อ 3.2.4

3.2.9 หลังการใช้รูปแบบการสอนฯ ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนเป็นเวลา 1 ชั่วโมง และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ

3.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)

ผู้สอนเตรียมความพร้อม กระตุ้น เสริมแรง มอบหมายภาระงาน แจ้างวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิมและเสริมสร้างความรู้ใหม่เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวน สร้างความมั่นใจในการฟังและการพูด ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2) Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)

ผู้เรียนแสวงหาความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี สำนวน บทสนทนา เนื้อหา หรือ

รูปแบบประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังเป็นคู่ หรือกลุ่ม และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ฟัง

3) Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายเป็นคู่หรือกลุ่ม ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด โดยใช้คำ วลี และโครงสร้างประโยคในการสนทนาอย่างมั่นใจ

4) Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร)

ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงที่แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมาย ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

ตารางที่ 29 การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนฯ

ครั้งที่	หน่วย การ เรียนรู้	สาระสำคัญ	การดำเนินการใช้ แผนการสอน	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
1.	ปฐมนิเทศ			1
2.	ทดสอบก่อนเรียน			1
3.	Food & Travel	การฟัง คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างที่เกี่ยวกับความต้องการ อาหารและเครื่องดื่ม และพูดสนทนา แสดงความต้องการอาหารและ	ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระ งาน (Pre-Task)	1
4.			ขั้นเสนอเนื้อหา (Proffer content)	1

ตารางที่ 29 การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนฯ (ต่อ)

ครั้งที่	หน่วย การ เรียนรู้	สาระสำคัญ	การดำเนินการใช้ แผนการสอน	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
5.		เครื่องดื่ม โดยใช้ความรู้และทักษะทางภาษาในการสื่อสาร ข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม	ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ (Practice)	1
6.		ที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ	ขั้นนำเสนอและสื่อสาร (Present and communicate)	1
7.		ประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 1		1
8.	Food & Travel	การฟัง คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างที่เกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำอาหาร และพูดบอกขั้นตอนและวิธีการทำอาหาร โดยใช้ความรู้และทักษะทางภาษาในการสื่อสารข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำอาหารที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ	ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task)	1
9.			ขั้นเสนอเนื้อหา (Proffer content)	1
10.			ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ (Practice)	1
11.			ขั้นนำเสนอและสื่อสาร (Present and communicate)	1
12.			ประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 2	
13.	Food & Travel	การฟัง คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยค และพูดเกี่ยวกับกิจกรรม อาหารและสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดยใช้ความรู้และทักษะทางภาษาในการสื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรม อาหารและสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยให้	ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task)	1
14.			ขั้นเสนอเนื้อหา (Proffer content)	1
15.			ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ (Practice)	1
16.			ขั้นนำเสนอและสื่อสาร (Present and communicate)	1
17.		ประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 3		1
18.		ทดสอบหลังเรียน		1

ขั้นที่ 3 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ ดังรายละเอียดตามวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

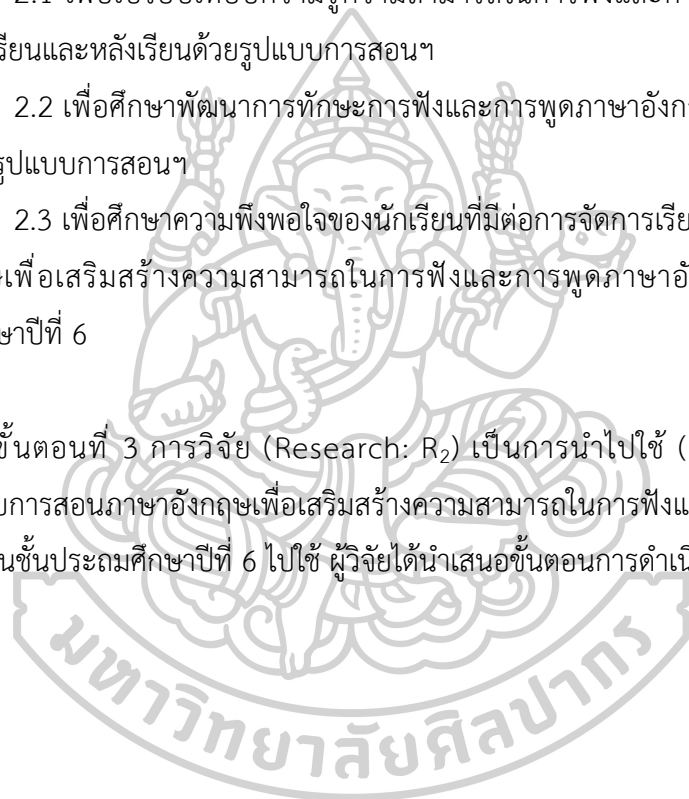
2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเด็นต่อไปนี้

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

2.2 เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ ผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนการดำเนินการดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>เพื่อนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปทดลองใช้</p> <p>ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I)</p>	<p>1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหัทธิทยาลัย ศิลปากร ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ</p>	<p>นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านทับปรือ จำนวน 36 คน</p>	<p>1. รูปแบบการสอน 2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอน 3. แผนการจัดการเรียนรู้ 4. แบบทดสอบวัดความรู้ 5. แบบบันทึก</p>	-	<p>1. ผู้วิจัย ดำเนินการทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน 2. ผู้วิจัย ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่</p>	

ตารางที่ 30 ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบ คุณภาพ เครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล
	ใช้รูปแบบการ สอนฯ หลักการ เหตุผลและ ประโยชน์ให้กับ ผู้เรียนทราบและ ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับ กระบวนการ เรียนการสอน วิธีการเรียน การจัด ประเมินผลและ กิจกรรมที่ต้อง ปฏิบัติ เพื่อ ให้ผลการใช้		การฟังและการ พูดภาษาอังกฤษ 6.แบบสอบถาม ความพึงพอใจที่ มีต่อการจัดการ เรียนรู้ด้วย รูปแบบ การสอนฯ		พัฒนาขั้นมี 4 ชั้น ชั้นที่ 1 เตรียม ปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) ชั้นที่ 2 นำเสนอ เนื้อหา (Proffer content) ชั้นที่ 3 ปฏิบัติ กิจกรรมตาม สถานการณ์ (Practice) ชั้นที่ 4 นำเสนอ และสื่อสาร	

ตารางที่ 30 ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
 ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบ คุณภาพ เครื่องมือ	การเก็บข้อมูล (Present and communicate)	การวิเคราะห์ ข้อมูล
	รูปแบบการ สอนฯเกิด ประโยชน์สูงสุด แก่ผู้เรียน 3. ทดสอบ ก่อนเรียน 4. ดำเนินการ ทดลองด้วย รูปแบบ การสอนฯ 5. ทดสอบ ระหว่างเรียนรู้ 6. ทดสอบหลัง เรียน					

ตารางที่ 30 ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
 ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบ คุณภาพ เครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล
					ระหว่างการใช้ รูปแบบการสอนฯ 1. ผู้วิจัย ดำเนินการประเมิน ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษโดย ใช้แบบทดสอบวัด ทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษ	

ตารางที่ 30 ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
 ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบ คุณภาพ เครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล
					หลังการใช้รูปแบบ การสอนฯ ดำเนินการดังนี้ 1. ผู้วิจัยดำเนินการ ทดสอบวัดความรู้ ความสามารถใน การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษหลัง เรียน โดยใช้ แบบทดสอบวัด ความรู้ ความสามารถใน การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ 2. ผู้วิจัยดำเนินการ ประเมินความ พึงพอใจที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้ด้วย รูปแบบการสอนฯ โดยใช้แบบสอบถาม ความพึงพอใจ	

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) เป็นการประเมินผล ปรับปรุงแก้ไข และขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ คือ

1.1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

1.2 เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. เพื่อขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ คือ

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ กับเกณฑ์ร้อยละ 70

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แหล่งข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการหาประสิทธิผล ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 36 คน

2. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการขยายผล ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดห้วยไต้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินสิทธิผลของรูปแบบการสอนฯ ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ

2. เครื่องมือใช้ในการประเมินสิทธิผลของรูปแบบการสอนฯ กลุ่มขยายผล ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ

วิธีดำเนินการ

1. วิธีดำเนินการหาประสิทธิผล

หลังการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนฯ ตรวจสอบปรับปรุงแก้ไข

1.1 ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการประเมินประสิทธิผลต่อไปนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

2) วิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

3) วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ

1.2 ตรวจสอบ ปรับปรุง/แก้ไข รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยนำผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาพิจารณาความเหมาะสมตามองค์ประกอบต่าง ๆ โดยเฉพาะองค์ประกอบด้านกระบวนการของรูปแบบการสอนฯ จากการนำไปจัดการเรียนการสอนในชั้นตอนที่ 3 ของการวิจัย แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อพิจารณาและนำมาปรับปรุงแก้ไขจัดทำเป็นรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. วิธีดำเนินการขยายผล

การขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาตามลำดับขั้นของการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ไปใช้ในสภาพจริง ส่วนการประเมินผลการจัดการเรียนสอน มีเปรียบเทียบความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์ แหล่งข้อมูล วิธีดำเนินการ เครื่องมือ และการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ ดังนี้

ในการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ 1) การเตรียมการก่อนการขยายผลรูปแบบการสอนฯ 2) การดำเนินการขยายผลรูปแบบการสอนฯ และ 3) การประเมินประสิทธิผลการขยายผลรูปแบบการสอนฯ ซึ่งประกอบด้วย 1) แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ มีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการก่อนการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้

ผู้วิจัยเตรียมการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนฯ โดยการเตรียมกลุ่มขยายผล ดังนี้

1) การกำหนดและเลือกกลุ่มขยายผล ผู้วิจัยกำหนดให้กลุ่มขยายผล คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดห้วยไต้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 9 คน

2) พิจารณารายวิชาและเนื้อหาสาระที่จะนำไปใช้ในการขยายผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาเพื่อกำหนดเนื้อหาที่จะนำไปใช้ในการขยายผลให้เหมาะสม ซึ่งได้กำหนดเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง What would you like to eat?

3) จัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนฯ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มขยายผลมีเกณฑ์ในการพิจารณาการจัดชั้นเรียนให้กับนักเรียนโดยเน้นการจัดแบบคละความสามารถ (สูง ปานกลาง ต่ำ) และคละเพศ

4) การชี้แจงข้อปฏิบัติในการเรียนการสอนกับนักเรียน วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของนักเรียน บทบาทของครูผู้สอน เกณฑ์การวัดและประเมินผลและการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ ซึ่งจะส่งเสริมการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น แนะนำการใช้สื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

2.2 ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการขยายผลรูปแบบการสอนฯ

หลังจากการเตรียมการก่อนการขยายผลรูปแบบการสอนฯ โดยการชี้แจงและแนะนำข้อมูลกับกลุ่มขยายผลแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยใช้เวลาในการขยายผลทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ปฐมนิเทศ 1 ชั่วโมง จัดการเรียนการสอน 4 ชั่วโมง ทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง ทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง และประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ 1 ชั่วโมง

2.2.1 แบบแผนการทดลอง

ในการขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการกำหนดแบบแผนการทดลองตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1) แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

X หมายถึง รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Posttest)

2) แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

แบบแผนการทดลองแบบ One – Shot Case Study (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ทดลอง	สอบหลัง
X	T ₂

X หมายถึง รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Posttest)

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ

แบบแผนการทดลองแบบ One – Shot Case Study (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ

ทดลอง	สอบหลัง
X	T ₂

X หมายถึง รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

T₂ หมายถึง การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ

2.2.2 การรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มขยายผล มีรายละเอียดดังนี้

1) ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สอนกับกลุ่มขยายผลซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดห้วยไต้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 9 คน โดยใช้เนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง What would you like to eat?

2) ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มขยายผล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยผู้วิจัยชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล บทบาทของนักเรียน และบทบาทของครูผู้สอนตามรายละเอียดในคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ โดยผู้วิจัยนำรูปแบบการสอนฯ ไปขยายผลการใช้รูปแบบการสอน ดำเนินการดังนี้

- 2.1) ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียน เป็นเวลา 1 ชั่วโมง
- 2.2) ก่อนการใช้รูปแบบการสอนฯ ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนเป็นเวลา 1 ชั่วโมง
- 2.3) ดำเนินการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What would you like to cook? ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 4 ชั่วโมง
- 2.4) หลังการใช้รูปแบบการสอนฯ ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนเป็นเวลา 1 ชั่วโมง
- 2.5) ประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ
- 3) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการฟังและการพูด ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้น มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)

ผู้สอนเตรียมความพร้อม กระตุ้น เสริมแรง มอบหมายภาระงาน แจกวัสดุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิมและเสริมสร้างความรู้ใหม่เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวน สร้างความมั่นใจในการฟังและการพูด ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2) Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)

ผู้เรียนแสวงหาความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี สำนวน บทสนทนา เนื้อหา หรือรูปแบบประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังเป็นคู่ หรือกลุ่ม และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ฟัง

3) Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงานที่ได้รับ มอบหมายเป็นคู่หรือกลุ่ม ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด โดยใช้คำ วลี และโครงสร้างประโยคในการสนทนาอย่างมั่นใจ

4) Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร)

ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงที่แต่ละกลุ่ม ได้รับมอบหมาย ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยผู้สอนเป็น

เพียงผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

2.3 ชั้นที่ 3 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ ดังรายละเอียดตามวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

- 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ
- 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ กับเกณฑ์ร้อยละ 70
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยการหา t-test dependent
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยการหา t-test dependent
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ โดยการหาค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

จากขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) เป็นการประเมิน ปรับปรุงแก้ไข และขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนการดำเนินการดังตารางที่ 31

ตารางที่ 31 ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) ปรับปรุงแก้ไข และขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) เป็นการปรับปรุงแก้ไข และขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6</p>	<p>ผู้วิจัยเก็บรวบรวม ข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยในชั้นตอนที่ 3 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของแบบประสิทธิผลรูปแบบการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6</p>	<p>ข้อมูลที่ได้จากการ ดำเนินการวิจัยในชั้นตอนที่ 3</p>	<p>1) แบบทดสอบวัดความรู้ ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการ</p>	-	<p>นำข้อมูลที่รับจาก การวิจัยในชั้นตอนที่ 3 มาวิเคราะห์เพื่อ ประเมิน ประสิทธิภาพ ของรูปแบบการสอน ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ</p>	<p>ผู้วิจัยเก็บรวบรวม ข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยในชั้นตอนที่ 3 เพื่อประเมิน ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเด็นนี้</p>

ตารางที่ 31 ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) ปรับปรุงแก้ไข และขยายผลรูปแบบการสอน
ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล
ประเมินศึกษา ปีที่ 6	และการพูด 2. ทักษะการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษ 3. ความพึงพอใจที่มี ต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบการสอนฯ		เรียนรู้ด้วยรูปแบบ การสอนฯ			1. ความรู้ ความสามารถ ในการฟังและ การพูด 2. ทักษะการฟัง และการพูด ภาษาอังกฤษ 3. ความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้ด้วย รูปแบบการสอนฯ

ตารางที่ 31 ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) ปรับปรุงแก้ไข และขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นที่ 2</p> <p>ปรับปรุง/แก้ไขรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6</p>	<p>นำผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาพิจารณาความเหมาะสมตามองค์ประกอบต่าง ๆ และจัดทำฉบับสมบูรณ์</p>	<p>ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการวิจัยในชั้นตอนที่ 3</p>			-	

ตารางที่ 31 ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) ปรับปรุงแก้ไข และขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>การขยายผล</p> <p>การใช้รูปแบบการสอน</p> <p>การสอนฯ</p> <p>เพื่อขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6</p>	<p>นำรูปแบบการสอนฯ ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้สอนให้แก่นักเรียนกลุ่มขยายผล โดยใช้เวลาในการขยายผลทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง โดยมีปฐมบท 1 ชั่วโมง จัดการเรียนการสอน 4 ชั่วโมง ทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง ศึกษาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ 1 ชั่วโมง ใช้แบบแผนการทดลอง</p> <p>1. One Group Pretest Posttest</p>	<p>นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหัวไต้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 9 คน</p>	<p>1. รูปแบบการสอนฯ</p> <p>2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ</p> <p>3. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>4. แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ</p> <p>5. แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ</p> <p>6. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ</p>	-	<p>1. ผู้วิจัย</p> <p>ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนกรจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนฯ</p> <p>2. ทดสอบความรู้ความสามารถในการฟังและการพูด</p> <p>3. ประเมินทักษะการฟังและการพูด</p> <p>4. ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย</p>	<p>1. การวิเคราะห์เนื้อหา</p> <p>2. วิเคราะห์ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (M) , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) , t-test dependent</p>

ตารางที่ 31 ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) ปรับปรุงแก้ไข และขยายผลรูปแบบการสอน
ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล
	Design เปรียบเทียบ ความสามารถใน การฟังและการพูด 2. One Shot Case Study เปรียบเทียบทักษะ การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษหลัง เรียนด้วยรูปแบบ การสอนฯ กับ เกณฑ์ ร้อยละ 70				รูปแบบ การสอนฯ	
	3. One Shot Case Study ศึกษาความพึง พอใจที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้ด้วย รูปแบบการสอนฯ					

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2.1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ 2.2) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ 2.3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) เพื่อขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้แบบแผนแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ที่มีลักษณะเป็นแบบแผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (The Embedded Design) ด้วยการศึกษาวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) เสริมด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 3 ผลการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ผลการศึกษาวเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการศึกษาวเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีรายละเอียดดังนี้ 1.1) ผลการวิเคราะห์ หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน รูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านทับปริก และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 1.2) ผลความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 1.3) ผลการสอบถามความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1 ผลการวิเคราะห์เอกสาร มีข้อค้นพบดังนี้

1.1.1 ผลการวิเคราะห์การพัฒนารูปแบบการสอน องค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กระบวนการพัฒนานวัตกรรมโดยใช้ระเบียบการวิจัยแบบการผสมผสานวิธีการวิจัย (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D & D) ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นการนำไปใช้จริง (Implementation : I) ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation : E) และการขยายผล (Dissemination)

1.1.2 ผลการวิเคราะห์แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน สรุปได้ว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสร้างจุดมุ่งหมาย (Aim) ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนเรียนมาแล้วเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความสุขมีความกระตือรือร้น 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) นำเสนอเนื้อหาใหม่ คำศัพท์ใหม่ กิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อให้

ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจรูปแบบภาษาที่ใช้จริง เช่น การออกเสียง คำศัพท์ ความหมาย และโครงสร้าง ไวยากรณ์ต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่และความรู้เดิมของผู้เรียน มีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน โดยการตั้งคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นผู้เรียนพูด 3) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการฝึกใช้ภาษาโดยการสร้างสถานการณ์ ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก เน้นให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษาที่ความถูกต้องเป็นหลัก เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล โดยมีผู้สอนคอยแนะนำและเฝ้าสังเกตการปฏิบัติของผู้เรียน 4) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Using language for communication) ผู้เรียนได้จำลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง สร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ฝึกในรูปของการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น

1.1.3 ผลการวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based learning: TBL) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based learning : TBL) เพื่อนำมาในการพัฒนารูปแบบการสอน สรุปได้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานได้ ดังนี้ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่เตรียมตัวและแนะนำผู้เรียนก่อนจะปฏิบัติงานซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน โดยกิจกรรมในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะเตรียมคำถาม รูปภาพ เทปเสียง วิดีโอ คำศัพท์ วลี สำนวน เป็นการให้ข้อมูลนำเข้า (Input) ที่เป็นประโยชน์ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ทั้งนี้ ผู้สอนควรมีการเตรียมรูปแบบการปฏิบัติภาระงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการปฏิบัติภาระงานจริง 2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task cycle) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน โดยผู้เรียนมุ่งเน้นการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการความสะดวก และคอยสนับสนุนความพยายามในการติดต่อสื่อสารของผู้เรียนที่มีการทำงานคู่ (Pair work) หรือกลุ่มย่อย (Small group) โดยมีรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์

1.1.4 ผลการวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based learning: ABL) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based learning : ABL) เพื่อนำมาในการพัฒนารูปแบบการสอน สรุปได้ว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Encourage) ชี้แจงวัตถุประสงค์และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น โดยใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ 2) ขั้นให้ความรู้ใหม่ (Educate in new knowledge) ให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่ผู้เรียน สอนบทสนทนาหรือรูปแบบประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาบทเรียน 3) ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Engage in activities) ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเพื่อศึกษา

บทเรียนสถานการณ์ที่ครูได้กำหนด สร้างความเข้าใจร่วมกัน และลงมือปฏิบัติ ผู้เรียนสามารถสื่อสารตอบโต้ได้อย่างคล่องแคล่ว ทำให้เกิดองค์ความรู้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน 4) ชั้นแลกเปลี่ยนและสะท้อนผลการเรียนรู้ (Exchange and reflect) ผู้เรียนนำเสนอการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมาย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง มีการนำเสนอผลงาน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน 5) ชั้นประเมินผล (Evaluate) ผู้เรียนร่วมประเมินและอภิปรายผลงานของตนเองและของเพื่อนพร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงผลงานให้ดียิ่งขึ้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียนสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

1.1.5 ผลการวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning: SBL) ได้สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning : SBL) เพื่อนำมาในการพัฒนารูปแบบการสอน สรุปได้ว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้นเตรียมการ กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดสถานการณ์เตรียมอุปกรณ์สำหรับผู้เรียนรวมถึงกำหนดกฎเกณฑ์และกติกาให้พร้อม 2) ชั้นแสดงตามสถานการณ์ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม นำเสนอสถานการณ์ให้กับผู้เรียน โดยผู้สอนจะต้องให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนให้เข้าใจถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ได้มากที่สุด 3) ชั้นสรุปและอภิปราย ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากสถานการณ์นั้น ๆ

1.1.6 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะสื่อสารภาษาอังกฤษ การสังเคราะห์สมรรถนะสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แบ่งองค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ออกเป็น 2 ด้าน โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้ ทักษะความสามารถ

ความรู้ ความเข้าใจทางภาษา เป็นความรู้พื้นฐานและสาระสำคัญของการสร้างทักษะและความสามารถ ได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ วลี สำนวน ประโยค 1) ด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา หมายถึง ความรู้ความสามารถทางด้านคำศัพท์ โครงสร้าง เสียง และการใช้รูปแบบของคำได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารได้เหมาะสมตามบริบท 2) ด้านความเข้าใจในระดับข้อความ หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายโดยฟังและตีความวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของประโยคต่าง ๆ โดยสามารถเชื่อมโยงความหมายและโครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อพูดสิ่งต่าง ๆ ได้ต่อเนื่องมีความหมายสัมพันธ์กัน เช่น การเรียงลำดับของการเล่าเรื่องด้วยความคล่องแคล่วและถูกต้อง 3) ด้านการสื่อสารทางสังคม หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย เป็นการเชื่อมโยงโครงสร้างทางภาษาในการฟังและพูดสนทนาตามรูปแบบและสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้คำ วลีและโครงสร้างประโยคในการสนทนา คำนึงถึงบทบาททางสังคมของตนเองและผู้ร่วมสนทนาตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง

ทักษะ ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง โดยนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของสังคม เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด

ทักษะการฟัง ความสามารถในการเข้าใจและแยกแยะสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูดพร้อมกับจับประเด็นสิ่งที่ได้ยินมาจัดเรียงลำดับนั้น ๆ ตลอดจนการขึ้นลงของเสียงเพื่อให้เกิดความหมายขึ้น องค์ประกอบของทักษะการฟัง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก

- 1) ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ ในเรื่องเสียง คำ ไวยากรณ์ ความสามารถในการรับรู้เสียง จดจำคำที่ฟัง ความรู้เรื่องลักษณะเฉพาะของภาษา
- 2) ความรู้ในเรื่องบริบทของภาษา เช่น สถานการณ์ในการพูด การเข้าใจตัวชี้แนะและบริบทของสถานการณ์ที่ปรากฏอยู่ในสาร
- 3) ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์และตีความ สิ่งที่ได้ยินได้ฟัง จำแนกเสียงที่ฟัง และคิดวิเคราะห์พิจารณาสิ่งที่ฟังได้
- 4) ความรู้ความเข้าใจเดิมเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้ฟัง สังเคราะห์และนำความรู้เดิมมาประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังอย่างถูกต้อง การที่ผู้ฟังมีความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ จะทำให้ผู้ฟังมีข้อมูลต่าง ๆ ไปประกอบในการฟังและสามารถตีความออกมาได้ถูกต้องตรงตามความคาดหวัง การฟังของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปในระดับความสามารถในการฟัง การฟังแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) ระดับการฟังคำศัพท์ ผู้เรียนจำแนกเสียงโดยวิธีการฟังเสียงเน้นหนัก (stress) ในคำและประโยค 2) ระดับการตีความ วิเคราะห์ความหมายฟัง ฟังข้อความหรือประโยคแล้วสามารถตีความข้อความหรือประโยคฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง ฟังประโยคหรือคำถามแล้วตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยินโดยการเลือกคำหรือรูปภาพ หรือตอบสนองด้วยคำตอบแบบสั้น ๆ

ทักษะการพูด กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ของผู้พูด โดยใช้ถ้อยคำน้ำเสียง ลีลาท่าทางโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดและสื่อสารข้อมูลจากผู้พูดสู่ผู้ฟัง องค์ประกอบของการพูด ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านการออกเสียง ผู้เรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะ สระ การเน้นหนักในคำ ประโยค และคำควบกล้ำต่าง ๆ ให้ถูกต้องพูดแล้วเข้าใจ 2) ด้านไวยากรณ์ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน 3) ด้านคำศัพท์ ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์ได้หลากหลายเหมาะสมทุกสถานการณ์ และ 4) ด้านความคล่องแคล่ว ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว ความราบรื่นและความต่อเนื่องตลอดจนความเป็นธรรมชาติในการพูด

1.1.7 ผลการวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้สำหรับฟังภาษาอังกฤษ การสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้สำหรับฟังภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาในการพัฒนารูปแบบการสอน มี 3 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) ขั้นตอนการฟัง (Pre-listening) กระตุ้น เตรียมความพร้อม และสร้างความมั่นใจในการฟัง ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้าง เสียง และการใช้รูปแบบของคำได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนการ

สะกดและการออกเสียงผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย 2) ขั้นฟัง (Listening) ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเป็นเดี่ยว คู่ หรือกลุ่ม เพื่อสร้างความเข้าใจระดับคำ ข้อความ และประโยค โดยผู้สอนเปิดคำ ข้อความ ประโยค และบทสนทนาการสื่อสารให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการฟัง 2 ครั้ง เว้นระยะครั้ง 15 วินาที ระหว่างฟังผู้เรียนจดบันทึก (taking note) ผู้เรียนลงทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฝึกฝนทักษะการฟัง ตามภาระงานที่ผู้สอนมอบหมาย และ 3) ขั้นหลังการฟัง (Post- listening stage) ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย นำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาทำกิจกรรมต่อเนื่อง ผสมผสานกับความรู้ความคิดเห็นของตนเพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การเขียนตามคำบอก การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปราย การแก้ปัญหา หรืออาจจะเป็นกิจกรรมการถ่ายโอน โดยองค์ประกอบของการฟัง ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ ในเรื่องเสียง คำ ไวยากรณ์ ความสามารถในการรับรู้เสียง จดจำคำที่ฟัง ความรู้เรื่องลักษณะเฉพาะของภาษา 2) ความรู้ในเรื่องบริบทของภาษา เช่น สถานการณ์ในการพูดการเข้าใจตัวชี้แนะและบริบทของสถานการณ์ที่ปรากฏอยู่ในสาร 3) ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์และตีความ สิ่งที่ได้ยินได้ฟัง จำแนกเสียงที่ฟัง และคิดวิเคราะห์พิจารณาสิ่งที่ฟังได้ 4) ความรู้ความเข้าใจเดิมเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้ฟัง สังเคราะห์และนำความรู้เดิมมาประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังอย่างถูกต้อง การที่ผู้ฟังมีความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ จะทำให้ผู้ฟังมีข้อมูลต่าง ๆ ไปประกอบในการฟัง และสามารถตีความออกมาได้ถูกต้องตรงตามความคาดหมาย ทั้งนี้การฟังของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปในระดับความสามารถในการฟัง สำหรับความสามารถในการฟัง แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) ระดับการฟังคำศัพท์ ผู้เรียนจำแนกเสียงโดยวัดการฟังเสียงเน้นหนัก (stress) ในคำและประโยค 2) ระดับการตีความ วิเคราะห์ความหมาย ฟังข้อความหรือประโยคแล้วสามารถตีความข้อความหรือประโยคฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง ฟังประโยคหรือคำถามแล้วตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยินโดยการเลือกคำหรือรูปภาพ หรือตอบสนองด้วยคำตอบแบบสั้น ๆ นอกจากนี้จากการสังเคราะห์การวัดและการประเมินทักษะการฟัง

1.1.8 ผลการวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้สำหรับการพูดภาษาอังกฤษ การสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้สำหรับพูดภาษาอังกฤษ มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ได้แก่ 1) ขั้นเสนอวัตถุประสงค์ (Propose objective) กระตุ้น เตรียมความพร้อม และสร้างความมั่นใจในการพูดสนทนา ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวนที่จำเป็นที่ใช้ในการสื่อสาร ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย 2) ขั้นเสนอเนื้อหา (Propose Content) ผู้เรียนเข้าใจในระดับข้อความ ใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายเพื่อแสดงจุดมุ่งหมายทางสังคมของผู้พูด พูดสนทนาตามรูปแบบและสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้คำ วลีและโครงสร้างประโยคในการสนทนา ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริง เช่น การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ การปฏิบัติตามคำสั่ง ทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาและนำไปใช้พูดตามต้องการ และ 3) ขั้นนำเสนอ (Present) ผู้เรียนฝึกฝน

สนทนาสื่อสาร คำนึงถึงบทบาททางสังคมของตนเองและผู้ร่วมสนทนาตามบริบทของสังคม ผ่านกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความคล่องแคล่ว ถูกต้องและเหมาะสม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษให้คะแนน (Rubric) ที่มุ่งประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ และ 4) ด้านความคล่องแคล่ว แบ่งเกณฑ์การประเมินผลให้คะแนนเป็น 4 ระดับ ต่ำสุดคือ ระดับ 1 และสูงสุดคือระดับ 4

1.1.9 ผลการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง และกระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย เป็นต้น ส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายของสูตร เกิดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนคำนึงถึงการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญพร้อมทั้งคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและเน้นคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ ใช้สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายภูมิปัญญาท้องถิ่น ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศ เครื่องมือการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ สถานศึกษาต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้และนำผลที่ได้ใช้เป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้เกิดคุณภาพสูงสุดต่อผู้เรียน

1.1.10 ผลการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านทับปรึกเกี่ยวกับสาระและมาตรฐานวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารมาตรฐาน ต 1.1 มาตรฐาน ต 1.2 สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.1 และสาระที่ 4 ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต 4.1 พบว่า การเรียนรู้ภาษาอังกษนั้นผู้เรียนจะต้องเข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและสามารถใช้ภาษาสื่อสารระหว่างบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคม

1.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สรุปได้ดังนี้

1) ด้านลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษควรเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ สร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเอง ผู้เรียนฝึกการฟังและการพูดผ่านการทำกิจกรรมที่หลากหลาย ได้รับความสนใจให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกกับการเรียนรู้ โดยที่ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก เช่น เพลง นิทาน การ์ตูน บทสนทนาสั้นๆ ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยในการฟังและพูดสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและเกิดทัศนคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกฟังและพูดตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและสามารถนำไปฝึกใช้ได้จริง...”
(ผู้อำนวยการ)

“...ควรเป็นบทสนทนาสั้นๆ เพลงง่ายๆ นิทาน การ์ตูน เพื่อได้รับความสนใจให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกกับการเรียนรู้ และเกิดทัศนคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ...”
(รองผู้อำนวยการ)

“...ควรเน้นแบบ Active Learning คือ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเอง โดยที่ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้มากขึ้น...”

“...กิจกรรมที่จะนำมาช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกมทางภาษา การฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ...”
(หัวหน้าฝ่ายวิชาการ)

“ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเอง โดยที่ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้มากขึ้น”
(ศึกษานิเทศก์)

“..ควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อสนองความต้องการที่แตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน..”
(ศึกษานิเทศก์)

“..ผู้เรียนมีส่วนร่วม มีปฏิสัมพันธ์ practice made perfect เน้น ย้ำ ซ้ำ ทวน ลงมือปฏิบัติจริงให้ผู้เรียนฝึกการพูดและฟังผ่านการทำกิจกรรมที่น่าสนุก..”
(ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรม)

2) ด้านเนื้อหา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า เนื้อหาที่ควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ควรเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจและเหมาะสมกับระดับทักษะทางภาษาของผู้เรียน เนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัว สถานการณ์จริงที่ผู้เรียนสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...เรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนในวัยนี้ เพื่อสร้างเจตคติที่ดีในการเรียน...”
(ผู้อำนวยการ)

“...สถานการณ์จริงที่ผู้เรียนสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน...”
(รองผู้อำนวยการ)

“...เนื้อหาที่สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความสนใจและระดับความรู้ ทักษะทางภาษาของผู้เรียนเพื่อให้สามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม...”
(ศึกษานิเทศก์)

“...คำนึงถึงความสนใจของผู้เรียนเมื่อเลือกเนื้อหา เช่น ใช้เรื่องราว หรือประเด็นที่น่าสนใจและน่าติดตาม เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้...”
(ศึกษานิเทศก์)

“...ใช้เนื้อหาที่สัมพันธ์ถึงประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เช่น การเรียนรู้คำศัพท์และประโยคที่ใช้ในการขอขบกิจกรรมต่าง ๆ เช่นการซื้อขาย การเดินทาง ...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ)

“...ใช้เนื้อหาที่เข้ากับระดับความรู้และทักษะทางภาษาของผู้เรียน เพื่อให้สามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ)

“...ควรเป็นเนื้อหาในชีวิตประจำวัน สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและใกล้ตัวออกไป ...”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ)

3) ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า สื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่นำมาใช้ควรเป็นสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียน บริเวณโรงเรียนและชุมชน เช่น รูปภาพ โทรทัศน์ วีดีโอ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต การสัมภาษณ์ สถานที่จริง แหล่งท่องเที่ยว ดังคำกล่าวที่ว่า

“...มีสีสัน มีความน่าสนใจ ใช้บุคคล เรื่องราวที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน...”

(ผู้อำนวยการ)

“...แหล่งเรียนรู้ที่สามารถทำได้ สัมผัสได้ในท้องถิ่น เช่น การสัมภาษณ์ การพูดคุยกับนักท่องเที่ยวในชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่...”

(รองผู้อำนวยการ)

“...นำนักเรียนเรียนรู้จากสถานที่จริง เช่น อ่าวพระนาง น้ำตกห้วยโต๋ เขานาบน้ำ ถนนคนเดิน เป็นต้น...”

(หัวหน้าฝ่ายวิชาการ)

“...ควรใช้บทสนทนาและเรื่องราวในภาษาอังกฤษจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ เช่น วีดีโอการเล่าเรื่องราว และแหล่งข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับวีดีโอหรือเสียงบันทึกของบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ เกมและกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรม เพลงหรือภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาที่เข้าใจง่ายและเหมาะสม...”

(ศึกษานิเทศก์)

“...ใช้แหล่งข้อมูลออนไลน์ที่เน้นการฟังและพูด เช่น วิดีโอบทสนทนาและเว็บไซต์การฝึกทักษะการพูด...”
(ศึกษานิเทศก์)

“...สื่อที่เป็นของจริงและสื่อมัลติมีเดีย เช่น YouTube คลิปสั้นๆ TikTok ...”
(ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ)

4) ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การวัดผลประเมินผลความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษนั้นควรประเมินผลตามสภาพจริง ประเมินโดยครู เพื่อน และผู้เรียนประเมินตนเอง พร้อมทั้งมีการติดตามและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ดังคำกล่าวที่ว่า

“...การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ภาระงานของผู้เรียนที่ผู้สอนให้ไปจะต้องสามารถปฏิบัติได้ในชีวิตจริงมีความหมาย และเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ...”
(ผู้อำนวยการ)

“..ประเมินการฟังและการพูดประเมินการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยงานหรือกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ...”
(หัวหน้าฝ่ายวิชาการ)

“...วัดทักษะการฟังและการพูดโดยการให้ผู้เรียนฟังเนื้อหาและตอบคำถามหรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นๆ ซึ่งอาจรวมถึงการบอกเรื่องราว ...”

“...ติดตามและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด...”
(ศึกษานิเทศก์)

“...ควรมีการวัดประเมินก่อนเรียน ความก้าวหน้าระหว่างเรียนและหลังเรียน...”
(ศึกษานิเทศก์)

“...มีการประเมินตามสภาพจริง เพื่อนประเมินเพื่อน...”
(ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ)

5) ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากการสัมภาษณ์ พบว่า องค์ประกอบด้านหลักการ วัตถุประสงค์ และปัจจัยควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 หลักการ

กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ มุ่งเน้นการลงมือปฏิบัติภาระงานและกิจกรรมที่เน้นการร่วมมือ สร้างความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ควรจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ทำกิจกรรมโดยฝึกกระบวนการคิด รู้จักค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หนังสือ มีการทำงานร่วมกันกับเพื่อน แล้วสามารถนำมารายงานหน้าห้องได้...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ)

“...ควรเป็นกิจกรรมแบบ Active Learning เน้นการปฏิบัติและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด กระบวนการคิด เกิดสมรรถนะ สามารถต่อยอดความรู้ พูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในสถานการณ์จริง หากมีนักท่องเที่ยวต่างชาติมาเที่ยวในชุมชน นำเนื้อหาที่อยู่ใกล้ตัวเด็กในท้องถิ่นในชุมชนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน...”

(ศึกษานิเทศก์)

“...เน้นการลงมือปฏิบัติของผู้เรียน Learning by Doing...”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ)

1.2 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนนี้ได้แก่ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านการฟังการพูดภาษาอังกฤษ...”

(ผู้อำนวยการ)

“...นักเรียนสามารถฟังสารจากผู้พูดปฏิบัติตามได้ และสามารถพูดโต้ตอบกลับได้อย่าง
มั่นใจ...”

(หัวหน้าฝ่ายวิชาการ)

“...นักเรียนสามารถฟังและพูดในสถานการณ์ใกล้เคียงตัวได้...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ)

1.3 ปัจจัยความสำเร็จ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้การจัดการเรียนรู้ตาม
รูปแบบการสอนนี้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ผู้บริหารควรสนับสนุนและให้กำลังใจผู้สอนดำเนินการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอน ผู้สอนมีการเตรียมพร้อมพื้นฐานภาษาอังกฤษด้าน
คำศัพท์และโครงสร้างประโยคให้แก่ผู้เรียน พร้อมทั้งสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ สื่อและ
เทคโนโลยีที่ทันสมัยสนับสนุนการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผู้ปกครองเห็น
ความสำคัญให้ความร่วมมือ ส่งเสริมและให้กำลังใจผู้เรียนในการฝึกฝน ดังคำกล่าวที่ว่า

“...ครอบครัว คุณครู คนรอบข้าง ส่งเสริมและให้กำลังใจผู้เรียนในการฝึกฝนและ
พัฒนา...”

“...ผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนและให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรม...”

(ผู้อำนวยการ)

“...สร้างเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนก่อน รวมไปถึงสร้างความมั่นใจใน
ตนเองให้กับผู้เรียน...”

(รองผู้อำนวยการ)

“...ครูผู้สอนมีความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะพัฒนาระบบการเรียนรู้อัจฉริยะสู่เป้าหมาย...”

“...ความทันสมัยของสื่อการเรียนรู้ วิธีสอน และเนื้อหาของบทเรียน เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างเจตคติที่
ดีต่อการเรียน...”

(หัวหน้าฝ่ายวิชาการ)

“...ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ...”

(ศึกษานิเทศก์)

“...การเตรียมความพร้อมทางพื้นฐาน เริ่มต้นด้วยความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เช่น คำศัพท์พื้นฐานและโครงสร้างประโยค...”
(ศึกษานิเทศก์)

“...กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ต้องมีความชัดเจน สื่อการเรียนรู้ บทบาทครู และ บทบาทผู้เรียน...”
(ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ)

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สรุปได้ดังนี้ 1) หลักการ กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ มุ่งเน้นการลงมือปฏิบัติภาระงานและกิจกรรมที่เน้นการร่วมมือ สร้างความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) วัตถุประสงค์ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ 3) การวัดและประเมินผล การวัดผล ประเมินผลความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนั้นควรประเมินผลตามสภาพจริง ประเมินโดยครู เพื่อน และผู้เรียนประเมินตนเอง พร้อมทั้งมีการติดตามและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด 4) ปัจจัยความสำเร็จ ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ผู้เรียนมีความสนใจ ใฝ่เรียนรู้ กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ผู้สอนออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย จัดเตรียมสื่อการสอน คอยสนับสนุน อำนวยความสะดวก ผู้บริหารและผู้ปกครอง สนับสนุนสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เห็นความสำคัญ ให้ความร่วมมือ ส่งเสริมและให้กำลังใจ และกิจกรรม/ภาระงานเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ลงมือปฏิบัติ สร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเอง ฝึกการฟังและการพูดผ่านการทำกิจกรรมที่หลากหลาย เกิดความคุ้นเคยในการฟังและพูดสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.3 ผลการศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยการสอบถามจาก Application Google Form

1.3.1 ผลการศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สรุปได้ดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 ผลการศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ความต้องการของนักเรียน	นักเรียน (N=36)		ลำดับ
	จำนวน	ร้อยละ	
1. เพศ			
ชาย	17	47.22	
หญิง	19	52.78	
รวม	36	100	
1. ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information Gap)	7	19.40	8
กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ	19	52.80*	3
กิจกรรมสถานการณ์จำลอง	15	41.67	6
กิจกรรมการสัมภาษณ์	11	30.60	7
กิจกรรมการใช้ภาพ	16	44.40	5
กิจกรรมเกม	26	72.20*	1
กิจกรรมการแก้ปัญหา	6	16.67	9
กิจกรรมการแสดงละคร	20	55.60*	2
กิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง	17	47.22	4

ตารางที่ 32 ผลการศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ความต้องการของนักเรียน	นักเรียน (N=36)		ลำดับ
	จำนวน	ร้อยละ	
2. ด้านเนื้อหา			
สถานการณ์การทำอาหาร (Cooking)	29	80.60*	1
สถานการณ์หลงทาง (Getting lost)	15	41.70	5
สถานการณ์การไปท่องเที่ยว และช้อปปิ้ง (Sightseeing and Shopping)	18	50.00*	2
สถานการณ์การถามที่อยู่ (Asking about Address)	12	33.33	7
สถานการณ์การถามข้อมูลส่วนตัว (Asking personal information)	14	38.90	6
สถานการณ์สถานที่ตลาด (At the market)	16	44.40	4
สถานการณ์การไปดูคอนเสิร์ต (Go to the concert)	10	27.80	9
สถานการณ์การสั่งอาหารทางโทรศัพท์ (How to order food through the phone)/ การสั่งอาหารที่ร้านอาหาร	17	47.20*	3
สถานการณ์การถามทางไปห้องน้ำ (Asking the direction to the toilet)	9	25.00	9
สถานการณ์การเล่นกีฬา (sport)	11	30.56	8
สถานการณ์ทางธุรกิจ (Business scenario)	6	16.70	10
3. ด้านการวัดผลประเมินผล			
3.1 ผู้ประเมิน			
เพื่อนประเมินเพื่อน	27	75.00*	2
นักเรียนประเมินตนเอง	17	47.20*	3
ครูประเมิน	30	83.30*	1
วิทยากรประเมิน	7	16.70	4

ตารางที่ 32 ผลการศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ความต้องการของนักเรียน	นักเรียน (N=36)		ลำดับ
	จำนวน	ร้อยละ	
3.1 วิธีการประเมิน			
การประเมินจากการอัดคลิปวิดีโอ	18	50.00	3
การประเมินจากการปฏิบัติจริง	23	63.90*	1
การประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรมในช่วงการเรียนการสอน	22	61.10*	2
การประเมินจากแฟ้มสะสมผลงาน	5	13.90	4
4. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้			
4.1 บุคคล			
ครูสอน	31	86.10*	1
เพื่อนสอน	9	25.00	4
วิทยากรภายนอกสอน	13	45.45	2
Native Speaking (เจ้าของภาษา)	10	27.78	3
4.2 สถานที่ที่นักเรียนต้องการเรียนรู้			
ห้องเรียน	22	61.10 *	2
ห้องสมุด	19	52.78*	3
สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ	24	66.70*	1
วัด	3	8.30	6
ร้านอาหารในท้องถิ่น	12	33.30	5
โรงแรม	1	2.8	7
ห้างสรรพสินค้า	16	44.40	4

ตารางที่ 32 ผลการศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ความต้องการของนักเรียน	นักเรียน (N=36)		ลำดับ
	จำนวน	ร้อยละ	
4.3 สื่อเทคโนโลยี/ อุปกรณ์ที่นักเรียนต้องการใช้เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม			
วีดิทัศน์	6	16.70	5
สื่อออนไลน์ เช่น Facebook, YouTube, Instagram, TikTok และ Twitter เป็นต้น	28	77.80*	1
Applications ด้านภาษา เช่น Longdo dict, LINE English-Thai Dictionary และ ABA ภาษาอังกฤษ เป็นต้น	13	36.10*	3
ภาพยนตร์	25	69.40*	2
รายการโทรทัศน์	11	30.60	4

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่ถูกเลือกมากที่สุดและนำมาใช้ในงานวิจัย

จากตารางที่ 32 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 52.78 เพศชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 47.22

ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมที่นักเรียนต้องการให้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ลำดับที่ 1 คือ กิจกรรมเกม จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 72.20 รองลงมา กิจกรรมการแสดงละคร จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 55.60 กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80 กิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 47.22 กิจกรรมการใช้ภาพ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 กิจกรรมสถานการณ์จำลอง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 กิจกรรมการสัมภาษณ์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information Gap) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40 และ กิจกรรมที่นักเรียนต้องการให้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น้อยที่สุด คือกิจกรรมการแก้ปัญหา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

ด้านเนื้อหา เนื้อหาที่นักเรียนต้องการให้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนลำดับที่ 1 คือ สถานการณ์การทำอาหาร จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 80.60 รองลงมา สถานการณ์การไปท่องเที่ยว และช้อปปิ้ง (Sightseeing and Shopping) จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 สถานการณ์การสั่งอาหารทางโทรศัพท์ (How to order food through the phone) การสั่งอาหารที่ร้านอาหาร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 47.20 สถานการณ์สถานที่ตลาด (At the market) จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 สถานการณ์หลงทาง (Getting lost) จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 41.70 สถานการณ์การถามข้อมูลส่วนตัว (Asking personal information) จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 38.90 สถานการณ์การถามที่อยู่ (Asking about Address) จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 สถานการณ์การเล่นกีฬา (sport) จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 30.56 สถานการณ์การถามทางไปห้องน้ำ (Asking the direction to the toilet) จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และเนื้อหาที่นักเรียนต้องการให้นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้น้อยที่สุด คือ สถานการณ์ทางธุรกิจ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70

ด้านการวัดผลประเมินผลเกี่ยวกับบุคคลที่นักเรียนต้องการให้เป็นผู้วัดผลประเมินผลลำดับที่ 1 คือ ครู จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 83.30 รองลงมา เพื่อนประเมินเพื่อน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 นักเรียนประเมินตนเอง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 47.20 และบุคคลที่นักเรียนต้องการให้เป็นผู้วัดผลประเมินผลน้อยที่สุด คือ วิทยากร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 วิธีการประเมินที่นักเรียนต้องการ ลำดับที่ 1 คือ การประเมินจากการปฏิบัติจริง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 63.90 การประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรมในช่วงการเรียนการสอน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 61.10 การประเมินจากการอัดคลิปวิดีโอ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และวิธีการประเมินที่นักเรียนต้องการน้อยที่สุด คือ การประเมินจากแฟ้มสะสมผลงาน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90

ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้ เกี่ยวกับบุคคลที่นักเรียนต้องการให้เป็นผู้ให้ความรู้ลำดับที่ 1 คือ ครู จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 86.10 รองลงมา วิทยากรภายนอกสอน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 Native Speaking (เจ้าของภาษา) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 และบุคคลที่นักเรียนต้องการให้เป็นผู้ให้ความรู้ที่น้อยที่สุด คือ เพื่อนสอน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 สถานที่ที่นักเรียนต้องการเรียนรู้ลำดับที่ 1 คือ สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 รองลงมา ห้องเรียน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 61.10 ห้องสมุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 52.78 ห้างสรรพสินค้า จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 ร้านอาหารในห้องถ้ำ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 วัด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 และสถานที่ที่นักเรียนต้องการเรียนรู้น้อยที่สุด คือ โรมแรม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 สื่อเทคโนโลยี/ อุปกรณ์ที่นักเรียนต้องการใช้เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมลำดับที่ 1 คือ สื่อออนไลน์ เช่น Facebook, YouTube,

Instagram, TikTok และ Twitter เป็นต้น จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 77.80 เท่ากัน รองลงมา ภาพยนตร์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 69.40 Applications ด้านภาษา เช่น Longdo dict, LINE English-Thai Dictionary และ ABA ภาษาอังกฤษ เป็นต้นจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 36.10 รายการโทรทัศน์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 และสื่อเทคโนโลยี/ อุปกรณ์ที่นักเรียนต้องการ ใช้เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมน้อยที่สุด คือ วิทยุ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษควรเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ สร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเอง ผู้เรียนฝึกการฟังและการพูดผ่าน การทำกิจกรรมที่หลากหลาย ได้รับความสนใจให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกกับการเรียนรู้ โดยที่ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก เช่น เพลง นิทาน การ์ตูน บทสนทนาสั้นๆ ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยในการฟังและพูดสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและเกิดทัศนคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องการและสนใจ ได้แก่ กิจกรรมเกม กิจกรรมการแสดงละคร กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง กิจกรรมการใช้ภาพ และกิจกรรมสถานการณ์จำลอง

2. ด้านเนื้อหา พบว่า เนื้อหาที่ควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ควรเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจและเหมาะสมกับระดับทักษะทางภาษาของผู้เรียน เนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัว สถานการณ์การจริงที่ผู้เรียนสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้ พบว่า สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่นำมาใช้ควรเป็นสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียน บริเวณโรงเรียนและชุมชน เช่น รูปภาพ โทรทัศน์ วิทยุ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต การสัมภาษณ์ สถานที่จริง แหล่งท่องเที่ยว

4. ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า การวัดผลประเมินผลความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนั้นควรประเมินผลตามสภาพจริง ประเมินโดยครู เพื่อน และผู้เรียนประเมินตนเอง พร้อมทั้งมีการติดตามและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด

2. ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในขั้นตอนการพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและพัฒนาารูปแบบการสอน รวมทั้งการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอน ดังนี้

2.1 ผลการออกแบบและพัฒนาารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 1

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่มาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 มาใช้ในการออกแบบและพัฒนา ผลการออกแบบรูปแบบการสอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัย การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ การสอบถามนักเรียน และประเด็นข้อมูลที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เป็นฐานในการพัฒนาร่างที่ 1 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. หลักการ

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ผ่านการลงมือปฏิบัติภาระงาน กิจกรรม สถานการณ์จริงที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นบริบทการฟังและพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2 เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. กระบวนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน

1) ขั้นเตรียมปฏิบัติการงาน (Pre-Task)

ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนเรียนมาแล้วเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น โดยใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ ผู้เรียนเกิดความสนุกมีความกระตือรือร้น

2) ขั้นเสนอเนื้อหา (Proffer content)

นำเสนอเนื้อหาใหม่ คำศัพท์ใหม่ บทสนทนาหรือรูปแบบประโยคการสื่อสาร สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาบทเรียน มุ่งเน้นการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก โดยมีรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย

3) ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ (Practice)

เป็นการฝึกใช้ภาษา ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยในขั้นนี้แบ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างความสามารถด้านฟังและด้านการพูด มีรายละเอียดดังนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟัง (Listening Instruction) มี 3 ขั้นตอน

ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening)

กระตุ้น เตรียมความพร้อม และสร้างความมั่นใจในการฟัง ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้าง เสียง และการใช้รูปแบบของคำได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนการสะกดและการออกเสียงผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

ขั้นฟัง (Listening)

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเป็นเดี่ยว คู่ หรือกลุ่ม เพื่อสร้างความเข้าใจระดับคำ ข้อความ และประโยค โดยผู้สอนเปิดคำ ข้อความ ประโยค และบทสนทนาการสื่อสารให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการฟัง 2 ครั้ง เว้นระยะครั้ง 15 วินาที ระหว่างฟังผู้เรียนจดบันทึก (taking note) ผู้เรียนลงทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฝึกฝนทักษะการฟัง ตามภาระงานที่ผู้สอนมอบหมาย

ขั้นหลังการฟัง (Post- listening stage)

ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย นำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาทำกิจกรรมต่อเนื่อง ผสมผสานกับความรู้ความคิดเห็นของตนเพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การเขียนตามคำบอก การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปราย การแก้ปัญหา หรืออาจจะเป็นกิจกรรมการถ่ายโอน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการพูด (Speaking Instruction) มี 3 ขั้นตอน

1) ขั้นเสนอวัตถุประสงค์ (Propose objective)

กระตุ้น เตรียมความพร้อม และสร้างความมั่นใจในการพูดสนทนา ทบทวน ความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวนที่จำเป็นที่ใช้ในการสื่อสาร ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วีดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2) ชั้นเสนอเนื้อหา (Propose Content)

ผู้เรียนเข้าใจในระดับข้อความ ใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายเพื่อแสดง จุดมุ่งหมายทางสังคมของผู้พูด พูดสนทนาตามรูปแบบและสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้คำ วลีและโครงสร้าง ประโยคในการสนทนา ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริง เช่น การแสดง บทบาทสมมุติตามสถานการณ์ การปฏิบัติตามคำสั่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาและนำไปใช้พูดตาม ต้องการ

3) ชั้นนำเสนอ (Present)

ผู้เรียนฝึกฝนสนทนาสื่อสาร คำนี้ถึงบทบาททางสังคมของตนเองและ ผู้ร่วมสนทนาตามบริบทของสังคม ผ่านกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติตามสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อ เพิ่มความคล่องแคล่ว ถูกต้องและเหมาะสม

4) ชั้นนำเสนอและสื่อสาร (Present and communicate)

ผู้เรียนได้จำลองการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ แสดงบทบาทสมมุติตาม สถานการณ์ที่แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมาย สร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนใช้ ภาษาอย่างอิสระ ฝึกในรูปของการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) โดย ผู้สอนเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ ได้เรียนรู้ และประเมิน ผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

4. การวัดผลและประเมินผล

4.1 ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

4.2 ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

5. ปัจจัยความสำเร็จ

5.1 บทบาทผู้เรียน มีความสนใจ ใฝ่เรียนรู้ กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก

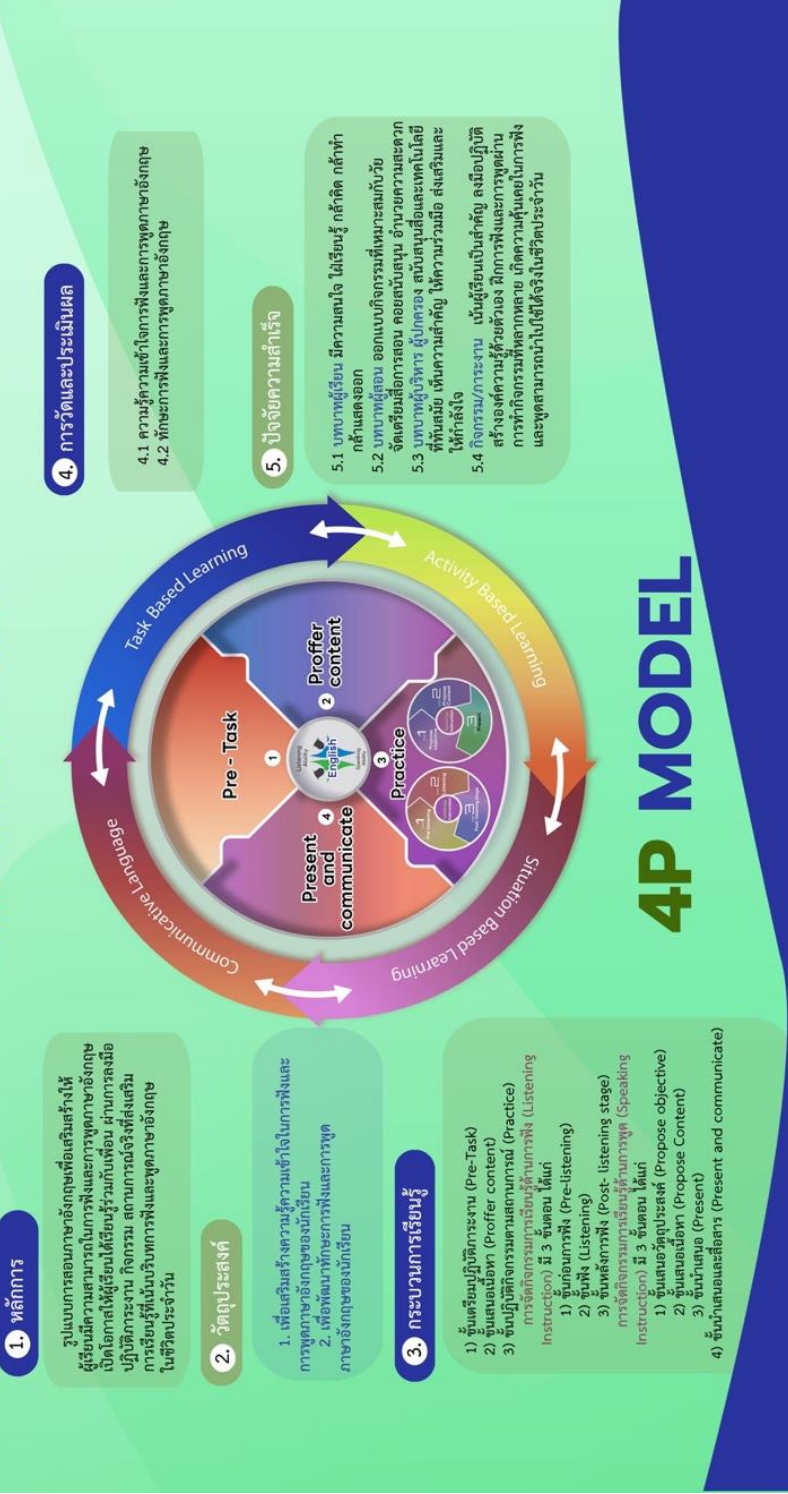
5.2 บทบาทผู้สอน ออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย จัดเตรียมสื่อการสอน

คอยสนับสนุน อำนวยความสะดวก

5.3 บทบาทผู้บริหาร ผู้ปกครอง สนับสนุนสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เห็นความสำคัญให้ความร่วมมือ ส่งเสริมและให้กำลังใจ

5.4 กิจกรรม/ภาระงาน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ลงมือปฏิบัติ สร้างองค์ความรู้ด้วย ตัวเอง ฝึกการฟังและการพูดผ่านการทำกิจกรรมที่หลากหลาย เกิดความคุ้นเคยในการฟังและพูด สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แผนภาพที่ 12 ร่างที่ 1 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ที่วิจัยพัฒนาขึ้นก่อนการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2 ผลการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

นำร่างโมเดลร่างที่ 1 จัดสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ (Focus Group Discussion : FGD) จำนวน 7 คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 3 คน ในวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2566 รูปแบบออนไลน์ผ่านระบบ Application Zoom ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่าองค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ปัจจัยความสำเร็จ เหมาะสมครบถ้วน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในการนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีข้อเสนอแนะ ดังตารางที่ 33

ตารางที่ 33 ผลการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

ประเด็นสนทนากลุ่ม	ผลการสนทนากลุ่ม
ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการสอน	
1. หลักการของรูปแบบ	หลักการครอบคลุมแนวคิดต่างๆ สามารถนำมาพัฒนาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ มีความเชื่อมโยง แต่หลักการยังขาดจุดเด่นของแนวการสอนต่างๆ และมีความยาวเกิน ควรปรับหลักการโดยนำจุดเด่นของแนวการสอนต่างๆ ให้ปรากฏชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	ควรปรับเป็น เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 33 ผลการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) (ต่อ)

ประเด็นสนทนากลุ่ม	ผลการสนทนากลุ่ม
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้	<p>ชั้นเสนอเนื้อหา (Proffer content) การนำเสนอเนื้อหายังคงเป็นรูปแบบเดิม ควรมุ่งเน้นกิจกรรมเสริมทักษะการฟัง นำกลยุทธ์ในการฟังมาใช้ ฝึกการฟังในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สรุปความรู้ และนำความรู้มาใช้ในการพูดต่อไป ชั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ (Practice) ไม่ควรมีชั้นย่อย เนื่องจากซ้ำซ้อน ควรตัด การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟัง (Listening Instruction) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการพูด (Speaking Instruction) เพราะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสามารถเรียนรู้ไปด้วยกันได้ ควรนำความรู้และกลยุทธ์การฟังและการพูดภาษาอังกฤษมาใช้ในการฝึกผู้เรียนผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย</p>
4. การวัดและประเมินผล	<p>ควรเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง คำนึงถึงระดับความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน</p>
5. ปัจจัยความสำเร็จ	<p>ควรระบุปัจจัยด้านต่างๆ ให้ชัดเจน เช่น ผู้เรียนรักและชอบในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สถานการณ์ที่กำหนดเป็นสถานการณ์ที่ใกล้เคียงชีวิตจริง การใช้สื่อที่เป็นของจริงและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนรู้</p>

ตารางที่ 33 ผลการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) (ต่อ)

ประเด็นสนทนากลุ่ม	ผลการสนทนากลุ่ม
ด้านความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบไปใช้	
6. ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้	มีความเป็นไปได้ กระบวนการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง ควรมีการประเมินการสอนในแต่ละชั้นการจัดการเรียนรู้ และควรสร้างจุดเชื่อมต่อเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	
7. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	<p>ควรกำหนดตัวนำทางในการพัฒนาการฟังและการพูดให้ชัดเจน ซึ่งจะทำให้ผู้สอนสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ควรทบทวน คำศัพท์ วลี สำนวน บทสนทนา เนื้อหา ประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ฝึกการฟังและการพูด</p> <p>ควรปรับโมเดล โดยตัดลูกศรสีขาวออก เพื่อให้การสื่อความมีความชัดเจน และขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ชั้นที่ 1-4 ควรปรับเป็น 1.0 ,2.0, 3.0 และ 4.0</p>

2.3 ผลการปรับปรุงร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 2 จากการสนทนากลุ่ม

หลังการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ (Focus Group Discussion : FGD) ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและส่งโครงสร้างรูปแบบการสอนฯ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของรูปแบบการสอน รวมทั้งตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ แผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือวัดและประเมินผล ก่อนนำไปทดลองใช้จัดการเรียนรู้ โครงสร้างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) มีองค์ประกอบของรูปแบบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยสำเร็จ มีรายละเอียดดังนี้

1. หลักการ

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เน้นลงมือปฏิบัติตามภาระงาน ใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมาย ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ควบคู่กับการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริง

2. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

1.0 Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)

ผู้สอนเตรียมความพร้อม กระตุ้น เสริมแรง มอบหมายภาระงาน แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิมและเสริมสร้างความรู้ใหม่เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวน สร้างความมั่นใจในการฟังและการพูด ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2.0 Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)

ผู้เรียนแสวงหาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวน บทสนทนา เนื้อหา หรือ รูปแบบประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังเป็นคู่หรือกลุ่ม และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ฟัง

3.0 Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นคู่หรือกลุ่ม ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด โดยใช้คำ วลี และโครงสร้างประโยคในการสนทนาอย่างมั่นใจ

4.0 Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร)

ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงที่แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมาย ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

4. การวัดและประเมินผล

4.1 ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

4.2 ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

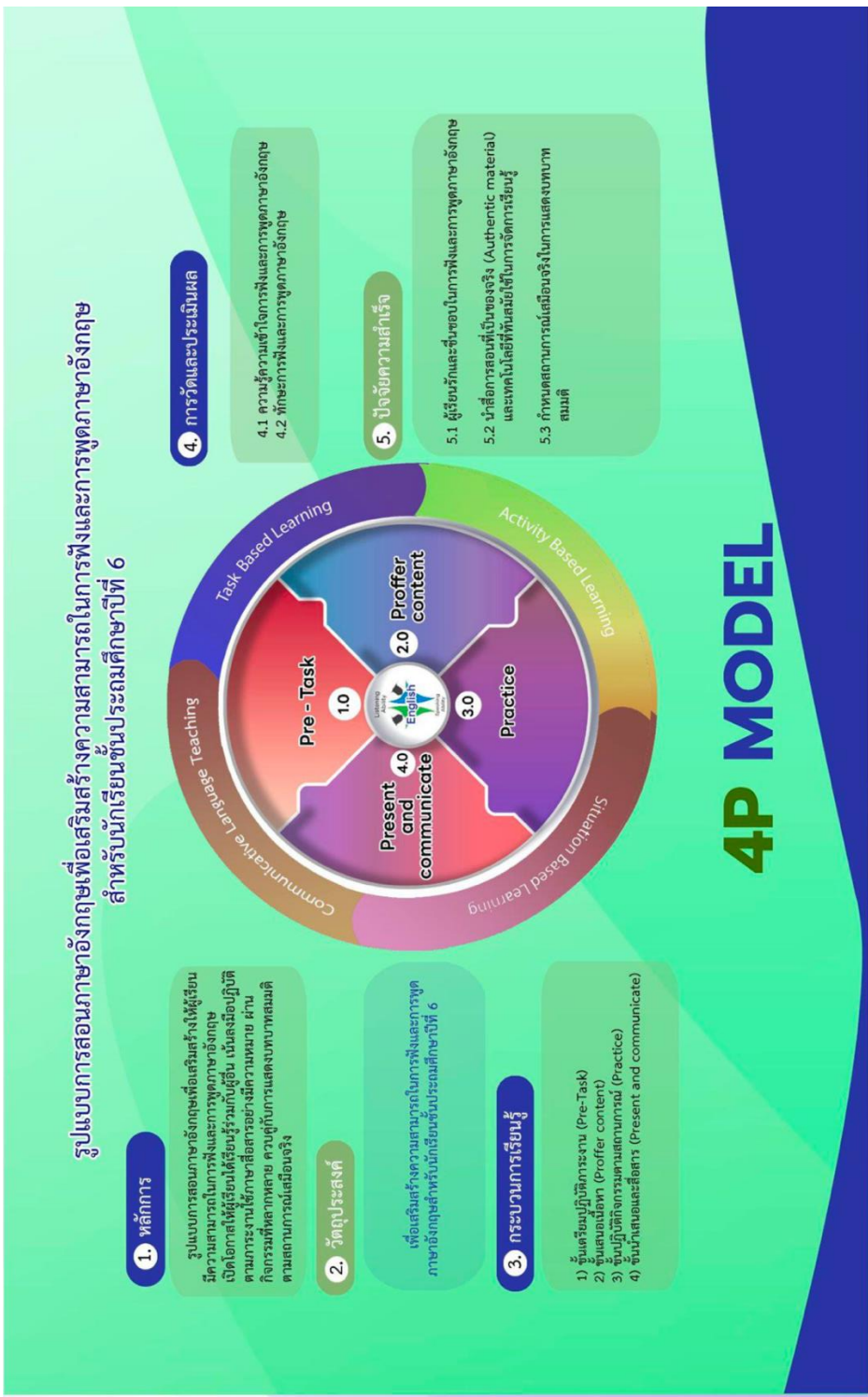
5. ปัจจัยความสำเร็จ

5.1 ผู้เรียนรักและชื่นชอบในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

5.2 นำสื่อการสอนที่เป็นของจริง (Authentic material) และเทคโนโลยีที่ทันสมัยใช้ในการจัดการเรียนรู้

5.3 กำหนดสถานการณ์เสมือนจริงในการแสดงบทบาทสมมติ

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แผนภาพที่ 13 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ที่นำไปใช้ (implement) กับกลุ่มตัวอย่าง

จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้น สามารถสรุปบทบาทของครูและบทบาทของนักเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ดังนี้

1. Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)

ผู้สอนเตรียมความพร้อม กระตุ้น เสริมแรง มอบหมายภาระงาน แจ้งวัตถุประสงค์ การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิมและเสริมสร้างความรู้ใหม่เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวน สร้างความมั่นใจในการฟังและการพูด ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

วัตถุประสงค์	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้เตรียมความพร้อมและกระตุ้นให้ผู้เรียนในการเรียนรู้เพื่อทบทวนความรู้เดิมและสร้างความมั่นใจในการฟังและการพูด	1. ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ ผลการเรียนรู้ที่ต้องการ เนื้อหาสาระ และภาระงานที่ต้องทำ 2. ผู้สอนทบทวนความรู้เดิม กระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ ผ่านคำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ	1. ผู้เรียนรับฟังและร่วมแสดงความคิดเห็นผลการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ และภาระงานที่ผู้เรียนต้องการ 2. ผู้เรียนร่วมกันทบทวนความรู้เดิมเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการฟังและการพูดผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย

2. Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)

ผู้เรียนแสวงหาความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี สำนวน บทสนทนา เนื้อหา หรือรูปแบบประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังเป็นคู่ หรือกลุ่ม และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ฟัง

วัตถุประสงค์	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการฟัง คำศัพท์ สำนวน บทสนทนาประโยคการสื่อสาร สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน	<p>1. ผู้สอนกระตุ้นสร้าง ความมั่นใจในการฟัง ทบทวนความรู้เดิมผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย</p> <p>2. ผู้สอนเป็นผู้คอยสังเกตและช่วยเหลือ ในกรณีที่ผู้เรียน ต้องการความช่วยเหลือและให้คำแนะนำในการปฏิบัติงาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>1. ผู้เรียนร่วมกันทบทวนความรู้เดิมเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการฟัง</p> <p>2. ผู้เรียนลงทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฝึกฝนทักษะการฟัง ตามภาระงานที่ผู้สอนมอบหมาย</p>

3. Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายเป็นคู่หรือกลุ่ม ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด โดยใช้คำ วลี และโครงสร้างประโยคในการสนทนาอย่างมั่นใจ

วัตถุประสงค์	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการฟังและการพูดสนทนา โดยใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง	1. ผู้สอนให้คำปรึกษา ดูแลช่วยเหลือและประเมินการปฏิบัติ	<p>1. ผู้เรียนร่วมกิจกรรมศึกษาบทเรียน สร้างความเข้าใจคำ วลี และโครงสร้างประโยคในการสนทนา</p> <p>2. ผู้เรียนลงมือฝึกปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย</p>

4. Present and communicate (ชั้นนำเสนอและสื่อสาร)

ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงที่แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมาย ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

วัตถุประสงค์	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
เพื่อให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริง สร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	1. ผู้สอนแนะนำและเติมเต็มความรู้ให้แก่ผู้เรียน และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม	1. ผู้เรียนนำเสนอการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริง ได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ 2. ผู้เรียนสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันกับผู้สอน

2.4 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนฯ คู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ และแผนการจัดการเรียนรู้ไปตรวจสอบคุณภาพโดยทรงคุณวุฒิ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงรูปแบบการสอนฯ คู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ และแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) แล้วนั้น ผู้วิจัยนำรูปแบบการสอนฯ คู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ และแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้งเพื่อตรวจสอบประเมินคุณภาพความเหมาะสม โดยการประเมินนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert (Likert Five Rating Scale) พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นดังนี้

1) ผลการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ดังตารางที่ 34

ตารางที่ 34 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

รายการประเมิน	M	SD	ผลการประเมิน	ลำดับที่
1. ความเหมาะสมของความเป็นมาและความสำคัญ	5.00	0.00	มากที่สุด	1
2. ความเหมาะสมของแนวคิด หลักการ และทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง	5.00	0.00	มากที่สุด	1
3. ความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการสอน				
3.1 หลักการ	5.00	0.00	มากที่สุด	1
3.2 วัตถุประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด	1
3.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	1
3.4 การวัดและประเมินผล	4.71	0.49	มากที่สุด	2
3.5 ปัจจัยความสำเร็จ	4.57	0.53	มากที่สุด	3
ผลรวมความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการสอน	4.86	0.28	มากที่สุด	3
4. ความเหมาะสมของความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้	4.86	0.38	มากที่สุด	2
เฉลี่ย	4.89	0.25	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 34 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) โดยภาพรวมมีผลการประเมินมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.89$, $SD = 0.25$) โดยผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของทุกรายการอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ความเหมาะสมของความเป็นมาและความสำคัญ และความเหมาะสมของแนวคิด หลักการ และทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ($M = 5.00$, $SD = 0.00$) รายการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ความเหมาะสมของความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ ($M = 4.86$, $SD = 0.38$) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการสอน ($M = 4.86$, $SD = 0.28$) แสดงว่า โดยภาพรวมรูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นนี้มี

ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2) ผลการประเมินความเหมาะสมคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 4P Model) ดังตารางที่ 35

ตารางที่ 35 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

รายการประเมิน	M	SD	ผลการประเมิน	ลำดับที่
1. สาระสำคัญในคู่มือ				
1.1 แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้	4.86	0.38	มากที่สุด	2
1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน	4.86	0.38	มากที่สุด	2
1.3 แนวคิด หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน	4.86	0.38	มากที่สุด	2
1.4 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน	4.86	0.38	มากที่สุด	2
1.5 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด	1
1.6 ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	4.43	0.53	มากที่สุด	3
รวมผลสาระสำคัญในคู่มือ	4.81	0.18	มากที่สุด	3
2. รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ผู้นำไปใช้เข้าใจและสามารถดำเนินการเรียนการสอนอย่างราบรื่นและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน	4.86	0.38	มากที่สุด	2
3. แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้มีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดกับนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	1
เฉลี่ย	4.84	0.19	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 35 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) โดยภาพรวมมีผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.84, SD = 0.19$) โดยผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของทุกรายการอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้มีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงที่สุดกับนักเรียน ($M = 5.00, SD = 0.00$) รายการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ผู้นำไปใช้เข้าใจ และสามารถดำเนินการเรียนการสอนอย่างราบรื่นและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน ($M = 4.86, SD = 0.38$) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สารระสำคัญในคู่มือ ($M = 4.81, SD = 0.18$) แสดงว่า โดยภาพรวมคู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นนี้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3) ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง What would you like to eat? เรื่อง How to cook food? และ เรื่อง My holiday ดังตารางที่ 36

ตารางที่ 36 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

รายการประเมิน	หน่วยการเรียนรู้ที่ 11			ลำดับที่
	<i>M</i>	<i>SD</i>	ผลการประเมิน	
1. ความเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้				
1.1 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีครบถ้วน	5.00	0.00	มากที่สุด	1

ตารางที่ 36 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) (ต่อ)

รายการประเมิน	หน่วยการเรียนรู้ที่ 11			ลำดับที่
	M	SD	ผลการประเมิน	
1.2 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนและเป็นระบบ	4.86	0.38	มากที่สุด	2
ผลรวมความเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	4.93	0.10	มากที่สุด	1
2. ความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวิจัย	4.86	0.38	มากที่สุด	1
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	4.86	0.38	มากที่สุด	1
ผลรวมความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้	4.79	0.30	มากที่สุด	5
3. ความเหมาะสมของเนื้อหา				
3.1 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.86	0.38	มากที่สุด	2
3.2 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย	4.71	0.49	มากที่สุด	3
3.3 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนครบถ้วนและชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด	1
ผลรวมความเหมาะสมของเนื้อหา	4.86	0.14	มากที่สุด	3
4. ความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้				
4.1 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด	1
4.2 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้น	5.00	0.00	มากที่สุด	1

ตารางที่ 36 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) (ต่อ)

รายการประเมิน	หน่วยการเรียนรู้ที่ 11			ลำดับที่
	M	SD	ผลการประเมิน	
4.3 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องและสะท้อนให้เห็นขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษ	4.86	0.38	มากที่สุด	2
4.4 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้หลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	4.86	0.38	มากที่สุด	2
ผลรวมความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้	4.93	0.08	มากที่สุด	2
5. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน				
5.1 สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.86	0.38	มากที่สุด	1
5.2 สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	4.86	0.38	มากที่สุด	1
5.3 สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.86	0.38	มากที่สุด	1
5.4 สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่น่าสนใจและดึงดูดใจผู้เรียน	4.86	0.38	มากที่สุด	1
ผลรวมความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน	4.86	0.00	มากที่สุด	4
6. ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้				
6.1 วิธีการวัดผลประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.71	0.49	มากที่สุด	1
6.2 วิธีการวัดผลประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	4.71	0.49	มากที่สุด	1

ตารางที่ 36 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) (ต่อ)

รายการประเมิน	หน่วยการเรียนรู้ที่ 11			ลำดับที่
	M	SD	ผลการประเมิน	
6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสมชัดเจน	4.71	0.49	มากที่สุด	1
ผลรวมความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.71	0.00	มากที่สุด	6
เฉลี่ย	4.86	0.08	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 36 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) พบว่า โดยภาพรวมมีผลการประเมินมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.86$, $SD = 0.08$) เมื่อจำแนกเป็นรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับที่ 1 คือความเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ($M = 4.93$, $SD = 0.10$) โดยมีการประเมินรายการย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีครบถ้วน ($M = 5.00$, $SD = 0.00$) รองลงมา คือ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนและเป็นระบบ ($M = 4.86$, $SD = 0.38$) รายการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเป็นลำดับที่ 2 คือ ความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้ ($M = 4.93$, $SD = 0.08$) โดยมีการประเมินรายการย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้น ($M = 5.00$, $SD = 0.00$) รองลงมา คือ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องและสะท้อนให้เห็นขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้หลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน ($M = 4.86$, $SD = 0.38$) รายการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเป็นลำดับที่ 3 คือ ความเหมาะสมของเนื้อหา ($M = 4.86$, $SD = 0.14$) โดยมีการประเมินรายการย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนครบถ้วนและชัดเจน ($M = 5.00$, $SD = 0.00$) รองลงมา คือ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก

($M = 4.86$, $SD = 0.38$) และการประเมินรายการย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ($M = 4.71$, $SD = 0.49$) รายการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเป็นลำดับที่ 4 คือ ความเหมาะสมของเนื้อหา ($M = 4.86$, $SD = 0.00$) โดยมีการประเมินรายการย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนครบถ้วนและชัดเจน ($M = 5.00$, $SD = 0.00$) รองลงมา คือ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ($M = 4.86$, $SD = 0.38$) รายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ($M = 4.71$, $SD = 0.49$) รายการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเป็นลำดับที่ 5 คือ ความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้ ($M = 4.79$, $SD = 0.30$) โดยมีการประเมินรายการย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวิจัยและจุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้ ($M = 4.86$, $SD = 0.38$) รายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($M = 4.71$, $SD = 0.00$) โดยมีการประเมินรายการย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วิธีการวัดผลประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการวัดผลประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ ($M = 4.71$, $SD = 0.49$) แสดงว่า โดยภาพรวมแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้พัฒนาขึ้นนี้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. ผลการทดลองใช้ (Try out) รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

3.1 ผลการทดลองใช้ (Try out) รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

การทดลองใช้ (Try out) รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 18 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านคลองใหญ่ ตำบลทักปริก อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการทดลอง (Try out) หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง What would you like to eat? เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนเรื่องที่ใกล้ตัวก่อนเรียนเรื่องไกลตัว ปฐมนิเทศเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 ชั่วโมง ใช้เวลาจัดกระบวนการเรียนรู้ จำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งหมดจำนวน 5 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 6 - 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567 ผลการศึกษาทดลองการจัดกระบวนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนตามรูปแบบการสอนฯ พบว่า

1. Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)

ผู้สอนเตรียมความพร้อม กระตุ้น เสริมแรง มอบหมายภาระงาน แจ้งวัตถุประสงค์ การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิมและเสริมสร้างความรู้ใหม่เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวน สร้างความมั่นใจ ในการฟังและการพูด ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม Hot Potato เพื่อบอกคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและ เครื่องดื่มจากคลิป What am I ? พบว่า ผู้เรียนไม่สามารถตอบคำถามและบอกชื่ออาหารและ เครื่องดื่มได้ เนื่องจากผู้เรียนมีองค์ความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม แต่ใช้ คำศัพท์ในวงจำกัด

2. Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)

ผู้เรียนแสวงหาความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี สำนวน บทสนทนา เนื้อหาหรือ รูปแบบประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังเป็นคู่ หรือกลุ่ม และร่วมกัน อภิปรายสิ่งที่ฟัง

ในระหว่างผู้เรียนร่วมกิจกรรม The best answer ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม การฟัง ผู้เรียนขาดความสามารถในการฟังการสื่อสารสถานการณ์ต่างๆ จากคลิปวิดีโอได้ เนื่องจาก ไม่มีข้อมูลบางส่วนให้การช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนการรับฟัง นอกจากนี้ผู้เรียนปฏิบัติ กิจกรรมการฟังแบบเดี่ยว จึงขาดความมั่นใจในการตอบคำถามจากสิ่งที่ผู้เรียนฟัง

3. Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นคู่หรือกลุ่ม ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการ ฟังและการพูด โดยใช้คำ วลี และโครงสร้างประโยคในการสนทนาอย่างมั่นใจ

ในระหว่างผู้เรียนร่วมกิจกรรม My yummy pizza จับคู่สนทนาเกี่ยวกับวัตถุดิบ การทำ pizza ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบและขั้นตอนการทำ ผู้เรียน ไม่สามารถนำความรู้ด้านคำศัพท์ วลี โครงสร้างประโยคที่เคยมาใช้ในการแสดงบทบาทสมมติได้

4. Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร)

ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงที่แต่ละกลุ่มได้รับ มอบหมาย ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยผู้สอนเป็นเพียง ผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

ในระหว่างผู้เรียนแต่ละกลุ่มแสดงกิจกรรม Role play : Our wonderful kitchen พบว่า การแสดงนั้นจะไม่เป็นไปตามเนื้อเรื่อง ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ การแสดงเริ่ม

ยึดเยื่อพูดสนทนาได้ มีสะดุดในบางครั้ง ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ ขาดการออกเสียงเน้นหนัก ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้เล็กน้อย ผู้เรียนยังคงใช้คำศัพท์ได้ในวงจำกัด

3.2 ผลการปรับปรุงการทดลองใช้ (Try out) รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

จากการที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้ (Try out) รูปแบบการสอนฯ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองใหญ่ จำนวน 18 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการทดลอง หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง What would you like to eat? เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในสภาพการสอนจริง ซึ่งได้ทำการปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนฯ รายละเอียดดังตารางที่ 37

ตารางที่ 37 ผลการปรับปรุงการทดลองใช้ (Try out) รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ผลการปรับปรุง
1. Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)	ผู้สอนควรกระตุ้นและทบทวนความรู้เดิมคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มผ่านเพลง ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร้องและทำท่าทางประกอบเพลงอย่างอิสระ เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรม Hot Potato กิจกรรมจับคู่สนทนา เป็นต้น ผู้สอนควรมีการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ตารางที่ 37 ผลการปรับปรุงการทดลองใช้ (Try out) รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
 ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 (4P Model) (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ผลการปรับปรุง
2. Proffer content (ชั้นเสนอเนื้อหา)	<p>ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม มอบหมายงานที่ฝึกฝนทักษะการฟัง เช่น การเล่นเกม อาหารที่ชื่นชอบ การจับคู่สนทนาเกี่ยวกับรสชาติอาหาร เป็นต้น</p> <p>ผู้สอนควรใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อให้เข้าใจบริบทก่อนการฟัง เช่น ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวข้อง เรื่องที่จะได้ฟัง เป็นต้น</p>
3. Practice (ชั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)	<p>ผู้สอนควรทบทวนความรู้เดิมด้านคำศัพท์ วลี โครงสร้าง ประโยคผ่านภาพและเพลง</p> <p>ผู้สอนควรมีการชี้แจงและมอบหมายภาระงานให้ผู้เรียน ศึกษา ค้นคว้า เพิ่มเติม ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับวัตถุดิบ และขั้นตอนการทำ pizza เพื่อให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อม และทบทวนคำศัพท์ วลี โครงสร้างประโยค เตรียมความพร้อมนอกเวลา ก่อนร่วมกิจกรรมในช่วงบ่าย</p> <p>ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกอาหารที่ผู้เรียน ต้องการนำเสนอผ่านการแสดงบทบาทสมมติ กระตุ้นให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ สำนวน รูปประโยคที่เรียนมาใช้ในการสื่อสารได้อย่างมั่นใจ</p>

ตารางที่ 37 ผลการปรับปรุงการทดลองใช้ (Try out) รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(4P Model) (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ผลการปรับปรุง
4. Present and communicate (ชั้นนำเสนอและสื่อสาร)	ผู้สอนควรมีการชี้แจงและมอบหมายภาระงานให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วม กิจกรรม Role play : Our wonderful kitchen เตรียมความพร้อมนอกเวลา ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน ก่อนการแสดงจริงให้ผู้เรียนจัดทำการแสดงให้สมจริง อาจเป็นฉากง่ายๆ ที่ใช้เวลาไม่มากนัก โดยให้ทุกกลุ่มแสดงบทบาทสมมติในช่วงโมเมนต์ไป ผู้สอนคอยให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเพื่อให้การแสดงบทบาทสมมตินั้นบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (กลุ่ม
ตัวอย่าง)

2.1 ผลการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและ
การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

จากการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการ
พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านทับปริก ตำบลทับปริก อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ จำนวน 36 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้
ในการวิจัยครั้งนี้ โดยดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ระหว่างวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ.
2567 – 13 มีนาคม พ.ศ. 2567 หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What would you
like to eat? เรื่อง How to cook food? และเรื่อง My holiday เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนเรื่องที่ใกล้ตัว
ก่อนเรียนเรื่องไกลตัว โดยดำเนินการปฐมนิเทศเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1
ชั่วโมง ใช้เวลาจัดกระบวนการเรียนรู้ จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลา 12 ชั่วโมง ใช้เวลา
ทดสอบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง
และทดสอบหลังเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง และประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ครั้งที่ 1 จำนวน 1 ชั่วโมง ครั้งที่ 2 จำนวน 1 ชั่วโมง

และครั้งที่ 3 จำนวน 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งหมด จำนวน 18 ชั่วโมง ผลการนำรูปแบบการสอนฯ ซึ่งมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat?
ผลการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนฯ (4P model)

1. Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)

ผู้สอนเตรียมความพร้อม กระตุ้น เสริมแรง มอบหมายภาระงาน แจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิมและเสริมสร้างความรู้ใหม่เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวน สร้างความมั่นใจในการฟังและการพูด ผ่านการใช้เพลง Food Trip Around the World , What Do You Want To Drink? , What food do you like? คลิปวิดีโอ What am I และกิจกรรม Hot Potato

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนร่วมกันทบทวนความรู้เดิมผ่านการร้องและทำท่าทางประกอบเพลง ผู้เรียนทุกคนมีความสุข สนุกสนาน ความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์ ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ

2. Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)

ผู้เรียนร่วมกันทบทวนความรู้ ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฝึกฝนทักษะการฟังตามภาระงานที่ผู้สอนมอบหมาย แสวงหาความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี สำนวน บทสนทนา เนื้อหาหรือรูปแบบประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังเป็นคู่ หรือกลุ่ม และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ฟัง ผ่านคลิปวิดีโอ Different Tastes, Let's make a fruit salad story กิจกรรม Back to the board กิจกรรม The best answer

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสุข สนุกสนาน สนใจในการเรียนรู้คำศัพท์ รูปประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร ผ่านคลิปวิดีโอ นอกจากนี้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการฟังอย่างตั้งใจ กล่าวคือ กล่าวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทสนทนาที่ฟัง

3. Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงาน โดยจำลองห้องเรียนกลายเป็นห้องครัว ร่วมกิจกรรม My yummy pizza ผู้เรียนสวมบทบาทเป็นเซฟจับคู่สนทนาเกี่ยวกับวัตถุดิบและขั้นตอนการทำ pizza เรียนรู้ผ่านเพลง Let's Make A Pizza และคลิปวิดีโอ Can you cook it? โดยผู้สอนให้คำปรึกษาและดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างใกล้ชิด

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความสุข สนุกสนาน และตั้งใจฝึกซ้อมอย่างกระตือรือร้นในการแสดงบทบาทสมมติ ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์ สำนวน วลี และรูปประโยคในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว

4. Present and communicate (ชั้นนำเสนอและสื่อสาร)

ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงที่แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมาย ได้แก่ กิจกรรม Role play : Our wonderful kitchen ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนกล้าแสดงออกมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการในการวางแผน คิดออกแบบในการแสดงบทบาทนั้นๆ ผู้เรียนมีทักษะการฟังและการพูดที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากสามารถใช้ภาษาและรูปประโยคเพื่อเชื่อมโยงความคิดหรือเหตุการณ์กับสิ่งที่ผู้เรียนกำลังแสดงออกมาได้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง How to cook food? ผลการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนฯ (4P model)

1. Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)

ผู้สอนเตรียมความพร้อม กระตุ้น เสริมแรง มอบหมายภาระงาน แจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ วลี ประโยคที่ใช้ในการสื่อสารเกี่ยวกับอาหารเครื่องดื่มรสชาติ และวัตถุดิบในการทำอาหาร และเสริมสร้างความรู้ใหม่เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวนผ่านคลิปวิดีโอ Cooking in the Kitchen

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนร่วมกันทบทวนความรู้เดิม แสดงความคิดเห็นผ่าน online sticky note และร่วมกิจกรรม Cooking Verbs จับคู่สนทนากับเพื่อน ผู้เรียนทุกคนมีความสุข สนุกสนาน ความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ

2. Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)

ผู้เรียนร่วมกันทบทวนความรู้เดิม แสวงหาความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี สำนวน บทสนทนา รูปแบบประโยคการสื่อสาร เกี่ยวกับการทำต้มยำกุ้ง (วัตถุดิบ ขั้นตอนและวิธีการทำ) ผู้เรียน ลงมือปฏิบัติกิจกรรม The best answer เพื่อฝึกทักษะการฟังคลิปวิดีโอ How to make Tom Yum Goong ? และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ฟัง ผู้สอนคอยสังเกตและช่วยเหลือผู้เรียนอย่างใกล้ชิด

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการฟังอย่างตั้งใจ กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทสนทนาที่ฟัง

3. Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)

ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านคลิปวิดีโอ Can you cook it? ศึกษา หาความรู้ ทำความเข้าใจ รูปประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงาน ออกแบบการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ How to make sandwich ? ตามแบบฉบับของแต่ละกลุ่ม

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนแต่ละกลุ่มตั้งใจฝึกซ้อมการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ How to make sandwich ? ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ สำนวน วลี และรูปประโยคในการสื่อสารมาใช้ในการแสดงบทบาทสมมติได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

4. Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร)

ผู้เรียนแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงผ่านกิจกรรม Master Chef Battle ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนมีความสามัคคีร่วมด้วยช่วยกันมุ่งมั่นตั้งใจในการแสดงบทบาทสมมติ ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ สำนวน วลี และรูปประโยคในการสื่อสารมาใช้ในการแสดงบทบาทสมมติ มีพัฒนาการความสามารถในการฟังและการพูดที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง My holiday ผลการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนฯ (4P model)

1. Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)

ผู้สอนเตรียมความพร้อม กระตุ้น เสริมแรง มอบหมายภาระงาน แจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิมและเสริมสร้างความรู้ใหม่เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวน สร้างความมั่นใจในการฟังและการพูด ผ่านการร้องและทำท่าทางประกอบเพลง Let's Go To The Beach และร่วมกิจกรรม Find vocabulary

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสุข สนุกสนาน มีความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านเพลงและกิจกรรมที่เสริมสร้างความมั่นใจในการฟังและการพูด ผู้เรียนจับคู่สนทนากับเพื่อนร่วมชั้นสนทนา เพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่อยากไป กิจกรรมที่อยากทำได้

2. Proffer content (ชั้นเสนอเนื้อหา)

ผู้เรียนแสวงหาความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี สำนวน บทสนทนา เนื้อหา หรือรูปแบบ ประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังกลุ่ม และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ฟัง จากคลิปวิดีโอ Tony's Travel Plan และร่วมกิจกรรม The best answer เพื่อฝึกฝนทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสุข สนุกสนาน สนใจ ในการ เรียนรู้คำศัพท์ รูปประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร ผ่านการใช้คลิปวิดีโอ นอกจากนี้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ กิจกรรม The best answer อย่างตั้งใจ ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทสนทนาที่ฟัง

3. Practice (ชั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงาน นำเสนอสถานที่ การ เดินทาง กิจกรรม และอาหารในท้องถิ่นของตน ตามแบบฉบับของแต่ละกลุ่มให้น่าสนใจ

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความสุข สนุกสนานและตั้งใจ ฝึกซ้อมอย่างกระตือรือร้นในการแสดงบทบาทสมมติ ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์ สำนวน วลีได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์

4. Present and communicate (ชั้นนำเสนอและสื่อสาร)

ผู้เรียนร่วมกิจกรรม Beautiful place เพื่อนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง กิจกรรม และอาหารในท้องถิ่นของจังหวัดกระบี่ ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิด ความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกัน สรุปลงผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนกล้าแสดงออกมีความคิดสร้างสรรค์และ จินตนาการในการวางแผนการนำเสนอสถานที่ การเดินทาง กิจกรรม และอาหารในท้องถิ่นของ จังหวัดกระบี่ ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนาน มีความมั่นใจในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และใช้คำศัพท์ สำนวน วลี ได้ถูกต้องเหมาะสมกับ สถานการณ์ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูด อีกทั้งยังมีพัฒนาการทักษะการฟังและ การพูดที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

2.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทำการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แสดงดังตารางที่ 38

ตารางที่ 38 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	M	SD	t	p
ก่อนเรียน	36	20	7.58	2.75	18.26	0.0000
หลังเรียน	36	20	14.25	3.03		

จากตารางที่ 38 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 7.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 2.75 และคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 14.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 3.03 ผลการเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ค่าทดสอบ *t* มีค่าเท่ากับ 18.26 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่า ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ สูงกว่าความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 (รายละเอียดดัง ภาคผนวก ซ)

2.3 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

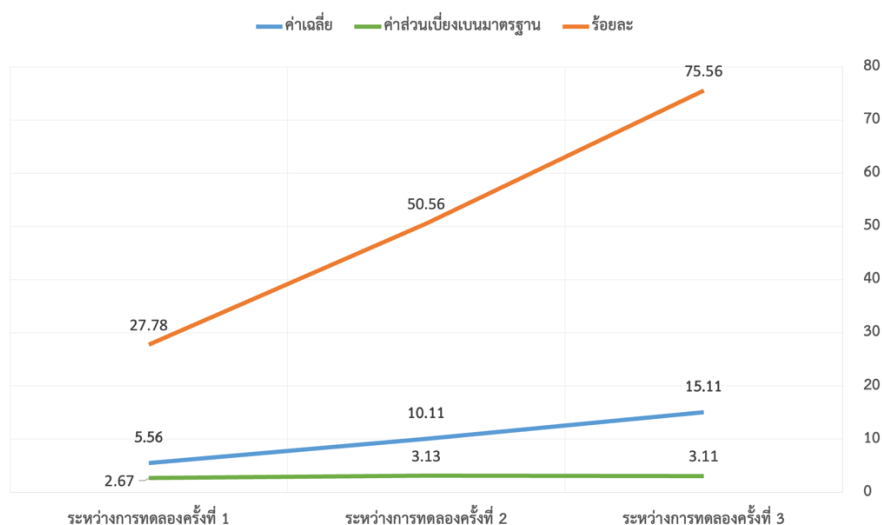
2.3.1 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

โดยใช้แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทำการศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แสดงดังตารางที่ 39

ตารางที่ 39 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

ช่วงเวลา	คะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ			ระดับ
	<i>M</i>	<i>SD</i>	ร้อยละ	
ระหว่างการทดลองครั้งที่ 1	5.56	2.67	27.78	ควรปรับปรุง
ระหว่างการทดลองครั้งที่ 2	10.11	3.13	50.56	พอใช้
ระหว่างการทดลองครั้งที่ 3	15.11	3.11	75.56	ดี

จากตารางที่ 39 พบว่า นักเรียนที่ผ่านการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ มีคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 5.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 2.67 และค่าร้อยละ เท่ากับ 27.78 อยู่ในระดับควรปรับปรุง ระหว่างการทดลองครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 10.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 3.13 และค่าร้อยละ เท่ากับ 50.56 อยู่ในระดับพอใช้ และระหว่างการทดลองครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 15.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 3.11 และค่าร้อยละ เท่ากับ 75.56 อยู่ในระดับดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้น ดังภาพที่ 15

แผนภาพที่ 14 คะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

จากแผนภาพที่ 14 ผลพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนฯ ทั้ง 3 ครั้ง เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนฯ ผู้วิจัยได้ทำการคำนวณค่าร้อยละเพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างคะแนนที่ได้ระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 ระหว่างการทดลองครั้งที่ 2 และ ระหว่างการทดลองครั้งที่ 3 ซึ่งสรุปได้ว่า คะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นตามลำดับหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น (รายละเอียดดัง ภาคผนวก ซ)

2.3.1.1 ผลทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

ก่อนการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำต้องดำเนินการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นว่าเมทริกซ์ความแปรปรวนของพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ โดย Mauchly's Test of Sphericity ผลการทดสอบพบว่า ตัวแปรพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น จึงพิจารณาจากผลการทดสอบโดยใช้สูตรของ Sphericity Assumed

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (one-way repeated measure ANOVA) พบว่า สถิติทดสอบเอฟ (F-test) ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาของการประเมินพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p=.000$) แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยพัฒนาการทักษะ

การฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯจากการวัดทั้ง 3 ครั้ง มีการเปลี่ยนแปลง ดังผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 40

ตารางที่ 40 ผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำของการประเมินพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

Within-Subjects Effects Test					
Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
time	1643.556	1	1643.556	421.596	.000
Error (time)	136.444	35	3.898		

Mauchly's Test of Sphericity : Mauchly's W = .885, Approx. Chi-Square = 4.139, df = 2, p = .126

เนื่องจากผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปรพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ โดยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ พบว่า ค่าเฉลี่ยของพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ในการวัดแต่ละครั้งแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ผู้วิจัยจึงได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของตัวแปรพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ด้วยวิธี Bonferroni ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ในการวัดแต่ละครั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่ (p = .000) แสดงว่ามีพัฒนาการเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 41

ตารางที่ 41 การเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนฯ ทั้ง 3 ครั้ง

คู่การทดลองที่เปรียบเทียบ		Mean Difference	Std. Error	p
การทดลองครั้งที่ 2	การทดลองครั้งที่ 1	4.556*	.434	.000
การทดลองครั้งที่ 3	การทดลองครั้งที่ 1	9.556*	.465	.000
การทดลองครั้งที่ 2	การทดลองครั้งที่ 3	5.000*	.343	.000

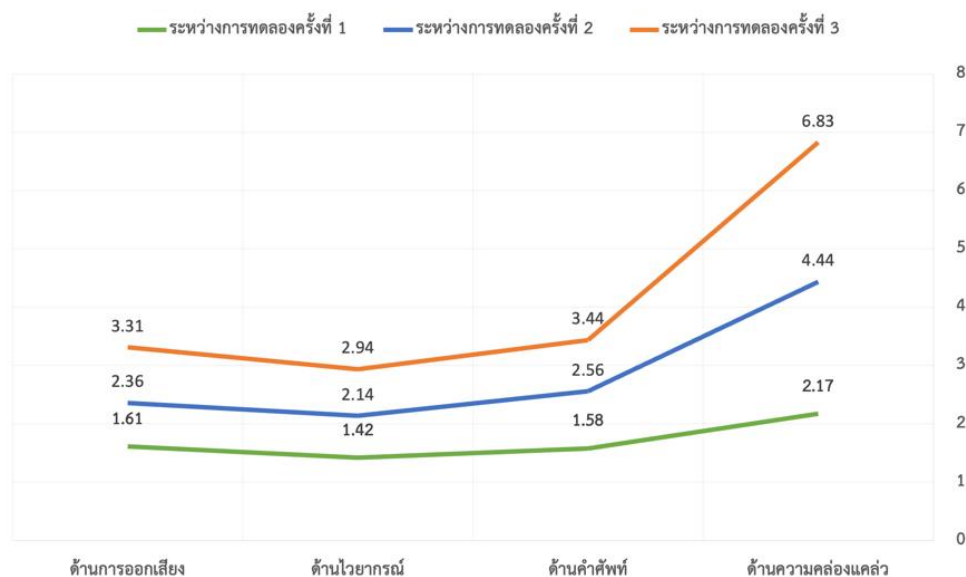
2.3.2 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

โดยใช้แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทำการศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แสดงดังตารางที่ 42

ตารางที่ 42 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

ช่วงระหว่างการทดลอง	คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ										ระดับ	
	ด้านการออกเสียง		ด้านไวยากรณ์		ด้านคำศัพท์		ด้านความคล่องแคล่ว		รวม			
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		ร้อยละ
ครั้งที่ 1	1.61	0.55	1.42	0.50	1.58	0.65	2.17	0.56	6.78	1.64	33.89	ปรับปรุง
ครั้งที่ 2	2.36	0.49	2.14	0.76	2.56	0.61	4.44	1.52	11.50	3.05	57.50	พอใช้
ครั้งที่ 3	3.31	0.52	2.94	0.58	3.44	0.56	6.83	1.54	16.53	1.99	82.64	ดีมาก
รวม	2.42	0.52	2.16	0.61	2.52	0.60	4.48	1.20	11.60	2.23	58.00	พอใช้

จากตารางที่ 42 พบว่า นักเรียนที่ผ่านการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ มีคะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 6.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.64 และค่าร้อยละ เท่ากับ 33.89 อยู่ในระดับควรปรับปรุง ระหว่างการทดลองครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 11.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 3.05 และค่าร้อยละ เท่ากับ 57.50 อยู่ในระดับพอใช้ และระหว่างการทดลองครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 16.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.99 และค่าร้อยละ เท่ากับ 82.64 อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน ประกอบด้วย ด้านการออกเสียง ด้านไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ และด้านความคล่องแคล่ว พบว่า ด้านที่นักเรียนทำได้ดีที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือ ด้านความคล่องแคล่ว มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.20 รองลงมาคือ ด้านคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.60 ถัดมาคือ ด้านการออกเสียง ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.52 และด้านที่นักเรียนมีคะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านไวยากรณ์ ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.61 ดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

จากแผนภาพที่ 15 ผลพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนฯ ทั้ง 3 ครั้ง เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนฯ ผู้วิจัยได้ทำการคำนวณค่าร้อยละเพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างคะแนนที่ได้ระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 ระหว่างการทดลองครั้งที่ 2 และ ระหว่างการทดลองครั้งที่ 3 ซึ่งสรุปได้ว่า คะแนนพัฒนาการ

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นตามลำดับหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น (รายละเอียดดัง ภาคผนวก ซ)

2.3.2.1 ผลทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

ก่อนการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำต้องดำเนินการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นว่าเมทริกซ์ความแปรปรวนของพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ โดย Mauchly's Test of Sphericity ผลการทดสอบพบว่า ตัวแปรพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น จึงพิจารณาจากผลการทดสอบโดยใช้สูตรของ Sphericity Assumed

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (one-way repeated measure ANOVA) พบว่า สถิติทดสอบเอฟ (F-test) ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาของการประเมินพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p=.000$) แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ จากการวัดทั้ง 3 ครั้ง มีการเปลี่ยนแปลง ดังผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 43

ตารางที่ 43 ผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำของการประเมินพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Within-Subjects Effects Test					
Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
time	1711.125	1	1711.125	1264.156	.000
Error (time)	47.375	35	1.354		

Mauchly's Test of Sphericity : Mauchly's W = .882, Approx. Chi-Square = 4.274, df = 2, p = .118

เนื่องจากผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปรพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ โดยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ พบว่า ค่าเฉลี่ยของพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ในการวัดแต่ละครั้งแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ผู้วิจัยจึงได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของตัวแปรพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ด้วยวิธี Bonferroni ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ในการวัดแต่ละครั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่ ($p=.000$) แสดงว่ามีพัฒนาการเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 44

ตารางที่ 44 การเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนฯ ทั้ง 3 ครั้ง

คู่การทดลองที่เปรียบเทียบ		Mean Difference	Std. Error	p
การทดลองครั้งที่ 2	การทดลองครั้งที่ 1	4.722*	.364	.000
การทดลองครั้งที่ 3	การทดลองครั้งที่ 1	9.750*	.274	.000
การทดลองครั้งที่ 2	การทดลองครั้งที่ 3	5.028*	.302	.000

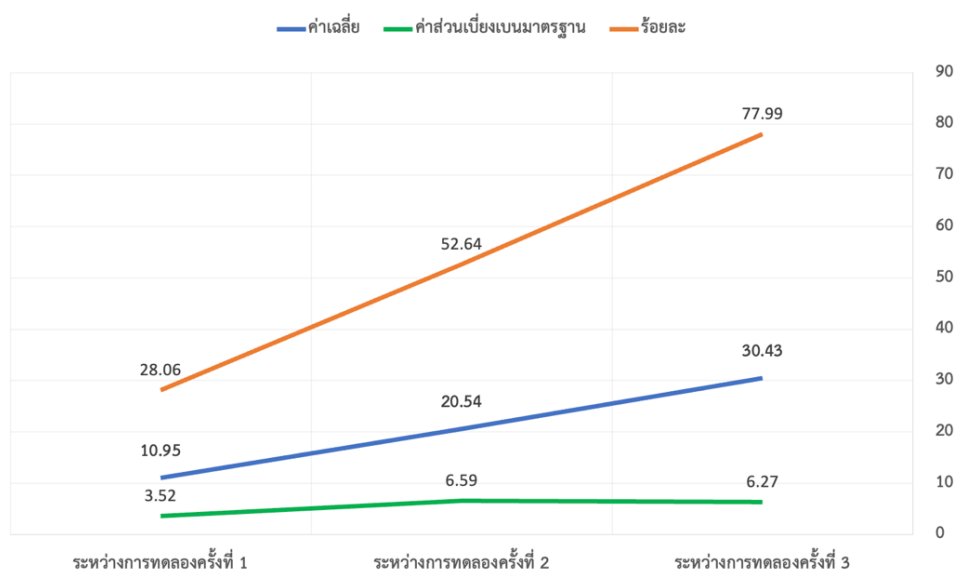
2.3.3 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

โดยใช้แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทำการศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แสดงดังตารางที่ 45

ตารางที่ 45 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

ช่วงเวลา	คะแนนพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ							ระดับ
	ทักษะการฟัง		ทักษะการพูด		รวม			
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	ร้อยละ	
ครั้งที่ 1	5.56	2.67	6.78	1.64	11.22	3.13	28.06	ปรับปรุง
ครั้งที่ 2	10.11	3.13	11.48	3.05	21.06	5.87	52.64	พอใช้
ครั้งที่ 3	15.11	3.11	16.52	1.99	31.19	4.28	77.99	ดี

จากตารางที่ 45 พบว่า นักเรียนที่ผ่านการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ มีคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 11.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 3.13 และค่าร้อยละ เท่ากับ 28.06 อยู่ในระดับควรปรับปรุง ระหว่างการทดลองครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 21.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 5.87 และค่าร้อยละ เท่ากับ 52.64 อยู่ในระดับพอใช้ และระหว่างการทดลองครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 31.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 4.28 และค่าร้อยละ เท่ากับ 77.99 อยู่ในระดับดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ 2 ดังแผนภาพที่ 16

แผนภาพที่ 16 คะแนนพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

จากแผนภาพที่ 16 ผลพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนฯ ทั้ง 3 ครั้ง เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนฯ ผู้วิจัยได้ทำการคำนวณค่าร้อยละเพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างคะแนนที่ได้ระหว่างการศึกษาครั้งที่ 1 ระหว่างการศึกษาครั้งที่ 2 และ ระหว่างการศึกษาครั้งที่ 3 ซึ่งสรุปได้ว่า คะแนนพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นตามลำดับหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น (รายละเอียดดัง ภาคผนวก ข)

2.3.3.1 ผลทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ

ก่อนการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำต้องดำเนินการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นว่าเมทริกซ์ความแปรปรวนของพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ โดย Mauchly's Test of Sphericity ผลการทดสอบพบว่า ตัวแปรพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น ซึ่งเป็นการละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ Sphericity ดังนั้นในการวิเคราะห์จึงมีการปรับค่าด้วยวิธีการ Greenhouse-geisser Epsilon

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (one-way repeated measure ANOVA) พบว่า สถิติทดสอบเอฟ (F-test) ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาของการประเมินพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p=.000$) แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ จากการวัดทั้ง 3 ครั้งมีการเปลี่ยนแปลง ดังผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 46

ตารางที่ 46 ผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำของการประเมินพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

Within-Subjects Effects Test					
Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
time	7180.014	1	7180.014	1384.682	.000
Error (time)	181.486	35	5.185		

Mauchly's Test of Sphericity : Mauchly's W = .805, Approx. Chi-Square = 7.359, df = 2, p = .025

เนื่องจากผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปรพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ โดยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ พบว่า ค่าเฉลี่ยของพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ในการวัดแต่ละครั้งแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ผู้วิจัยจึงได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของตัวแปรพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ด้วยวิธี Bonferroni ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ในการวัดแต่ละครั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่ ($p=.000$) แสดงว่ามีพัฒนาการเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 47

ตารางที่ 47 การเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบการสอนฯ ทั้ง 3 ครั้ง

คู่การทดลองที่เปรียบเทียบ		Mean Difference	Std. Error	p
การทดลองครั้งที่ 2	การทดลองครั้งที่ 1	9.833*	.688	.000
การทดลองครั้งที่ 3	การทดลองครั้งที่ 1	19.972*	.537	.000
การทดลองครั้งที่ 2	การทดลองครั้งที่ 3	10.139*	.482	.000

2.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังตารางที่ 48

ตารางที่ 48 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	รายการประเมิน	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้			
		M	SD	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับ
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้					
1.	นักเรียนมีอิสระในการคิดและแสดงความคิดเห็น	2.58	0.55	มาก	3
2.	นักเรียนมีโอกาสดำเนินการสืบค้นความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ	2.14	0.54	ปานกลาง	4
3.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้	2.81	0.47	มาก	1

ตารางที่ 48 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้			
		M	SD	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับ
4.	นักเรียนชอบปฏิบัติกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้	2.61	0.55	มาก	2
ผลรวมด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้		2.53	0.04	มาก	4
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
5.	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน	2.67	0.48	มาก	2
6.	กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจส่งเสริมการฟังและการพูด	2.75	0.55	มาก	1
7.	กิจกรรมเอื้อให้นักเรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง	2.14	0.49	ปานกลาง	4
8.	นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	2.67	0.59	มาก	3
ผลรวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		2.56	0.05	มาก	2
ด้านครูผู้สอน					
9.	ครูมีความรู้ในเนื้อหาที่สอนและจัดเนื้อหาวิชาเป็นลำดับเหมาะสมกับผู้เรียน	2.81	0.47	มาก	2
10.	ครูอำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำ และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	2.92	0.28	มาก	1
11.	ครูส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ตามความสนใจและความต้องการของนักเรียน	2.61	0.49	มาก	5
12.	ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความสุข	2.81	0.40	มาก	3
13.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมตามความสนใจของนักเรียน	2.78	0.42	มาก	4
ผลรวมด้านครูผู้สอน		2.78	0.08	มาก	1

ตารางที่ 48 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้			
		M	SD	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับ
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
14.	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	2.42	0.50	ปานกลาง	3
15.	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองมากขึ้น	2.42	0.50	ปานกลาง	3
16.	เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.81	0.40	มาก	1
17.	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่ว	2.33	0.48	ปานกลาง	4
18.	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการทำงานร่วมกัน	2.72	0.45	มาก	2
ผลรวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ		2.54	0.04	มาก	3
ด้านการวัดและประเมินผล					
19.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้	2.42	0.50	ปานกลาง	1
20.	มีการวัดและประเมินผลที่แสดงผลลัพธ์ตรงกับสภาพที่เกิดขึ้นจริง	2.36	0.64	ปานกลาง	2
ผลรวมด้านการวัดและประเมินผล		2.39	0.10	ปานกลาง	5
รวม		2.56	0.03	มาก	

จากตารางที่ 48 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการ

สอน ๆ ที่พัฒนาขึ้น ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 2.56, SD = 0.03$) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนพึงพอใจด้านครูผู้สอนเป็นลำดับที่ 1 ($M = 2.78, SD = 0.08$) รองลงมาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นลำดับที่ 2 ($M = 2.56, SD = 0.05$) ด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นลำดับที่ 3 ($M = 2.54, SD = 0.04$) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 4 ($M = 2.53, SD = 0.04$) และลำดับสุดท้ายคือด้านการวัดและประเมินผลเป็นลำดับที่ 5 ($M = 2.39, SD = 0.03$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน โดยมีการประเมินรายข้อลำดับแรก คือ ครูอำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำ และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ($M = 2.92, SD = 0.28$) รองลงมาครูมีความรู้ในเนื้อหาที่สอนและจัดเนื้อหาวิชาเป็นลำดับเหมาะสมกับผู้เรียน ($M = 2.81, SD = 0.47$) ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความสุข ($M = 2.81, SD = 0.40$) ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมตามความสนใจของนักเรียน ($M = 2.78, SD = 0.42$) และลำดับสุดท้ายคือครูส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ตามความสนใจและความต้องการของนักเรียน ($M = 2.61, SD = 0.49$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีการประเมินรายข้อลำดับแรก คือ กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจส่งเสริมการฟังและการพูด ($M = 2.75, SD = 0.55$) รองลงมากิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน ($M = 2.67, SD = 0.48$) นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ($M = 2.67, SD = 0.59$) และลำดับสุดท้ายคือกิจกรรมเอื้อให้นักเรียนค้นพบความรู้ด้วย ($M = 2.14, SD = 0.49$) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยมีการประเมินรายข้อลำดับแรก คือ เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($M = 2.81, SD = 0.40$) รองลงมาการจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการทำงานร่วมกัน ($M = 2.72, SD = 0.45$) การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและการจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองมากขึ้น ($M = 2.42, SD = 0.50$) และลำดับสุดท้ายคือครูส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ตามความสนใจและความต้องการของนักเรียน ($M = 2.33, SD = 0.48$) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ โดยมีการประเมินรายข้อลำดับแรก คือ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้ ($M = 2.81, SD = 0.47$) รองลงมา นักเรียนชอบปฏิบัติกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ ($M = 2.61, SD = 0.55$) นักเรียนมีอิสระในการคิดและแสดงความคิดเห็น ($M = 2.58, SD = 0.55$) และลำดับสุดท้ายคือนักเรียนมีโอกาสได้สืบค้นความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ($M = 2.14, SD = 0.54$) ด้านการวัดและประเมินผล โดยมีการประเมินรายข้อลำดับแรก คือ นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล การเรียนรู้ ($M = 2.42, SD = 0.50$) และลำดับสุดท้ายคือมีการวัดและประเมินผลที่แสดงผลลัพธ์ตรงกับสภาพที่เกิดขึ้นจริง ($M = 2.36, SD = 0.64$) (รายละเอียดตั้ง ภาคผนวก ข)

2.5 ผลการปรับปรุงการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

หลังจากผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 36 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านทับปริก ตำบลทับปริก อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ โดยการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat? เรื่อง How to cook food? และเรื่อง My holiday ซึ่งได้ทำการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนฯ รายละเอียดดังตารางที่ 49

ตารางที่ 49 ผลการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ผลการปรับปรุง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง What would you like to eat?	
1. Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติการงาน)	-
2. Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)	<p>ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม เพื่อเรียนรู้ตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายงาน โดยเนื้อหาควรเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจ อีกทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการฟังผ่านพอดแคสต์ รายการเสียงที่เผยแพร่ทาง Platform ออนไลน์ เช่น บทสนทนาเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ฟังบทเพลง ส่งเสริมการเรียนรู้ เป็นต้น</p> <p>ผู้สอนควรมอบหมายภาระงานและให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการฟังของผู้เรียน เช่น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฟังเสียงที่แตกต่างกันด้านสำเนียง</p>

ตารางที่ 49 ผลการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ผลการปรับปรุง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง What would you like to eat?	
3. Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)	<p>ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกอาหารที่ผู้เรียนต้องการนำเสนอผ่านการแสดงบทบาทสมมติ กระตุ้นให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ สำนวน รูปประโยคที่เรียนมาใช้ในการสื่อสารได้อย่างมั่นใจ</p> <p>ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนทบทวนบทเรียน ศึกษา ค้นคว้า และเตรียมความพร้อมนอกเวลาของแต่ละกลุ่ม ในการแสดงบทบาทสมมติตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย</p>
4. Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร)	<p>ผู้สอนควรติดตามความก้าวหน้าของแต่ละกลุ่มเกี่ยวกับการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่ได้รับมอบหมาย ผู้สอนคอยให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ สำนวน รูปประโยคที่เรียนมาใช้ในการสื่อสาร</p>
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง How to cook food?	
1. Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)	<p>ผู้สอนควรเตรียมความพร้อมผู้เรียนผ่านกิจกรรม เช่น ในระหว่างการเล่นเกม ผู้สอนสามารถทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ วลี ประโยคง่ายๆ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เกี่ยวกับอาหารเครื่องดื่ม รสชาติ และวัตถุดิบในการทำอาหาร ซึ่งนับเป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง</p>

ตารางที่ 49 ผลการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ผลการปรับปรุง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง How to cook food?	
2. Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)	-
3. Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)	ผู้สอนนำสื่อบทสนทนาที่ผู้เรียนสามารถเจอในชีวิตประจำวัน มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้กระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกการออกเสียงตามบทสนทนาแบบซ้ำๆ (Repetition drill) นอกจากนี้ผู้สอนควรมีการเสริมแรงผู้เรียนอยู่ตลอดเวลา
4. Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร)	-
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง My holiday	
1. Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)	-
2. Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)	-
3. Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)	ผู้สอนควรจำลองสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไวยากรณ์โดยไม่ต้องท่องจำ ช่วยเสริมสร้างทักษะด้านการเลือกใช้คำ (Application) เรียนรู้การออกเสียง (Phonology) และไวยากรณ์ (Grammar)
4. Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร)	ผู้สอนส่งเสริมให้ได้เรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสนทนากับชาวต่างชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้สอนคอยช่วยแนะนำ คอยตรวจและแก้ปัญหาในการใช้ภาษาในการสื่อสาร ก็จะยิ่งช่วยให้สามารถเข้าใจและสนทนาได้อย่างเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

ตอนที่ 3 ผลการขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากการที่ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนฯ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างและได้ปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยนำรูปแบบการสอนฯ ไปขยายผล (Dissemination) การใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนฯ ประกอบไปด้วยประเด็นที่ศึกษาดังนี้

3.1. ผลการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การนำรูปแบบการสอนฯ ไปขยายผล (Dissemination) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านห้วยไต้ ตำบลทักพริก อำเภอเมืองจังหวัดกระบี่ โดยนักเรียนมีความรู้ความสามารถและมีคุณลักษณะไม่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยทำการขยายผล หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat? เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนเรื่องที่ใกล้ตัวก่อนเรียนเรื่องไกลตัว ปฐมนิเทศ 1 ชั่วโมง จัดการเรียนการสอน 4 ชั่วโมง ทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง ทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง และประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งหมดจำนวน 8 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 18 - 29 มีนาคม พ.ศ. 2567 ผลการนำรูปแบบการสอนฯ ไปขยายผลซึ่งมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน พบว่า

1. Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติการงาน)

ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนเตรียมความพร้อม กระตุ้น เสริมแรง มอบหมายภาระงาน แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิมและเสริมสร้างความรู้ใหม่เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี สำนวน สร้างความมั่นใจในการฟังและการพูด ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

ในระหว่างดำเนินกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสุข สนุกสนาน ให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรม ผู้เรียนให้ความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับหมวดอาหารและเครื่องดื่มผ่านเพลงต่างๆ ตั้งใจฝึกออกเสียงคำศัพท์

2. Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)

ผู้เรียนแสวงหาความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี สำนวน บทสนทนา เนื้อหาหรือรูปแบบประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังเป็นคู่ หรือกลุ่ม และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ฟัง

ในระหว่างการทำกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการฝึกทักษะการฟังผ่านกิจกรรม The best answer ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังบทสนทนา Let's make a fruit salad story ผู้เรียนสามารถจำแนกเสียงโดยวัดการฟังเสียงเน้นหนัก (stress) ในคำและประโยค ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถตีความประโยคที่ฟังและตอบคำถามแบบสั้นๆ ได้

3. Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายเป็นคู่หรือกลุ่ม ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด โดยใช้คำ วลี และโครงสร้างประโยคในการสนทนาอย่างมั่นใจ

ในระหว่างการทำกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนทุกคนมีความตั้งใจ ผู้เรียนช่วยกันระดมความคิด ฝึกซ้อมการแสดงบทบาทสมมติตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายตามกิจกรรม My yummy (ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนอาหารตามความสนใจของผู้เรียน) โดยจำลองห้องเรียนกลายเป็นห้องครัว ผู้เรียนสวมบทบาทเป็นเชฟจับคู่สนทนาเกี่ยวกับวัตถุดิบการทำไข่เจียว (Thai Omelet) ฝึกซ้อมอย่างอิสระ โดยใช้คำศัพท์ วลี สำนวน และรูปประโยคที่เรียนมาเพื่อใช้ในการสื่อสาร

4. Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร)

ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงที่แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมาย ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

ในระหว่างการทำกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรม Role play : Our wonderful kitchen ผู้เรียนมีองค์ความรู้พื้นฐานของการสร้างทักษะและความสามารถเกี่ยวกับกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา ความเข้าใจในระดับข้อความ และการสื่อสารทางสังคม ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดที่ดีขึ้น

3.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทำการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แสดงดังตารางที่ 50

ตารางที่ 50 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	M	S.D	t	p
ก่อนเรียน	9	20	8.33	2.45	9.91	0.0000
หลังเรียน	9	20	15.67	2.78		

จากตารางที่ 50 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 8.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 2.45 และคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 15.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 2.78 ผลการเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ค่าทดสอบ *t* มีค่าเท่ากับ 9.91 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่า ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ สูงกว่าความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 (รายละเอียดดัง ภาคผนวก ซ)

3.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ

โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทำการศึกษาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แสดงดังตารางที่ 51

ตารางที่ 51 แสดงผลเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ กับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\mu_{เกณฑ์}$	M	SD	t	P
ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	9	40	28	32.66	2.69	5.21	0.000

$t(.05,8) = 1.8595$

จากตารางที่ 51 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 (รายละเอียดตั้ง ภาคผนวก ซ)

3.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังตารางที่ 52

ตารางที่ 52 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	รายการประเมิน	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้			
		M	SD	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับ
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้					
1.	นักเรียนมีอิสระในการคิดและแสดงความคิดเห็น	3.00	0.00	มาก	1

ตารางที่ 52 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้			
		M	SD	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับ
2.	นักเรียนมีโอกาสได้สืบค้นความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ	2.78	0.44	มาก	3
3.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้	2.89	0.33	มาก	2
4.	นักเรียนชอบปฏิบัติกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้	3.00	0.00	มาก	1
ผลรวมด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้		2.92	0.23	มาก	3
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
5.	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน	3.00	0.00	มาก	1
6.	กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจ ส่งเสริมการฟังและการพูด	2.89	0.33	มาก	2
7.	กิจกรรมเอื้อให้นักเรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง	2.67	0.50	มาก	3
8.	นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	2.67	0.50	มาก	3
ผลรวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		2.81	0.24	มาก	4
ด้านครูผู้สอน					
9.	ครูมีความรู้ในเนื้อหาที่สอนและจัดเนื้อหาวิชาเป็นลำดับเหมาะสมกับผู้เรียน	2.78	0.44	มาก	3
10.	ครูอำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำ และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	3.00	0.00	มาก	1

ตารางที่ 52 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้			
		M	SD	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับ
11.	ครูส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ตามความสนใจและความต้องการของนักเรียน	2.89	0.33	มาก	2
12.	ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความสุข	3.00	0.00	มาก	1
13.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมตามความสนใจของนักเรียน	3.00	0.00	มาก	1
ผลรวมด้านครูผู้สอน		2.93	0.22	มาก	2
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
14.	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	3.00	0.00	มาก	1
15.	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองมากขึ้น	2.78	0.44	มาก	3
16.	เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.89	0.33	มาก	2
17.	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่ว	2.89	0.33	มาก	2
18.	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการทำงานร่วมกัน	2.89	0.33	มาก	2
ผลรวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ		2.54	0.04	มาก	5

ตารางที่ 52 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้			
		<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับ
ด้านการวัดและประเมินผล					
19.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้	3.00	0.00	มาก	1
20.	มีการวัดและประเมินผลที่แสดงผลลัพธ์ตรงกับสภาพที่เกิดขึ้นจริง	3.00	0.00	มาก	1
ผลรวมด้านการวัดและประเมินผล		3.00	0.00	มาก	1
รวม		2.91	0.10	มาก	

จากตารางที่ 52 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 2.91, SD = 0.10$) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผลเป็นลำดับที่ 1 ($M = 3.00, SD = 0.00$) โดยมีการประเมินด้านย่อยลำดับแรก คือ นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้และมีการวัดและประเมินผลที่แสดงผลลัพธ์ตรงกับสภาพที่เกิดขึ้นจริง ($M = 3.00, SD = 0.00$) นักเรียนพึงพอใจด้านครูผู้สอนเป็นลำดับที่ 2 ($M = 2.93, SD = 0.22$) โดยมีการประเมินด้านย่อยลำดับแรก คือ ครูอำนวยความสะดวกให้คำแนะนำ และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความสุข และครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมตามความสนใจของนักเรียน ($M = 3.00, SD = 0.00$) รองลงมาครูส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ตามความสนใจและความต้องการของนักเรียน ($M = 2.89, SD = 0.33$) และลำดับสุดท้ายคือ ครูมีความรู้ในเนื้อหาที่สอนและจัดเนื้อหาวิชาเป็นลำดับที่เหมาะสมกับผู้เรียน ($M = 2.78, SD = 0.44$) นักเรียนพึงพอใจด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 3 ($M = 2.92, SD = 0.23$) โดยมีการประเมินด้านย่อยลำดับแรก คือ นักเรียนมีอิสระในการคิดและแสดง

ความคิดเห็นและนักเรียนชอบปฏิบัติกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ ($M = 3.00, SD = 0.00$) รองลงมา นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้ ($M = 2.89, SD = 0.33$) และลำดับสุดท้ายคือนักเรียนมีโอกาสดำเนินการจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ($M = 2.78, SD = 0.44$) นักเรียนพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นลำดับที่ 4 ($M = 2.81, SD = 0.24$) โดยมีการประเมินด้านย่อยลำดับแรก คือ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน ($M = 3.00, SD = 0.00$) รองลงมา กิจกรรมการเรียนรู้นุกและน่าสนใจส่งเสริมการฟังและการพูด ($M = 2.89, SD = 0.33$) และลำดับสุดท้ายคือกิจกรรมเอื้อให้นักเรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเองและนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ($M = 2.67, SD = 0.50$) นักเรียนพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นลำดับที่ 5 ($M = 2.54, SD = 0.04$) โดยมีการประเมินด้านย่อยลำดับแรก คือ การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ($M = 3.00, SD = 0.00$) รองลงมาเนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่วการจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการทำงานร่วมกัน ($M = 2.89, SD = 0.33$) และลำดับสุดท้ายคือการจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองมากขึ้น ($M = 2.78, SD = 0.44$) (รายละเอียดดัง ภาคผนวก ฉ)

3.5 ผลการปรับปรุงการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

จากการที่ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปขยายผล (Dissemination) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไต้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 9 คน โดยทำการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง What would you like to eat? ซึ่งได้ทำการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนฯ รายละเอียดดังตารางที่ 53

ตารางที่ 53 ผลการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ผลการปรับปรุง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง What would you like to eat?	
1. Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)	ผู้สอนควรตรวจสอบประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนว่ามีเพียงพอต่อการเรียนรู้ตามเนื้อหาหรือไม่ ผู้สอนอาจต้องเสริมหรือปรับพื้นฐานความรู้ให้ผู้เรียน และควรเชื่อมโยงให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของความรู้เดิมกับสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่
2. Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)	<p>ผู้สอนควรทบทวนเนื้อหาเดิมที่ผู้เรียนเคยเรียนมาแล้วก่อนเริ่มแนะนำเนื้อหาใหม่ การทบทวนอยู่เป็นประจำจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้าด้วยกัน</p> <p>ผู้สอนควรสังเกตการทำงานและการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการจัดกิจกรรมการฟัง</p> <p>ผู้สอนควรให้คำชี้แนะ ความช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การตั้งคำถาม การบอกเป็นนัย การใช้ภาษาแม่ในการอธิบายแนวคิดสำคัญหรือการสาธิตให้เห็น เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติภาระงานได้สำเร็จและเกิดความมั่นใจในตนเอง</p>

ตารางที่ 53 ผลการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ผลการปรับปรุง
3. Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)	ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนทบทวนบทเรียน ศึกษา ค้นคว้า และเตรียมความพร้อมนอกเวลาของแต่ละกลุ่ม ในการแสดงบทบาทสมมติตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ผู้สอนควรแนะนำแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ออนไลน์ที่ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์ได้กับกิจกรรมนั้นๆ
4. Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร)	ผู้สอนควรให้คำชมเชย ถ้าผู้เรียนทำถูกต้องหรือช่วยแก้ไขหากผู้เรียนทำผิด

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4P MODEL

แผนภาพที่ 17 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ฉบับสมบูรณ์ (รายละเอียด ภาคผนวก ฉ)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาและ ประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 2.1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ 2.2) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ 2.3) เพื่อศึกษา ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ 6 3) เพื่อขยายผลรูปแบบ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้แบบแผนแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ที่มีลักษณะเป็น แบบแผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (The Embedded Design) ด้วยการศึกษาวិธีการเชิง ปริมาณ (Quantitative Methods) เสริมด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทับปริก ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2566 จำนวน 36 คน และใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design แบบแผนการทดลองแบบ Time Series Design และแบบแผนการทดลองแบบ One – Shot Case Study สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าร้อยละ การทดสอบค่าที (t -test) แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) คู่มือรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) แผนการจัดการเรียนรู้ 4) แบบทดสอบวัดความรู้ ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 5) แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 6) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ

นำไปขยายผลแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดห้วยไต้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 9 คน ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design และแบบแผนการทดลองแบบ One – Shot Case Study

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าร้อยละ การทดสอบค่าที (t -test) แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) พบว่า รูปแบบการสอนนี้มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน) ชั้นที่ 2 Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา) ชั้นที่ 3 Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์) ชั้นที่ 4 Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร) และ 5) ปัจจัยความสำเร็จ จากการหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M= 4.86$ $SD = 0.28$)

ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1

2.2 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 11.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 3.13 และค่าร้อยละ เท่ากับ 28.06 อยู่ในระดับควรปรับปรุง ระหว่างการทดลองครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 21.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 5.87 และค่าร้อยละ เท่ากับ 52.64 อยู่ในระดับพอใช้ และระหว่างการทดลองครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 31.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 4.28

และค่าร้อยละ เท่ากับ 77.99 อยู่ในระดับดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

2.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

3. ผลการขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า

3.1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

3.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5

3.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วว่ารูปแบบการสอนฯ มีคุณภาพเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($M = 4.86$ $SD = 0.28$) สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ถูกพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยครอบคลุม

องค์ประกอบสำคัญอย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือ ความเชื่อต่าง ๆ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ การ วัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ Arends (1997) ได้สรุปองค์ประกอบ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) หลักการตามทฤษฎีที่ใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานในการ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 3) วิธีสอนที่ทำให้การเรียนรู้บรรลุ วัตถุประสงค์ และ 4) สิ่งแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่ต้องการ อีกทั้งผู้วิจัย ศึกษาและวิเคราะห์ หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน รูปแบบการสอนที่เกี่ยวข้อง กับการสอนภาษาอังกฤษ สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านทับปริกและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และมีการศึกษา ความต้องการของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งการขอคำแนะนำ จากอาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัย การขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเครื่องมือประเมิน ประสิทธิภาพรูปแบบการสอน และการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือวัดและประเมินผล นอกจากนี้ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว พบว่า รูปแบบการ สอนภาษาอังกฤษมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหา ส่งผลให้รูปแบบการสอน ๆ มีความเหมาะสม ที่จะนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้ สำหรับแนวคิดในการออกแบบกิจกรรม การเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) (มาเรียม นิลพันธ์, 2558) ร่วมกับการออกแบบระบบการเรียนการสอน ADDIE Model (Kruse, 2009) ที่ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนให้มีความเป็นระบบและการออกแบบการ เรียนการสอนเชิงระบบของ (Dick, Carey and Carey, 2005: 1-8) ใช้กระบวนการวิจัยแบบ ผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ที่มีลักษณะแบบแผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (The Embedded Design) ด้วยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) และเสริมด้วย ข้อมูลคุณภาพ (Qualitative Methods) เพื่อให้การวิจัยมีความครอบคลุมและสามารถตอบคำถาม การวิจัยได้อย่างครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับ ชนสิทธิ์ สิทธิสุนทร (2553) กล่าวว่า การพัฒนาการเรียน การสอนโดยอาศัยวิธีการที่เป็นระบบและนำแนวคิดทฤษฎีของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ต่างมาใช้ในการวางแผนการสอนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุ จุดหมายที่ต้องการ เช่นเดียวกับ สุเทพ อ่วมเจริญ (2556) กล่าวว่า การพัฒนาการเรียน

การสอนที่อาศัยวิธีการเชิงระบบเพื่อให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพของการสอนที่สนองต่อความต้องการในการจัดการเรียนรู้

2. จากผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) พบว่า

2.1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 7.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 2.75 และคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 14.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 3.03 ผลการเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 18.26 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่า ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ สูงกว่าความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้มีการพัฒนารูปแบบการสอนฯ อย่างเป็นระบบ เป็นการบูรณาการแนวคิดที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนซึ่งกันและกัน และยังคงตอบสนองความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการนำแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้หนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องเหมาะสม ผ่านภาระงาน กิจกรรม และลงมือปฏิบัติผ่านสถานการณ์ที่หลากหลายร่วมกับสื่อประสมประกอบด้วยภาพเคลื่อนไหว เสียง สีสัน ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและสนใจในการเรียนรู้ สอดคล้อง งามวงศ์ (2554) กล่าวว่า การสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม ในขณะที่การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based learning : TBL) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสการเรียนรู้ภาษาจากประสบการณ์จริงจากการปฏิบัติงาน กิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนการสอนจะช่วยให้มีการใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น เน้นการสื่อความหมายมากกว่าการเข้าใจหลักไวยากรณ์ กิจกรรมมีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนสามารถถ่ายโอนภาษาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้ สอดคล้องกับ อุษา มะหะหมัด (2557) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมให้เสร็จสมบูรณ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งกิจกรรมเหล่านั้นมีการระบุขั้นตอนของการดำเนินงานอย่างชัดเจน โดยผู้เรียนจะดำเนินกิจกรรมโดยมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อให้เกิดผล นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning:

ABL) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรม มีจุดมุ่งหมายให้เกิดความสนุกสนาน น่าสนใจ และไม่เกิดความเบื่อหน่าย ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สอดคล้อง McGrath and MacEwan (2011) กล่าวว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning: ABL) มีความสำคัญกับการเรียนรู้ของผู้เรียนเพราะสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนรู้ (Active) ผ่านการทำกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะที่คงทนยั่งยืนยาวนาน นอกจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning: ABL) แล้ว การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning : SBL) ยังเป็นอีกวิธีที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการลงปฏิบัติจริงผ่านสถานการณ์จริงที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นบริบทและนำความรู้ไปใช้มากกว่าการจดจำ ผู้เรียนจะใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองอย่างอิสระ และเหมาะสม สอดคล้องกับ ทิศนา แชนมณี (2558) กล่าวว่า ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูลที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง ผู้เรียนจะใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสมกับบทบาทของตัวเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย ผู้วิจัยสังเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน) ขั้นที่ 2 Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา) ขั้นที่ 3 Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์) และขั้นที่ 4 Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร) โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอนนั้นมีความชัดเจน แต่ละขั้นตอนสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นและเตรียมความพร้อมผู้เรียน ส่งเสริมความเข้าใจเนื้อหาและเน้นการลงมือปฏิบัติภาระงาน กิจกรรมที่หลากหลาย และการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงร่วมกับผู้อื่น เพื่อฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษซ้ำๆ จนเกิดความคุ้นชิน ตลอดจนมีการใช้สื่อจริง (Authentic materials) และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ในการจัดการเรียนการสอนสอดแทรกในทุกขั้นตอน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้สึกผ่อนคลาย กล้าที่จะตอบคำถามกล้าที่จะร่วมกิจกรรมส่งเสริมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ กล้าที่จะแสดงบทบาทสมมติตามภาระงานของกลุ่ม ไม่เครียดหรือรู้สึกกดดันเมื่อต้องทำกิจกรรมหรือนำเสนอหน้าชั้น ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากกิจกรรมการสอนทุกขั้นตอน ซึ่งทุก ๆ ขั้นตอนจะแทรกภาระงานและกิจกรรมที่หลากหลาย สนุกสนาน สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้สนุกกับการเรียนรู้ในขั้นตอนต่อ ๆ ไป อีกทั้งมีการนำเสนอเนื้อหาซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวและเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ เนื้อหา คำศัพท์และไวยากรณ์ที่ถือว่าเป็นเรื่องที่ยาก แต่สามารถนำมาปรับประยุกต์ให้การสอนไวยากรณ์เป็นเรื่องง่ายด้วยการใช้สื่อจริง (Authentic materials) และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มได้อย่างไม่เขินอาย สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือและให้ความร่วมมือตลอดทั้งกิจกรรมส่งผลให้ผู้เรียน มีความสุข สนุกสนานรักและ

ซึ่งชอบในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ สง่า วงศ์ไชย (2560) ได้เสนอแนะว่า ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอน ผู้สอนจะต้องหากวิธีต่าง ๆ เช่น ใช้คำถาม หรือจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ ให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอยากลงมือปฏิบัติในแต่ละกิจกรรม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน การอภิปรายกลุ่มย่อยและการแสดงความคิดเห็นก็จะส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ นิภาวรรณ นวาวัตน์ (2562) กล่าวว่า ผู้สอนควรมีขั้นตอนในการสอน โดยการแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ มีการนำเสนอรูปแบบของเนื้อหาของการสนทนาที่มีความหมายและเหมาะสม ในการสื่อสารตามบริบททางสังคม จากนั้นเริ่มต้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในการใช้ภาษาจนผู้เรียนเกิดความชำนาญ จึงปล่อยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ความรู้เพื่อผลิตภาษาตามความต้องการเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว โดยผู้สอนมีการใช้กิจกรรมคู่หรือกลุ่มในการฝึกภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับของจริง เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริงนอกห้องเรียน สอดคล้องกับ งานวิจัยของ จริมจิต สร้อยสมุทร (2563) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสูงขึ้น เช่นเดียวกับ มณัญญา มานะรัชต์ศักดิ์ (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยศึกษาคะแนนจากการวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนในแต่ละแผน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยพิจารณาจากคะแนนการสอบหลังเรียนแผนการเรียนรู้ที่ 1 ถึง 6 ซึ่งมีค่าเฉลี่ย คือ 12.15, 13.25, 14.60, 15.33, 16.20, 17.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.76, 1.78, 1.63, 1.58, 1.42, 1.08 และค่าร้อยละ คือ 60.75, 66.25, 73.00, 76.63, 81.00, 85.50 ตามลำดับ

2.2 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 11.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 3.13 และค่าร้อยละ เท่ากับ 28.06 อยู่ในระดับควรปรับปรุง ระหว่างการทดลองครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 21.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 5.87 และค่าร้อยละ เท่ากับ 52.64 อยู่ในระดับพอใช้ และระหว่างการทดลองครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 31.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 4.28 และค่าร้อยละ เท่ากับ 77.99 อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 อาจจะเป็นเพราะว่ารูปแบบการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้นอยู่บนพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ประกอบด้วย แนวการสอน

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based learning : TBL) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning: ABL) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning : SBL) อีกทั้งผู้วิจัยสังเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ทุกขั้นตอน กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติใช้ภาษาตามสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้ รับผิดชอบต่อภาระงาน กิจกรรมต่างๆ ที่ได้รับ มอบหมาย รู้จักการทำงานเป็นคู่และกลุ่ม เกิดความสามัคคี มีความกล้าแสดงออกในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยความมั่นใจ ดังนี้

ขั้นที่ 1 Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน) ผู้สอนเตรียมความพร้อม กระตุ้นเสริมแรง มอบหมายภาระงาน ทบทวนความรู้เดิมและเสริมสร้างความรู้ใหม่เกี่ยวกับคำศัพท์ วลีสำนวน สร้างความมั่นใจในการฟังและการพูด ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับ สุมิตรา อังวิฒนกุล (2547) ที่กล่าวว่า เพื่อปรับเปลี่ยนให้รูปแบบการเรียนรู้ทันต่อเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคโลกาภิวัตน์ ผู้สอนควรมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียนก็จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้เช่นเดียวกัน

ขั้นที่ 2 Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา) ผู้เรียนทุกคนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังเป็นคู่หรือกลุ่ม ฝึกฝนทักษะการฟังและร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ฟัง แสวงหาความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ วลีสำนวน บทสนทนา เนื้อหา หรือรูปแบบประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ผู้เรียนได้รับการถ่ายทอดข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังได้ฟังเพื่อช่วยให้เข้าใจในบริบทผ่านกิจกรรมที่ท้าทายระดมสมองเพื่อให้ผู้เรียนคาดคะเนสิ่งที่จะฟัง ทำนายเหตุการณ์ เชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมกับเรื่องที่ได้ฟัง ประสบการณ์เดิมเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนคาดเดาเหตุการณ์ที่จะฟัง อีกทั้งยังสร้างความตื่นตัวให้กับผู้เรียน สอดคล้องกับ Rixon (1986) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในด้านต่างๆ ดังกล่าวนั้น จะทำให้ผู้เรียนมีข้อมูลประกอบการฟังและสามารถตีความหมายได้อย่างถูกต้อง เช่นเดียวกับ วิชชุดา ขำประถม (2564) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังนั้น ผู้สอนนำตัวอย่างภาระงานที่ต้องฟังมาปฏิบัติเป็นตัวอย่างและให้นักเรียนร่วมปฏิบัติ โดยนำความรู้ทางด้านไวยากรณ์และเทคนิคที่ได้เรียนมาประกอบ ฝึกฝนทักษะการฟังผ่านการทำกิจกรรม อีกทั้ง อาริวรรณ เอี่ยมสะอาด (2561) กล่าวว่า กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเกิดแรงจูงใจในการเรียน ภาษาเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันในระหว่างผู้เรียนด้วย และกับครูผู้สอน และได้พัฒนาตนเองตลอดเวลา

ขั้นที่ 3 Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์) ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายเป็นคู่หรือกลุ่ม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจในการสื่อความหมายอย่างเสรีตามความต้องการของตน เป็นการพิสูจน์ให้รู้ว่าผู้เรียนนำสิ่ง

ที่เรียนมาแล้วนำไปใช้ในสถานการณ์จริง ตามที่ Nunan (1998) กล่าวว่า การฝึกซ้อมกิจกรรมการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น การจำลองสถานการณ์และบทบาทสมมติที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มความคล่องแคล่ว และสามารถลดข้อผิดพลาดได้ เช่นเดียวกับ Basher & Smalkoski (2002) กล่าวว่า การทำกิจกรรมกลุ่มหรือการทำกิจกรรมในการแสดงบทบาทสมมติที่มีลักษณะคล้ายกับสถานการณ์จริงนั้น สามารถช่วยพัฒนาด้านทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียน และสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้นอีกด้วย และ Festus (2013) กล่าวว่า ภาระงานเน้นการปฏิบัติกิจกรรม งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำควรเน้นงานที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีความหมาย และเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียน สื่อการสอนต้องน่าสนใจและสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

และขั้นที่ 4 Present and communicate (ชั้นนำเสนอและสื่อสาร) ได้รับมอบหมายผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) ผู้เรียนเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการปฏิบัติ การลงมือปฏิบัติไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นการเรียนรู้ถึงความหมายและบริบทของการปฏิบัติด้วยผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่คล้ายกับสถานการณ์จริง สอดคล้องกับ ไชยฉัตร โรจน์พลทามล (2562) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จากสถานการณ์เสมือนจริงเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนที่มีความสนใจต่ำได้ ผู้เรียนจะเคารพซึ่งกันและกัน แก้ปัญหาตามโจทย์สถานการณ์ร่วมกัน ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น นำบทบาทที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในสถานการณ์จริง โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้รับออกมาอย่างเป็นระบบตามรูปแบบของสถานการณ์จริง ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เกิดความเข้าใจ เนื่องจากได้มีประสบการณ์ที่เห็นประจักษ์ชัดด้วยตนเอง ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูง ผู้เรียนได้เรียนอย่างสนุกสนาน การเรียนรู้มีความหมายต่อตัวผู้เรียน มีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิดต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน อีกทั้ง Suzuki (2004) กล่าวไว้ว่า การให้ผลสะท้อนกลับที่ถูกต้องถือเป็นเทคนิคที่ผู้สอนใช้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเห็นข้อผิดพลาดของตนเองและนำไปสู่ผลลัพธ์ที่สามารถแก้ไขได้

เมื่อพิจารณาศึกษาพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ คะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 5.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 10.11 และค่าร้อยละ เท่ากับ 27.78 อยู่ในระดับควรปรับปรุง ระหว่างการทดลองครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 10.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 3.13 และค่าร้อยละ เท่ากับ 50.56 อยู่ในระดับพอใช้ และระหว่างการทดลองครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ย

(*M*) เท่ากับ 15.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 3.11 และค่าร้อยละ เท่ากับ 75.56 อยู่ในระดับดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งนี้กระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอน มีการมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถในการเข้าใจและแยกแยะสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของ ผู้พูดพร้อมกับจับประเด็นสิ่งที่ได้ยินมาจัดเรียงลำดับ นั้น ๆ ตลอดจนการขึ้นลงของเสียง เพื่อให้เกิดความหมายขึ้น ผ่านภาระงานและกิจกรรมที่หลากหลาย พร้อมทั้งนำสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่าสื่อ ภาระงาน และกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ Nunan (1989) และ Robinson (1991) กล่าวสอดคล้องกันว่า ลักษณะในการจัดการเรียนการสอนแบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-centered) สื่อควรมีความเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสบายใจ (Comfort) และคุ้นเคย (Familiarity) ในการเรียนรู้ อีกทั้งกระบวนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 Proffer content (ขึ้นเสนอเนื้อหา) ผู้เรียนทุกคนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังเป็นคู่หรือกลุ่ม ฝึกฝนทักษะการฟังและร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ฟัง ผ่านการใช้กลยุทธ์การฟังที่หลากหลายให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การฟัง มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากการฟัง ได้แก่ ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความตามรูปภาพ ฟังเพื่อเลือกภาพตามเค้าโครงเรื่อง ฟังเพื่อเรียงลำดับรูปภาพ ฟังเพื่อต่อเติมภาพให้สมบูรณ์ ฟังเพื่อเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ และฟังเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือขั้นตอนการทำงาน ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาทำกิจกรรมต่อเนื่อง นำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาผสมผสานกับความรู้ความคิดเห็นของตนเพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่น ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ นอกจากนี้ผู้สอนให้ผลย้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของภาระงานที่ผู้เรียนทำ ผู้เรียนเรียนรู้เข้าใจสิ่งที่ฟังถูกต้องมากขึ้นเพียงใด

เมื่อพิจารณาศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 6.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 1.64 และค่าร้อยละ เท่ากับ 33.89 อยู่ในระดับควรปรับปรุง ระหว่างการทดลองครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 11.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 3.05 และค่าร้อยละ เท่ากับ 57.50 อยู่ในระดับพอใช้ และระหว่างการทดลองครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 16.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 1.99 และค่าร้อยละ เท่ากับ 82.64 อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน ประกอบด้วย ด้านการออกเสียง ด้านไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ และด้านความคล่องแคล่ว พบว่า ด้านที่ผู้เรียนทำได้ดีที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือ ด้านความคล่องแคล่ว มีค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 1.20 กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถพูดต่อเนื่องอย่างคล่องแคล่ว พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนมีการนำเสนอตัวอย่างให้ผู้เรียนดู อาทิ คลิปวิดีโอ บทสนทนา เป็นต้น สื่อที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้นเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทำให้สามารถ

ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้ง่าย เปิดโอกาสผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเป็นคู่หรือแบบกลุ่ม เพื่อฝึกฝนทักษะการพูด พูดซ้ำๆ จนเข้าใจ โดยใช้โครงสร้างประโยคหรือคำศัพท์ที่เรียนมาเหล่านั้นมาพูด ทำให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว รองลงมาคือ ด้านคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.60 กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ อาจเนื่องมาจากเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ผู้เรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน นำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการสื่อสารผ่านกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ต่างๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ อีกทั้งผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ค้นคว้า เรียนรู้ด้วยตนเอง จดจำ คำศัพท์ วลี และเข้าใจเนื้อหา สอดคล้องกับ Brown (2000) ที่กล่าวว่า การถ่ายโอนความรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง นอกจากนั้น ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้เดิมมาแล้วไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนการฝึกในชั้นเรียน และการได้เลือกใช้ภาษานี้ก็ช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมต่าง ๆ ถัดมาคือ ด้านการออกเสียง ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.52 กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำ ประโยค ผิดบ้างเล็กน้อย สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่พูด ผู้เรียนมีมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร อันเนื่องมาจากชั้นที่ 3 Practice (ปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายเป็นคู่หรือกลุ่ม สอดคล้องกับ Baker and Westrup (2000) กล่าวว่า ผู้เรียนมีโอกาสฝึกภาษาใหม่ในสถานการณ์ที่มีอิสระ เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสาร โดยมีผู้สอนคอยแนะนำและเฝ้าสังเกตการปฏิบัติของผู้เรียน และให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดให้กับผู้เรียน เช่นเดียวกับ Limbu (2012) กล่าวว่า ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านกิจกรรม ซึ่งเป็นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่แตกต่างจากเดิม ทำให้ผู้เรียนให้ความสำคัญในการเรียนและเห็นคุณค่าของการลงมือปฏิบัติ อีกทั้งเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนด้วยการแสวงหาองค์ความรู้ด้วยตนเองและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกระบวนการกลุ่ม เพิ่มความสุขในการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนกับเพื่อนในชั้นเรียน และด้านที่นักเรียนมีคะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย(M) เท่ากับ 2.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.61 กล่าวคือ ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์อยู่มาก แต่สามารถใช้ไวยากรณ์ในวงจำกัดและสามารถสนทนาได้โดยการใช้ประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจและขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งไม่มีเวลาให้การเตรียมความพร้อม ดังนั้นผู้สอนควรยืดหยุ่นเวลาในการฝึกปฏิบัติ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อ บทสนทนา คลิป และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ฝึกปฏิบัติซ้ำๆ จนคุ้น

ชิน และสามารถใช้อังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ Swain (1985) กล่าวว่า หากผู้เรียนขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมหรือมีโอกาสในการฝึกการสื่อสารกับผู้อื่นน้อยเกินไป นั้น ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการสื่อสารภาษาตามเป้าหมายได้ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ปิยภัทร พลัฒา (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองของเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนตามรูปแบบการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขุมภรณ์ แคลสิค (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการที่พัฒนาขึ้น นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ด้านการฟังอยู่ในระดับ ค่อนข้างดี ด้านการพูดอยู่ในระดับน่าพอใจ ด้านการอ่านอยู่ในระดับพอใช้ และด้านการเขียนอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ภาพรวมอยู่ในระดับน่าพอใจ และนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีความสามารถในการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้นในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($M = 2.56, SD = 0.03$) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้นนั้น เกิดจากการสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ มีการสำรวจความต้องการของนักเรียน การขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัย การขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเครื่องมือประเมินประสิทธิผลรูปแบบการสอน ตลอดจนมีการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้นและปรับปรุงแก้ไขจนได้คุณภาพ ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง กล่าวได้ว่ามีการดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนฯ อย่างเป็นระบบและหลากหลายมิติ ซึ่งสอดคล้องกับจรัมจิต สร้อยสมุทร (2563) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่ได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสอนของครูเพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

นักเรียนพึงพอใจด้านครูผู้สอนเป็นลำดับที่ 1 ครูคือบุคคลสำคัญมีหน้าที่ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และในช่วงที่ผู้เรียนทำกิจกรรมครูผู้สอนจะกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียน นอกจากนี้ครูผู้สอนวิเคราะห์การจัดเนื้อหา สารการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนเมื่อพิจารณาผลการประเมินรายด้านย่อย พบว่า ครูอำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มีความพึงพอใจอยู่ในลำดับที่ 1 เนื่องจากครูผู้สอนแสดงความเป็นกันเองกับผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ อีกทั้งกระบวนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based learning : TBL) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning: ABL) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning : SBL) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนร่วมเรียนรู้กับกลุ่มเพื่อน ก่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่อบอุ่นและสนุกสนาน และผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ผลักดันให้เกิดความพยายามในการเรียนรู้เพื่อประสบความสำเร็จร่วมกัน สอดคล้องกับ ทิศนา ขวมนมณี (2559) กล่าวว่า ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้เลือกสาระหรือเรื่องที่จะเรียน

นักเรียนพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นลำดับที่ 2 การจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเรียน ได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพได้ประยุกต์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิต ได้มีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและการใช้สื่อจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ เน้นการลงมือปฏิบัติผ่านกิจกรรมกลุ่ม ฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สามารถใช้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เน้นการสื่อความหมายมากกว่าการเข้าใจหลักไวยากรณ์ มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นอย่างชัดเจนครบถ้วนสมบูรณ์ในแต่ละขั้นตอน เมื่อพิจารณาผลการประเมินรายด้านย่อย พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจส่งเสริมการฟังและการพูด มีความพึงพอใจอยู่ในลำดับที่ 1 เนื่องจากเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการลงมือปฏิบัติ ส่งเสริมการฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งการนำกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based learning : TBL) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning: ABL) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning : SBL) นำมาสังเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษนั้น มีความแปลกใหม่และน่าสนใจ ทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน และช่วยผลักดันให้เกิดความพยายามในการเรียนรู้และการประสบ

ความสำเร็จ อีกทั้งผู้สอนนำภาระงาน กิจกรรมที่หลากหลาย สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนนั้น ผู้สอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สื่อการเรียนรู้จัดเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและดีขึ้น สอดคล้องกับ Dale (1969) กล่าวว่า ผู้เรียนมีส่วนร่วมอยู่ในเหตุการณ์หรือการกระทำจริงเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงเกิดขึ้นก่อนแล้วจึงเรียนรู้โดยการเฝ้าสังเกตในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นขั้นตอนต่อไปของการได้รับประสบการณ์รอง ต่อจากนั้นจึงเป็นการเรียนรู้ด้วยการรับประสบการณ์โดยผ่านสื่อต่าง ๆ และท้ายที่สุดเป็นการให้ผู้เรียนเรียนจากสัญลักษณ์ซึ่งเป็นเสมือนตัวแทนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้สื่อแล้วกิจกรรมที่หลากหลายเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจใฝ่เรียนรู้ด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับ ฌนมนัญ บุรุษภักดี (2547) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมตินั้นสามารถช่วยพัฒนาความสามารถให้นักศึกษาสื่อสารได้ดีขึ้น และช่วยให้มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น สื่อการเรียนรู้จัดเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย นอกจากนี้กิจกรรมที่หลากหลายแล้วนั้น

นักเรียนพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นลำดับที่ 3 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขั้นนั้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติภาระงาน กิจกรรมที่หลากหลาย อีกทั้งแสดงบทบาทสมมติสถานการณ์ที่เสมือนจริง จากการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากเนื้อหาใกล้ตัวและเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานใฝ่เรียนรู้ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง เมื่อพิจารณาผลการประเมินรายด้านย่อย พบว่า เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความพึงพอใจอยู่ในลำดับที่ 1 อาจจะเนื่องมาจากการสอบถามความต้องการของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหา ซึ่งเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้นตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับ Posner (1992) กล่าวว่า มุ่งจัดเนื้อหาตามประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน ต้องคำนึงถึงความต้องการและความสามารถของผู้เรียน

นักเรียนพึงพอใจด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 4 บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสนใจและตั้งใจ ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน เมื่อพิจารณาผลการประเมินรายด้านย่อย พบว่า ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในลำดับที่ 1 สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2539) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนที่ทำให้เด็กพอใจและสนใจต่อการเรียนจะสามารถทำให้เด็กมีความรู้ มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการเรียนได้เป็นอย่างดีทางหนึ่ง และจะช่วยพัฒนาความสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ พระมหาสุวัฒน์ กิตติเมธี (2565) กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสุขเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถรับผิดชอบควบคุมดูแลตนเองได้ ในอนาคตผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อกัน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขที่ได้มาโรงเรียนและในการเรียนร่วมกับเพื่อนๆ อีกทั้ง

ห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพจะสามารถช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพผู้เรียนได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุข

นักเรียนมีความพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผลเป็นลำดับที่ 5 การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) รวบรวมข้อมูลจากผลงานและสิ่งที่คุณเรียนปฏิบัติ เพื่อเป็นพื้นฐานของการตัดสินใจต่อตัวผู้เรียน การประเมินผลตามสภาพจริง เน้นประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและการแสดงออกที่เกิดจากการปฏิบัติในสภาพจริง เมื่อพิจารณาผลการประเมินรายด้านย่อย พบว่า ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในลำดับที่ 1 ผู้เรียนมีการประเมินตนเอง เพื่อทบทวนการทำงานของตนเอง ปรับปรุงแก้ไข นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนคาดการณ์สิ่งที่ต้องทำและวิธีการปฏิบัติต่อไป สอดคล้องกับ Black & William (1998) กล่าวว่า การประเมินตนเองยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถพัฒนาได้

ถึงแม้ว่านักเรียนมีพึงพอใจด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 4 และด้านการวัดและประเมินผลเป็นลำดับที่ 5 ระดับความพึงพอใจที่อยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมาก แต่ต้องจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ให้เป็นพอต่อจำนวนผู้เรียน และจัดตกแต่งห้องเรียนให้เหมาะกับการเรียนรู้ อีกทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลมากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบนั้นมีคุณภาพ สามารถจัดการเรียนรู้เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้

3. จากผลการประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 3.1) ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 8.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 2.45 และคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 15.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 2.78 ผลการเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 9.91 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่า ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ สูงกว่าความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 3.2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง

ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 3.3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 2.91, SD = 0.10$) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยพัฒนามาขึ้นนั้น มีกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) โดยการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อให้ทราบถึงปัญหาของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการพัฒนา อีกทั้งอาศัยการวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอน แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based learning : TBL) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning: ABL) การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning : SBL) และสมรรถนะการสื่อสาร ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ ศึกษาความต้องการของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้มายังหลักการไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลของรูปแบบการสอนฯ ที่เหมาะสมบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ในการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ รูปแบบการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้นนี้ยังผ่านกระบวนการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D) ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัย คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเครื่องมือประเมินประสิทธิผล รูปแบบการสอนฯ และการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนฯ คู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ แผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือวัดและประเมินผล ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไข นำไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างทุกประการก่อนนำไปใช้ (Implementation: I) ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนฯ หลังจากนั้นนำไปประเมินเพื่อหาประสิทธิผลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (Evaluation: E) นำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำรูปแบบการสอนฯ ไปขยายผล (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) เพื่อรับรองรูปแบบการสอนฯ ก่อนนำไปใช้อย่างแพร่หลาย

จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำไปขยายผลกับนักเรียนโรงเรียนวัดห้วยไต้ที่มีนักเรียนซึ่งมีคุณลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการขยายผลด้วยตนเอง นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษของทั้ง 2 โรงเรียน

มีเป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้น กระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอน โดยทุกขั้นตอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม กระตุ้นและเตรียมความพร้อมผู้เรียน ส่งเสริมความเข้าใจเนื้อหา และเน้นการลงมือปฏิบัติภาระงาน กิจกรรมที่หลากหลาย และการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงร่วมกับผู้อื่น นำสื่อที่เป็นของจริงและใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ McGrath and MacEwan (2011) กล่าวว่า การทำกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะที่คงทนยั่งยืนยาวนาน ซึ่งยังสอดคล้องกับ Prince (2004) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น ได้ใช้ทักษะการฟังและการพูด ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนเป็นเพียงผู้ชี้แนะและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ จัดกระบวนการสร้างความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้และการสรุปทบทวนของผู้เรียน ผู้วิจัยได้ประสานงานกับผู้สอนโรงเรียนวัดห้วยไต้ เพื่อขอความร่วมมือในการนำรูปแบบการสอนฯ ไปขยายผลและชี้แจงวัตถุประสงค์ในการขยายผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษครั้งนี้ รวมทั้งแนะนำวิธีการใช้ตามรายละเอียดของคู่มือรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งประกอบด้วยแนวทางการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษไปใช้ รายละเอียดข้อควรปฏิบัติ ความเป็นมาความสำคัญ แนวคิดพื้นฐาน องค์ประกอบของรูปแบบการสอนฯ แนวทางในการจัดกิจกรรม คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล รวมทั้งได้ชี้แจงวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือ และระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยละเอียด เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับการนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยมากที่สุด ดังนั้นในการขยายผลการวิจัยครั้งนี้ จึงทำให้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิผลเป็นไปตามเกณฑ์ คือ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนตามรูปแบบการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้นนั้น กระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน) ขั้นที่ 2 Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา) ขั้นที่ 3 Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์) และขั้นที่ 4 Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร) โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอนนั้นมีความชัดเจน แต่ละขั้นตอนสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นและเตรียมความพร้อมผู้เรียน ส่งเสริมความเข้าใจเนื้อหาและเน้นการลงมือปฏิบัติภาระงาน กิจกรรมที่หลากหลาย และการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงร่วมกับผู้อื่น เพื่อฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด จนเกิดความคุ้นชิน ตลอดจนมีการใช้สื่อจริง (Authentic materials) และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอนสอดแทรกในทุกขั้นตอน ดังนั้น สามารถนำกระบวนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในรายวิชาภาษาต่างประเทศ เช่น วิชาภาษาจีน วิชาภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดของผู้เรียน โดยปรับความยากง่ายของเนื้อหา และกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับรายวิชาและระดับชั้น ความสนใจของผู้เรียน บริบทหรือสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถจัดหาได้

2. จากผลการวิจัย พบว่า เมื่อพิจารณาผลการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาการทักษะการฟังและการพูด ผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น และเมื่อพิจารณาผลการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน ด้านที่ผู้เรียนได้คะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านไวยากรณ์ กล่าวคือ ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์อยู่มาก แต่สามารถใช้ไวยากรณ์ในวงจำกัด และสามารถสนทนาได้โดยการใช้ประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ และขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่มีเวลาในการเตรียมความพร้อม ดังนั้นผู้สอนควรยืดหยุ่นเวลาในการฝึกปฏิบัติ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อ บทสนทนา คลิป และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ฝึกปฏิบัติซ้ำๆ จนคุ้นชิน และสามารถใช้อังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ก่อนนำรูปแบบการสอนฯ นี้ไปใช้ ผู้สอนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจกับองค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะองค์ประกอบปัจจัยความสำเร็จ

3. จากผลการวิจัย พบว่า เมื่อพิจารณาผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

ด้วยรูปแบบการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้นในภาพรวม อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($M = 2.56$, $SD = 0.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผลเป็นลำดับที่ 5 ($M = 2.56$, $SD = 0.03$) เนื่องจากผู้เรียนไม่เคยมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเพื่อน ดังนั้นก่อนนำรูปแบบการสอนฯ นี้ไปใช้ ผู้สอนควรชี้แจงและทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของนักเรียน และบทบาทของผู้สอน รวมถึงไปถึงวิธีการวัดและประเมินผล พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้และสิ่งที่ต้องปรับปรุง อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ในระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศควรมีรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ในระดับโรงเรียนควรมีรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) ไปดำเนินการพัฒนาและใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องในภาคเรียนต่อไป และเผยแพร่ ขยายผลรูปแบบการสอนแก่โรงเรียนอื่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่น ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น
2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานร่วมกับเทคโนโลยีและแพลตฟอร์มผ่านบทเรียนภาพยนตร์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมล โพธิ์เย็น. (2559). "การจัดการเรียนรู้เพื่อนำความสุขสู่ผู้เรียน." วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 13, 2: 121 -131.
- กรมวิชาการ. (2525). **แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2539). **ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553a). **แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553b). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **แนวทางปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559ก). **แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)**. กรุงเทพฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559ข). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤตยา สุขประเสริฐ. (2561). "ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบ ศูนย์อบรมตำรวจภูธรภาค 7." วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กัญญาภัทร แสงแบน. (2562). "การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครู." วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- จรัมจิต สร้อยสมุทฺร. (2563). "การพัฒนาารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณิพนธ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จุฑามณี อินทร์อุริศ. (2564). "การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน. (2553). "การพัฒนาารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ของอาจารย์ในศูนย์เรียนรู้โครงการมหาวิทยาลัยชีวิต." มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน. (2564). "การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร." วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 11, 2: 38-48.
- ชรินทร์ พันธุ์ครู. (2563). "การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- โชคชัย เตโช. (2562). "การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร,
- ไชยฉัตร โรจน์พลทามล. (2562). "การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1." วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ฐิตียา เรือนนงการ. (2560). "รูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย." วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 11, 3: 72-85.
- ณัชปภา โพธิ์พุ่ม และคณะ. (2562). "การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT." วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาขอนแก่น, 6, 4: 109-120.

- ณัฐวุฒิ สกุนี. (2559). "การพัฒนาเจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ ธารพร. (2556). "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร." วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิตนา เขมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา เขมมณี. (2556). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา เขมมณี. (2559). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** พิมพ์ครั้งที่ 20. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา เขมมณี. (2561). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** พิมพ์ครั้งที่ 22. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนกร สุวรรณพุด. (2558). **การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี.** วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนมณีย์ บุรุษภักดี. (2547). "การพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ." วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วิชาภาษาอังกฤษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธารทอง อุดมกัน. (2564). "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2." ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ธิดารัตน์ วิเชียรลม. (2554). "การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองหลวงศึกษา." รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นวพร กุลชนะจิระ. (2563). **การศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน.** การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นवल ทองคำ. (2562). "การจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับแอปพลิเคชันทางการศึกษา เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ เรื่อง แสงและทัศนอุปกรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นิภาวรรณ นาวรัตน์. (2562). "การพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี." วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิรนุช เหลือลมัย. (2552). "การวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา." ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุษกร ภูภักดี. (2557). "การพัฒนาความสามารถในการฟังและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เพลงประกอบการสอน." มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ประจักษ์ น้อยเหนือ. (2563). "การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิด Active Learning เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์และความซาบซึ้งในวรรณคดีไทยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปิยภัทร พลัฒลา. (2559). "การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6." ดุษฎีนิพนธ์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พนอ สงวนแก้ว. (2553). "การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษความพึงพอใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษแบบเพิ่มขยายและความคงทนในการเรียน." วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรนภัส ทับทิมอ่อน. (2563). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานร่วมกับบทเรียนออนไลน์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พระมหาสุวัฒน์ กิตติเมธี. (2565). "บทบาทครูในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสุข." **วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์**, 7, 3: 588-597.

- พิชญาภา กล้าวิจารณ์. (2560). "การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play)." วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข. (2557). **การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญญา ตลับกลาง. (2562). "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอน กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขยอนเขต จังหวัดปทุมธานี." มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เพ็ญญา ทัพพันธ์. (2560). "การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6." วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มณัญญา มานะรัชต์. (2565). "การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความ มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา." วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มณีนรัตน์ กรรณิกา. (2561). "การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- มาเรียม นิลพันธ์. (2558). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 9. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล. (2557). "การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคโดยวิธีการ สอนที่เน้นภาระงานและ โครงงานเพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรางคณา คำอ้น. (2560). "การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้." บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วราภรณ์ วราธิพร. (2558). "การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น." วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีนิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2554). **เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ**. นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์เลิฟเพรส.

- วิชชุดา ข้าประถม. (2564). "การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติด้วยการจัดการเรียนรู้ในการฟังและอ่านสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิธร ลิจันทรพร. (2556). "การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานโดยใช้แอปพลิเคชัน เพื่อการศึกษาบนอุปกรณ์ สื่อสารเคลื่อนที่เพื่อส่งเสริมความมีวินัยของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ กศ.ม. เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักรินทร์ คนหมั่น. (2558). "การพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ โดยใช้การสอนแบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สง่า วงศ์ไชย. (2560). "การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวการสอนที่เน้นภาษาวรรณกรรม และประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเขียนสรุปความของนักศึกษา." วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2565). สถิติ O-NET ย้อนหลัง. เข้าถึงได้จาก <https://www.niets.or.th/th/catalog/view/3865>
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล. องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล. องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล. องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). แนวการจัดการกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). คู่มือประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **แนวปฏิบัติตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: บริษัท จามจุรี โปรดักส์ จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พรินทวาทกราฟฟิค.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). **ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุขุมภรณ์ แคลสิค. (2561). "การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6." **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 22, 2: 214-226.
- สุจินต์ หนูแก้ว และคณะ. (2556). "การนำเสนอยุทธศาสตร์การเรียนการสอนการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาครู." **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 15, 3: 78-84.
- สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล. (2560). "การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้จากสถานการณ์เสมือนจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษและการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี." **วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์**.
- สุทัศน์ สังคะพันธ์. (2557). **นวัตกรรมเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนและทักษะในศตวรรษที่ 21 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สุเทพ อ่วมเจริญ. (2556). **การพัฒนาแบบจำลอง SU Model : นวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ วิศวกรรมหลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**.
- สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์. (2555). "การพัฒนาหลักสูตรอบรมค่านิยมภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษความรู้ด้านกิจกรรมค่านิยมภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร." **วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร**.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2545). **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2547). **ภาษาอังกฤษ-การศึกษา และการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล พุฒิรุ่งโรจน์. (2559). "การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนวัดพเนินพูลุโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม." *ครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง*.
- หริศศักดิ์ พลตรี. (2558). "ผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลือยงวิทยา." *วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- องอาจ นามวงศ์. (2554). "Active 3Ps: บทบาทการจัดการเรียนรู้ที่ครูควรเปลี่ยน." **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**, 34, 3-4: 1-9.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). **แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. (2561). "การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา." **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 10, 1: 32-45.
- อุปกิต ทรวงทองกลาง. (2563). "การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี." *วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*.
- อุษา มะหะหมัด. (2559). "การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา." *วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- เอกสิทธิ์ ชนินทรภูมิ. (2564). "การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด STEAM เพื่อส่งเสริมทักษะการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา." *วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร*.

ภาษาอังกฤษ

- Allwright, D. (1983). "Classroom – centered research on language teaching and learning : A brief overview." *TESOL Quarterly*, 16, 2: 191 – 204.
- Arends, R. (1997). **Classroom Instruction and Management**. McGraw-Hill Companies.
- Arends, R. I. (1997). **Classroom Instruction and Management**. New York: McGraw Hill.

- Arif, S., and Leyla, K. (2016). "the Use of TaskBased Activities to Improve Listening and Speaking Skills in EFL Context: Sino-US English Teaching." 13, 6: 445-459.
- Aslem, M., Ahmed, M., and Mazherm, M. (2015). "Enhancing communication skills of ESLprimary students through activity based learning." **European Journal of Language Studies**, 2, 1: 1-11.
- Awasthi, D. (2014). "Activity-based Learning Methodology can bring improvement in quality of education in India." **Research paper of GLRA – Global Journal for Research Analysis**, 3, August.
- Baker, J., and Westrup, H. (2000). **The English Language Teacher's Handbook: How to Teach Large Classes with Few Resources**. London: Continuum.
- Bartz, W. H. (1979). Teaching Oral Communication in the Foreign Language Classroom. In **Language in Education Theory and Practice**. Virginia: The Centre for AppliedLinguistics.
- Benjamin, B. W. (1973). **Dictionary of Behavioral Science**. Van Nostrand: Reingeld Company.
- Bonwell, C. C., and Eison, J. A. (1991). Active Learning: Creating Excitement in the Classroom. In **Eric Digest**. Washington D.C.: ERIC Clearinghouse on Higher Education.
- Branden, K. (2006). **Task-Ba Tayler sed Language Education: From Theory to Practice**. US: Cambridge University Press.
- Breen, M. (1987b). Learner contribution to task design. In C. Candlin and D. Murphy (Eds.), **Language Learning Tasks** (pp. 23-46). Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall.
- Brown, H. D. (2000). **Teaching by Principles**. 2nd ed. San Francisco: Longman.
- Brown, H. D. (2001). **Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy**.
- Brown, R. A. (2007). "English proficiency as a contingency of self-worth among Japanese university students." **Information and Communication Studies**, 37: 17-24.
- Bruce, J., and Marsha, W. (2009). **Models of teaching**. 8th ed. Boston, Ma.: Pearson.
- Brumfit, C. (1984). **Communicative methodology in language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.

- Byrne, B. M. (1986). "Self-Concept/Academic Achievement Relations: An Investigation of Dimensionality, Stability, and Causality." **Canadian Journal of Behavioural Science**, 18: 173-186. doi:10.1037/h0079982Scott
- Cambridge University. (1996). "Assessment Criteria: University of Cambridge Local Examination Syndicate: PET SPEAKING." Cambridge University.
- Campbell. (1976). **Reclaiming a Lost Heritage**. Ames: Iowa State University.
- Campbell, D. T., Stanley, J. C., and Gage, N. L. (1963). **Experimental and quasi-experimental designs for research**. Houghton, Mifflin and Company.
- Canale, M., and Swain, M. (1980). **Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing**. Applied Linguistics.
- Canale, M., and Swain, M. (1984). **Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing**. Applied Linguistics.
- Candlin, C. N. (1987a). Toward Task-based Language Learning. In C. Candlin and D. Murphy (Eds.). Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Candlin, C. N. (1987b). Towards Task-Based Language Learning. In C. Candlin and D. Murphy (Eds.), **Language Learning Tasks: Lancaster Practical Papers in English** (pp. 5-22). Lancaster: Lancaster University.
- Chaney, A. L., and Burk, T. L. (1998). **Teaching Oral Communication in Grades K-8**. Boston: Allyn and Bacon Harris (1974).
- Chomsky, N. (1966). **Cartesian Linguistics**. New York: Harper and Row.
- Clark. (1972). **Foreign Language Testing : Theory and Practice**. Philadelphia: Center for Curriculum Development.
- Creswell, J. W. E. R. P., Conducting, and Evaluating (2002). **Educational Research. Planning, Conducting, and Evaluating Quantitative and Qualitative Research**. London: Pearson Education.
- Dale, E. (1969). Audio-Visual Methods in Teaching. In R. Holt and Winston (Eds.), (3rd ed., pp. 108). New York: Dryden Press.
- Dick, W., Carey, L., and Carey, J. O. (2005). **The Systematic Design of Instruction**. 6th ed. Boston: Allyn and Bacon.

- Donabedian. (1980). **Explorations in Quality Assessment and Monitoring: Vol. I. The Definition of Quality and Approaches to Its Assessment**. Ann Arbor, MI: Health Administration Press.
- Education First. (2022). **The world's largest ranking of countries and regions by English skills**. Available from <https://www.ef.com/wwen/epi/>
- Ellis, R. (1997). **Task-based Language Learning and Teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Ellis, R. (2003). **Task-Based Language Learning and Teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Fallon, E., Walsh, S., and Prendergast, T. (2013). "An Activity-based Approach to the Learning and Teaching of Research Methods: Measuring Student Engagement and Learning." **Irish Journal of Academic Practice**, 2, 1.
- Festus. (2013). "Activity -Based Learning Strategies in the Mathematics Classrooms." **Journal of Education and Practice**, 4, 13: 8-14. Available from <http://eprogressiveportfolio.blogspot.com/2012/06/activity-based-teachingmethod.html>.
- Field, T. (2010). "Postpartum Depression Effects on Early Interactions, Parenting, and Safety Practices: A Review." **Infant Behavior & Development**, 33: 1-6. doi:<http://dx.doi.org/10.1016/j.infbeh.2009.10.005>
- Gagon, and Collary. (2005). Accessed from August 16, 2020. Available from <http://www.prainbow.com/cld/cltdp.html>
- Good. (1973). **Dictionary of Education**. New York: McGraw-Hill Book.
- Hamad, M. M., and Alnuzaili, E. S. (2022). "The Effect of Using Simulation Strategy in Developing English as a Foreign Language Speaking Skill." **Journal of Language Teaching and Research**, 13, 1. doi:10.17507/jltr.1301.23
- Hariharan, P. (2011). "Effectiveness of activity-based-learning methodology for elementary school education." **Journal India: Coimbatore**.
- Harris, D. (1974). **Testing English as a Second Language**. New York: Mc. Graw. Hill Book Company.
- Harris, D. P. (1990). **High performance leadership: Strategies for maximum career productivity**. Illinois: Scoot, Foresman.

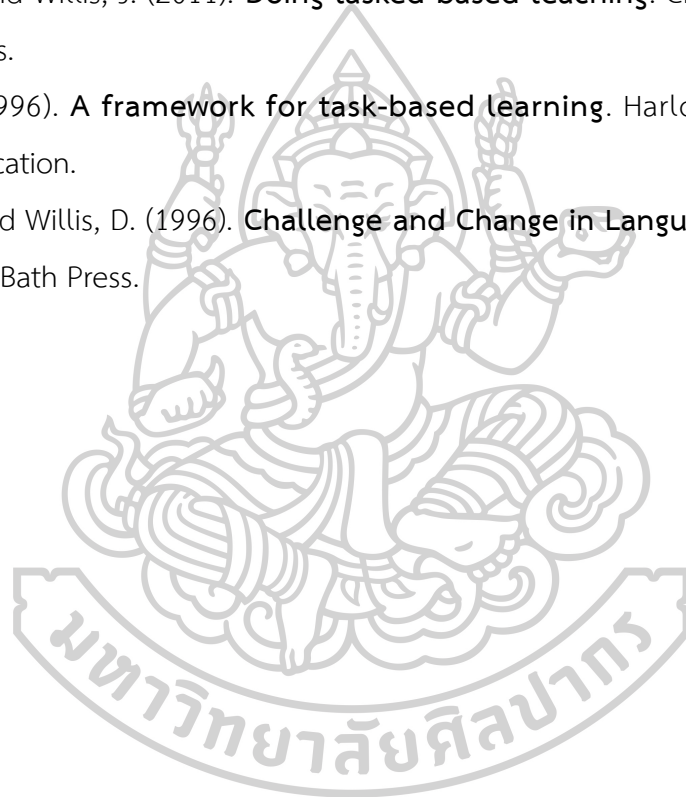
- Harris, D. P. (1996). **Testing English as a Second Language**. New York: McGraw-Hill.
- Heaton. (1990). **Classroom Testing**. Longman: Longman Keys to Language Teaching.
- Herzberg. (1959). **The motivation to work**. New York: John Wiley & Sons.
- Horsburgh, N. (1994). **New Oxford Modern English : Book 1**. London: Oxford University Press.
- Hubbard. (1983). Teacher training. In **A Training Course for TEFL**: Oxford University Press.
- Jack, and Richard. (2006). **Communicative Language Teaching Today**. Cambridge University Press.
- Johnson, and Morrow. (1986). **Principles of communicative Methodology in Communication in classroom**. Hong kong: Longman.
- Joyce, B., and Weil, M. (1996). **Models of Teaching**. 5th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Kaplan, R. S., and Norton, D. P. (1996). Strategic Learning: The Balanced Scorecard. In **Strategy & Leadership** (Vol. 24, pp. 18-24).
- Kemp, Morrison, and Ross. (1994). **Designing Effective Instruction**. New York: Macmillan College.
- Krashen, S., and Terrell, T. (1983). **The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom**. Oxford: Pergamon.
- Kruse, K. (2009). **Introduction to instructional design and the ADDIE model**. Accessed 30 May. Available from http://www.e-learningguru.com/articles/art2_1.htm
- Lakshmi, R. (2007). **Activity-based learning**. Available from <http://www.ssa.tn.nic.in/docu/abl-report-by-dr.anandhalakshmi.pdf>
- Larsen-Freeman, D. (2000). **Techniques and Principles in Language Teaching**. 2nd ed. Oxford: OUP (University of Cambridge Local Examinations Syndicate: PET SPEAKING, 1996).
- Lave, J. (1991). Situating learning in communities of practice. In L. B. Resnick, J. M. Levine, and S. D. Teasley (Eds.), **Perspectives on socially shared cognition** (pp. 63–82): American Psychological Association.
- Lemlech. (1994). **Curriculum and Instructional Methods for the Elementary and Middle School**. 7th ed.: Pearson Press.

- Lijanporn, S., and Khlaisang, J. (2015). "The development of an activity-based learning model using educational mobile application to enhance discipline of elementary school students." **Science Direct**, 174: 1707-1712.
- Limbu, P. (2012). **Why do we need to use activity-based learning method?**
- Long, M. H. (1985). **A Role for Instruction in Second Language Acquisition**. Task-Based Language Teaching.
- Mackey, H. (1974). **The Kalapuyans**. Salem, Oregon. Mission Mill Museum Association.
- Madsen, H. (1983). **Techniques in Testing**. New York: Oxford University Press.
- McGrath, J. R., and MacEwan, G. (2011). "Linking pedagogical practices of activity-based teaching." **The International Journal of Interdisciplinary Social Sciences**, 6: 261-274.
- Morley, J. (2001). **Teaching English as a Second or Foreign Language**. 3rd ed. Boston: Heinle & Heinle.
- Morrow, L. M. (1986). "Effects of Structural Guidance in Story Retelling on Children's Dictation of Original Stories." **Journal of Reading Behavior**, 18: 135-152. doi:10.1080/10862968609547561
- Nunan, D. (1991). **Language Teaching Methodology: A Textbook for Teacher**. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Nunan, D. (1998). **Research Methods in Language Learning**. 7th ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004). **Task-Based Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Oller. (1979). **English Testing at School**. London: Longman Group.
- Oller, J. (1979). **Language Tests at School: A Pragmatic Approach**. Longman, London.
- Paulston. (1976). **Teaching English as a Second Language: Techniques and Procedures**. Massachusetts: Winthrop Publisher.
- Pica, T. et al. (1993). **Choosing and using communication tasks for second language instruction and research task and language learning integrating theory and practice**. Bristol: Long Dunn Press.
- Posner, R. A. (1992). **Sex and Reason**. Harvard University Press.

- Praxmarer, S. (2009). **Physically attractive presenters and persuasion: an experimental investigation of alternative explanations for the "Patzer effect"**. Paper presented at the 8th International Conference on Research in Advertising (ICORIA) (pp. 1-7). The Netherlands: European Advertising Academy.
- Richards, J., and Rodgers, T. (1986). **Approaches and Methods in Language Teaching: A Description and Analysis**. USA: Cambridge University Press.
- Richards, J. C., and Rodgers, T. S. (1986). **Approaches and Methods in Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rixon, S. (1986). **Developing listening skills**. London: Macmillan Publishers Ltd.
- Robinson, P. (1991). **ESP Today: A Practitioner's Guide**. New York: Prentice Hall.
- Rost, J. C. (1991). **Leadership for the Twenty-First Century**. Greenwood Publishing Group.
- Rusbult, C. E., Johnson, D. J., and Morrow, G. D. (1986). "Impact of couple patterns of problem solving on distress and nondistress in dating relationships." **Journal of Personality and Social Psychology**, 50, 4: 744–753. doi:10.1037/0022-3514.50.4.744
- Saeed, S. (2019). **Effect of using task-based approach on the achievement of fifth primary class pupils**. Iraq: University of Mosul.
- Safitri, H., Rafli, Z., and Dewanti, R. (2020). "International Journal of Multicultural and Multireligious Understanding." 7, 6: 88-99.
- Savignon, S. J. (1983). **Communicative Competence : Theory and Classroom Practice Reading**. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Savignon, S. J. (1991). "Communicative Language Teaching: State of the Art." **TESOL Quarterly**, 25, 2: 261-277.
- Savignon, S. J. (2005). **Communicative competence: Theory and classroom practice**. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Sayd, M. (2020). "The Study of Task-based Cycle: Case of Reading Comprehension Classes in Iran." **The International Journal of Language and Cultural**, 2, 1: 22-31. doi:10.5281/zenodo.3686366
- Saylor, J. G., Alexander, W., and Lewis, A. J. (1981). **Curriculum Planning for Better Teaching and Learning**. New York: Holt, Rinehart and Winston.

- Seels, and Glasgow. (1990). **Exercise in Instructional Design**. Ohio: Merrill Publishing Company Bell & Howell Information Company.
- Stößlein, M. (2009). **Activity-based Learning Experiences in Quantitative Research Methodology for (Time-Constrained) Young Scholars - Course Design and Effectiveness**. School of Management, (Visiting Professor) Changchun, P.R. China, Jilin University.
- Sturtridge, G. (1997). Teaching and learning in self-access centres: changing roles? In P. Benson and P. Voller (Eds.), **Autonomy & Independence in Language Learning** (pp. 66–78). London: Addison Wesley Longman.
- Suzuki, M. (2004). Corrective Feedback and Learner Uptake in Adult ESL Classrooms. In **Columbia University working Papers** (Vol. 4, pp. 1-21): TESOL & Applied Linguistics.
- Swain, M. (1985). Communicative competence: Some roles of comprehensible input and comprehensible output in its development. In S. Gass and C. Madden (Eds.), **Input in second language acquisition**. Rowley, MA: Newbury House.
- Taylor, B. (1983). "Teaching ESL : Incorporating a communicative, student-centred component." **Eric Digest**, 26: 69-87.
- Tutolo, D. J. A. (1977). Cognitive Approach to Teaching Listening Language Arts. In (Vol. 54, pp. 265-267).
- Valette. (1977). **Modern Language Testing**. New York: Harcourt Brace Javanovich Inc.
- Vandergrift, L. (2016). **Listening: theory and practice in modern foreign language competence**. LLAS Centre for Languages, Linguistics and Area Studies, University of Southampton. Available from <https://www.llas.ac.uk//resources/gpg/67>
- Vygotsky, L. (1978). **Problem of Method in Mind in Society**. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Wang Cheng-Jun. (2006). **Designing Communicative Tasks for College English Courses**. China: Chongqing Normal University & Yangtze Normal University.
- Weir. (1993). **Understanding and Developing Language Test**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

- Widdowson. (1983). **Language and languages -- Study and teaching, English language -- Study and teaching, Sublanguage -- Study and teaching.** Oxford, New York: Oxford University Press.
- Willis, B. (2000). Instructional development for distance education. In **Strategies for Learning at a Distance.**
- Willis, D., and Willis. (2007). **Challenge and Change in Language Teaching.** Oxford: The Bath Press.
- Willis, D., and Willis, J. (2011). **Doing tasked-based teaching.** China :Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). **A framework for task-based learning.** Harlow: Longman Pearson Education.
- Willis, J., and Willis, D. (1996). **Challenge and Change in Language Teaching.** Oxford: The Bath Press.

ภาคผนวก

ที่ อว 8612/9 45

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

5 กุมภาพันธ์ 2567

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองใหญ่

ด้วย นางสาวภัทริกา เดชฤกษ์ปาน รหัสประจำตัว 640630003 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 " มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อประกอบการ ดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Dr. Sirivorn Wornvithanvachai'.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วัฒนวัฒนชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/ฉ 4๖

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม
73000

๕ กุมภาพันธ์ 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทกปรึก

ด้วย นางสาวภัททิรา เดชฤกษ์ปาน รหัสประจำตัว 640630003 นักศึกษาระดับปริญญา
ดุขฎิบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังดำเนินการ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการ
พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจาก
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในกรณี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดแจ้ง
ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ นักศึกษาดังกล่าวด้วย
จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนราชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร. 0 3425 5095

ที่ อว 8612/1526

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

27 มีนาคม 2567

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย (ขยายผลรูปแบบการสอน)

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดห้วยไต้

ด้วย นางสาวภัททิรา เดชฤกษ์ปาน รหัสประจำตัว 640630003 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 " มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวันที่ 18-29 มีนาคม 2567 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

หนังสือแสดงความยินยอมการเข้าร่วมในโครงการวิจัย

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....

ซึ่งเป็นผู้ปกครองของ ด.ช./ด.ญ.

ยินดีอนุญาตให้นักเรียนในความปกครองของข้าพเจ้าเข้าร่วมการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ข้าพเจ้าได้รับทราบข้อมูลและคำอธิบายเกี่ยวกับการวิจัยนี้แล้ว และทำความเข้าใจกับอย่างถี่ถ้วนในการตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมการศึกษาวิจัยนี้หรือไม่

ข้าพเจ้าทราบว่าผู้วิจัยมีความยินดีที่จะตอบคำถามประการใดที่นักเรียนอาจจะมีได้ตลอดระยะเวลาการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวกับนักเรียนในความปกครองของข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปแบบที่เป็นสรุปผลการวิจัย สามารถนำรูปภาพนักเรียนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนไปเผยแพร่ได้ ผู้วิจัยจะปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย หรือจิตใจของนักเรียนในความปกครองของข้าพเจ้าตลอดการวิจัยนี้ และรับรองว่าหากเกิดมีอันตรายใด ๆ จากการวิจัยดังกล่าวนี้ นักเรียนในความปกครองของข้าพเจ้าจะได้รับการดูแลรักษาอย่างเต็มที่

ข้าพเจ้ายินยอมให้นักเรียนในความปกครองของข้าพเจ้าเข้าร่วมการวิจัยโดยสมัครใจ และสามารถถอนตัวจากการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ โดยไม่มีผลกระทบต่อสิทธิการรักษาพยาบาลหรือสิทธิอื่น ๆ ที่นักเรียนในความปกครองของข้าพเจ้าจะได้รับ ในกรณีที่เกิดข้อข้องใจหรือปัญหาที่นักเรียนในความปกครองของข้าพเจ้าต้องการปรึกษากับผู้วิจัย ข้าพเจ้าสามารถติดต่อกับผู้วิจัย คือ นางสาวภัททิรา เดชฤกษ์ปาน ได้ที่ โรงเรียนบ้านทับปrik โทรศัพท์เคลื่อนที่ 089-7235427

โดยการลงนามนี้ข้าพเจ้าไม่ได้สละสิทธิ์ใด ๆ ที่ข้าพเจ้าพึงมีทางกฎหมาย

ลายมือชื่อผู้ปกครอง วันที่.....

(.....)

ลายมือชื่อผู้ให้ข้อมูลการวิจัย วันที่.....

(.....)

ลายมือชื่อพยาน วันที่.....

(.....)

ภาคผนวก ค

เครื่องมือและคุณภาพของเครื่องเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 1

การวิจัย (Research : R₁) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร
2. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. แบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แบบวิเคราะห์เอกสาร

คำชี้แจง แบบวิเคราะห์เอกสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560)
และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านทับปrik ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยเติมข้อความลงในช่องว่าง และทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่กำหนดให้

1. ประเภทของเอกสาร 1) บทความ ประเภทบทความ.....
 2) รายงานการวิจัย 3) ตำรา/หนังสือ 4) คู่มือ/แนวทาง
 5) เอกสารของหน่วยงาน 6) Website
 7) อื่น ๆ ระบุ.....
2. ชื่อเอกสาร
3. บรรณานุกรม.....
4. URL
5. วันที่ศึกษา
6. ประเด็นที่ศึกษา/เลขหน้า
7. สรุปประเด็นสำคัญ

.....

.....

.....

.....

**แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

(สำหรับผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
ศึกษานิเทศก์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ)

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

ให้ท่านแสดงความคิดเห็นจากประสบการณ์ของท่านที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยเติมข้อความลงในช่องว่าง และทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความ
เป็นจริง โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย

1. ชื่อ.....สกุล.....
2. เพศ () ชาย () หญิง
3. อายุ
() อายุ ต่ำกว่า 30 ปี () อายุ 30 – 38 ปี () อายุ 39 – 47 ปี
() อายุ ตั้งแต่ 47 ปีขึ้นไป
4. ตำแหน่งหน้าที่การงาน
() ผู้อำนวยการโรงเรียน () รองผู้อำนวยการโรงเรียน () หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
() ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ () ศึกษานิเทศก์
() ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
5. ประสบการณ์การทำงาน/การสอน
() ต่ำกว่า 5 ปี () 5 – 10 ปี () 11 – 15 ปี () 16 ปีขึ้นไป

6. ระดับการศึกษาสูงสุด

() ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก

7. สาขาที่จบการศึกษา.....จากมหาวิทยาลัย.....

8. สถานที่ทำงาน.....สังกัด.....

9. วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 ประเด็นสัมภาษณ์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ ดังนี้

1. ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร และกิจกรรมลักษณะใดส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

.....
.....

2. ท่านคิดว่าเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนควรเป็นอย่างไร

.....
.....

3. ท่านคิดว่าสื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ควรเป็นอย่างไร

.....
.....

4. ท่านคิดรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ควรมีองค์ประกอบที่สำคัญอะไรบ้าง และแต่ละองค์ประกอบควรมีลักษณะเป็นอย่างไร

.....
.....

5. ท่านคิดว่า การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ควรมีวิธีการวัดและประเมินผลอย่างไร

.....
.....

6. ท่านคิดว่าปัจจัยที่ส่งผลให้รูปแบบการสอนประสบความสำเร็จควรเป็นอย่างไร

.....
.....

แบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับองค์ประกอบ เนื้อหา และการวัดประเมินผลของ
รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. เครื่องมือนี้สร้างขึ้นเพื่อสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ
การสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
จึงขอให้ตอบคำถามทุกข้ออย่างครบถ้วนและตามความเป็นจริง
3. เครื่องฉบับนี้มี 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา	จำนวน 4 ข้อ
การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	
ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	จำนวน 1 ข้อ

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง และทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพ
ของนักเรียน

ตอนที่ 1 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้

**1. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษนักเรียนต้องการให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

- กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information Gap)
- กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ
- กิจกรรมสถานการณ์จำลอง
- กิจกรรมการสัมภาษณ์
- กิจกรรมการใช้ภาพ
- กิจกรรมเกม
- กิจกรรมการแก้ปัญหา
- กิจกรรมการแสดงละคร
- กิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง
- อื่น ๆ (ระบุ).....

**2. นักเรียนต้องการฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสถานการณ์ใดบ้าง (เลือก
เรื่องที่สนใจ จำนวน 5 เรื่อง)**

- สถานการณ์การทำอาหาร (Cooking)
- สถานการณ์หลงทาง (Getting lost)
- สถานการณ์การไปท่องเที่ยว และช้อปปิ้ง (Sightseeing and Shopping)
- สถานการณ์การถามที่อยู่ (Asking about Address)
- สถานการณ์การถามข้อมูลส่วนตัว (Asking personal information)
- สถานการณ์สถานที่ตลาด (At the market)
- สถานการณ์การไปดูคอนเสิร์ต (Go to the concert)
- สถานการณ์การสั่งอาหารทางโทรศัพท์ (How to order food through the phone)/
การสั่งอาหารที่ร้านอาหาร
- สถานการณ์การถามทางไปห้องน้ำ (Asking the direction to the toilet)
- สถานการณ์การเล่นกีฬา (sport)
- สถานการณ์ทางธุรกิจ (Business scenario)
- อื่นๆ (ระบุ).....

3. นักเรียนต้องการให้มีการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

3.1 ผู้ประเมิน

- เพื่อนประเมินเพื่อน นักเรียนประเมินตนเอง
 ครูประเมิน วิทยากรประเมิน
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3.2 วิธีการประเมิน

- การประเมินจากการอัดคลิปวิดีโอ
 การประเมินจากการปฏิบัติจริง
 การประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรมในช่วงการเรียนการสอน
 การประเมินจากแฟ้มสะสมผลงาน
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. นักเรียนต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อ/แหล่งเรียนรู้ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

4.1 บุคคล

- ครูสอน เพื่อนสอน
 วิทยากรภายนอกสอน Native Speaker (เจ้าของภาษา)
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4.2 สถานที่ที่นักเรียนต้องการเรียนรู้

- ห้องเรียน ห้องสมุด
 สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ วัด
 ร้านอาหารในท้องถิ่น โรงแรม
 ห้างสรรพสินค้า อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4.3 สื่อเทคโนโลยี / อุปกรณ์ที่นักเรียนต้องการใช้เพื่อค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม

- วิดีทัศน์
 สื่อออนไลน์ เช่น Facebook, YouTube, Instagram, TikTok และ Twitter เป็นต้น
 Applications ด้านภาษา เช่น TED, Longdo dict, LINE English-Thai Dictionary และ ABA ภาษาอังกฤษ เป็นต้น
 ภาพยนตร์
 รายการโทรทัศน์
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

เครื่องมือและคุณภาพของเครื่องเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D₁) การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน

1. ประเด็นสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ
2. แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
4. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
5. แบบประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
6. แบบประเมินความเหมาะสมของแบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat? เรื่อง How to cook food? เรื่อง My holiday

ประเด็นสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง
และการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อ-สกุล.....
2. ตำแหน่งงาน.....
3. สถานที่ทำงาน.....
4. ประสบการณ์ด้านรูปแบบการสอน/การสอนภาษาอังกฤษ/การวัดประเมินผล/หลักสูตรการสอน
.....ปี
5. วุฒิการศึกษา.....สาขา.....มหาวิทยาลัย.....

ตอนที่ 2 ประเด็นสนทนากลุ่มเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ
เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ท่านคิดว่าองค์ประกอบของรูปแบบการสอนแต่ละองค์ประกอบมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร
 - 1.1 หลักการของรูปแบบ.....
 - 1.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ.....
 - 1.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้.....
 - 1.4 การวัดและประเมินผล.....
 - 1.5 ปัจจัยความสำเร็จ.....
2. ความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบไปใช้
3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

**แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

คำชี้แจง :

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้เชี่ยวชาญใช้ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาพิจารณาว่ามีความคิดเห็นตรงกับคำตอบใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ลงในช่องนั้น

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
1. ความเหมาะสมของความเป็นมาและความสำคัญ						
2. ความเหมาะสมของแนวคิด หลักการ และทฤษฎี พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง						

รายการ	ระดับความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
3.ความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการ จัดการเรียนรู้						
3.1 หลักการ						
3.2 วัตถุประสงค์						
3.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้						
3.4 การวัดและประเมินผล						
3.5 ปัจจัยความสำเร็จ						
4. ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)

วันที่ เดือน.....พ.ศ.

**แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

คำชี้แจง :

แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับ
ผู้เชี่ยวชาญใช้ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่ามีความคิดเห็นตรงกับคำตอบใดก็ให้ทำเครื่องหมาย
ลงในช่องนั้น

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
1. สารสำคัญในคู่มือ					
1.1 แนวทางในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้					
1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
1.3 แนวคิด หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน					

รายการ	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
1.4 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน					
1.5 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน					
1.6 ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล					
2. รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ผู้นำไปใช้เข้าใจ และสามารถดำเนินการจัดการเรียนรู้ได้อย่างราบรื่นและบรรลุผลตาม จุดมุ่งหมายของรูปแบบการ					
3. แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้มีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำ รูปแบบไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดกับผู้เรียน					

ความคิดเห็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่ เดือน.....พ.ศ.

**แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel**

คำชี้แจง : ขอให้ท่านประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือกับวัตถุประสงค์ โดยให้คะแนน 5 ระดับ
คะแนน โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนนรายชื่อ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการตรวจสอบ	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
1. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
1.1 องค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้มีครบถ้วน					
1.2 องค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนและเป็นระบบ					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวิจัย					
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
3. เนื้อหา					
3.1 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก					
3.2 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย					

รายการตรวจสอบ	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
3.3 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนครบถ้วนและชัดเจน					
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
4.1 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
4.2 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องและสะท้อนให้เห็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน					
4.3 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน					
4.4 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้หลากหลาย น่าสนใจ สร้างแรงจูงใจและเหมาะสมกับของผู้เรียน					
5. สื่อและแหล่งเรียนรู้					
5.1 สื่อและแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
5.2 สื่อและแหล่งเรียนรู้ส่งเสริมให้เกิดความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ					
5.3 สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
5.4 สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่น่าสนใจและดึงดูดใจผู้เรียน					
6. การวัดและประเมินผล					
6.1 วิธีการวัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2 วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหา					
6.3 เครื่องที่ใช้ในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมชัดเจน					

ความคิดเห็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่ เดือน.....พ.ศ.

ภาคผนวก จ

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R₂) การทดลองใช้รูปแบบการสอน

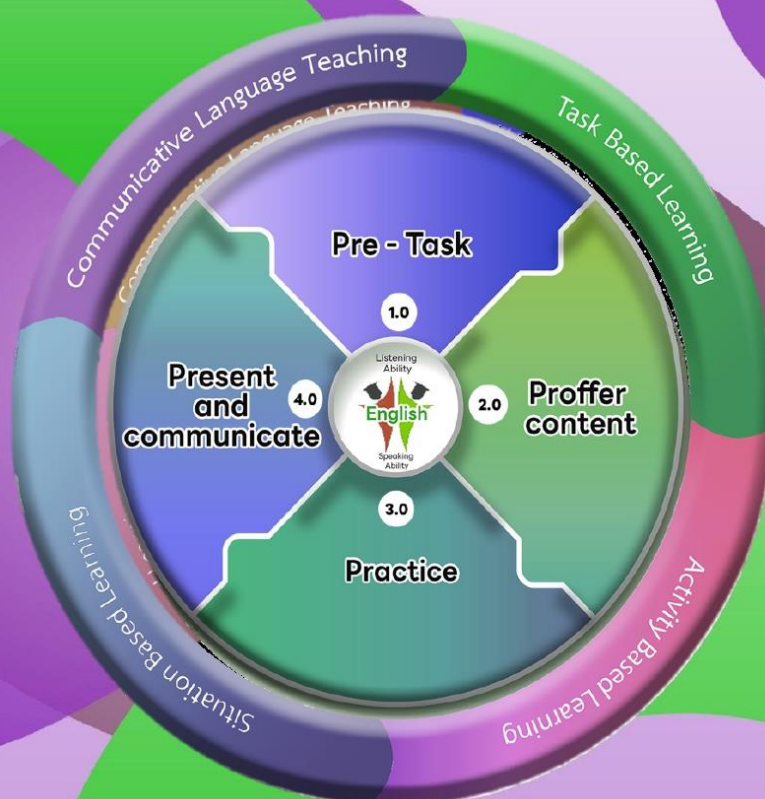
1. คู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เครื่องมือประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอน
 - 2.1 แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.2 แบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat?
 - 2.3 แบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง How to cook food?
 - 2.4 แบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง My holiday
 - 2.5 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คู่มือ

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4P MODEL

นางสาวภัททิรา เดชฤกษ์ปาน
 นักศึกษาปริญญาตรีบัณฑิต
 สาขาหลักสูตรและการสอน กลุ่มวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

คู่มือ

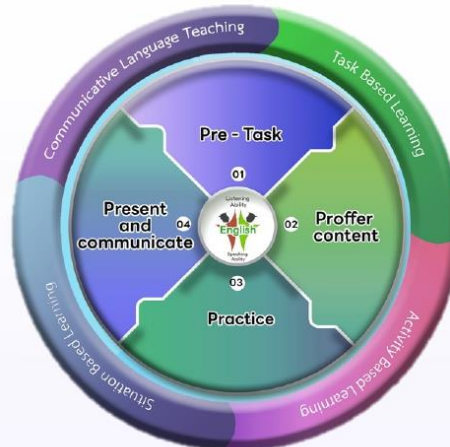
รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการ
ฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4P MODEL

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
คำชี้แจง	ข
แนวทางในการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้.....	1
รายละเอียดข้อควรปฏิบัติ.....	2
ความเป็นมาความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	3
แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	9
องค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	13
แนวทางในการจัดกิจกรรม.....	17
คำอธิบายรายวิชา.....	22
โครงสร้างรายวิชา.....	23
โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้.....	26
ภาคผนวก	

คู่มือการใช้การพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

คู่มือการใช้การพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับนี้ เป็นเอกสารที่อธิบายรายละเอียดของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ต้องการนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้เข้าใจองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการสอน ตลอดจนได้ทราบถึงสิ่งที่ควรศึกษาและจัดเตรียม เพื่อให้การใช้การพัฒนา รูปแบบการสอนนี้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย ผู้ที่ต้องการนำไปใช้จึงควรศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบการสอนให้เข้าใจชัดเจนก่อน คู่มือฉบับนี้ประกอบด้วยสาระสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน
2. แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนา รูปแบบการสอน
3. องค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 - 3.1 หลักการ
 - 3.2 วัตถุประสงค์
 - 3.3 กระบวนการเรียนรู้
 - 3.4 การวัดและประเมินผล
 - 3.5 ปัจจัยความสำเร็จ
4. แผนการจัดการเรียนรู้ตามการพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
5. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

แนวทางการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้

การนำรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพไปใช้ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดกับนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นก่อนที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้ จึงต้องทราบข้อควรปฏิบัติและแนวทางในการดำเนินการก่อนการนำรูปแบบการสอน ดังต่อไปนี้

รายละเอียดข้อควรปฏิบัติ

1. ศึกษาเอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีกรดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวทางในการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อความเข้าใจและปฏิบัติได้เป็นแนวทางเดียวกัน

1.2 ศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แนวคิดพื้นฐาน และทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบ องค์ประกอบของรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ ทำให้เห็นภาพความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ รวมทั้งมีความเข้าใจในคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในรูปแบบการสอน

1.3 ศึกษาหน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกระบวนการของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นการจัดการเรียนสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้และแสดงความรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ 4 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)
- 2) Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)
- 3) Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)
- 4) Present and communicate (ขั้นนำเสนอและสื่อสาร)

2. จัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

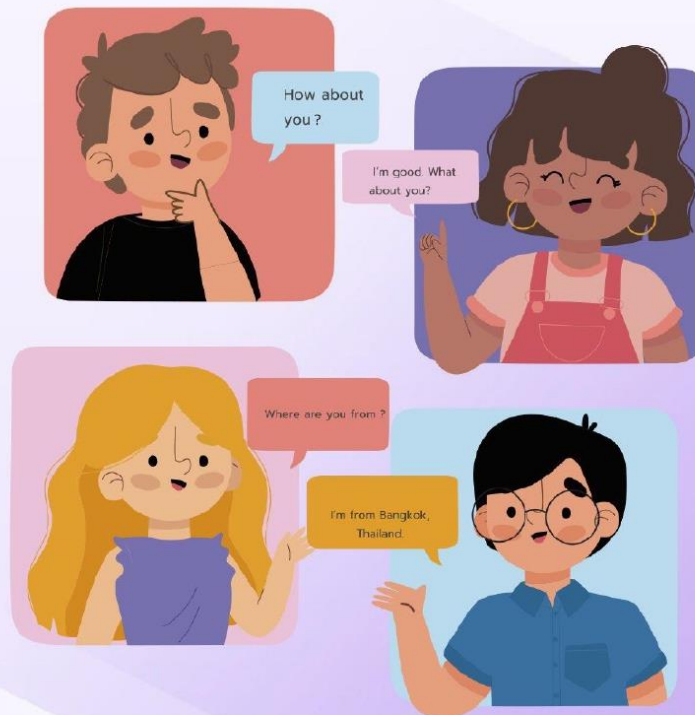
2.1 แผนการจัดการเรียนรู้

2.2 สื่อการสอนที่เสนอไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

2.3 เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่ใช้ในระหว่าง และหลังการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอน

ความเป็นมาและความสำคัญ

การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันและทักษะการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 เน้นการสร้างทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็น ครอบคลุมทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ทักษะด้านศีลธรรมจรรยาบรรณ และภาษาต่างประเทศนับเป็นทักษะที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในฐานะพลเมืองของสังคมโลก นอกจากภาษาแม่ คือ ภาษาไทยแล้ว ทักษะภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะทักษะภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นภาษาสากลที่นิยมใช้สื่อสารในสังคมโลกเป็นเครื่องมือสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานต่าง ๆ ทั้งในส่วนบุคคล สังคม และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เปรียบเสมือนเป็นประตูโลกกว้างและเป็นบันไดสำคัญในการก้าวสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพรวมทั้งสื่อสารและทำความเข้าใจได้ตรงกันส่งผลให้เกิดความเข้าใจในความแตกต่างของแต่ละชนชาติ ซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น รวมทั้งปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมและเข้ากับบริบทในแต่ละวัฒนธรรม อาศัยความตามกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ว่าด้วยเรื่องภาษาทางการที่ว่า “The Working Language of ASEAN shall be English.” (ASEAN, 2008) ภาษาอังกฤษจึงถือว่ามีสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนพลวัตด้านประชากรให้มีศักยภาพทัดเทียมอารยประเทศ

ภาษาอังกฤษถือได้ว่ามีบทบาทต่อการจัดการเรียนรู้ในประเทศไทย และกลายเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เรียนรู้และฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ จนเกิดทักษะและความสามารถในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งหวังให้เยาวชนไทยรุ่นใหม่ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือ แสวงหาความรู้ได้อย่างกว้างขวางในการประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยนั้นเมื่อนำความสำคัญของทักษะทางภาษามาเปรียบเทียบกันทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทักษะพื้นฐานมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน แต่ทักษะที่มีความสำคัญที่สุด คือ ทักษะการฟังและพูด เพราะในชีวิตประจำวันของคนเราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลโดยการฟังและการพูด

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) การสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติเน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาของนักเรียนเป็นหลัก มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร มุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม โดยผู้สอนมีหน้าที่เพียงคอยช่วยเหลือแนะนำและแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน Larsen-Freeman (2000) ระบุว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยให้เลือกใช้ภาษาตามต้องการ เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในการสื่อสารบริบททางสังคมผ่านการลงมือปฏิบัติภาระงานและกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ (อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2561) กล่าวว่า กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนด้วย และกับครูผู้สอน และได้พัฒนาตนเองตลอดเวลา โดยองค์ประกอบของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง 2) ความสามารถด้านสังคม 3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและการเขียน 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

การจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์จริงจาก การปฏิบัติงาน คือ การจัดการเรียนรู้แบบภาระงาน (Task Based Learning) การเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน ผู้สอนคอยกระตุ้นให้ความช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นแบบกลุ่ม ไม่ว่าจะป็นกลุ่มย่อยหรือกลุ่มใหญ่ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียน บูรณาการความรู้ใหม่กับความรู้เดิมเพื่อเกิดองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาจากบริบทการเรียนรู้ที่เกิดจากผู้เรียน ร่วมมือกันกับเพื่อนๆ กำหนดและแก้ปัญหาาร่วมกันจนบรรลุชิ้นงานที่ทำ มุ่งเน้นการสื่อความหมาย มากกว่าการเข้าใจหลักไวยากรณ์ มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นอย่างชัดเจนครบถ้วนสมบูรณ์ ในแต่ละขั้นตอน กิจกรรมมีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนสามารถถ่ายโอนภาษาไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตจริงได้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เป็นการจัดการเรียนผ่านการร่วมกิจกรรมที่น่าสนใจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดการเรียนรู้ ด้วยการลงมือทำ (Learning by doing) ของ John Dewey การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ พฤติกรรม สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้สอนมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ผู้สอนออกแบบมามีจุดมุ่งหมายให้เกิดความสนุกสนาน น่าสนใจ และไม่เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งผู้เรียนจะซึมซับความรู้ ความเข้าใจ และได้ฝึกคิดเองในเนื้อหาสาระระหว่างทำกิจกรรม โดยผู้สอนจะผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษผ่านการลงมือปฏิบัติตามสถานการณ์จริงที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เน้นบริบทและนำความรู้ไปใช้มากกว่าการจดจำ ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองอย่างอิสระและเหมาะสม ผู้เรียนเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการปฏิบัติ เพื่อสร้างความเข้าใจ และการพัฒนาการใช้เครื่องมือทางปัญญาในการเรียนรู้ นอกจากนี้เน้นการพัฒนาความสามารถและลงมือปฏิบัติในบทบาทสถานการณ์ที่จัดขึ้น ซึ่งถือว่าการเรียนรู้ที่สำคัญ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเรียนรู้จากสถานการณ์เสมือนจริง ช่วยให้เกิดการถ่ายโยงความรู้ ผู้เรียนจะได้คิดแก้ปัญหาจากสถานการณ์การเรียนรู้ อีกทั้งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้นในการสื่อสารภาษาอังกฤษจากสถานการณ์ที่ผู้สอนจำลองขึ้น สถานการณ์จะทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ในสถานการณ์ และใช้ข้อมูลที่มีสภาพแวดล้อมคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริงในสถานการณ์การตัดสินใจแก้ปัญหา

แนวคิดพื้นฐาน

1. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงความรู้ ทักษะ และความสามารถในการสื่อสารภาษา เพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความถูกต้องในการใช้ภาษาในพร้อมกัน ฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสื่อสารอย่างมีความหมายด้วยการมีปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษากับผู้อื่น

2. การสอนแบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning: TBL)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและได้เรียนรู้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษซ้ำๆ และทบทวน จนเกิดองค์ความรู้พื้นฐานทั้งความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3. การสอนใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning: ABL)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรม ซึมซับการใช้ภาษา ฝึกการฟังและการพูดซ้ำๆ ผ่านการเล่นเกมส์และกิจกรรมกลุ่ม เน้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ระหว่างทำกิจกรรม

4. การสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning: SBL)

การจัดกิจกรรมการเรียนสอนที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจ ซึมซับการใช้ภาษาฝึก การฟังและการพูดซ้ำๆ ใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองอย่างอิสระและเหมาะสมผ่านการลงปฏิบัติ ตามสถานการณ์จริง เป็นผู้เรียนรู้อย่างตื่นตัว (Active learner) กล้าแสดงออก

5. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สำหรับฟังภาษาอังกฤษ

ความสามารถในการเข้าใจและแยกแยะสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูดพร้อมกับจับประเด็นสิ่งที่ได้อินมาจัดเรียงลำดับนั้น ๆ ตลอดจนการขึ้นลงของเสียงเพื่อให้เกิดความหมายขึ้น องค์ประกอบของการฟัง ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ในเรื่องเสียง คำ ไวยากรณ์ ความสามารถในการรับรู้เสียง จดจำคำที่ฟัง ความรู้เรื่องลักษณะเฉพาะของภาษา 2) ความรู้ในเรื่องบริบทของภาษา เช่น สถานการณ์ในการพูด การเข้าใจตัวชี้แนะและบริบทของสถานการณ์ที่ปรากฏอยู่ในสาร 3) ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์และตีความ สิ่งที่ได้ยิน ได้ฟัง จำแนกเสียงที่ฟัง และคิดวิเคราะห์พิจารณาสิ่งที่ฟังได้ 4) ความรู้ความเข้าใจเดิมของเรื่องโยงสิ่งที่ได้ฟัง สังเคราะห์และนำความรู้เดิมมาประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังอย่างถูกต้องการที่ผู้ฟังมีความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ จะทำให้ผู้ฟังมีข้อมูลต่าง ๆ ไปประกอบในการฟังและสามารถตีความออกมาได้ถูกต้องตรงตามความคาดหมาย ทั้งนี้การฟังของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปในระดับความสามารถในการฟัง ระดับความสามารถในการฟัง สามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) ระดับการฟังคำศัพท์ ผู้เรียนจำแนกเสียงโดยวัดการฟังเสียงเน้นหนัก (stress) ในคำและประโยค 2) ระดับการตีความ วิเคราะห์ความหมายฟังฟังข้อความหรือประโยคแล้วสามารถตีความข้อความหรือประโยคฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง ฟังประโยคหรือคำถามแล้วตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยินโดยการเลือกคำตอบรูปภาพ หรือตอบสนองด้วยคำตอบแบบสั้น ๆ

6. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สำหรับการพูดภาษาอังกฤษ

กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ของผู้พูด โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง สีสันทาทางโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดและสื่อสารข้อมูลจากผู้พูดสู่ผู้ฟัง องค์ประกอบของการพูด ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านการออกเสียง นักเรียนต้องออกเสียงพยัญชนะ สระ การเน้นหนักในคำ ประโยค และคำควบกล้ำต่าง ๆ ให้ถูกต้องพูดแล้วเข้าใจ 2) ด้านไวยากรณ์นักเรียนใช้ภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน 3) ด้านคำศัพท์ นักเรียนใช้คำศัพท์ได้หลากหลาย เหมาะสมทุกสถานการณ์ และ 4) ด้านความคล่องแคล่ว นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว ความราบรื่นและความต่อเนื่องตลอดจนความเป็นธรรมชาติในการพูด เกณฑ์การให้คะแนนแบบวิเคราะห์รายละเอียด เพื่อพิจารณาความสามารถในการพูดการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษทางตรงก่อนและหลังเรียน รวมทั้งและการทดสอบระหว่างเรียน มุ่งประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ และ 4) ด้านความคล่องแคล่ว แบ่งเกณฑ์การประเมินผลให้คะแนนเป็น 4 ระดับต่ำสุดคือ ระดับ 1 และสูงสุดคือระดับ 4

7. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนกับบุคคลทางสังคม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เสริมสร้างศักยภาพด้านการสื่อสาร ฝึกทักษะการฟัง พูด ทั้งในด้านการรับสารการส่งสารการมีปฏิสัมพันธ์มีกลยุทธ์ในการติดต่อสื่อสารสามารถสื่อสารได้ถูกต้อง คล่องแคล่วเหมาะสม องค์ประกอบของสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ออกเป็น 2 ด้าน โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้ ทักษะความสามารถ

1) **ความรู้ ความเข้าใจทางภาษา** เป็นความรู้พื้นฐานและสาระสำคัญของ การสร้างทักษะและความสามารถ ได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ วลี ส่วนวน ประโยค

1.1 ด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา หมายถึง ความรู้ความสารถ ทางด้านคำศัพท์ โครงสร้าง เสียง และการใช้รูปแบบของคำได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารได้เหมาะสมตามบริบท

1.2 ด้านความเข้าใจในระดับข้อความ หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย โดยฟังและตีความวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของประโยคต่าง ๆ โดยสามารถเชื่อมโยงความหมาย และโครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อพูดสิ่งต่าง ๆ ได้ต่อเนื่องมีความหมายสัมพันธ์กัน เช่น การมีลำดับของการเล่าเรื่องด้วยความคล่องแคล่วและถูกต้อง

1.3 ด้านการสื่อสารทางสังคม หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย เป็นการเชื่อมโยงโครงสร้างทางภาษาในการฟังและพูดสนทนาตามรูปแบบและสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้คำ วลีและโครงสร้างประโยคในการสนทนา คำนี้ถึงบทบาททางสังคมของตนเองและผู้ร่วมสนทนาตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ ถามทักทายและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง

2) **ทักษะ ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง** โดยนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของสังคม เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด

2.1 ทักษะการฟัง

ความสามารถในการเข้าใจและแยกแยะสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูดพร้อมกับจับประเด็นสิ่งที่ได้ยินมาจัดเรียงลำดับนั้น ๆ ตลอดจนการขึ้นลงของเสียงเพื่อให้เกิดความหมายขึ้น องค์ประกอบของทักษะการฟัง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก

1) ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ ในเรื่องเสียง คำ ไวยากรณ์ ความสามารถในการรับรู้อเสียง จดจำคำที่ฟัง ความรู้เรื่องลักษณะเฉพาะของภาษา 2) ความรู้ในเรื่องบริบทของภาษา เช่น สถานการณ์ในการพูด การเข้าใจตัวชี้แนะและบริบทของสถานการณ์ที่ปรากฏอยู่ในสาร 3) ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์และตีความ สิ่งที่ได้ยินได้ฟัง จำแนกเสียงที่ฟัง และคิดวิเคราะห์พิจารณาสิ่งที่ฟังได้

4) ความรู้ความเข้าใจเดิมของเชื่อมโยงสิ่งที่ได้ฟัง สังเคราะห์และนำความรู้เดิมมาประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง อย่างถูกต้อง การที่ผู้ฟังมีความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ จะทำให้ผู้ฟังมีข้อมูลต่าง ๆ ไปประกอบในการฟังและสามารถตีความออกมาได้ถูกต้องตรงตามความคําความหมาย การฟังของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปในระดับความสามารถในการฟัง การฟังแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) ระดับการฟังคำศัพท์ ผู้เรียนจำแนกเสียงโดยวัดการฟังเสียงเน้นหนัก (stress) ในคำและประโยค 2) ระดับการตีความ วิเคราะห์ความหมายฟัง ฟังข้อความหรือประโยคแล้วสามารถตีความข้อความหรือประโยคฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง ฟังประโยคหรือคำถามแล้วตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยินโดยการเลือกคำหรือรูปภาพ หรือตอบสนองด้วยคำตอบแบบสั้น ๆ

2.2 ทักษะการพูด

กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ของผู้พูด โดยใช้ถ้อยคำน้ำเสียง ลีลาท่าทางโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดและสื่อสารข้อมูลจากผู้พูดสู่ผู้ฟัง องค์ประกอบของการพูด ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านการออกเสียง นักเรียนต้องออกเสียงพยัญชนะสระ การเน้นหนักในคำ ประโยค และคำควบกล้ำต่าง ๆ ให้ถูกต้องพูดแล้วเข้าใจ 2) ด้านไวยากรณ์ นักเรียนใช้ภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน 3) ด้านคำศัพท์ นักเรียนใช้คำศัพท์ได้หลากหลาย เหมาะสมทุกสถานการณ์ และ 4) ด้านความคล่องแคล่ว นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว ความราบรื่นและความต่อเนื่อง ตลอดจนความเป็นธรรมชาติในการพูด

องค์ประกอบรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและ
การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากการศึกษาแนวคิดกระบวนการของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ซึ่งประกอบด้วย แนวคิด หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการออกแบบระบบการเรียนการสอน แนวการสอน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) การจัดการเรียนรู้แบบ
เน้นภาระงาน (Task Based learning : TBL) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity
Based Learning : ABL) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based
Learning : SBL) ผู้วิจัยนำมาพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง
และการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ชื่อรูปแบบว่า "4P Model" และมี
องค์ประกอบของรูปแบบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้
การวัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. หลักการ

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียน มีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เช่น ส่งมอบปฏิบัติ กิจกรรมที่หลากหลาย ให้ความสำคัญอย่างมีความหมาย ผ่าน สถานการณ์ที่เหมือนจริง

2. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. กระบวนการเรียนรู้

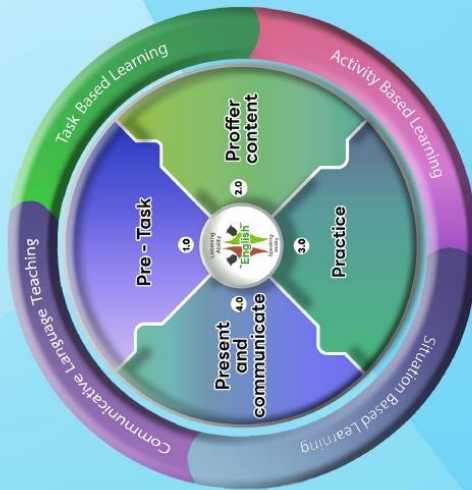
- 1) ขั้นเตรียมปฏิบัติการงาน (Pre-Task)
- 2) ขั้นเสนอเนื้อหา (Proffer content)
- 3) ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ (Practice)
- 4) ขั้นนำเสนอและสื่อสาร (Present and communicate)

4. การวัดและประเมินผล

- 4.1 ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
- 4.2 ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

5. ปัจจัยความสำเร็จ

- 5.1 ผู้เรียนรักและขี้สงสัยในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
- 5.2 นำสื่อการสอนที่เป็นของจริง (Authentic material) และเทคโนโลยีที่ทันสมัยใช้ในการจัดการเรียนรู้
- 5.3 กำหนดสถานการณ์เหมือนจริงในการแสดงบทบาทสมมติ

4P MODEL

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. หลักการ

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เน้นลงมือปฏิบัติตามภาระงานใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมาย ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ควบคู่กับการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริง

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน

1) Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)

ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กระตุ้น เตรียมความพร้อม ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ วลี ส่วนวน สร้างความมั่นใจในการฟังและการพูด ผ่านการใช้คำถาม ภาพ เพลง เกม วิดีโอ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2) Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา)

ผู้เรียนแสวงหาความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ส่วนวน บทสนทนา เนื้อหา หรือรูปแบบประโยคการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังเป็นคู่ หรือกลุ่ม และร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ฟัง

3) Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังและการพูดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายเป็นคู่ หรือกลุ่ม ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด โดยใช้คำ วลี และโครงสร้างประโยคในการสนทนาอย่างมั่นใจ

4) Present and communicate (ชั้นนำเสนอและสื่อสาร)

ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์เสมือนจริงที่แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมาย ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

4. การวัดผลและประเมินผล

- 4.1 ความรู้ความเข้าใจการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
- 4.2 ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

5. ปัจจัยความสำเร็จ

01

ผู้เรียนรักและชื่นชอบในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

02

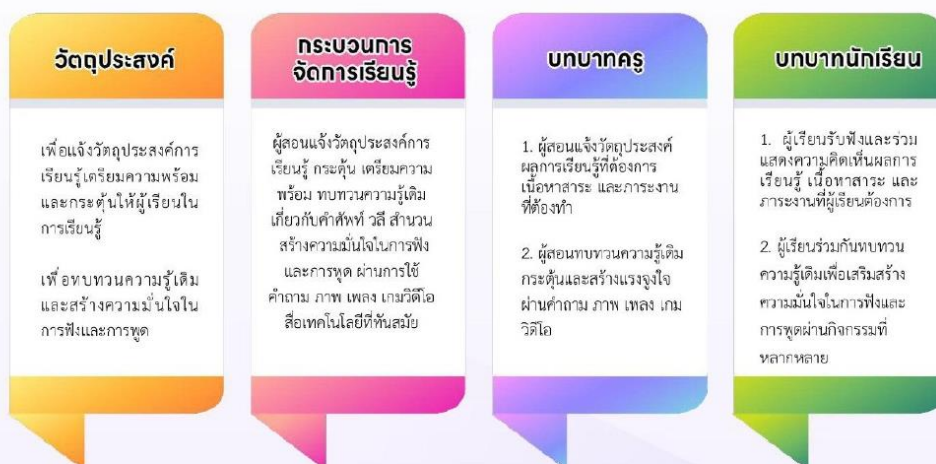
วัสดุการสอนที่เป็นของจริง (Authentic material) และเทคโนโลยีที่ทันสมัยใช้ในการจัดการเรียนรู้

03

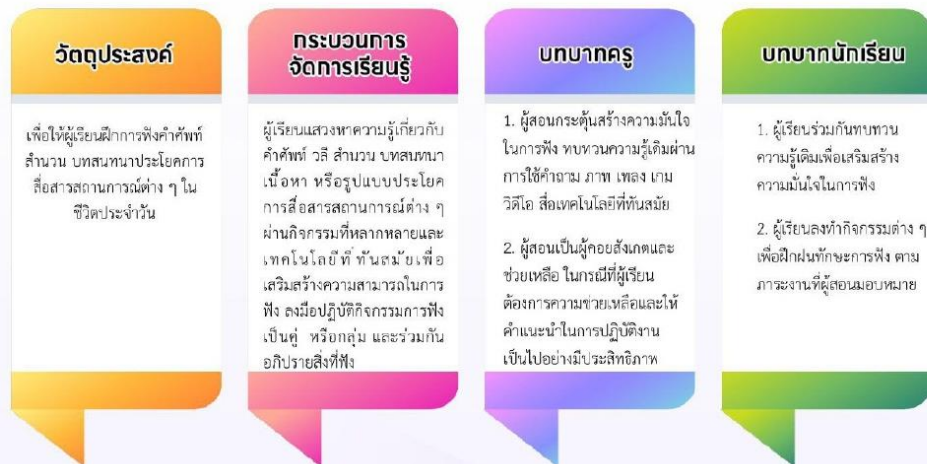
กำหนดสถานการณ์เสมือนจริงในการแสดงบทบาทสมมติ

แนวทางการจัดกิจกรรมการสอน

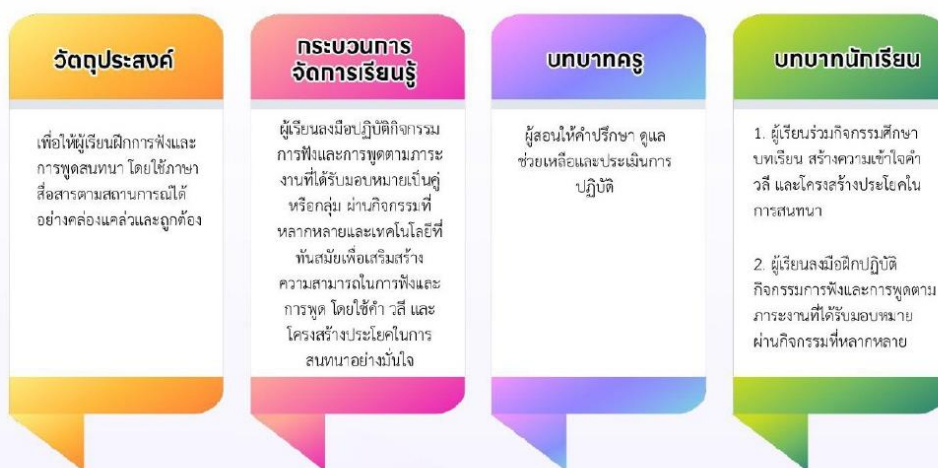
1) Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน)

2) Proffer content (ชั้นเสนอเนื้อหา)

3) Practice (ขั้นปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์)

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn
Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww Xx Yy Zz

4) Present and communicate (ชั้นนำเสนอและสื่อสาร)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel
เรื่อง What would you like to eat ?

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel	เวลา 12 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่..... เรื่อง What would you like to eat?	เวลา 4 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาวภัททรา เชชฤกษ์ปาน	โรงเรียนบ้านทับปริก

1. สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด

การฟังคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับความต้องการอาหารและเครื่องดื่ม และพูดสนทนาแสดงความต้องการอาหารและเครื่องดื่ม โดยใช้ความรู้และทักษะทางภาษาในการสื่อสารข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

2. มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 มาตรฐาน

ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

2.2 ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน

ต 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ต 2.1 ป.6/1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่างอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 4.1 ป.6/1 ใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ (K)

ผู้เรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างภาษาที่ใช้สื่อสารเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม รสชาติ และวัตถุดิบในการทำอาหาร

ทักษะ/กระบวนการ (P)

ผู้เรียนสามารถฟัง ระบุคำศัพท์ประโยค เกี่ยวกับอาหารเครื่องดื่ม รสชาติ และวัตถุดิบในการทำอาหารได้

ผู้เรียนสามารถพูดสนทนาเกี่ยวกับอาหารเครื่องดื่ม รสชาติ และวัตถุดิบในการทำอาหารได้

คุณลักษณะ (A)

ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มและมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

3. สารการเรียนรู้

Structure :

What would you like to eat/drink?

I would like to eat/drink (food/drink).

How does it taste?

It tastes.....

What are the ingredients for (.....)?

The ingredients are (.....).

What's your favorite food/drink?

Ss: My favorite food/drink is

What food/drink do you like?

I like

What do you want to drink?

I want to drink

Vocabulary : grilled chicken, lemonade, orange juice, bland, bitter, sweet, sour, salty, spicy, garlic, spices, sunflower oil, peanut oil, lemon juice, flour

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 Pre-Task (ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน) (1 ชั่วโมง)

- ผู้เรียนและผู้สอนทักทายกัน เตรียมความพร้อมของผู้เรียน แบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ละครความสามารถ แจงเนื้อหาและจุดประสงค์ของชั่วโมงนี้
- ผู้เรียนร้องและทำท่าทางประกอบเพลง Food Trip Around the World เพลง What Do You Want To Drink? และเพลง What food do you like? อย่างอิสระ
(<https://www.youtube.com/watch?v=XINL8YvzxMc>)
(<https://www.youtube.com/watch?v=8k8bNmd8i-s>)
(<https://www.youtube.com/watch?v=9eLjkSC2Ebo>)
- ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นผ่าน online sticky note เกี่ยวกับคำศัพท์หมวดอาหารและเครื่องดื่มจากเพลงที่ฟัง (What food can you hear from this song?)
- ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และผู้สอนเพิ่มเติมโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการสื่อสารเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม

- ผู้เรียนร่วมลงมือปฏิบัติกิจกรรม Hot Potato ตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อบอกคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มจากคลิป What am I ? ผู้เรียนยืนหรือนั่งล้อมเป็นวงกลม ผู้สอนเปิดเพลง และให้ผู้เรียน ส่งต่อลูกบอล 1 ลูก ให้เพื่อนไปเรื่อย ๆ ถ้าเพลงหยุดตอนไหน ผู้เรียนที่มีลูกบอลสีแดงอยู่ในมือเป็นคนตั้งคำถาม และผู้เรียนที่มีลูกบอลสีฟ้าอยู่ในมือจะเป็นคนตอบคำถาม (ผู้สอนชี้แจงวิธีเล่นเกมให้ผู้เรียนก่อนทำกิจกรรมศึกษาวิธีการเล่นจากใบกิจกรรม Hot Potato)
Student 1 : Can you guess what the food is?
Student 2 : It's a pizza.
- ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อนร่วมชั้นสนทนาสื่อสารเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม โดยสลับจับคู่กับเพื่อนจนครบทุกคน พร้อมบันทึกข้อมูลลงในใบงาน What would you like to eat?
Student 1 : What would you like to eat? (ภาพ noodles)
Student 2 : I would like to eat noodles.
Student 1 : What's your favorite food?
Student 2 : My favorite food is
- Student 1 : What's your favorite drink?**
Student 2 : My favorite drink is
- Student 1 : What food/drink do you like?**
Student 2 : I like
- Student 1 : What do you want to drink?**
Student 2 : I want to drink
- ผู้เรียนและผู้สอนร่วมสรุปบทเรียนที่เรียนกันในชั่วโมงนี้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 2 Proffer content (ขั้นเสนอเนื้อหา) (1 ชั่วโมง)

- ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทบทวนเกี่ยวกับคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม โครงสร้างประโยคในการสื่อสารเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่เคยเรียน โดยแสดงความคิดเห็นผ่าน online sticky note

- ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับมอบภาระงาน ศึกษา ค้นคว้า เรียนรู้ จากคลิปวิดีโอ เรื่อง Different Tastes (<https://www.youtube.com/watch?v=i4ZVUG6xqcl>) ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นผ่าน online sticky note ฝึกอ่านออกเสียงและผู้สอนเพิ่มเติม คำศัพท์ วลี โครงสร้างประโยคบรรยายรสชาติอาหารและเครื่องดื่ม
- ผู้เรียนแต่ละกลุ่มรวมกิจกรรม Back to the board ฝ่ายหนึ่งพูดประโยค อีกฝ่ายเป็นผู้หยิบบัตรภาพอาหารและรสชาติของอาหารดังกล่าว โดยใช้รูปประโยคการบรรยายรสชาติอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อจับคู่อาหารและเครื่องดื่มที่มีรสชาติเดียวกัน จากนั้น สลับกัน ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการทำงานกิจกรรมของผู้เรียน

Student 1 : It tastes spicy.

Student 1 : หยิบบัตรคำ (spicy) และหยิบบัตรภาพ (ต้มยำกุ้ง)

It tastes spicy.

It tastes bitter.

- ผู้เรียนร่วมกิจกรรม The best answer และรับใบงาน Let's make a fruit salad story ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการฟังบทสนทนารอบที่ 1 Let's make a fruit salad story และจดบันทึกข้อมูลเท่าที่จะทำได้ ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนโดยใช้คำถาม เช่น What are the ingredients for cooking food? (<https://www.youtube.com/watch?v=RiauUllmhrl>)
- ผู้เรียนฟังบทสนทนารอบที่ 2 พร้อมทั้งจดบันทึกข้อมูลให้ได้มากที่สุด ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนโดยใช้คำถาม เช่น How does it taste?
- ผู้เรียนฟังบทสนทนารอบที่ 3 พร้อมทั้งจดบันทึกข้อมูลให้ได้มากที่สุด
- ผู้เรียนและผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องนับคะแนนและมอบรางวัลให้กับผู้เรียนที่ได้คะแนนมากที่สุด

- ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปคำศัพท์ วลี โครงสร้างประโยคบรรยายรสชาติอาหารและ เครื่องดื่มที่เรียนในชั่วโมงนี้

ภาระงานของผู้เรียน

มอบหมายภาระงานให้ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้า เพิ่มเติม ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับวัตถุดิบการทำ pizza และรวมไปถึงขั้นตอน เพื่อร่วมกิจกรรมในคาบถัดไป

(<https://classroom.google.com/c/NDgxNzIxNTI1NTE3/a/NjYxNTQ2NDkxNzU4/details>)

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นที่ 3 Practice (ขั้นปฏิบัติการกิจกรรมตามสถานการณ์) (1 ชั่วโมง)

- ผู้เรียนแต่ละกลุ่มดูภาพ ร้องและทำท่าทางประกอบเพลง Let's Make A Pizza Song (<https://www.youtube.com/watch?v=wkvfztIC2ho>) ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนโดยใช้คำถาม เช่น What are the ingredients for cooking food? และร่วมกันแสดงความคิดเห็นผ่าน online sticky note (garlic , salt, pepper, spices, bay, leaves, olive oil, sunflower oil, peanut oil, lemon, juice, flour, sugar, tomato, salami, mushroom, cheese)
- ผู้เรียนและผู้สอนร่วมสนทนาเกี่ยวกับขั้นตอนการทำ pizza จากเพลงที่ได้ฟังและการจากที่ได้ไปศึกษา ค้นคว้า เพิ่มเติมและร่วมกันแสดงความคิดเห็นผ่าน online sticky note ผู้สอนเพิ่มเติมและนำเสนอรูปแบบประโยคที่ใช้ในการบรรยายขั้นตอนการทำอาหาร
- ผู้เรียนร่วมกิจกรรม My yummy pizza จำลองห้องเรียนกลายเป็นห้องครัว โดยผู้เรียนสวมบทบาทเป็นเชฟจับคู่สนทนาเกี่ยวกับวัตถุดิบการทำ pizza ผูกข้ออย่างอิสระ โดยใช้โครงสร้างประโยคที่เรียนมาเพื่อใช้ในการสื่อสาร ผู้สอนจะคอยแนะนำให้คำช่วยเหลือผู้เรียน
Student 1 : I like to cook pizza. What are the ingredients for pizza?
Student 2 : The ingredients are.....
- ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน กิจกรรม My yummy pizza โดยมีเพื่อนๆ และผู้สอนร่วมกันสังเกต สรุป และอภิปรายผล

ภาระงานของผู้เรียน

มอบหมายภาระงานให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วม กิจกรรม Role play : Our wonderful kitchen เตรียมความพร้อมนอกเวลา โดยให้ทุกกลุ่มแสดงบทบาทสมมติในชั่วโมงถัดไป (<https://classroom.google.com/c/NDgxNzkxNTI1NTE3/a/NjQ4MTU4MjkzNTg2/details>)

ชั่วโมงที่ 4

ชั้นที่ 4 Present and communicate (ชั้นนำเสนอและสื่อสาร) (1 ชั่วโมง)

- ผู้เรียนทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับรสชาติอาหารและเครื่องตม วัตถุประสงค์ในการทำอาหาร และโครงการสร้างประโยชน์ที่เคยเรียน โดยผู้สอนแสดงบัตรภาพอาหารและถามผู้เรียน

Teacher : What would you like to eat?

Student : I would like to eat Tom Yum Goong.

Teacher : How does it taste?

Student : It tastes spicy.

Teacher : What are the ingredients for cooking Tom Yum Goong?

Student : There are
- ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ร่วมแสดงกิจกรรม Role play : Our wonderful kitchen
- ผู้เรียนรับสติกเกอร์คนละ 3 ดวง เพื่อนำไปมอบให้กับกลุ่มเพื่อนที่ตนชื่นชอบที่สุดนับคะแนน และมอบรางวัลให้กับกลุ่มได้สติกเกอร์มากที่สุด
- ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันอภิปรายการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม และร่วมองค์ความรู้

7. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัด	หลักฐาน/ชิ้นงาน/ ภาระงาน	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การ ประเมินผล
ด้านความรู้ (K) ผู้เรียนรู้ และเข้าใจ คำศัพท์และโครงสร้าง ภาษาที่ใช้สื่อสารเกี่ยวกับ อาหาร เครื่องดื่ม รสชาติ และวัตถุดิบในการ ทำอาหาร	ตอบคำถาม	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตและ ประเมินผลพฤติกรรม รายบุคคล	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ ดีขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ผู้เรียนสามารถฟัง เกี่ยวกับอาหารเครื่องดื่ม รสชาติ และวัตถุดิบใน การทำอาหารได้ ผู้เรียนสามารถพูดสนทนา เกี่ยวกับอาหารเครื่องดื่ม รสชาติ และวัตถุดิบใน การทำอาหารได้	ใบงานเรื่อง Let's make a fruit salad story กิจกรรม Role play: Our wonderful kitchen	ตรวจใบงาน ประเมินการพูด	ใบงานเรื่อง Let's make a fruit salad story แบบประเมินการพูด	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ ดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ ทำงานกลุ่มและมีความ รับผิดชอบต่อหน้าที่	การเข้าร่วม กิจกรรมกลุ่มของ ผู้เรียน	สังเกตพฤติกรรม กลุ่ม	แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน กิจกรรมกลุ่ม	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ ดีขึ้นไป

สิ่งที่วัด	หลักฐาน/ชิ้นงาน/ ภาระงาน	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การ ประเมินผล
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร	การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มของผู้เรียน	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีขึ้น
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน	การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มของผู้เรียน	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ “มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน”	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีขึ้น

8. แหล่งเรียนรู้/สื่อ/ภาระงานและชิ้นงาน

แหล่งเรียนรู้	สื่อ	ภาระงานและชิ้นงาน
	ชั่วโมงที่ 1	
พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย ห้องสมุด	คลิป์วิดีโอ What am I? เพลง Food Trip Around the World เพลง What Do You Want to Drink? เพลง What food do you like?	ภาระงาน กิจกรรม Hot Potato ชิ้นงาน ใบงาน What would you like to eat?
	ชั่วโมงที่ 2	
พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย ห้องสมุด	บัตรภาพชุดอาหาร บัตรคำรสชาติชุดอาหาร คลิป์วิดีโอ Different Tastes คลิป์วิดีโอ Let's make a fruit salad story	ภาระงาน กิจกรรม Back to the board กิจกรรม The best answer ชิ้นงาน ใบงาน Let's make a fruit salad story
	ชั่วโมงที่ 3	
พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย แหล่งวัตถุดิบในการทำอาหาร ห้องสมุด	บัตรภาพชุดวัตถุดิบในการ ทำอาหาร บัตรคำชุดวัตถุดิบในการ ทำอาหาร เพลง Let's Make A Pizza Song	ภาระงาน กิจกรรม My yummy pizza
	ชั่วโมงที่ 4	
พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย ห้องสมุด	บัตรภาพชุดวัตถุดิบในการ ทำอาหาร บัตรคำชุดวัตถุดิบในการ ทำอาหาร	ภาระงาน กิจกรรม Role play: Our wonderful kitchen

ภาคผนวก ข
เครื่องมือวัดและประเมินผล

แบบทดสอบวัดความรู้

ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 16101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้ มีจำนวนทั้งหมด 6 หน้า แบ่งออกเป็น 2 ตอน
ตอนที่ 1 Listening Test คะแนนเต็ม 20 คะแนน
ตอนที่ 2 Speaking Test คะแนนเต็ม 20 คะแนน
2. เขียนชื่อ - นามสกุล และตรวจสอบชื่อ - นามสกุล ให้ถูกต้องสมบูรณ์
3. ห้ามขีดเขียน หรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบเป็นอันขาด
4. และห้ามทำการทุจริตด้วยวิธีการต่าง ๆ
5. ห้ามนำแบบทดสอบออกนอกห้องสอบก่อนได้รับอนุญาต
6. และเมื่อตอบแบบทดสอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ส่งแบบทดสอบคืนแก่ครูผู้สอน

โรงเรียนบ้านทับปรึก อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

Part 1 : Listening Test

Multiple Choices: listen and choose the best answer for each question. (Items 1-10)

Listen and circle the correct answer. (Items 1-10) Audio 1.1

1. Daniel went to the restaurant with his father last week. He _____ the steak for dine-in and salad for take-away.

- a) order
- b) orders
- c) ordered
- d) ordering

2. Sam and Kyle went to _____.

- a) an old temple
- b) an amusement park
- c) the national museum
- d) a modern aquarium

3. Last holiday I _____. I enjoyed swimming and sunbathing on the sand very much. I also enjoyed watching windsurfing there. I will go there again next holiday.

- a) went to the temple
- b) went to the beach
- c) went to the park
- d) went to the shopping mall

4. Jane is going to the beach. The weather is very hot. She has to wear _____ to protect her eyes from the sun. So, she goes to the optical shop to buy ones.

- a) sunglasses
- b) sunflower
- c) sunset
- d) sunny

5. You need _____ to make an egg sandwich.

- a) some sauce, mayonnaise, an egg and lettuce
- b) tomatoes, lettuce, and some sauce
- c) egg, chilies and bread
- d) lettuce, papaya and some sauce

Listen and circle the correct answer. (Items 6-7) Audio 1.2

Situation: Mary is asking Jum to go swimming with her.

Mary: Jum, I'm going for a swim tomorrow. __ (6) __

Jum: __ (7) __ I'll see you at the pool, then.

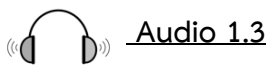
6.

- a) Would you like to come?
- b) Can you swim?
- c) What do you want to do?
- d) Where do you like to swim?

7.

- a) I don't like swimming.
- b) Swimming is difficult.
- c) I'd love to.
- d) Oh no, I can't swim.

Listen to the instructions and circle the correct answer. (Items 8-9)

8. If you follow the above instructions, you will get _____.

- a) a cup of sugar
- b) a cup of coffee
- c) a cup of tea
- d) a cup of coffee-mate

9. If you want a cup of coffee, you should put _____ in the cup at the fourth step.

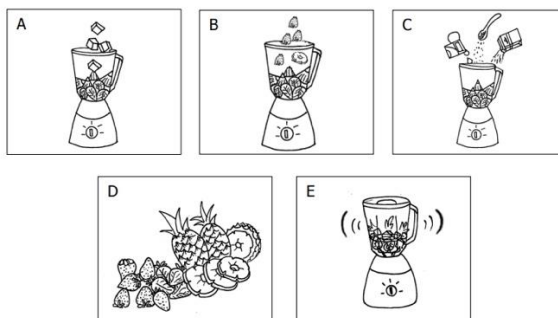
- a) sugar
- b) tea
- c) coffee
- d) cream

Listen "How to make yoghurt smoothie" and circle the correct answer. (Items

10) Audio 1.4

10. Put the pictures in the CORRECT order.

- a) D-B-A-C-E
- b) D-B-C-A-E
- c) E-A-C-B-D
- d) E-B-A-C-D

Part 2 : Speaking Test

Choose the best answer for each question. (Items 11-20)

11. Situation: At a restaurant

Nit: Can we have a table for 2, please?

Waiter: Yes, of course. This way, please. Here is the menu.

Nit: We only need some drinks. We want _____.

Waiter: Well, I will be right back.

What do they probably order?

- a) fruit salad
- b) fried rice
- c) lemonade
- d) steak

12. Situation: At a restaurant

Fon: What would you like to eat for breakfast?

Fresh: I would like to have some bread and butter, please.

From the dialogue, they are talking to each other _____.

- a) in the morning
- b) in the afternoon
- c) in the evening
- d) at night

13. Situation: At a food shop

Sarawut: My pizza is too thick. I don't like it.

Amarin: Neither do I. _____ to another shop.

Sarawut: Ok.

- a) Let's move
- b) Let's eat now
- c) Let's drink some tea

d) Let's order some more

14. Situation: In the kitchen.

Mother: _____?

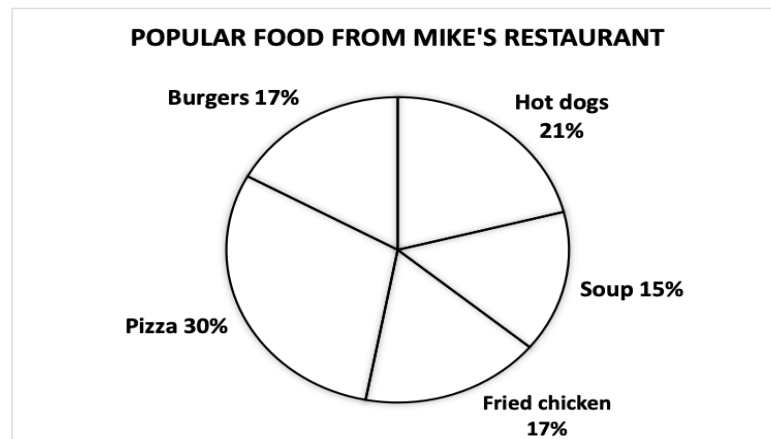
Suda: Here you are.

- a) Could you pass me a knife
- b) Are you holding a knife
- c) Would you like a knife
- d) Will you use a knife

15. _____ do you like ice cream? Because it's sweet.

- a) Why
- b) When
- c) Who
- d) How

16. From the pie chart, which sentence is CORRECT?

- a) The least popular food is pizza.
- b) The most popular food is soup.
- c) The customers like hot dogs less than pizza.
- d) The customers like burgers more than fried chicken.

17. At the dinner table

Son: Mom, _____?

Mother: Sure. Here you are.

Son: Thanks.

- a) would you like to try this soup
- b) do you want me to help you cook
- c) do you like something with coffee
- d) would you please pass me the tomato salt

18. At the shop

Customer: May I have some grape juice?

Shopkeeper: _____ But we have some orange juice.

- a) Yes, of course.
- b) Certainly, it's sold out.
- c) I'm sorry. We don't have it.
- d) Of course, but I have it on promotion.

19. At the party

Tim : Hello.

Nan : Hello.

Tim : Would you like some coke?

Nan : _____ May I have some iced-water?

- a) let me think
- b) That's right.
- c) Yes, please
- d) No, thank you.

20. I went to the last week.

- a) mountain
- b) swimming pool
- c) beach
- d) movie

ดาวโหลดไฟล์เสียง

แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 16101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel

เรื่อง What would you like to eat?

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้ มีจำนวนทั้งหมด 6 หน้า แบ่งออกเป็น 2 ตอน
ตอนที่ 1 Listening Test คะแนนเต็ม 20 คะแนน
ตอนที่ 2 Speaking Test คะแนนเต็ม 20 คะแนน
2. เขียนชื่อ - นามสกุล และตรวจสอบชื่อ - นามสกุล ให้ถูกต้องสมบูรณ์
3. ห้ามขีดเขียน หรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบเป็นอันขาด
4. และห้ามทำการทุจริตด้วยวิธีการต่าง ๆ
5. ห้ามนำแบบทดสอบออกนอกห้องสอบก่อนได้รับอนุญาต
6. และเมื่อตอบแบบทดสอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ส่งแบบทดสอบคืนแก่ครูผู้สอน

โรงเรียนบ้านทับปรือ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

คำชี้แจง

ตอนที่ 1 Listening Test เป็นการทดสอบการฟัง จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

แบบเลือกตอบ

ฟังและเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว จำนวน 5 ข้อ (ข้อ 1-5)

ตัวอย่าง Mom: It's time to go to bed.

Jack: Okay, Mom. _____

1) Goodbye. 2) Good evening.

3) Good night. 4) Good afternoon.

วิธีตอบ ให้ผู้เรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

แบบเขียนตอบ

ฟังและนำคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมลงให้ช่องว่าง จำนวน 5 ข้อ (ข้อ 6-10)

ตัวอย่าง

love cupid cards

Valentine's Day

Valentine's Day is on February 14th. This special day is about _____. (1) The symbols of Valentine's Day are hearts, doves and _____. (2) Valentine's Day is a great day to show others how much you care for them. It is a day to give _____ (3) or sweet treats to your family, friends, and teachers too!

วิธีตอบ ให้ผู้เรียนฟังและเติมคำศัพท์ลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat?

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

Part 1 : Listening Test

Multiple Choice: listen and choose the best answer for each question. (Items 1-5)

Listen to the restaurant menu and circle the correct answer. (Items 1-2)

«» Audio 1.1

1. The vegetable curry is with.....

- a) chips
- b) rice
- c) peas
- d) meatballs

2. You can have fruit salad for.....

- a) dessert
- b) a meal
- c) a drink
- d) meat

Listen and circle the correct answer. (Items 3-5) Audio 1.2

a)

b)

c)

d)

a)

b)

c)

d)

a)

b)

c)

d)

Listen to the conversation and fill the gaps with the correct word from the box. (Items 6-10) Audio 1.3

tacos

sushi

curry

burgers

spicy

Tony: So what kind of food do you like?

Jenny: I like everything. How about you?

Tony: Me too, I really love(6) food.

Jenny: Do you like Mexican food?

Tony: Yes, I love it. How about you?

Jenny: Yes, I really like(7) and nachos but jalapenos are too spicy for me.

Tony: Oh, I see I love them. I always add hot sauce on everything

Jenny: what is your favorite kind of food?

Tony: Hmm! difficult question, I'm crazy about Indian food. I love it.

Jenny: Sorry I didn't catch that you love what?

Tony: I'm crazy about Indian food I love (8) And you?

Jenny: Let me see. it's a difficult question. Hmm! I really like sushi. (9) is my favorite.

Tony: I like Japanese food too I'm hungry. Let's order some (10)

คำชี้แจง

ตอนที่ 2 Speaking Test เป็นการทดสอบการพูดแบบสัมภาษณ์ คะแนนเต็ม 20 คะแนน วัดความสามารถด้านการพูด โดยการสนทนา แสดงความคิดเห็น อภิปราย สิ่งที่อยู่ในความสนใจ ใช้ประโยคที่มีโครงสร้างและให้เหตุผลประกอบ

1. ผู้สอนแจ้งเรื่องการสอบพูดสัมภาษณ์ รูปแบบการสอบเนื้อหาที่กำหนด และเกณฑ์การให้คะแนนให้ผู้เรียนรับทราบ เพื่อเตรียมตัวและนัดหมายเวลาสอบ
2. ผู้เรียนมีเวลาสอบ คนละ 10 นาที

วิธีการ

ก่อนสอบ

ผู้สอนแจ้งเรื่องการสอบพูดสัมภาษณ์ รูปแบบการสอบเนื้อหาที่กำหนด และเกณฑ์การให้คะแนนให้ผู้เรียนรับทราบ เพื่อเตรียมตัวและนัดหมายเวลาสอบ

เวลาสอบ

ผู้เรียนพูดสนทนา แสดงความคิดเห็น อภิปราย ตามประเด็นข้อความผู้สอนฟังสังเกต และประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด

Part 2 : Speaking Test

Answer the questions and telling us

at food do you usually have for breakfast/lunch/dinner?

v does it taste?

at food do you like to cook?

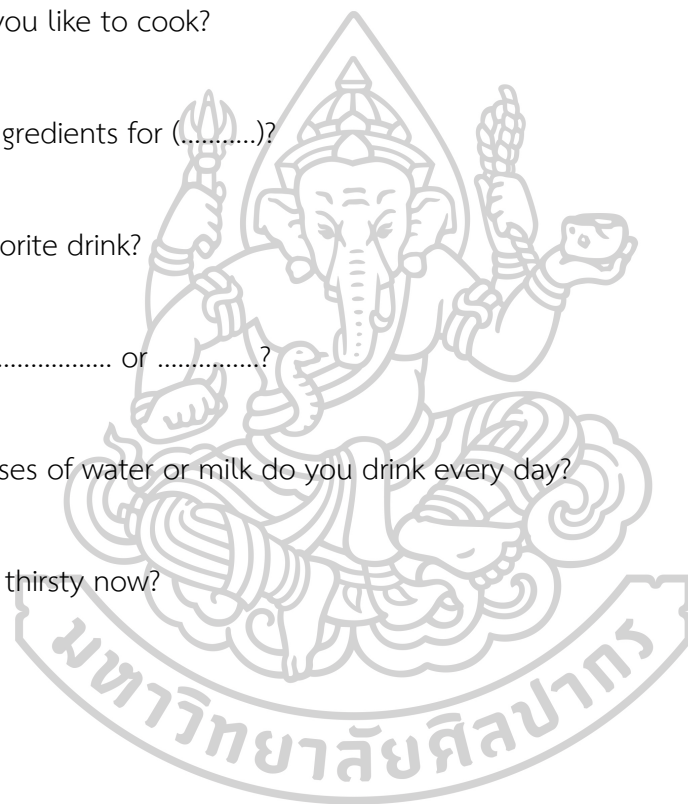
at are the ingredients for (.....)?

at's your favorite drink?

you prefer or

v many glasses of water or milk do you drink every day?

you feeling thirsty now?

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด

คะแนน เกณฑ์	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
1) ด้านการ ออกเสียง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง ออก เสียงเน้นหนัก ในคำ/ประโยค อย่างถูกต้อง สมบูรณ์ สามารถเข้าใจ ได้ทั้งหมด	ออกเสียงคำศัพท์ และประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักใน คำ/ประโยค ผิด บ้างเล็กน้อย สามารถสื่อให้ ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่พูด ได้เล็กน้อย	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ ผิดบ้าง ขาดการออก เสียงเน้นหนัก ทำให้ผู้ฟังเข้าใจ ได้เล็กน้อย	ออกเสียงคำ/ ประโยคไม่ ถูกต้อง ไม่ สามารถเข้าใจ คำพูดได้	1	4
2) ด้าน ไวยากรณ์	ใช้ไวยากรณ์ ถูกต้อง สื่อ ความหมาย ของประโยคได้ ชัดเจน	มีข้อผิดพลาดใน การใช้ไวยากรณ์ เพียงเล็กน้อย แต่ มิได้ทำให้ ความหมายของ ประโยคเปลี่ยนไป สื่อความหมาย ของประโยคได้	มีข้อผิดพลาด ในการใช้ ไวยากรณ์อยู่ มาก แต่ สามารถใช้ ไวยากรณ์ใน วงจำกัดและ สามารถสนทนา ได้โดยการใช้ ประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ	มีข้อผิดพลาด ในการใช้ ไวยากรณ์อยู่ มาก แม้แต่ใน ประโยค สนทนาง่าย ๆ	1	4
3) ด้านคำศัพท์	สามารถใช้ คำศัพท์ถูกต้อง เหมาะสมกับ สถานการณ์ สามารถเข้าใจ ได้เป็นอย่างดี	ใช้คำศัพท์ผิมน้อย มาก / ผิดใน บางครั้ง เหมาะสมกับ สถานการณ์ สามารถสื่อสารได้	ใช้คำศัพท์ผิด บ่อยครั้ง และ ใช้คำศัพท์ได้ใน วงจำกัดหรือใช้ คำซ้ำ ๆ	ใช้คำศัพท์ผิด บ่อยครั้งมาก ไม่สามารถ สื่อสารได้	1	4
4) ด้านความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง อย่าง คล่องแคล่ว พูดชัดเจน ทำ ให้สื่อสารได้	พูดสนทนาได้ มี สะดุดในบางครั้ง แต่สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ โต้ตอบได้บ้าง แต่เป็นประโยค สั้น ๆ ไม่ ปะติดปะต่อ ทำให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน	พูดช้า หยุดคิด นาน เว้นช่วง ในการสนทนา ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	8
รวม					5	20

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

17 – 20 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม

13 – 16 คะแนน หมายถึง ดี

9 – 12 คะแนน หมายถึง พอใช้

น้อยกว่า 10 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ดาวโหลดไฟล์เสียง

แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 16101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel

เรื่อง How to cook food ?

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้ มีจำนวนทั้งหมด 6 หน้า แบ่งออกเป็น 2 ตอน
ตอนที่ 1 Listening Test คะแนนเต็ม 20 คะแนน
ตอนที่ 2 Speaking Test คะแนนเต็ม 20 คะแนน
2. เขียนชื่อ - นามสกุล และตรวจสอบชื่อ - นามสกุล ให้ถูกต้องสมบูรณ์
3. ห้ามขีดเขียน หรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบเป็นอันขาด
4. และห้ามทำการทุจริตด้วยวิธีการต่าง ๆ
5. ห้ามนำแบบทดสอบออกนอกห้องสอบก่อนได้รับอนุญาต
6. และเมื่อตอบแบบทดสอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ส่งแบบทดสอบคืนแก่ครูผู้สอน

โรงเรียนบ้านทับปrik อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

คำชี้แจง

ตอนที่ 1 Listening Test เป็นการทดสอบการฟัง จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

แบบเลือกตอบ

ฟังและเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 1-6)

ตัวอย่าง Mom: It's time to go to bed.

Jack: Okay, Mom. _____

1) Goodbye. 2) Good evening.

3) Good night. 4) Good afternoon.

วิธีตอบ ให้ผู้เรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

แบบเขียนตอบ

ฟังและเรียงลำดับขั้นตอน จำนวน 14 ข้อ (ข้อ 7-20)

ตัวอย่าง

- A. Hang dry the clothes.
- B. Wash the clothes by hand thoroughly.
- C. Group the clothes by their types and colors.
- D. Soak the clothes in detergent water for 15 minutes.
- E. Wash the clothes with clean water twice and twist them.

วิธีตอบ ให้ผู้เรียนฟังและเรียงลำดับขั้นตอน

แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง How to cook food

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

Part 1 : Listening Test

Listen to the recipe “How to make a cheese and Tomato sandwich” and choose the best answer (Items 1-4) Audio 2.1

These instructions tell you how to make a..... (1)sandwich. First you must wash your.....(2)Next, use a butter knife to cover your bread with.....(3)Use a sharp knife to cut your.....(4)into slices and arrange on the bread. Next, cut the cheese and arrange it on the top of the tomato. Finally, cut it into two halves and place it on your plate.

ที่มา: <http://www.ludlowprimaryschool.co.uk/media/23102/reading-comprehension-how-to-make-a-sandwich.pdf>

1. a) jam and cheese
 - b) cheese and pickle
 - c) cheese and tomato
 - d) cheese and ham

2. a) face
 - b) hands
 - c) feet
 - d) hair

3. a) spread
 - b) jam
 - c) cheese

d) tomato

4. a) apple

b) pear

c) tomato

d) sprout

Listen and circle the correct answer. (Items 5-10). Audio 2.2

a)

b)

c)

d)

a)

b)

c)

d)

7.

a)

b)

c)

d)

a)

b)

c)

d)

a)

b)

c)

d)

a)

b)

c)

d)

คำชี้แจง

ตอนที่ 2 Speaking Test เป็นการทดสอบการพูดแบบสัมภาษณ์ คะแนนเต็ม 20 คะแนน วัดความสามารถด้านการพูด โดยการสนทนา แสดงความคิดเห็น อภิปราย สิ่งที่อยู่ในความสนใจ ใช้ประโยคที่มีโครงสร้างและให้เหตุผลประกอบ

1. ผู้สอนแจ้งเรื่องการสอบพูดสัมภาษณ์ รูปแบบการสอบเนื้อหาที่กำหนด และเกณฑ์การให้คะแนนให้ผู้เรียนรับทราบ เพื่อเตรียมตัวและนัดหมายเวลาสอบ
2. ผู้เรียนมีเวลาสอบ คนละ 10 นาที

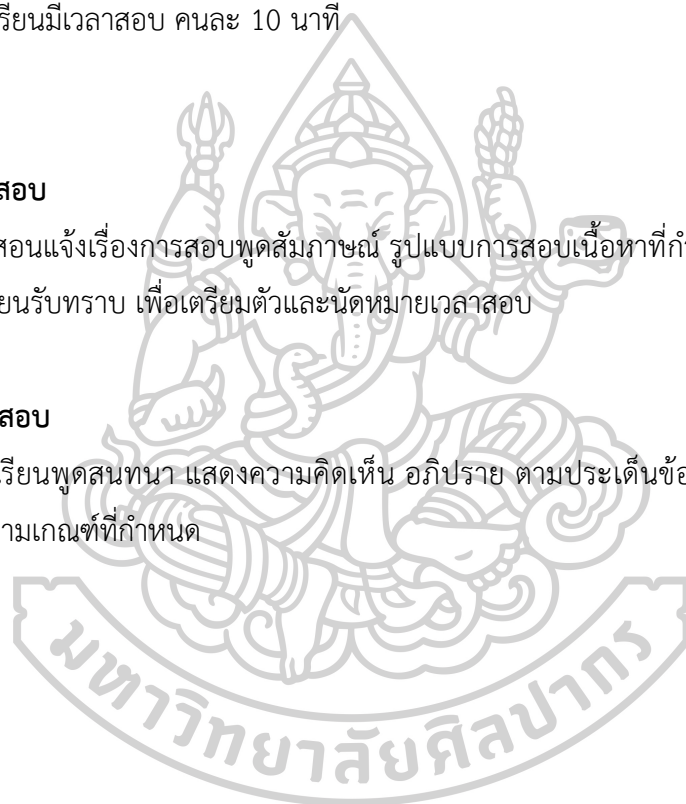
วิธีการ

ก่อนสอบ

ผู้สอนแจ้งเรื่องการสอบพูดสัมภาษณ์ รูปแบบการสอบเนื้อหาที่กำหนด และเกณฑ์การให้คะแนนให้ผู้เรียนรับทราบ เพื่อเตรียมตัวและนัดหมายเวลาสอบ

เวลาสอบ

ผู้เรียนพูดสนทนา แสดงความคิดเห็น อภิปราย ตามประเด็นข้อความผู้สอนฟังสังเกต และประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด

Part 2 : Speaking Test

Answer the questions and telling us

1. What food do you like to cook?

I'm cooking/ making (food) by (cooking method).

2. What are the ingredients?

The ingredients are.....

3. What is the equipment?

The equipment is.....

4. How to make (food)?

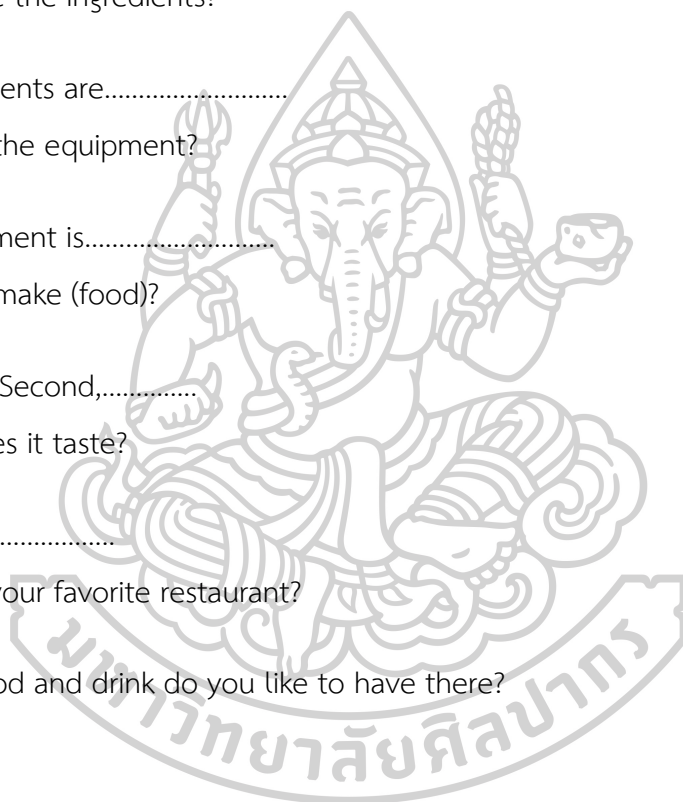
First,.....Second,.....

5. How does it taste?

It tastes.....

6. What's your favorite restaurant?

7. What food and drink do you like to have there?

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด

คะแนน เกณฑ์	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
1) ด้านการ ออกเสียง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง ออกเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่าง ถูกต้องสมบูรณ์ สามารถเข้าใจ ได้ทั้งหมด	ออกเสียงคำศัพท์ และประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักใน คำ/ประโยค ผิด บ้างเล็กน้อย สามารถสื่อให้ผู้ฟัง เข้าใจสิ่งที่พูด	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ ผิดบ้าง ขาดการออก เสียงเน้นหนัก ทำให้ผู้ฟังเข้าใจ ได้เล็กน้อย	ออกเสียงคำ/ ประโยคไม่ ถูกต้อง ไม่ สามารถเข้าใจ คำพูดได้	1	4
2) ด้าน ไวยากรณ์	ใช้ไวยากรณ์ ถูกต้อง สื่อ ความหมาย ของประโยคได้ ชัดเจน	มีข้อผิดพลาดใน การใช้ไวยากรณ์ เพียงเล็กน้อย แต่ มิได้ทำให้ ความหมายของ ประโยคเปลี่ยนไป สื่อความหมายของ ประโยคได้	มีข้อผิดพลาดใน การใช้ไวยากรณ์ อยู่มาก แต่ สามารถใช้ ไวยากรณ์ใน วงจำกัดและ สามารถสนทนา ได้โดยการใช้ ประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ	มีข้อผิดพลาด ในการใช้ ไวยากรณ์อยู่ มาก แม้แต่ใน ประโยค สนทนาง่าย ๆ	1	4
3) ด้านคำศัพท์	สามารถใช้ คำศัพท์ถูกต้อง เหมาะสมกับ สถานการณ์ สามารถเข้าใจ ได้เป็นอย่างดี	ใช้คำศัพท์ผิคน้อย มาก / ผิดใน บางครั้ง เหมาะสม กับสถานการณ์ สามารถสื่อสารได้	ใช้คำศัพท์ผิด บ่อยครั้ง และใช้ คำศัพท์ได้ใน วงจำกัดหรือใช้ คำซ้ำ ๆ	ใช้คำศัพท์ผิด บ่อยครั้งมาก ไม่มาสามารถ สื่อสารได้	1	4
4) ด้านความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง อย่าง คล่องแคล่ว พูดชัดเจน ทำ ให้สื่อสารได้	พูดสนทนาได้ มี สะดุดในบางครั้ง แต่สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ โต้ตอบได้บ้าง แต่เป็นประโยค สั้น ๆ ไม่ ปะติดปะต่อ ทำ ให้สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดช้า หยุดคิด นาน เว้นช่วง ในการสนทนา ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	8
รวม					5	20

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

17 – 20 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม

13 – 16 คะแนน หมายถึง ดี

9 – 12 คะแนน หมายถึง พอใช้

น้อยกว่า 10 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ดาวโหลดไฟล์เสียง

แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 16101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel

เรื่อง My holiday

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้ มีจำนวนทั้งหมด 4 หน้า แบ่งออกเป็น 2 ตอน
ตอนที่ 1 Listening Test คะแนนเต็ม 20 คะแนน
ตอนที่ 2 Speaking Test คะแนนเต็ม 20 คะแนน
2. เขียนชื่อ - นามสกุล และตรวจสอบชื่อ - นามสกุล ให้ถูกต้องสมบูรณ์
3. ห้ามขีดเขียน หรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบเป็นอันขาด
4. และห้ามทำการทุจริตด้วยวิธีการต่าง ๆ
5. ห้ามนำแบบทดสอบออกนอกห้องสอบก่อนได้รับอนุญาต
6. และเมื่อตอบแบบทดสอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ส่งแบบทดสอบคืนแก่ครูผู้สอน

โรงเรียนบ้านทับปrik อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่
คำชี้แจง

ตอนที่ 1 Listening Test เป็นการทดสอบการฟัง จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

แบบเลือกตอบ

ฟังและเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว จำนวน 3 ข้อ (ข้อ 1-3)

ตัวอย่าง Mom: It's time to go to bed.

Jack: Okay, Mom. _____

- 1) Goodbye. 2) Good evening.
 3) Good night. 4) Good afternoon.

วิธีตอบ ให้ผู้เรียนเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว

แบบเชิงซ้อน

ฟังและให้เลือกตอบคำตอบที่ถูกที่สุด จำนวน 1 ข้อ (ข้อ 4)

ตัวอย่าง

Today is a weekend. Bill and Tony go to the market at noon. Bill buys a loaf of bread and a cup of coffee. Tony buys a bottle of water. They also buy hamburgers.

1. Tony and Bill go shopping on weekend.

True false

2. Tony buys a cup of coffee and a hamburger.

True false

วิธีตอบ ให้ผู้เรียนฟังและและคำตอบที่ถูกต้องที่สุด หากคิดว่าข้อที่ 1 ถูกต้องให้เลือก “True” หากคิดว่าข้อที่ 1 ผิดให้เลือก “False”

แบบเขียนตอบ

ฟังและนำคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่าง จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 5-10)

ตัวอย่าง

love

cupids

cards

Valentine's Day

Valentine's Day is on February 14th. This special day is about _____.
 (1) The symbols of Valentine's Day are hearts, doves and _____. (2) Valentine's Day is a great day to show others how much you care for them. It is a day to give _____ (3) or sweet treats to your family, friends, and teachers too!

วิธีตอบ ให้ผู้เรียนฟังและเติมคำศัพท์ลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

แบบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง My holiday

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

Part 1 : Listening Test

Listen to “The beach” and choose the best answer a, b, c and d to complete the sentences (Items 1-3). Audio 3.1

1. Jane likes to go _____.

- a) to the beach
- b) to the school
- c) to the park
- d) to the airport

2. She goes to the beach every _____.

- a) winter
- b) summer
- c) fall
- d) spring

3. She likes to _____.

- a) play with dolls.
- b) play with piano.
- c) build sandcastles.
- d) play tennis.

Listen and choose “True” or “False” (Items 4). Audio 3.2

1. Pihu and her friends are building sandcastles on a beach.

True false

Listen and fill the gaps with the correct word from the box (Items 5)

Audio 3.3

build sandcastles

sunburnt

swim

sunscreen

place

play games

The beach

The beach is a fun.....(5) to go on a hot day. You can
(6) in the ocean,(7) and(8)
 with your friends. Don't forget to put on(9) so you don't
 get..... (10)

คำชี้แจง

ตอนที่ 2 Speaking Test เป็นการทดสอบการพูดแบบสัมภาษณ์ คะแนนเต็ม 20 คะแนน วัดความสามารถด้านการพูด โดยการสนทนา แสดงความคิดเห็น อภิปราย สิ่งที่อยู่ในความสนใจ ใช้ประโยคที่มีโครงสร้างและให้เหตุผลประกอบ

1. ผู้สอนแจ้งเรื่องการสอบพูดสัมภาษณ์ รูปแบบการสอบเนื้อหาที่กำหนด และเกณฑ์การให้คะแนนให้ผู้เรียนรับทราบ เพื่อเตรียมตัวและนัดหมายเวลาสอบ
2. ผู้เรียนมีเวลาสอบ คนละ 10 นาที

วิธีการ

ก่อนสอบ

ผู้สอนแจ้งเรื่องการสอบพูดสัมภาษณ์ รูปแบบการสอบเนื้อหาที่กำหนด และเกณฑ์การให้คะแนนให้ผู้เรียนรับทราบ เพื่อเตรียมตัวและนัดหมายเวลาสอบ

เวลาสอบ

ผู้เรียนพูดสนทนา แสดงความคิดเห็น อภิปราย ตามประเด็นข้อความ ผู้สอนฟังสังเกต และประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด

Part 2 : Speaking Test

Answer the questions and telling us

1. What can you see in the picture?
2. Where is it?
3. If you get 5000 baht. Where would you like to go?
4. Which activity will you do there?

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด

คะแนน เกณฑ์	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
1) ด้านการ ออกเสียง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง ออกเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่าง ถูกต้องสมบูรณ์ สามารถเข้าใจ ได้ทั้งหมด	ออกเสียงคำศัพท์ และประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักใน คำ/ประโยค ผิด บ้างเล็กน้อย สามารถสื่อให้ผู้ฟัง เข้าใจสิ่งที่พูด	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ ผิดบ้าง ขาดการออก เสียงเน้นหนัก ทำให้ผู้ฟังเข้าใจ ได้เล็กน้อย	ออกเสียงคำ/ ประโยคไม่ ถูกต้อง ไม่ สามารถเข้าใจ คำพูดได้	1	4
2) ด้าน ไวยากรณ์	ใช้ไวยากรณ์ ถูกต้อง สื่อ ความหมาย ของประโยคได้ ชัดเจน	มีข้อผิดพลาดใน การใช้ไวยากรณ์ เพียงเล็กน้อย แต่ มิได้ทำให้ ความหมายของ ประโยคเปลี่ยนไป สื่อความหมายของ ประโยคได้	มีข้อผิดพลาดใน การใช้ไวยากรณ์ อยู่มาก แต่ สามารถใช้ ไวยากรณ์ใน วงจำกัดและ สามารถสนทนา ได้โดยการใช้ ประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ	มีข้อผิดพลาด ในการใช้ ไวยากรณ์อยู่ มาก แม้แต่ใน ประโยค สนทนาง่าย ๆ	1	4
3) ด้านคำศัพท์	สามารถใช้ คำศัพท์ถูกต้อง เหมาะสมกับ สถานการณ์ สามารถเข้าใจ ได้เป็นอย่างดี	ใช้คำศัพท์ผิคน้อย มาก / ผิดใน บางครั้ง เหมาะสม กับสถานการณ์ สามารถสื่อสารได้	ใช้คำศัพท์ผิด บ่อยครั้ง และใช้ คำศัพท์ได้ใน วงจำกัดหรือใช้ คำซ้ำ ๆ	ใช้คำศัพท์ผิด บ่อยครั้งมาก ไม่มาสามารถ สื่อสารได้	1	4
4) ด้านความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง อย่าง คล่องแคล่ว พูดชัดเจน ทำ ให้สื่อสารได้	พูดสนทนาได้ มี สะดุดในบางครั้ง แต่สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ โต้ตอบได้บ้าง แต่เป็นประโยค สั้น ๆ ไม่ ปะติดปะต่อ ทำ ให้สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดช้า หยุดคิด นาน เว้นช่วง ในการสนทนา ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	8
รวม					5	20

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

17 – 20 คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม

13 – 16 คะแนน หมายถึง ดี

9 – 12 คะแนน หมายถึง พอใช้

น้อยกว่า 10 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ดาวโหลดไฟล์เสียง

**แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนแสดง ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลการประเมินนี้จะนำไปใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจะมีการวิเคราะห์ในภาพรวมและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบใด ๆ จึงขอให้นักเรียนตอบตามความรู้สึกที่แท้จริง

2. การตอบแบบประเมิน กรุณาทำ เครื่องหมาย ในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		3	2	1
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้				
1.	นักเรียนมีอิสระในการคิดและแสดงความคิดเห็น			
2.	นักเรียนมีโอกาสได้สืบค้นความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ			
3.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้			
4.	นักเรียนชอบปฏิบัติกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้			
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
5.	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน			

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		3	2	1
6.	กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจส่งเสริมการฟังและการพูด			
7.	กิจกรรมเอื้อให้นักเรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง			
8.	นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ			
ด้านครูผู้สอน				
9.	ครูมีความรู้ในเนื้อหาที่สอนและจัดเนื้อหาวิชาเป็นลำดับเหมาะสมกับผู้เรียน			
10.	ครูอำนวยความสะดวกให้คำแนะนำ และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้			
11.	ครูส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ตามความสนใจและความต้องการของนักเรียน			
12.	ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความสุข			
13.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมตามความสนใจของนักเรียน			
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
14.	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย			
15.	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองมากขึ้น			
16.	เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้			
17.	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่ว			
18.	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการทำงานร่วมกัน			
ด้านการวัดและประเมินผล				
19.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้			
20.	มีการวัดและประเมินผลที่แสดงผลลัพธ์ตรงกับสภาพที่เกิดขึ้นจริง			

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

ตารางที่ 54 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อแบบวิเคราะห์เอกสาร

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. ประเภทของเอกสาร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ชื่อเอกสาร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. บรรณานุกรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. URL	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. วันที่ศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ประเด็นที่ศึกษา/เลข หน้า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. สรุปประเด็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 55 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตามรูปแบบการสอน	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสื่อ/ แหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 55 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
5. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการสอน	0	+1	0	+1	+1	0.60	สอดคล้อง
6. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
7. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้รูปแบบการสอนประสบความสำเร็จ	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
8. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 56 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชา
ภาษาอังกฤษ

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. ความสอดคล้องของ ประเด็นสอบถามเกี่ยวกับ ลักษณะของการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ต้องการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ความสอดคล้องของ ประเด็นสอบถามเกี่ยวกับ สถานการณ์ภาษาอังกฤษที่ ต้องการเรียนรู้	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของ ประเด็นสอบถามเกี่ยวกับ การวัดผลประเมินผลการ เรียนรู้ที่ต้องการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องของ ประเด็นสอบถามเกี่ยวกับ สื่อ/ แหล่งเรียนรู้ที่ต้องการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. ความสอดคล้องของ ประเด็นสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 57 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อประเด็นสนทนากลุ่ม

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนีความสอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1.ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.1 หลักการของรูปแบบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
2.4 การวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.5 ปัจจัยความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบไปใช้	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 58 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมขององค์ประกอบ ของรูปแบบการสอนแต่ละ องค์ประกอบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของแนวคิด หลักการ และทฤษฎีพื้นฐาน ที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมขององค์ประกอบ ของรูปแบบการจัดการ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.1. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของหลักการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 58 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
3.3 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของกระบวนการ จัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.5 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของปัจจัย ความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของความเป็นไปได้ ในการนำรูปแบบการจัดการ เรียนรู้ไปใช้	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
5. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 59 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนีความสอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับสาระสำคัญในคู่มือ							
1.1 ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.3 ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับแนวคิดหลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.4 ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.5 ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.6 ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 59 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนีความสอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
2. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับรายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ผู้ที่ต้องการนำรูปแบบการสอนไปใช้เข้าใจในองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการสอน ทราบถึงสิ่งที่ต้องศึกษา จัดเตรียมและใช้รูปแบบการสอนในการดำเนินการเรียนการสอนอย่างราบรื่นและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้มีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดกับผู้เรียน	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 60 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อแผนการจัดการเรียนรู้

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. องค์ประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้							
1.1 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมขององค์ประกอบ ของแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมขององค์ประกอบ ของแผนการจัดการเรียนรู้มี ขั้นตอนและเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้							
2.1 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของจุดประสงค์ การเรียนรู้สอดคล้องกับการ วิจัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของจุดประสงค์ การเรียนรู้สามารถวัดและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 60 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อแผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
3. เนื้อหา							
3.1 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ใน การจัดการเรียนการสอน เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ใน การจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ใน การจัดการเรียนการสอน ครบถ้วนและชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดการเรียนรู้							
4.1 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของการจัดการ เรียนรู้ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 60 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อแผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
4.2 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของกิจกรรมการ เรียนรู้สอดคล้องและสะท้อน ให้เห็นขั้นตอนอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของกิจกรรมการ เรียนรู้เป็นไปตามลำดับ ขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.4 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของกิจกรรมการ เรียนการสอนหลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. สื่อการเรียนการสอน							
5.1 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของสื่อการเรียน การสอนสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 60 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อแผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
5.2 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของสื่อการเรียน การสอนส่งเสริมให้เกิด ความสามารถการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.3 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของสื่อการเรียน การสอนเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. การวัดและประเมินผล							
6.1 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของการวัดและ ประเมินผลครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.2 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของการวัดและ ประเมินผลสอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้และ เนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 60 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อแผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
6.3 ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ ในการวัดและประเมินผลมี ความเหมาะสมชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. ความสอดคล้อง ของประเด็นเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 61 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ด้านบรรยากาศในการ จัดการเรียนรู้							
1. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของนักเรียนมีอิสระ ในการคิดและแสดงความคิด เห็น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของนักเรียนมี โอกาสได้ค้นคว้าหาความรู้ จากแหล่งข้อมูลต่างๆ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 61 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน (ต่อ)

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
3. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของนักเรียนมีความ กระตือรือร้นและสนุกสนาน ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของนักเรียนชอบ ปฏิบัติกิจกรรมในการจัดการ เรียนรู้	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
ด้านการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน							
5. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของกิจกรรมการ เรียนการสอนสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของกิจกรรมการ เรียนสนุกและน่าสนใจ ส่งเสริมการฟังและการพูด	+1	0	0	+1	+1	0.60	สอดคล้อง

ตารางที่ 61 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน (ต่อ)

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ความ สอดคล้อง	
7. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของกิจกรรมเอื้อให้ นักเรียนค้นพบความรู้ด้วย ตนเอง	+1	0	0	+1	+1	0.60	สอดคล้อง
8. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของนักเรียนได้ ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ	+1	0	-1	+1	+1	0.40	สอดคล้อง
ด้านครูผู้สอน							
9. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของครูมีความรู้ใน เนื้อหาที่สอนและจัด เนื้อหาวิชาเป็นลำดับ เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของครูอำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำ และ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วน ร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 61 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน (ต่อ)

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ความ สอดคล้อง	
11. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของครูส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ ตามความสนใจและความ ต้องการของนักเรียน	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
12. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของครูสร้าง บรรยากาศในการเรียนการ สอนให้นักเรียนมีความสุข	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของครูจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมตามความสนใจของ นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ							
14. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของการจัดการ เรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ ง่าย	+1	+1	-1	+1	+1	0.60	สอดคล้อง

ตารางที่ 61 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มี
ต่อแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน (ต่อ)

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
15. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของการจัดการ เรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจ ตนเองมากขึ้น	+1	+1	-1	+1	+1	0.60	สอดคล้อง
16. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของเนื้อหาที่เรียน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของการจัดการ เรียนรู้ช่วยให้นักเรียน สามารถฟัง และพูด ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวันได้อย่าง คล่องแคล่ว	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18. ความสอดคล้องของ ประเด็นเกี่ยวกับความ เหมาะสมของการจัดการ เรียนรู้ทำให้เข้าใจ เกิดการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการ ทำงานร่วมกัน	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง

ตารางที่ 61 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน (ต่อ)

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
	ด้านการวัดและประเมินผล						
19. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
20. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	+1	+1	-1	+1	+1	0.60	สอดคล้อง

ตารางที่ 62 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความสอดคล้อง		แปล ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
ตอนที่ 1 Listening Test										
1	5	5	3	4	3	5	5	4.29	0.95	มาก
2	5	5	3	4	3	5	5	4.29	0.95	มาก
3	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4	5	5	3	5	5	5	5	4.71	0.76	มากที่สุด
5	5	5	4	4	5	5	5	4.71	0.49	มากที่สุด
6	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด

ตารางที่ 62 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบทดสอบวัดความรู้
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความสอดคล้อง		แปล ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
8	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
9	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
10	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
11	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
12	5	5	5	4	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
13	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
14	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
15	5	5	3	5	5	5	5	4.71	0.76	มากที่สุด
16	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
17	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
18	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
19	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
20	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ตอนที่ 2 Speaking Test										
21	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
22	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
23	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
24	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
25	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
26	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
27	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
28	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
29	5	5	5	4	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
30	5	5	5	4	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
31	5	5	5	4	3	5	5	4.57	0.79	มากที่สุด
32	5	5	5	4	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
33	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 62 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบทดสอบวัดความรู้
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความสอดคล้อง		แปล ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
34	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
35	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
36	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
37	5	5	5	5	3	5	5	4.71	0.76	มากที่สุด
38	5	5	5	5	3	5	5	4.71	0.76	มากที่สุด
39	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
40	5	5	5	4	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด

ตารางที่ 63 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบวัดทักษะความสามารถในการ
ฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What
would you like to eat ?

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความสอดคล้อง		แปล ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
ตอนที่ 1 Listening Test										
1	5	5	3	5	5	5	5	4.71	0.76	มากที่สุด
2	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
3	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
4	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
5	3	5	3	5	5	5	5	4.43	0.98	มากที่สุด
6	5	5	3	5	5	5	5	4.71	0.76	มากที่สุด
7	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
8	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
9	5	4	4	5	5	5	5	4.71	0.49	มากที่สุด
10	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 63 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat ? (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความสอดคล้อง		แปล ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
11	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
12	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
13	4	5	5	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
14	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
15	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
16	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
17	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
18	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
19	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
20	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ตอนที่ 2 Speaking Test										
21	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
22	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
23	4	5	5	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
24	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
25	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
26	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
27	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
28	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 64 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง How to cook food ?

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความสอดคล้อง		แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
ตอนที่ 1 Listening Test										
1	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
4	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
8	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
9	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
10	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
12	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
13	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
14	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
15	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
16	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
17	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
18	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
19	5	5	3	5	5	5	5	4.71	0.76	มากที่สุด
20	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ตอนที่ 2 Speaking Test										
21	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
22	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
23	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
24	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
25	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
26	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
27	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 65 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 Food & Travel เรื่อง My holiday

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความสอดคล้อง		ระดับความเหมาะสม/ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
ตอนที่ 1 Listening Test										
1	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
8	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
9	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
10	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
12	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
13	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
14	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
15	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
16	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
17	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
18	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
19	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
20	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ตอนที่ 2 Speaking Test										
21	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
22	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
23	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
24	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 66 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) แบบทดสอบวัด
ความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	P	R	คุณภาพ	ข้อที่	P	R	คุณภาพ
1.	0.61	0.6855	ใช้ได้	21.	0.28	0.4529	ใช้ได้
2.	0.50	-0.2184	ตัดทิ้ง	22.	0.78	0.0584	ตัดทิ้ง
3.	0.44	0.2692	ใช้ได้	23.	0.67	0.3402	ใช้ได้
4.	0.39	0.3912	ใช้ได้	24.	0.78	0.3087	ใช้ได้
5.	0.33	0.3507	ใช้ได้	25.	0.72	0.4260	ใช้ได้
6.	0.56	0.3116	ใช้ได้	26.	0.72	-0.4669	ตัดทิ้ง
7.	0.78	0.1999	ตัดทิ้ง	27.	0.83	0.1372	ตัดทิ้ง
8.	0.78	0.0089	ตัดทิ้ง	28.	0.78	0.1004	ตัดทิ้ง
9.	0.33	0.3003	ใช้ได้	29.	0.94	0.4260	ใช้ได้
10.	0.61	0.5816	ใช้ได้	30.	0.56	-0.0645	ตัดทิ้ง
11.	0.89	0.1229	ตัดทิ้ง	31.	0.78	0.0552	ตัดทิ้ง
12.	0.89	-0.3653	ตัดทิ้ง	32.	0.61	-0.1238	ตัดทิ้ง
13.	0.89	0.3229	ตัดทิ้ง	33.	0.56	0.6855	ใช้ได้
14.	0.67	0.0635	ตัดทิ้ง	34.	0.61	0.4819	ใช้ได้
15.	0.39	0.3175	ใช้ได้	35.	0.50	0.6855	ใช้ได้
16.	0.44	0.3169	ใช้ได้	36.	0.72	-0.2398	ตัดทิ้ง
17.	0.72	0.2664	ใช้ได้	37.	0.72	0.6170	ใช้ได้
18.	0.89	-0.4995	ตัดทิ้ง	38.	0.78	-0.0633	ตัดทิ้ง
19.	0.56	0.0552	ตัดทิ้ง	39.	0.33	0.3686	ใช้ได้
20.	0.78	-0.4060	ตัดทิ้ง	40.	0.89	0.3048	ตัดทิ้ง

หมายเหตุ

- ข้อสอบที่มีค่า P ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อสอบที่ยาก
- ข้อสอบที่มีค่า P สูงกว่า 0.80 จัดเป็นข้อสอบที่ง่าย
- ข้อสอบที่มีค่า R ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์
- ข้อสอบที่มีค่า R เป็นลบ จัดเป็นข้อสอบที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก
- เนื่องจากแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ได้ทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะไม่แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้คำนวณหาจากข้อสอบที่มีคุณภาพ จำนวน 20 ข้อ โดยคัดเลือกข้อที่มีความยากง่าย และอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ได้ดังนี้ ข้อที่ 1, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 15, 16, 17, 21, 23, 24, 25, 29, 33, 34, 35, 37 และ 39 ค่าความเชื่อมั่น (KR20 Alpha efficiency) เท่ากับ 0.70

ตารางที่ 67 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) แบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat ? จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 1 Listening Test

ข้อที่	P	R	คุณภาพ	ข้อที่	P	R	คุณภาพ
1.	0.39	0.3381	ใช้ได้	11.	0.33	0.3661	ใช้ได้
2.	0.61	0.0930	ตัดทิ้ง	12.	0.39	0.3381	ใช้ได้
3.	0.33	0.4703	ใช้ได้	13.	0.33	0.2170	ใช้ได้
4.	0.17	0.1337	ตัดทิ้ง	14.	0.33	0.2658	ใช้ได้
5.	0.22	0.2451	ตัดทิ้ง	15.	0.17	-0.4072	ตัดทิ้ง
6.	0.22	-0.2118	ตัดทิ้ง	16.	0.11	-0.1238	ตัดทิ้ง
7.	0.33	0.4177	ใช้ได้	17.	0.28	-0.2647	ตัดทิ้ง
8.	0.33	0.3661	ใช้ได้	18.	0.28	-0.2647	ตัดทิ้ง
9.	0.39	0.4383	ใช้ได้	19.	0.17	0.0188	ตัดทิ้ง
10.	0.56	0.4137	ใช้ได้	20.	0.78	0.2149	ตัดทิ้ง

หมายเหตุ

- ข้อสอบที่มีค่า P ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อสอบที่ยาก
- ข้อสอบที่มีค่า P สูงกว่า 0.80 จัดเป็นข้อสอบที่ง่าย
- ข้อสอบที่มีค่า R ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์
- ข้อสอบที่มีค่า R เป็นลบ จัดเป็นข้อสอบที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก
- เนื่องจากแบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat ? จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 1 Listening Test ได้ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง ซึ่งได้คำนวณหาจากข้อสอบที่มีคุณภาพ จำนวน 10 ข้อ โดยคัดเลือกข้อที่มีความยากง่าย และอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ได้ดังนี้ ข้อที่ 1, 3, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 และ 14 ค่าความเชื่อมั่น (KR20 Alpha efficiency) เท่ากับ 0.47

ตารางที่ 68 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) แบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Food & Travel เรื่อง How to cook food ? จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 1 Listening Test

ข้อที่	P	R	คุณภาพ	ข้อที่	P	R	คุณภาพ
1.	0.33	0.6156	ใช้ได้	11.	0.11	-0.1300	ตัดทิ้ง
2.	0.67	0.7660	ใช้ได้	12.	0.28	-0.2508	ตัดทิ้ง
3.	0.33	0.4437	ใช้ได้	13.	0.22	-0.4243	ตัดทิ้ง
4.	0.33	0.5718	ใช้ได้	14.	0.33	0.0671	ตัดทิ้ง
5.	0.33	-0.0244	ตัดทิ้ง	15.	0.50	0.4026	ใช้ได้
6.	0.11	0.0550	ตัดทิ้ง	16.	0.33	0.5534	ใช้ได้
7.	0.17	0.0077	ตัดทิ้ง	17.	0.50	0.6272	ใช้ได้
8.	0.28	-0.0064	ตัดทิ้ง	18.	0.39	0.4873	ใช้ได้
9.	0.22	0.0185	ตัดทิ้ง	19.	0.28	0.5345	ใช้ได้
10.	0.56	0.0155	ตัดทิ้ง	20.	0.39	0.4873	ใช้ได้

หมายเหตุ

- ข้อสอบที่มีค่า P ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อสอบที่ยาก
- ข้อสอบที่มีค่า P สูงกว่า 0.80 จัดเป็นข้อสอบที่ง่าย
- ข้อสอบที่มีค่า R ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์
- ข้อสอบที่มีค่า R เป็นลบ จัดเป็นข้อสอบที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก
- เนื่องจากแบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Food & Travel เรื่อง What would you like to eat ? จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 1 Listening Test ได้ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง ซึ่งได้คำนวณหาจากข้อสอบที่มีคุณภาพ จำนวน 10 ข้อ โดยคัดเลือกข้อที่มีความยากง่าย และอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ได้ดังนี้ ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 15, 16, 17, 18, 19 และ 20 ค่าความเชื่อมั่น (KR20 Alpha efficiency) เท่ากับ 0.65

ตารางที่ 69 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) แบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Food & Travel เรื่อง My holiday จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 1 Listening Test

ข้อที่	P	R	คุณภาพ	ข้อที่	P	R	คุณภาพ
1.	0.33	0.4114	ใช้ได้	11.	0.06	0.0236	ตัดทิ้ง
2.	0.33	0.2769	ใช้ได้	12.	0.11	0.3390	ตัดทิ้ง
3.	0.33	0.3774	ใช้ได้	13.	0.11	0.2141	ตัดทิ้ง
4.	0.11	-0.1042	ตัดทิ้ง	14.	0.17	-0.4472	ตัดทิ้ง
5.	0.33	0.4114	ตัดทิ้ง	15.	0.33	0.2439	ใช้ได้
6.	0.11	-0.3824	ตัดทิ้ง	16.	0.33	0.3436	ใช้ได้
7.	0.28	0.0145	ตัดทิ้ง	17.	0.33	0.4114	ใช้ได้
8.	0.28	0.1806	ตัดทิ้ง	18.	0.33	0.5155	ใช้ได้
9.	0.28	0.3889	ตัดทิ้ง	19.	0.33	0.4805	ใช้ได้
10.	0.56	0.3907	ใช้ได้	20.	0.28	0.3183	ใช้ได้

หมายเหตุ

- ข้อสอบที่มีค่า P ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อสอบที่ยาก
- ข้อสอบที่มีค่า P สูงกว่า 0.80 จัดเป็นข้อสอบที่ง่าย
- ข้อสอบที่มีค่า R ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์
- ข้อสอบที่มีค่า R เป็นลบ จัดเป็นข้อสอบที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก
- เนื่องจากแบบวัดทักษะความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Food & Travel เรื่อง My holiday จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 1 Listening Test ได้ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง ซึ่งได้คำนวณหาจากข้อสอบที่มีคุณภาพ จำนวน 10 ข้อ โดยคัดเลือกข้อที่มีความยากง่าย และอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ได้ดังนี้ ข้อที่ 1, 2, 3, 10, 15, 16, 17, 18, 19 และ 20 ค่าความเชื่อมั่น (KR20 Alpha efficiency) เท่ากับ 0.63

ตารางที่ 70 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความสอดคล้อง		ระดับความเหมาะสม/ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
1. ความเหมาะสมของความเป็นมาและความสำคัญ	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของแนวคิด หลักการ และทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการสอน										
3.1 หลักการ	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 วัตถุประสงค์	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 การวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5	5	4.71	0.49	มากที่สุด
3.5 ปัจจัยความสำเร็จ	5	5	5	5	5	5	5	4.57	0.53	มากที่สุด
4. ความเหมาะสมของความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้	5	5	4	4	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด

ตารางที่ 71 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความสอดคล้อง		ระดับความเหมาะสม/ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
1. สารสำคัญในคู่มือ										
1.1 แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน	5	4	5	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
1.3 แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
1.4 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
1.5 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.6 ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	5	4	5	4	5	4	4	4.43	0.53	มาก
2. รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ผู้นำไปใช้เข้าใจและสามารถดำเนินการเรียนการสอนอย่างราบรื่นและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด

ตารางที่ 71 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความสอดคล้อง		ระดับความเหมาะสม/สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
3. แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้มีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดกับนักเรียน	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 72 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความสอดคล้อง		ระดับความเหมาะสม/สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
1. ความเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้										
1.1 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีครบถ้วน	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนและเป็นระบบ	5	4	5	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด

ตารางที่ 72 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความสอดคล้อง		ระดับความเหมาะสม/ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
2. ความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้										
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวิจัย	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	5	5	5	5	5	5	4	4.86	0.38	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของเนื้อหา										
3.1 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	5	5	5	5	5	5	4	4.86	0.38	มากที่สุด
3.2 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย	5	4	5	4	5	5	5	4.71	0.49	มากที่สุด
3.3 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนครบถ้วนและชัดเจน	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้										
4.1 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 72 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความ สอดคล้อง		ระดับความ เหมาะสม/ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
4.2 กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้เป็นไปตามลำดับ ชั้น	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้สอดคล้องและ สะท้อนให้เห็นขั้นตอน การสอนภาษาอังกฤษ	5	5	5	5	5	5	4	4.86	0.38	มากที่สุด
4.4 กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้หลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับ ผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	4	4.86	0.38	มากที่สุด
5. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน										
5.1 สื่อการเรียนการ สอนสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	4	4.86	0.38	มากที่สุด
5.2 สื่อการเรียนการ สอนส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดความรู้ความสามารถ ในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ	5	5	5	5	5	5	4	4.86	0.38	มากที่สุด
5.3 สื่อการเรียนการ สอนเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	4	4.86	0.38	มากที่สุด
5.4 สื่อและแหล่งเรียนรู้ น่าสนใจและดึงดูดใจ ผู้เรียน	5	5	5	5	4	5	5	4.71	0.49	มากที่สุด

ตารางที่ 72 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (4P Model) (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ							ดัชนีความสอดคล้อง		ระดับความเหมาะสม/ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	M	SD	
6.ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้										
6.1 วิธีการวัดผลประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	5	4	4.71	0.49	มากที่สุด
6.2 วิธีการวัดผลประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5	4	5	4	4.71	0.49	มากที่สุด
6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสมชัดเจน	5	5	5	5	4	5	4	4.71	0.49	มากที่สุด

ตารางที่ 73 แสดงผลคะแนนความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1.	4	10
2.	7	12
3.	7	14
4.	6	16
5.	8	15
6.	12	18
7.	10	13
8.	12	18
9.	11	18
10.	13	19
11.	4	10
12.	7	19
13.	9	13
14.	9	15
15.	10	16
16.	7	15
17.	9	14
18.	12	17
19.	8	18
20.	7	15
21.	7	10
22.	5	11
23.	4	10
24.	5	12
25.	7	13

ตารางที่ 73 แสดงผลคะแนนความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
26.	7	17
27.	9	11
28.	5	17
29.	10	18
30.	2	10
31.	6	12
32.	3	10
33.	10	16
34.	4	10
35.	9	16
36.	8	15
<i>M</i>	7.58	14.25
<i>SD</i>	2.75	3.03
ร้อยละ	37.92	71.25

ตารางที่ 74 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียนครั้งที่ 1 ระหว่างเรียนครั้งที่ 2 และระหว่างเรียนครั้งที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่าง

เลขที่	ระหว่างเรียนครั้งที่ 1	ระหว่างเรียนครั้งที่ 2	ระหว่างเรียนครั้งที่ 3	รวม
1.	2	2	12	20
2.	4	4	14	28
3.	8	8	16	38
4.	6	6	18	38
5.	6	6	20	44
6.	4	4	16	28
7.	10	10	20	46
8.	12	12	20	44
9.	8	8	18	38
10.	6	6	10	22
11.	2	2	10	20
12.	8	8	16	36
13.	4	4	18	32
14.	6	6	16	32
15.	8	8	16	36
16.	2	2	10	16
17.	6	6	10	24
18.	2	2	10	16
19.	8	8	18	36
20.	4	4	16	30
21.	4	4	12	24
22.	2	2	10	16
23.	6	6	14	30
24.	8	8	12	30

ตารางที่ 74 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียนครั้งที่ 1 ระหว่างเรียนครั้งที่ 2 และระหว่างเรียนครั้งที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

เลขที่	ระหว่างเรียนครั้งที่ 1	ระหว่างเรียนครั้งที่ 2	ระหว่างเรียนครั้งที่ 3	รวม
25.	8	8	14	34
26.	8	8	18	38
27.	4	4	16	30
28.	2	12	18	32
29.	10	14	18	42
30.	4	10	14	28
31.	4	12	16	32
32.	4	8	18	30
33.	2	10	14	26
34.	6	8	16	30
35.	8	10	16	34
36.	4	10	14	28
<i>M</i>	5.56	10.11	15.11	30.78
<i>SD</i>	2.67	3.13	3.11	7.82
ร้อยละ	27.78	50.56	75.56	51.30

ตารางที่ 75 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 1 ของกลุ่ม
ตัวอย่าง

เลขที่	คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 1				
	ด้านการ ออกเสียง	ด้านไวยากรณ์	ด้านคำศัพท์	ด้านความ คล่องแคล่ว	รวม
1.	1	1	1	2	5
2.	2	1	1	2	6
3.	2	2	2	2	8
4.	2	2	2	2	8
5.	2	1	1	2	6
6.	2	2	3	2	9
7.	2	2	3	2	9
8.	2	1	1	2	6
9.	2	2	3	2	9
10.	1	1	1	2	5
11.	1	1	1	2	5
12.	2	1	2	2	7
13.	1	2	2	2	7
14.	2	1	1	2	6
15.	2	1	1	2	6
16.	1	1	1	2	5
17.	1	2	1	2	6
18.	1	1	1	2	5
19.	2	2	1	2	7
20.	1	1	2	2	6
21.	2	2	2	2	8
22.	1	2	2	2	7
23.	2	2	2	2	8

ตารางที่ 75 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 1 ของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

เลขที่	คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 1				
	ด้านการออกเสียง	ด้านไวยากรณ์	ด้านคำศัพท์	ด้านความคล่องแคล่ว	รวม
24.	2	2	2	4	10
25.	3	2	2	4	11
26.	2	1	1	2	6
27.	1	1	1	2	5
28.	1	1	1	2	5
29.	2	1	1	2	6
30.	2	1	2	2	7
31.	1	1	2	2	6
32.	1	1	1	2	5
33.	1	1	1	2	5
34.	2	2	2	4	10
35.	2	1	2	2	7
36.	1	2	2	2	7
<i>M</i>	1.61	1.42	1.58	2.17	11.22
<i>SD</i>	0.55	0.50	0.65	0.56	3.14
ร้อยละ	20.14	35.42	39.58	54.17	33.89

ตารางที่ 76 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 2 ของกลุ่ม
ตัวอย่าง

เลขที่	คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 2				
	ด้านการ ออกเสียง	ด้านไวยากรณ์	ด้านคำศัพท์	ด้านความ คล่องแคล่ว	รวม
1.	2	1	2	2	7
2.	2	2	2	2	8
3.	3	2	3	6	14
4.	3	3	3	6	15
5.	3	3	3	6	15
6.	2	2	3	4	11
7.	3	3	3	6	15
8.	2	3	3	6	14
9.	3	3	3	6	15
10.	2	1	2	2	7
11.	2	1	2	2	7
12.	2	2	3	4	11
13.	2	3	3	4	12
14.	2	3	3	6	14
15.	2	2	2	4	10
16.	2	1	2	2	7
17.	2	2	2	4	10
18.	2	1	1	2	6
19.	3	3	3	6	15
20.	2	2	3	4	11
21.	3	3	3	6	15
22.	2	2	3	4	11
23.	3	2	3	4	12
24.	3	3	3	6	15

ตารางที่ 76 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

เลขที่	คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 2				
	ด้านการออกเสียง	ด้านไวยากรณ์	ด้านคำศัพท์	ด้านความคล่องแคล่ว	รวม
25.	3	3	3	6	15
26.	3	3	3	6	15
27.	2	2	2	4	10
28.	2	1	2	4	9
29.	2	2	3	4	11
30.	2	2	3	4	11
31.	2	2	2	4	10
32.	2	1	2	4	9
33.	2	1	1	2	6
34.	3	3	3	6	15
35.	3	2	3	6	14
36.	2	2	2	6	12
<i>M</i>	2.36	2.14	2.56	4.44	21.06
<i>SD</i>	0.49	0.76	0.61	1.52	5.87
ร้อยละ	59.03	53.47	63.89	85.11	57.50

ตารางที่ 77 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 3 ของกลุ่ม
ตัวอย่าง

เลขที่	คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 3				
	ด้านการ ออกเสียง	ด้านไวยากรณ์	ด้านคำศัพท์	ด้านความ คล่องแคล่ว	รวม
1.	2	2	2	8	14
2.	3	2	3	6	14
3.	3	3	3	8	17
4.	3	3	3	8	17
5.	4	3	4	8	19
6.	3	2	3	8	16
7.	4	3	4	8	19
8.	4	3	3	8	18
9.	4	3	4	8	19
10.	3	2	4	8	17
11.	3	2	4	4	13
12.	3	2	3	6	14
13.	3	3	3	8	17
14.	3	3	4	8	18
15.	3	3	3	8	17
16.	3	3	3	4	13
17.	4	3	4	8	19
18.	3	3	3	4	13
19.	3	3	4	8	18
20.	3	3	3	8	17
21.	3	3	4	8	18
22.	3	3	3	6	3
23.	3	3	4	6	3

ตารางที่ 77 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

เลขที่	คะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนครั้งที่ 3				
	ด้านการออกเสียง	ด้านไวยากรณ์	ด้านคำศัพท์	ด้านความคล่องแคล่ว	รวม
24.	4	3	4	8	4
25.	4	3	4	8	4
26.	4	3	4	8	4
27.	3	2	3	6	3
28.	4	4	3	4	4
29.	4	3	3	6	4
30.	3	4	4	6	3
31.	3	4	3	6	3
32.	3	4	3	4	3
33.	4	4	3	4	4
34.	4	3	4	8	4
35.	3	3	4	8	3
36.	3	3	4	6	3
<i>M</i>	3.31	2.94	3.44	6.83	31.19
<i>SD</i>	0.52	0.58	0.56	1.54	4.28
ร้อยละ	82.64	73.61	86.11	85.42	82.64

ตารางที่ 78 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียนครั้งที่ 1 ระหว่างเรียนครั้งที่ 2 และระหว่างเรียนครั้งที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่าง

เลขที่	ระหว่างเรียน ครั้งที่ 1	ระหว่างเรียน ครั้งที่ 2	ระหว่างเรียน ครั้งที่ 3	รวม	ร้อยละ
1.	8	12	26	46	38.33
2.	9	18	27	54	45.00
3.	15	28	33	76	63.33
4.	13	28	35	76	63.33
5.	12	33	39	84	70.00
6.	13	19	31	63	52.50
7.	16	31	39	86	71.67
8.	15	26	37	78	65.00
9.	16	26	38	80	66.67
10.	10	13	27	50	41.67
11.	6	9	23	38	31.67
12.	12	18	30	60	50.00
13.	11	21	34	66	55.00
14.	11	23	34	68	56.67
15.	9	21	32	62	51.67
16.	7	11	23	41	34.17
17.	12	17	29	58	48.33
18.	6	9	23	38	31.67
19.	12	25	35	72	60.00
20.	10	20	30	60	50.00
21.	11	24	28	63	52.50
22.	9	15	25	49	40.83
23.	13	22	30	65	54.17
24.	18	25	31	74	61.67

ตารางที่ 78 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียนครั้งที่ 1 ระหว่างเรียนครั้งที่ 2 และระหว่างเรียนครั้งที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

เลขที่	ระหว่างเรียน ครั้งที่ 1	ระหว่างเรียน ครั้งที่ 2	ระหว่างเรียน ครั้งที่ 3	รวม	ร้อยละ
25.	16	27	32	75	62.50
26.	11	28	36	75	62.50
27.	9	20	29	58	48.33
28.	7	21	32	60	50.00
29.	13	24	34	71	59.17
30.	11	21	31	63	52.50
31.	10	22	31	63	52.50
32.	8	17	32	57	47.50
33.	6	15	29	50	41.67
34.	16	23	35	74	61.67
35.	12	24	34	70	58.33
36.	11	22	29	62	51.67
<i>M</i>	10.95	20.54	30.43	63.47	10.95
<i>SD</i>	3.52	6.59	6.27	12.34	3.52
ร้อยละ	28.06	52.64	77.99	52.89	28.06

ตารางที่ 79 แสดงคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

เลขที่	ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้				รวม	ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้				รวม	ด้านครูผู้สอน						รวม	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						รวม	ด้านการวัดและประเมินผล		รวม				
	ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ		ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ		ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ		ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ		ข้อ	ข้อ		ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ
16.	2	3	3	3	2.75	2	3	2	3	2.5	3	3	3	3	2.5	9	10	11	12	13	2.8	2	3	2	2	2	2	2.2	3	2	2.5
17.	2	2	3	2	2.25	3	2	2	3	2.5	3	3	3	3	2.5	3	3	3	3	3	3	3	3	2	3	2	2.8	2	2	2	2
18.	2	1	1	1	1.25	2	1	3	1	1.75	3	3	2	3	2.8	3	3	3	3	3	2.8	3	3	3	2	2	2.8	2	2	2	2
19.	2	3	2	3	2.5	3	2	2	2	2.25	3	3	3	3	2.5	3	3	3	3	3	3	2	3	2	2	2.2	3	3	3	3	3
20.	3	2	3	2	2.5	3	3	2	3	2.75	3	3	3	3	2.75	3	3	3	3	3	2.8	2	2	3	2	2	2.4	2	3	2.5	2.5
21.	3	2	3	2	2.5	2	3	2	2	2.25	3	3	3	3	2.8	3	3	3	3	3	2.8	3	3	2	3	2	2.8	2	3	2.5	2.5
22.	2	2	2	3	2.25	3	3	2	3	2.75	3	3	2	3	2.6	3	3	3	3	3	2.6	2	3	3	3	2	2.8	2	2	2	2
23.	2	3	3	3	2.75	3	3	2	2	2.5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	2	3	3	2.6	2	3	2.5	2.5	2.5
24.	3	2	3	2	2.5	3	3	2	3	2.75	3	2	3	3	2.8	3	3	3	3	3	2.8	3	3	2	3	2	2.6	2	3	2.5	2.5
25.	3	2	3	3	2.75	3	3	2	3	2.75	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	2.8	3	2	2.5	2.5	2.5
26.	3	2	3	3	2.75	3	3	2	3	2.75	3	3	3	3	2.8	3	3	3	3	3	2.8	3	2	2	3	2	2.4	2	2	2	2
27.	3	2	3	3	2.75	2	3	3	3	2.5	3	3	3	3	2.8	3	3	3	3	3	2.8	2	2	3	2	2	2.4	2	1	1.5	1.5
28.	2	2	2	2	2	3	2	1	3	2.25	3	3	2	3	2.8	3	3	3	3	3	2.8	2	2	3	2	2	2.4	2	1	1.5	1.5
29.	3	2	3	3	2.75	2	3	2	3	2.5	3	3	2	3	2.8	3	3	3	3	3	2.8	3	3	3	2	2	2.8	2	3	2.5	2.5
30.	2	1	3	3	2.25	2	3	2	3	2.5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	3	2	3	2	2.6	2	3	2.5	2.5

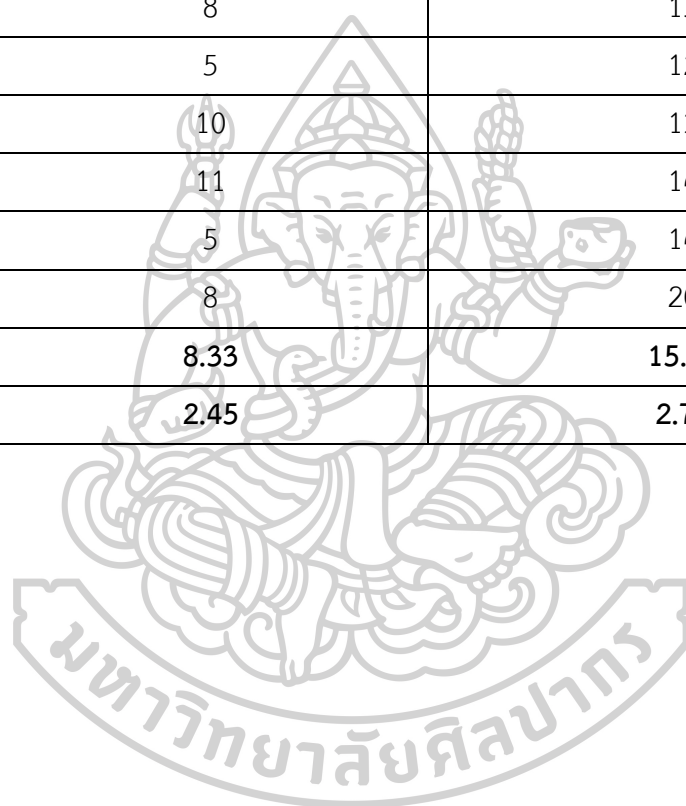
ตารางที่ 79 แสดงคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

เลขที่	ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้				รวม	ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้				รวม	ด้านครูผู้สอน				รวม	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				รวม	ด้านการวัดและประเมินผล		รวม
	ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ		ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ		ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ		ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ		ข้อ	ข้อ	
31.	3	2	3	3	2.75	3	2	3	3	2.75	2	3	3	3	2.8	2	3	3	2	2.4	3	3	3
32.	3	3	3	2	2.75	3	2	3	3	2.75	3	3	3	2	2.8	2	3	3	3	2.8	2	3	2.5
33.	3	2	3	3	2.75	3	2	3	3	2.75	2	3	3	3	2.8	2	3	3	2	2.4	3	3	3
34.	2	1	3	3	2.25	2	2	3	3	2.5	2	3	3	3	2.8	3	2	3	2	2.6	2	3	2.5
35.	3	2	3	3	2.75	2	2	3	3	2.5	3	3	3	3	2.8	3	2	3	2	2.6	2	3	2.5
36.	2	2	2	2	2	3	2	1	3	2.25	3	3	3	2	2.8	2	3	2	2.4	2	2	1	1.5
M	2.58	2.14	2.81	3	2.53	2.67	2.75	2.14	2.67	2.56	2.81	2.92	2.61	2.81	2.78	2.42	2.81	2.33	2.54	2.42	2.42	2.36	2.39
SD	0.55	0.54	0.47	1	0.53	0.48	0.55	0.49	0.59	0.53	0.47	0.28	0.49	0.40	0.42	0.50	0.40	0.48	0.47	0.45	0.50	0.64	0.57

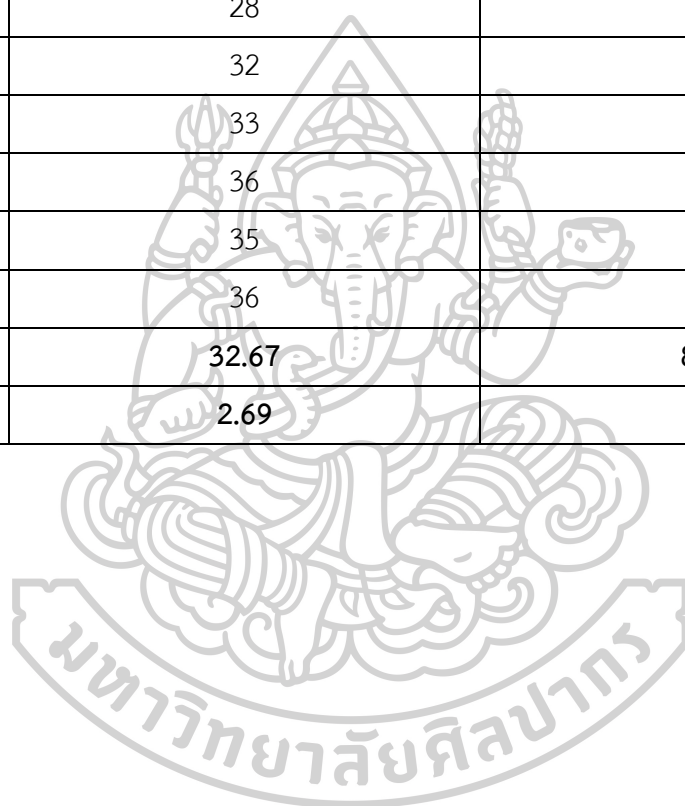
ตารางที่ 80 แสดงผลคะแนนความรู้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและ
หลังเรียนของกลุ่มขยายผล

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1.	12	19
2.	9	18
3.	7	16
4.	8	15
5.	5	12
6.	10	13
7.	11	14
8.	5	14
9.	8	20
<i>M</i>	8.33	15.67
<i>SD</i>	2.45	2.78

ตารางที่ 81 แสดงผลคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯ ของกลุ่มขยายผล

เลขที่	คะแนนหลังเรียน	ร้อยละ
1.	30	75
2.	32	80
3.	32	80
4.	28	70
5.	32	80
6.	33	83
7.	36	90
8.	35	88
9.	36	90
<i>M</i>	32.67	81.67
<i>SD</i>	2.69	6.73

ตารางที่ 82 แสดงคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มขยายผลที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง
 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เลขที่	ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้				รวม	ด้านการจัดการเรียนการสอน				รวม	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					รวม	ด้านการวัดและประเมินผล		รวม			
	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4		ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8		ข้อ 9	ข้อ 10	ข้อ 11	ข้อ 12	ข้อ 13		ข้อ 14	ข้อ 15		ข้อ 16	ข้อ 17	ข้อ 18
1.	3	3	3	3	3	3	3	2	2.75	3	3	3	3	3	3	2	3	2	3	2.6	3	3
2.	3	3	3	3	3	3	2	2	2.5	2	3	3	3	2.8	3	2	2	3	3	2.6	3	3
3.	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2	3	3	3	2.8	3	3	3	3	3	3	3	3
4.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
5.	3	2	3	3	3	3	2	3	2.75	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
6.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
7.	3	3	3	3	3	3	2	2	2.5	3	2	3	3	2.8	3	3	3	3	2	2.8	3	3
8.	3	3	2	3	3	3	3	3	2.75	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
9.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
M	3.00	2.78	2.89	3.00	2.92	3.00	2.89	2.67	2.81	2.78	3.00	2.89	3.00	2.93	3.00	2.78	2.89	2.89	2.89	2.89	3.00	3.00
SD	0.00	0.44	0.33	0.00	0.19	0.00	0.33	0.50	0.33	0.44	0.00	0.33	0.00	0.15	0.00	0.44	0.33	0.33	0.29	0.00	0.00	0.00

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

ภัททิรา เดชฤกษ์ปาน

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2555 สำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตร (ภาษาอังกฤษ)

สำนักศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

พ.ศ. 2560 สำเร็จการศึกษา ศีษศาสตรมหาบัณฑิต

(สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

